

WYROK

Warszawa, 31 sierpnia 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Agnieszka Trojanowska

Protokolantka: Aldona Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 3 sierpnia 2026 r. przez wykonawcę BBC Best Building Consultants spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie, Al. Jerozolimskie 155 lok. U3 w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Świętokrzyskie Centrum Onkologii Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej z siedzibą w Kielcach, ul. Stefana Artwińskiego 3

Uczestnik po stronie zamawiającego:

wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia Konsorcjum firm ZDI Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zamościu, ul. Jana Kiepy 6 i ZBM Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, ul. Cybernetyki 19B

orzeka:

1. Umarza postępowanie w zakresie zarzutów oznaczonych nr 7 i 8, w pozostałym zakresie oddala odwołanie,

2. Kosztami postępowania obciąża odwołującego i:

2.1. Zalicza w poczet kosztów postępowania kwotę 15 000 zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) tytułem uiszczonego wpisu, 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wydatków pełnomocnika odwołującego, 1 349 zł 78 gr (jeden tysiąc trzysta czterdzieści dziewięć złotych siedemdziesiąt osiem groszy) tytułem kosztów dojazdu odwołującego, 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wydatków pełnomocnika zamawiającego,

2.2. Zasądza od odwołującego na rzecz zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem zwrotu wydatków pełnomocnika zamawiającego.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na „Pełnienie funkcji Inwestora zastępczego przy realizacji inwestycji pod nazwą „Rozbudowa obiektów Świętokrzyskiego Centrum Onkologii o kompleksową ambulatoryjną opiekę specjalistyczną z profilaktyką onkologiczną dla województwa świętokrzyskiego”, nr IZP.2411.221.2025.MK; ogłoszono w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej nr 68708-2026, Dz.U. S 21/2026.

24 lipca 2026 r. zamawiający poinformował o wyniku postępowania.

3 sierpnia 2026 r. wykonawca BBC Best Building Consultants spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie, Al. Jerozolimskie 155 lok. U3 wniósł odwołanie przez prezesa zarządu komplementariusza. Do odwołania dołączono dowód jego opłacenia oraz przekazania zamawiającemu.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu:

1. naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 7, art. 109 ust. 3, art. 111 pkt 4, art. 16 pkt 1-3 oraz art. 17 ust. 2 ustawy - przez bepodstawne uznanie, że wobec BBC zachodzi podstawa z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, mimo niewykazania wszystkich jej kumulatywnych elementów dla któregośkolwiek z trzech kontraktów: konkretnego istotnego zobowiązania, kwalifikowanego stopnia lub zakresu uchybienia albo długotrwałości, przyczyn leżących po stronie BBC oraz adekwatnego związku z wypowiedzeniem lub odstąpieniem;

2. naruszenie art. 109 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 16 pkt 2 i 3 ustawy - przez rozszerzającą wykładnię pkt 7 i faktyczne zastosowanie modelu oceny właściwego art. 109 ust. 1 pkt 5 ustawy, którego zamawiający nie przewidział w SWZ, w szczególności przez budowanie ogólnego profilu rzekomej nierzetelności BBC z liczby i historii sporów zamiast odrębnej oceny każdego kontraktu;

3. naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10, art. 110 ust. 2 i 3 oraz art. 16 ustawy - przez wybiórczą, wewnętrznie sprzeczną i nieadekwatną ocenę samooczystczenia, pominięcie jego prognostycznego charakteru i skumulowanego efektu środków technicznych, organizacyjnych i kadrowych, a także zastosowanie

niemożliwego standardu absolutnej bezbłędności;

4.naruszenie art. 110 ust. 2 i 3, art. 125 ust. 1, art. 126 ust. 1 i 3 oraz art. 16 ustawy, interpretowanych zgodnie z art. 57 ust. 6 dyrektywy 2014/24/UE - przez uznanie, że samooczyszczenie ma charakter „jednokrotny” w znaczeniu wyłączającym dobrowolną aktualizację przed wyborem, mimo że w toku długiego postępowania powstało nowe zdarzenie, BBC natychmiast wdrożyło środki i ujawniło je przed rozstrzygnięciem;

5.naruszenie art. 128 ust. 1 i 4 w zw. z art. 125 ust. 1 i art. 16 ustawy - przez zaniechanie wyjaśnienia oczywistej relacji między JEDZ a dokumentem „Oświadczenie w przedmiocie informacji o sprawach spornych (przedmiotowe nie stanowi samooczyszczenia)” oraz przez wykorzystanie niewyjaśnionych omyłek redakcyjnych jako argumentu o nierzetelności;

6.naruszenie art. 16 pkt 1-3, art. 17 ust. 2 i art. 128 ustawy - przez nierówne traktowanie wykonawców, polegające na skierowaniu do konsorcjum B-ACT szczegółowego wezwania obejmującego wcześniejszą umowę, aktualny status sporu, kwalifikację z art. 109 ust. 1 pkt 7 oraz ewentualny selfcleaning, przy jednoczesnej odmowie analogicznej procedury BBC;

7.naruszenie art. 253 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 ustawy - przez przekazanie uzasadnienia, które mimo znacznej objętości nie pozwala odtworzyć ciągu: zdarzenie - przepis - dowód - ustalenie - subsumcja - skutek, a zwłaszcza przez brak jakiegokolwiek merytorycznej oceny aktualizacji z 20 lipca 2026 r.;

8.naruszenie art. 253 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 16 ustawy - przez oparcie czynności na pomieszczonej „sekwencji zdarzeń”, błędnej dacie terminu składania ofert, podstawach niewskazanych w SWZ, rzekomo urwanych zdaniach i historycznych ocenach innych zamawiających, zamiast na aktualnym i zindywidualizowanym stanie faktycznym;

9.naruszenie art. 111 pkt 4-6 w zw. z art. 109 i art. 16 ustawy - przez nadanie zdarzeniom znajdującym się poza właściwymi okresami wykluczenia lub odnoszącym się do wcześniejszego modelu compliance faktycznie bezterminowego znaczenia obciążającego;

10.naruszenie art. 109 ust. 3 oraz art. 16 pkt 3 ustawy - przez brak rzeczywistego testu proporcjonalności, w tym nieuwzględnienie charakteru i odmienności zdarzeń, braku wykazanej szkody, transparentności BBC, upływu czasu, nowych środków oraz późniejszego należytego wykonania projektu szpitalnego;

11.naruszenie art. 239 ust. 1 ustawy - przez wybór oferty najkorzystniejszej po niezgodnym z prawem wyeliminowaniu oferty BBC z badania i oceny;

Wniósł o:

1.uwzględnienie odwołania;

2.nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty konsorcjum ZDI Sp. z o.o./ZBM S.A.;

3.nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności wykluczenia BBC i odrzucenia jego oferty;

4.nakazanie zamawiającemu powtórzenia badania i oceny ofert z udziałem oferty BBC, z odrębną oceną każdej przesłanki wykluczenia, całokształtu aktualnego materiału dotyczącego art. 110 ustawy oraz z zastosowaniem jednakowego standardu proceduralnego;

5.ewentualnie - w przypadku uznania, że relacja między JEDZ a dokumentami BBC wymaga doprecyzowania - nakazanie wezwania BBC do wyjaśnienia dokumentów już złożonych i środków już wdrożonych, bez umożliwiania zmiany treści oferty lub stworzenia nowego self-cleaningu;

6.zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów postępowania, w tym uiszczonego wpisu oraz uzasadnionych kosztów pełnomocnika - jeżeli zostanie ustanowiony.

W ramach wykazania przesłanki materialnoprawnej dopuszczalności odwołania w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy odwołujący wskazał, że BBC złożyło ofertę na kwotę 2 438 967,00 zł brutto, pozostawało związane ofertą i realnie ubiegało się o udzielenie zamówienia. Oferta nie została poddana punktowej ocenie wyłącznie dlatego, że zamawiający uprzednio ją odrzucił. Usunięcie zaskarżonych naruszeń doprowadzi do przywrócenia oferty BBC do badania i oceny, a tym samym stworzy rzeczywistą możliwość uzyskania zamówienia, zawarcia umowy, osiągnięcia zakładanego zysku oraz uzyskania referencji z kluczowej inwestycji onkologicznej.

Realność tej możliwości wynika z dokumentów postępowania. SWZ przewiduje 60 punktów za cenę i 40 punktów za dodatkowe doświadczenie personelu. Wybrane konsorcjum ZDI/ZBM otrzymało łącznie 71,00 punktów, w tym 60,00 za cenę oraz 11,00 za doświadczenie. Przy cenie ZDI/ZBM wynoszącej 1 965 540,00 zł brutto oferta BBC uzyskałaby 48,35 punktu w kryterium ceny. Złożony wraz z ofertą wykaz osób zawierał po dwie dodatkowe usługi dla każdej z pięciu punktowanych funkcji. Przy potwierdzeniu informacji zawartych w tym wykazie odpowiada to maksymalnym 40,00 punktom w kryterium doświadczenia i łącznej punktacji 88,35 punktu. Już samo porównanie wskazuje więc, że BBC miało realną, a nie hipotetyczną możliwość zajęcia pierwszego miejsca.

Znaczenie sprawy wykracza poza jeden wynik przetargu. Zamawiający sformułował daleko idące oceny odnoszące się do rzetelności BBC jako profesjonalnego wykonawcy działającego na rynku zamówień publicznych. Utrwalenie tych ocen mimo braku prawidłowej subsumcji może być powielane przez innych zamawiających, wpływać na kolejne JEDZ-y, procedury self-cleaningu oraz możliwość pozyskiwania zamówień. Naruszenia stwarzają zatem zarówno bezpośrednią

szkodę kontraktową, jak i istotne ryzyko reputacyjne dla całego przedsiębiorstwa BBC. W tabeli odwołujący przedstawił hipotetyczny przebieg oceny ofert, w przypadku, gdyby jego oferta nie została odrzucona.

Następnie odwołujący przedstawił tabelaryczną prezentację trzech płaszczyzn sporu według odwołującego wymagające odrębnej oceny wskazując przepis prawa lub podstawę wynikającą z dokumentów zamówienia oraz stanowisko odwołującego i zarzucany przez odwołującego błąd zamawiającego.

Następnie również tabelarycznie przedstawił chronologię wydarzeń wskazując moment wszczęcia postępowania, zmianę SWZ oraz wersję dokumentu z 9 marca 2026, powstanie nowego zdarzenia dotyczącego Wieńca/Brześcia Kujawskiego oraz podjęte przez odwołującego czynności tak w firmie, jak i w postępowaniu odwoławczym i postępowaniu przed zamawiającym.

Odwołujący podniósł, że wykluczenie z postępowania stanowi sankcję ingerującą w dostęp wykonawcy do rynku zamówień publicznych. Fakultatywne podstawy wykluczenia nie mogą być interpretowane rozszerzająco ani stosowane przez tworzenie ogólnego obrazu wykonawcy z faktów, które nie wypełniają elementów konkretnego przepisu. Powołał wyrok z 15 listopada 2023 r., KIO 3196/23.

Wskazał, że zamawiający sięga po fakty z innych postępowań, kwalifikacje z pkt 5 i 9 niewskazanych w SWZ, stare wyroki i uwagi redakcyjne, aby stworzyć wynikową ocenę BBC. Żadna liczba takich okoliczności nie zastępuje wykazania ustawowych elementów pkt 7, pkt 8 lub pkt 10.

W zakresie art. 109 ust. 1 pkt 7 ciężar wykazania przesłanki spoczywa na zamawiającym

BBC nie ma obowiązku „udowadniania niewinności” z każdej jednostronnej deklaracji wcześniejszego zamawiającego. To zamawiający, który stosuje sankcję, musi wykazać wszystkie elementy podstawy wykluczenia.

Odrębny ciężar BBC powstaje dopiero na płaszczyźnie art. 110 ustawy - gdy wykonawca uznaje określoną podstawę i powołuje się na self-cleaning. BBC uczyniło to dla zdarzeń informacyjnych z pkt 8 i 10. Nie uczyniło tego dla sporów kontraktowych z pkt 7, ponieważ zaprzecza wystąpieniu kwalifikowanego naruszenia i przedstawiło argumenty oraz dowody wymagające autonomicznej oceny.

Art. 110 ustawy nie ustanawia dodatkowej kary za przeszłość. Jego funkcją jest ustalenie, czy po wyjaśnieniu zdarzenia oraz wdrożeniu adekwatnych środków wykonawca daje aktualnie rękojmię rzetelnego działania. Ocena powinna przebiegać według sekwencji: konkretna przyczyna - konkretny środek - dowód wdrożenia - wpływ na ryzyko powtórzenia.

Nie jest właściwym wzorcem wymaganie, aby po wdrożeniu systemu nigdy więcej nie wystąpił jakiegokolwiek błąd w jakiegokolwiek kategorii. Żaden system compliance nie daje absolutnej gwarancji bezbłędności. Istotne jest, czy po konkretnym zdarzeniu zidentyfikowano jego mechanizm i podjęto środki odpowiadające właśnie temu mechanizmowi.

Zamawiający nie przewidział art. 109 ust. 1 pkt 5 ustawy, lecz faktycznie zastosował jego model

SWZ przewidywała wyłącznie art. 109 ust. 1 pkt 4, 7, 8 i 10 ustawy. Nie przewidywała art. 109 ust. 1 pkt 5 ani pkt 9. Oznacza to, że zamawiający nie był uprawniony do budowania ogólnej, retrospektywnej oceny uczciwości zawodowej BBC na podstawie liczby sporów, wcześniejszych wykluczeń, historii działalności czy negatywnych określeń używanych w innych postępowaniach.

Taki sposób oceny odpowiada konstrukcji pkt 5 - poważnego i zawinionego naruszenia obowiązków zawodowych podważającego uczciwość wykonawcy. Nie może on być przemycany przez rozszerzającą wykładnię pkt 7. W pkt 7 nie bada się „profilu” wykonawcy, lecz konkretną wcześniejszą umowę i zamknięty zestaw elementów: zobowiązanie, zachowanie, kwalifikowany stopień lub zakres, przyczynę oraz skutek.

Zamawiający wielokrotnie odwołuje się także do pkt 9 pojawiającego się w dawnym dokumencie i innym postępowaniu. Nadmiarowe wskazanie numeru przepisu w historycznym wzorze może być uchybieniem redakcyjnym. Nie dowodzi jednak ani pkt 7, ani pkt 8, ani pkt 10 w postępowaniu. Tym bardziej nie może służyć do konstruowania negatywnej prognozy wobec BBC.

Art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy - zamawiający nie wykazał kumulatywnych elementów przesłanki, w tym zakresie odwołujący przedstawił tabelaryczne zestawienie przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 7 i wskazał, co w jego ocenie zamawiający powinien był ustalić i czego zabrakło w uzasadnieniu odrzucenia oferty odwołującego.

Wyrok KIO 1429/23 z 5 czerwca 2023 r. pokazuje, że nawet istnienie oświadczenia o odstąpieniu nie zwalnia zamawiającego z wykazania, co konkretnie stanowiło znaczące niewykonanie istotnego zobowiązania i dlaczego wykluczenie jest proporcjonalne. KIO 3196/23 potwierdza natomiast, że sama sankcja kontraktowa nie jest substytutem pozostałych elementów przepisu.

Następnie odwołujący odniósł się do poszczególnych zdarzeń wskazanych przez zamawiającego:

1. Kontrakty S19

W zakresie kontraktów S19 BBC od początku kwestionuje podstawy i skuteczność wypowiedzenia oraz przypisanie mu odpowiedzialności. W informacji o sprawach spornych przedstawiono konkretny, alternatywny przebieg realizacji: uchylenie decyzji środowiskowej, wady materiałów i dokumentacji przekazanej do realizacji, dodatkowe polecenia i

zmiany, nieprzewidziane zakresy związane z urządzeniami i służbami, zakłócenia realizacji, problemy waloryzacyjne oraz wpływ działań innych uczestników procesu.

BBC odpowiedziało na wypowiedzenie i podjęło działania przy udziale profesjonalnych pełnomocników, a spór został skierowany do mediacji przed Prokuratorią Generalną. Okoliczności te nie dowodzą automatycznie racji BBC, ale wykluczają możliwość automatycznego przyjęcia wersji GDDKiA bez analizy umowy, korespondencji, poleceń, dokumentacji bazowej i wpływu poszczególnych zdarzeń.

Zamawiający powinien był wskazać: które konkretne istotne zobowiązanie BBC naruszyło, jaki był znaczący stopień lub zakres naruszenia, które przeszkody były zależne od BBC, a które wynikały z działań zamawiającego, gestorów, zmian dokumentacji lub poleceń dodatkowych, oraz dlaczego właśnie zachowanie BBC pozostawało adekwatną przyczyną wypowiedzenia. Tego nie uczynił.

2. Szpital w Krakowie

BBC wskazało, że dokumentacja projektowa została przygotowana i przekazana w styczniu 2025 r., natomiast po stronie Szpitala wystąpił problem współdziałania przy odbiorze. BBC wzywało do odbioru i uzupełniało żądane elementy, a następnie samo złożyło oświadczenie dotyczące zakończenia stosunku umownego. Spór dotyczy więc nie tylko samego faktu odstąpienia, lecz także wykonania dzieła, momentu odbioru, współdziałania i skuteczności wzajemnych oświadczeń.

Szczególne znaczenie ma dalszy przebieg tej samej inwestycji. Po zakończeniu pierwotnej relacji zakres został powierzony Thermoexpert, a BBC - dysponując przygotowanym dziełem - wykonało i przekazało na rzecz tego podmiotu kompleksową dokumentację dotyczącą tego samego zadania. Referencja Thermoexpert z 10 stycznia 2026 r. potwierdza wykonanie przez BBC projektu koncepcyjnego, architektoniczno-budowlanego, technicznego i wykonawczego, dokumentów kosztorysowych i specyfikacji oraz stwierdza prawidłowe, staranne i zgodne z wymaganiami wykonanie zamówienia.

Dowód ten nie rozstrzyga samodzielnie wszystkich cywilnoprawnych kwestii pierwotnej umowy. Zasadniczo podważa jednak prognozę, że BBC w znacznym stopniu lub zakresie nie wykonało istotnego zobowiązania i nie jest zdolne do należytego wykonania analogicznego zakresu. Zamawiający powinien był porównać zakresy i wyjaśnić, dlaczego dzieło wykorzystane następnie w tej samej inwestycji nadal uzasadnia najdalej idącą sankcję. Nie przeprowadził takiej analizy.

Odwołujący wniósł o przeprowadzenie następujących dowodów:

Dowody: załącznik nr 14 - umowa BBC ze Szpitalem, korespondencja odbiorowa i oświadczenia stron; umowa lub zlecenie Thermoexpert; porównanie zakresów dokumentacji; dowód przekazania dokumentacji; referencja Thermoexpert z 10.01.2026 r.

3. Garwolin

W zakresie Garwolina BBC zakwestionowało zarówno podstawę, jak i sposób złożenia warunkowego oświadczenia o odstąpieniu. Wskazało m.in. wcześniejszą wiedzę i akceptację personelu przez zamawiającego, jego wcześniejszą współpracę z osobą wskazaną w kontrakcie, brak przypisania zarzutów nieobecności do konkretnych dat, wątpliwości co do zachowania terminu na skorzystanie z uprawnienia oraz fakt, że wskazywany drenaż nie był elementem odbioru, z którym łączono zarzut.

Zamawiający SCO nie musiał bezkrytycznie przyjąć stanowiska BBC. Musiał jednak skonfrontować je z umową, dokumentami akceptacji personelu, raportami, protokołami i treścią odstąpienia. Zamiast tego poprzestał na wyliczeniu zdarzenia i historycznych ocenach dotyczących innych kontraktów. Samo istnienie sporu sądowego nie wyłącza kompetencji zamawiającego, ale wymaga własnej, bezstronnej rekonstrukcji. Takiej rekonstrukcji uzasadnienie nie zawiera.

Odwołujący wniósł o przeprowadzenie następujących dowodów:

Dowody: załącznik nr 15 - umowa Garwolin, odstąpienie, szczegółowa odpowiedź BBC, dokumenty akceptacji personelu, pisma przedsądowe i procesowe oraz potwierdzenia ich złożenia.

Informacje o sprawach spornych nie były samooczyszczeniem ani przyznaniem odpowiedzialności. Dokument przekazany zamawiającemu został zatytułowany jednoznacznie: „OŚWIADCZENIE W PRZEDMIOCIE INFORMAC. SPRAWACH SPORNYCH (przedmiotowe nie stanowi samooczyszczenia)”. Oznaczenie to znajduje się w nagłówku określa funkcję całego materiału. BBC ujawniło zdarzenia z daleko idącej ostrożności, przedstawiając własne stanowisko oraz dowody na ich sporny charakter.

Odpowiedź „tak” w JEDZ na pytanie, czy wcześniejsza umowa została rozwiązana przed czasem lub zastosowano porównywalną sankcję, odnosi się do obiektywnego faktu. Pytanie nie przesądza o winie, istotności zobowiązania, znaczącym stopniu naruszenia ani związku przyczynowym. Omyłkowe zaznaczenie pola dotyczącego self-cleaningu przy pkt 7 pozostawało w oczywistej sprzeczności z równocześnie złożonym dokumentem, który wprost self-cleaning wyłączał.

Zamawiający znał szczegółowe wyjaśnienia dotyczące S19, Krakowa i Garwolina. Nie mógł przedstawiać ich jako

okoliczności ujawnionych dopiero później lub zaskakujących. Jeżeli uważał, że relacja między JEDZ a załącznikiem jest niejasna, prawidłowym według odwołującego instrumentem było wezwanie do wyjaśnienia treści istniejących dokumentów. Nie chodzi o umożliwienie stworzenia nowego self-cleaningu, lecz o potwierdzenie znaczenia materiału już znajdującego się w aktach.

Transparentne ujawnienie zdarzenia spornego nie może być jednocześnie traktowane jako przyznanie odpowiedzialności i jako dowód braku transparentności. Zamawiający ma obowiązek zbadać treść ujawnienia, a nie przekształcać ostrożności wykonawcy w samodzielną podstawę sankcji.

Samooczyszczenie z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp oceniono według niewłaściwego wzorca

1. Poszczególne zdarzenia miały odmienne mechanizmy i wymagały odmiennych reakcji

Odwołujący przedstawił tabelaryczne zestawienie zdarzeń, wykrytej przyczyny nieprawidłowości i podjętych przez odwołującego środków zaradczych.

Zamawiający sprowadził wszystkie przypadki do ogólnej kategorii „błędu ludzkiego” i wyprowadził z niej wnioski, że system nie działa. Taka ocena pomija różnice w źródłach danych, rodzaju dokumentu, procesie weryfikacji i osobach uczestniczących. Nie można uznać, że środek dotyczący wersjonowania plików „zawiódł” dlatego, że w innym postępowaniu doszło do błędnej interpretacji kryterium. Nie można również wykazywać nieskuteczności środka zdarzeniem, które wystąpiło przed jego wdrożeniem.

2. Brześć Kujawski

Zdarzenie dotyczące Brześcia powstało 23 marca 2026 r., a więc po terminie składania ofert w ŚCO. BBC nie mogło ujawnić wraz z ofertą okoliczności, która jeszcze nie istniała. Już 25 marca przeprowadzono kontrolę wewnętrzną, a 27 marca szkolenie odnoszące się do kwalifikacji, kryteriów, dokumentów źródłowych i konsekwencji błędów. Reakcja organizacyjna nastąpiła zatem natychmiast, nie dopiero w lipcu.

2 kwietnia 2026 r. BBC wniosło odwołanie w sprawie KIO 1493/26, kwestionując kwalifikację z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy, w tym sposób rozumienia pojęcia „zakres”, przypisanie niedbalstwa oraz istotny wpływ informacji na decyzję zamawiającego. Odwołanie zostało cofnięte 6 maja, a 7 maja postępowanie umorzono bez rozpoznania meritum. Cofnięcie nie jest wyrokiem potwierdzającym prawidłowość wykluczenia.

BBC nie twierdził, że samo wniesienie odwołania zawieszało obowiązki informacyjne albo prawnie uniemożliwiało self-cleaning. Wskazał, że istniał realny i udokumentowany spór co do kwalifikacji, a jednocześnie spółka nie pozostała bierna. W finalnej aktualizacji BBC przyjęło odpowiedzialność organizacyjną za sposób przygotowania informacji i zastosowało środki ostrożnościowe na wypadek uznania kwalifikacji z pkt 10. Nie oznaczało to rezygnacji z wszystkich argumentów prawnych dotyczących niejednoznaczności kryterium, winy i wpływu informacji.

Po dalszym szkoleniu z 8 lipca BBC 23 lipca złożyło kompletną aktualizację datowaną na 20 lipca. Aktualizacja nie stworzyła działań ex post. Uporządkowała, skonsolidowała i udokumentowała środki podejmowane od 25 marca.

Odwołujący wnioskował o przeprowadzenie następujących dowodów:

Dowody: załącznik nr 12 - odwołanie KIO 1493/26, cofnięcie z 06.05.2026 r. i postanowienie z 07.05.2026 r.; załącznik nr 11 - lipcowa aktualizacja; załącznik nr 16 - matryca przyczyn i szkoleń; załącznik nr 17 - protokoły i dowody wdrożenia.

Odpowiedzialność przedsiębiorcy i identyfikacja osobowej przyczyny nie są sprzeczne

BBC przyjmuje odpowiedzialność za dokumenty składane w jego imieniu. Nie wyklucza to ustalenia, że bezpośrednią przyczyną konkretnej omyłki było działanie określonego pracownika, współpracownika lub źródła zewnętrznego. Właśnie identyfikacja osobowego i procesowego źródła ryzyka umożliwia zastosowanie środka adekwatnego - zmianę zakresu obowiązków, dodatkową weryfikację, ograniczenie uprawnień, szkolenie lub zakończenie współpracy.

Zamawiający błędnie przedstawia takie ustalenie jako zaprzeczenie odpowiedzialności spółki. Przeciwnie: odpowiedzialna organizacja nie poprzestaje na ogólnym stwierdzeniu „błąd przedsiębiorstwa”, lecz ustala, gdzie w procesie kontrolnym powstała luka i w jaki sposób ją zamknąć.

Zerwanie powiązań ocenia się przez rezultat, nie przez tryb rozwiązania stosunku pracy

Art. 110 ust. 2 pkt 3 ustawy wymienia zerwanie powiązań z osobami odpowiedzialnymi jako przykład środka kadrowego, ale nie narzuca trybu rozwiązania stosunku prawnego. Dla celu prewencyjnego obojętne jest, czy stosunek pracy ustał wskutek wypowiedzenia pracodawcy, wypowiedzenia pracownika, porozumienia stron czy upływu czasu. Istotne jest, czy osoba rzeczywiście przestała uczestniczyć w przygotowaniu lub zatwierdzaniu dokumentów, utraciła dostęp do narzędzi i nie może ponownie wygenerować tego samego ryzyka.

Zamawiający oczekuje w praktyce sankcji dyscyplinarnej, której ustawa nie przewiduje. Art. 110 ustawy ustanawia test prewencyjny wobec przedsiębiorcy, a nie test sankcyjny wobec pracownika. Ponadto ustanie współpracy nie było jedynym środkiem; towarzyszyły mu zmiany proceduralne, weryfikacja krzyżowa, ograniczenia dostępowe, szkolenia i nadzór.

Audyt i rola radcy prawnego były elementem systemu, nie jego jedyną osią

Zamawiający uczynił z relacji pomiędzy audytem, komisją i bieżącym wsparciem prawnym jeden z centralnych

argumentów odrzucenia. Nawet gdyby całkowicie pominąć ten dowód, nadal pozostają: reorganizacja i specjalizacja działu, kontrole, matryca błędów, ograniczenie dostępu do plików roboczych, obowiązek aktualizacji dokumentów, szkolenia, elektroniczny obieg dokumentów, check-listy, kontrola krzyżowa, zasady podpisywania dokumentów, zmiany kadrowe i zwiększony nadzór zarządczy.

Art. 110 ust. 3 ustawy wymaga oceny skumulowanej skuteczności środków. Zastrzeżenie wobec niezależności jednego instrumentu nie uprawnia do zanegowania wszystkich pozostałych bez ich odrębnej analizy. Również udział członka zarządu w kontroli nie pozbawia systemu wartości z definicji; odpowiedzialność zarządcza i kontrola mogą współistnieć, jeżeli istnieją dodatkowe poziomy weryfikacji i dokumentowanie decyzji.

Brak wykazanej szkody nie może zostać zastąpiony roszczeniami z innych zdarzeń

Art. 110 ust. 2 pkt 1 ustawy wymaga naprawienia szkody lub zobowiązania do jej naprawienia w takim zakresie, w jakim szkoda rzeczywiście została wyrządzona. BBC wskazało, że zdarzenia informacyjne nie spowodowały szkody osób trzecich. Zamawiający zanegował to twierdzenie przez odwołanie do roszczeń i sporów z umów S19, Kraków i Garwolin - a więc do innych zdarzeń, należących do pkt 7.

Nie można mieszać potencjalnych roszczeń kontraktowych z ewentualną szkodą wynikającą z błędu w JEDZ lub kryterium. Jeżeli zamawiający uważał, że konkretne zdarzenie z pkt 8 lub 10 wyrzuciło konkretną szkodę, powinien ją oznaczyć i wykazać związek przyczynowy. Brak takiego ustalenia nie może prowadzić do niemożliwego obowiązku naprawienia szkody nieoznaczonej.

Zamawiający zastosował asymetryczny standard dowodowy i standard „zero błędów”

Od BBC wymagano pełnej dokumentacji każdej czynności, idealnej spójności dat i sformułowań oraz dowodu faktycznego stosowania każdego narzędzia. Jednocześnie własne twierdzenia o pozorności kontroli, fikcyjności systemu, braku działania procedur i rzekomym „wkalkulowaniu” błędów zamawiający oparł na przypuszczeniach. Nie wykazał, że szkolenia się nie odbyły, kontrole były fikcyjne, procedury nie obowiązywały ani że osoby odpowiedzialne nadal uczestniczyły w procesach.

Ciężar wykazania self-cleaningu spoczywa na BBC, ale nie oznacza to prawa zamawiającego do odrzucenia przedstawionych dowodów przez samą insynuację. Ocena musi wskazać, który konkretny element art. 110 ust. 2 nie został spełniony, który środek jest nieadekwatny do jakiej przyczyny i dlaczego jego wdrożenie nie ogranicza ryzyka. Uzasadnienie posługuje się przede wszystkim oceną reputacyjną, a nie takim testem.

Aktualizacja self-cleaningu przed wyborem była dopuszczalna i wymagała łącznej oceny

Teza zamawiającego, że self-cleaning jest „jednokrotny” i późniejsze złożenie jakiegokolwiek materiału nie może być uwzględnione, jest zbyt kategoryczna. Jednokrotność chroni postępowanie przed nieograniczonym ciągiem wezwań i tworzeniem procedury dopiero przed KIO. Nie oznacza zakazu dobrowolnego przedstawienia przed decyzją o wykluczeniu aktualnych informacji o zdarzeniu, które powstało już po ofercie, oraz środkach wdrożonych natychmiast po tym zdarzeniu.

TSUE w wyroku z 14 stycznia 2021 r., C-387/19, RTS *infra*, wskazał, że obowiązek dobrowolnego przedstawienia dowodów środków naprawczych już wraz z ofertą nie może wynikać z samej praktyki, jeżeli nie został w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny ustanowiony w prawie krajowym i dokumentach zamówienia. Orzeczenie nie daje wykonawcy prawa do dowolnego naprawiania sytuacji na etapie odwoławczym, ale sprzeciwia się automatycznemu zamknięciu możliwości przedstawienia materiału z przyczyn czysto temporalnych bez jednoznacznej podstawy.

KIO w wyroku z 6 sierpnia 2024 r., KIO 2465/24, wskazała ponadto, że w konkretnych okolicznościach pierwotny self-cleaning i jego aktualizację należy czytać łącznie, a ocena nie może pomijać środków wdrożonych i wykazanych w pierwszym dokumencie. W niniejszej sprawie lipcowa aktualizacja uzupełniała historię wdrożeń o nowe zdarzenie i nowe działania. Zamawiający powinien był ocenić dokumenty jako całość.

SWZ sama wymagała przed wyborem potwierdzenia aktualności informacji zawartych w JEDZ w zakresie art. 109 ust. 1 pkt 7, 8 i 10 ustawy. Nie można jednocześnie wymagać aktualności na moment rozstrzygnięcia i twierdzić, że wykonawca nie może przekazać aktualnego materiału o sytuacji podmiotowej.

Usunięcie z finalnego katalogu Państwowego Muzeum Etnograficznego również nie stanowiło zatajenia. BBC uznało, że przy kwalifikacji zdarzenia z pkt 10 upłynął właściwy okres wykluczenia. Co najmniej była to kwestia wymagająca weryfikacji daty zdarzenia z art. 111 pkt 6 ustawy, a nie automatycznego uznania aktualizacji za przejaw chaosu. Finalny dokument miał przedstawiać katalog aktualny, a nie historyczny rejestr wszystkich zdarzeń.

Uzasadnienie zaskarżonej czynności jest wynikowe, wewnętrznie sprzeczne i nieweryfikowalne

„Sekwencja zdarzeń” miesza art. 109 ust. 1 pkt 7 z pkt 8 i 10

W akapicie rozpoczynającym się od słów „Sekwencja zdarzeń” zamawiający twierdzi, że kolejne naruszenia „tego samego rodzaju” następowały w kwietniu, czerwcu i grudniu 2025 r., a następnie obejmuje jednym nawiasem zarówno informacje wprowadzające w błąd, jak i nienależyte wykonywanie umów prowadzące do odstąpienia.

Daty te odnoszą się odpowiednio do postępowania Łukasiewicz, Państwowego Muzeum Etnograficznego oraz Sądu

Apelacyjnego w Katowicach/Sądu Okręgowego w Sosnowcu. Są to zdarzenia informacyjne z pkt 8 lub 10. Nie dotyczą S19, Krakowa ani Garwolina. Kontrakty z pkt 7 mają inne daty: wypowiedzenie S19 - 21 maja 2024 r., zdarzenia krakowskie - marzec 2025 r., Garwolin - 2 lipca 2025 r.

W jednym zdaniu połączono więc odmienne podstawy prawne, odmienne stosunki i odmienne przyczyny. Następnie liczba zdarzeń służy jako argument, że wszystkie środki były nieskuteczne. To nie jest subsumcja, lecz retoryczne kumulowanie okoliczności. Dodatkowo każde z trzech zdarzeń informacyjnych miało inny mechanizm i dedykowaną reakcję, co pokazuje matryca zamieszczona wyżej.

Zamawiający oparł ocenę wiarygodności na błędnej dacie terminu składania ofert

Uzasadnienie wskazuje, że dokument datowany na 9 marca 2026 r. miał powstać po terminie składania ofert 5 marca 2026 r. Tymczasem późniejsza zmiana SWZ wskazuje 12 marca 2026 r., a protokół postępowania - 13 marca 2026 r. Niezależnie od rozbieżności między tymi dwoma dokumentami, 9 marca poprzedza każdą z aktualnych dat.

Nie jest to drobny błąd bez znaczenia. Zamawiający wykorzystał rzekome powstanie dokumentu po terminie jako argument o roboczym charakterze, niedopuszczalnej aktualizacji i braku kontroli jakości. Skoro przesłanka faktyczna była nieprawdziwa, odpada także wniosek budowany na jej podstawie.

Uwagi o stopce, przecinkach i rzekomo urwanych zdaniach są irrelewantne

Zamawiający wskazał stopkę „v. 09_03_2025” i przytoczył fragment zdania kończący się na słowach „a BBC popiera”, określając go jako urwany i niegramatyczny. Oryginalne zdanie ma jednak dalszy ciąg: „że w stosunku do BBC nie zachodzą przesłanki...”. Cytat stał się urwany dlatego, że zamawiający sam zakończył go przed końcem.

Można dostrzec niezręczność składniową lub literówkę. Nie istnieje jednak jakikolwiek związek logiczny pomiędzy stylistyką pojedynczego zdania a faktycznym przeprowadzeniem kontroli, szkoleń, zmian proceduralnych i kadrowych. Art. 110 ustawy nie ustanawia testu bezbłędności językowej dokumentu. Uczynienie takich elementów dowodem pozorności całego systemu jest rażąco nieproporcjonalne.

Historyczne wyroki i rozstrzygnięcia nie stanowią prejudykату dla stanu z 2026 r.

Wyroki KIO 2143/23, KIO 2147/23 i KIO 902/24 dotyczyły innych postępowań, innych zdarzeń, innych dokumentów i wcześniejszego modelu compliance. KIO 902/24 dotyczyło postępowania, w którym przewidziano pkt 5 i 7, oraz innych kontraktów. Nie oceniano w tych sprawach kontroli i szkoleń z 2026 r., aktualnej matrycy przyczyn, nowych mechanizmów dostępu i weryfikacji ani Brześcia.

Zamawiający może znać historyczne orzeczenia, ale nie może traktować ich jak wiążącego prejudykату co do każdego przyszłego dokumentu BBC. Nawet KIO 2465/24 pokazuje, że kolejny przypadek nie dowodzi nieskuteczności wcześniejszych środków, jeżeli zdarzenie miało miejsce przed ich wdrożeniem lub wynikało z odmiennego mechanizmu; konieczna jest analiza chronologii i adekwatności.

Punkt VIII nie zawiera merytorycznej oceny aktualizacji z 20 lipca

Punkt VIII, zatytułowany „Kolejna aktualizacja oświadczenia o samooczyszczeniu”, nie zawiera żadnej merytorycznej oceny aktualizacji z 20 lipca 2026 r. Nie zawiera ustaleń dotyczących Brześcia, kontroli z 25 marca, szkoleń z 27 marca i 8 lipca, wykazu przyczyn, aktualnego systemu ani referencji.

Dopiero w konkluzji zamawiający stwierdza, że self-cleaning „ostatnio zaktualizowany” 20 lipca nie przyniósł skutku. Brakuje całego ogniwa między materiałem a konkluzją. Nie wiadomo, czy dokument został w ogóle zbadany, które elementy uznano za niewystarczające i dlaczego. KIO 2947/23 podkreśla, że uzasadnienie odrzucenia musi być pełne i szczegółowe, aby wykonawca mógł realnie skorzystać ze środka ochrony prawnej.

Brakującego uzasadnienia nie można stworzyć dopiero przed Izbą

Przedmiotem kontroli jest czynność w takim kształcie, w jakim została zakomunikowana BBC 24 lipca 2026 r. zamawiający nie może dopiero w odpowiedzi na odwołanie lub na rozprawie wskazać nowych braków lipcowej aktualizacji, nowych powodów uznania środków za nieadekwatne albo nowych kwalifikacji prawnych faktów.

Dopuszczenie późniejszego uzupełnienia pozbawiłoby art. 253 ust. 1 pkt 2 ustawy funkcji gwarancyjnej: wykonawca składałby odwołanie przeciw niepełnej decyzji, a rzeczywiste powody poznawałby dopiero po upływie terminu. Utrwalona linia KIO, w tym KIO 2947/23, wymaga podania pełnych przyczyn już w zawiadomieniu. Brak uzasadnienia finalnej aktualizacji powinien samodzielnie prowadzić do unieważnienia odrzucenia i powtórzenia badania.

Ocena zamawiającego ma charakter wynikowy

Zestawienie opisanych błędów pokazuje wspólny wzorzec: każdej okoliczności przypisano najbardziej obciążające znaczenie. Transparentne ujawnienie sporów stało się „przyznaniem” podstawy, brak selfcleaningu z pkt 7 - dowodem nierzetelności, odejście pracowników - środkiem nieważnym, udział zarządu - brakiem niezależności, audyt - osiłą całego systemu, aktualizacja - chaosem, a literówka - dowodem pozorności.

Taka ocena nie przebiega od faktów do normy. Zaczyna się od zbiorczej tezy o konieczności eliminacji BBC, a następnie gromadzi okoliczności tworzące negatywne wrażenie. Art. 16 ustawy wymaga oceny neutralnej, przejrzystej i proporcjonalnej, a nie narracji ukierunkowanej na z góry przyjęty wynik.

Nierówne traktowanie - B-ACT otrzymał dokładnie tę procedurę, której odmówiono BBC

18 czerwca 2026 r. zamawiający skierował do Konsorcjum B-ACT wezwanie na podstawie art. 128 ust. 1 i 4 ustawy, w związku z art. 109 ust. 1 pkt 7 i art. 110 ustawy. Zażądał szczegółowego opisu zdarzenia ujawnionego w JEDZ, wskazania kontraktu, daty, przyczyn, trybu zakończenia i aktualnego stanu sporu. Następnie zażądał stanowiska, czy pkt 7 zachodzi, a w razie jego zanegowania - uzasadnienia. Dopiero jeżeli wykonawca powołuje się na art. 110, zamawiający zażądał środków naprawczych i dowodów.

Wezwanie B-ACT prawidłowo rozdzielało dwie płaszczyzny: wyjaśnienie, dlaczego pkt 7 nie zachodzi, oraz self-cleaning na wypadek przyjęcia podstawy. Wobec BBC zamawiający zastosował rozumowanie odwrotne: skoro BBC zaprzecza pkt 7 i nie prowadzi z niego self-cleaningu, uznał to za okoliczność obciążającą. Nie skierował wezwania mimo widocznej rozbieżności między JEDZ a dokumentem „przedmiotowe nie stanowi samooczyszczenia”.

Odwołujący przedstawił tabelarycznie różnice w wezwaniach i ocenie złożonych przez odwołującego i B-ACT dokumentów.

Nie istnieje obiektywne uzasadnienie dla odmiennego standardu. Obie sytuacje dotyczyły JEDZ, wcześniejszej umowy, sporu i relacji między zaprzeczeniem podstawy a self-cleaningiem. Różnica proceduralna mogła bezpośrednio zadecydować o wyniku Postępowania.

Odwołujący wniósł o przeprowadzenie następujących dowodów:

Dowody: załącznik nr 18 - wezwanie B-ACT z 18.06.2026 r., JEDZ B-ACT i odpowiedź na wezwanie; załącznik nr 19 - zestawienie porównawcze JEDZ wykonawców.

Okresy wykluczenia i zasada proporcjonalności wykluczają „wieczystą” negatywną ocenę BBC

Zdarzenia historyczne nie mogą bezterminowo przedłużać sankcji

Art. 111 ustawy określa ustawowe okresy wykluczenia właściwe dla pkt 7, 8 i 10. Zdarzenia znajdujące się poza tymi okresami nie mogą stanowić samodzielnej podstawy wykluczenia ani być używane do faktycznego przedłużania sankcji bez końca. Mogą mieć ograniczone znaczenie kontekstowe, ale ciężar aktualnej oceny musi spoczywać na zdarzeniach mieszczących się w okresach i na aktualnych środkach.

Zamawiający przywołuje zdarzenia i orzeczenia z lat 2022-2023 oraz wcześniejszy model selfcleaningu tak, jakby raz sformułowana negatywna ocena definitywnie dyskwalifikowała BBC na przyszłość. Taki model przeczy celowi art. 110, który właśnie umożliwia odzyskanie rzetelności przez rzeczywiste działania naprawcze.

Nie przeprowadzono testu art. 109 ust. 3 ustawy dla pkt 7

Nawet gdyby zamawiający wykazał wszystkie elementy pkt 7 dla któregośkolwiek kontraktu, powinien dodatkowo ocenić, czy wykluczenie nie jest oczywiście nieproporcjonalne. Nie wystarcza ogólne stwierdzenie, że zdarzenia nie są drobne i że inwestycja wymaga zaufania.

Należało zestawić wagę konkretnego naruszenia z jego skutkiem, zakresem wykonania umowy, spornym charakterem, upływem czasu, aktualną praktyką, działaniami naprawczymi, brakiem wykazanej szkody z błędów informacyjnych oraz późniejszym należytym wykonaniem projektu szpitalnego. KIO 3196/23 i KIO 1429/23 podkreślają konieczność takiej indywidualnej oceny.

Argument BBC o niewielkim odsetku omyłek względem ponad stu złożonych ofert rocznie nie miał usprawiedliwiać błędów. Miał wykazać skalę procesów, incydentalność konkretnych mechanizmów oraz brak podstaw do prognozy, że przedsiębiorstwo jest strukturalnie nierzetelne. Zamawiający odwrócił znaczenie tego argumentu, uznając go za „wkalkulowanie” błędów, bez analizy ich rodzaju i chronologii.

Odwołujący wniósł o przeprowadzenie dowodów z dokumentów. Dokumenty znajdujące się już w aktach postępowania są powoływane również na okoliczność materiału, którym zamawiający dysponował przed 24 lipca 2026 r. Dokumenty spoza akt służą wykazaniu rzeczywistego charakteru sporów, dalszego przebiegu projektów i wdrożenia środków.

5Zawiadomienie z 24.07.2026 r. Treść czynności, zastosowane podstawy i brak merytorycznej oceny punktu VIII.

6Protokół postępowania Terminy, oferta wybrana, punktacja, przebieg badania, wezwania i lista załączników.

7SWZ i zmiany/wyjaśnienia Katalog art. 109 ust. 1 pkt 4, 7, 8, 10; kryteria; aktualność oświadczeń; terminy.

8Oferta BBC, JEDZ i wykaz osób Treść oświadczeń, widoczna niejednoznaczność oraz realna możliwość uzyskania zamówienia.

9Informacje o sprawach spornych z załącznikami Jednoznaczne wyłączenie self-cleaningu z pkt 7 oraz stanowisko w S19, Krakowie i Garwolinie.

10-11Self-cleaning 09.03/23.04 i aktualizacja 20/23.07 Zakres zdarzeń, chronologia, środki i ich aktualizacja.

12KIO 1493/26: odwołanie, cofnięcie, umorzenie Rzeczywisty charakter sporu, brak merytorycznego rozstrzygnięcia i równoległe działania naprawcze.

13Pakiet S19 Alternatywne przyczyny, korespondencja, odpowiedź na wypowiedzenie i mediacja.

14Pakiet Kraków/Thermoexpert Wykonanie tego samego projektu, porównanie zakresów i pozytywna referencja.

15Pakiet Garwolin Sporność odstąpienia, akceptacja personelu, zakres odbiorów i stanowisko BBC.

16-17Matryca błędów, szkolenia, kontrole i dowody wdrożenia oraz ich faktyczne stosowanie.

Odmienność przyczyn, adekwatność środków

18Wezwanie B-ACT, JEDZ i odpowiedź wykonawcy.

Korzystniejszy standard proceduralny zastosowany wobec innego

19Zestawienie JEDZ wykonawców

Spójność albo brak spójności standardu badania dokumentów.

4 sierpnia 2026 r. zamawiający poinformował o wniesieniu odwołania.

4 sierpnia 2026 r. wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia Konsorcjum firm ZDI Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zamościu, ul. Jana Kiepury 6 i ZBM Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, ul. Cybernetyki 19B zgłosili swój udział w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego. Zgłoszenie zostało wniesione przez prezesa zarządu lidera konsorcjum. Wniósł o oddalenie odwołania w całości. Do zgłoszenia nie dołączono pełnomocnictwa dla lidera konsorcjum. Do zgłoszenia dołączono dowody jego przekazania stronom.

Przystępujący wskazał, że posiada interes w rozstrzygnięciu odwołania na korzyść zamawiającego, tj. przez jego oddalenie w całości. Przystępujący pozostają bowiem wykonawcami, którego oferta została uznana za najkorzystniejszą w postępowaniu.

Ewentualne rozstrzygnięcie odwołania zgodnie z żądaniem odwołującego, może doprowadzić do unieważnienia czynności zamawiającego polegającej na wyborze oferty najkorzystniejszej w postępowaniu.

Przystępujący wskazał jednocześnie, że stosownie do przepisu art. 44 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21.05.2025 r. o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego, w związku z faktem, że postępowanie zostało wszczęte przed dniem 13.03.2026 r., do przedmiotowego postępowania odwoławczego zastosowanie znajdują przepisy ustawy w brzmieniu sprzed 13.03.2026 r. W interesie przystępujących leży, aby Krajowa Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie wniesione w przedmiotowej sprawie w zakresie czynności i zaniechań zamawiającego i tym samym, potwierdziła prawidłowość działań podjętych przez zamawiającego.

14 sierpnia 2026 r. zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie przez należycie umocowanego pełnomocnika. Wniósł o:

1. oddalenie odwołania;

2. zasądzenie od odwołującego na rzecz zamawiającego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów wynagrodzenia pełnomocnika według norm przepisanych.

Odwołanie – mimo znacznej objętości – nie dostarcza podstaw do uwzględnienia któregośkolwiek z zarzutów. W istotnej części polemizuje ono z czynnością o treści innej niż rzeczywista. Centralny zarzut braku „jakiegokolwiek merytorycznej oceny” aktualizacji samooczystczenia z 20 lipca 2026 r. (zarzut nr 7) pozostaje w oczywistej sprzeczności z pkt VIII zawiadomienia z dnia 24 lipca 2026 r. o wyborze oferty najkorzystniejszej, obejmującego uzasadnienie odrzucenia oferty odwołującego (dalej: „Zawiadomienie”), który ocenie tej aktualizacji poświęca pięć obszernych akapitów – od rekonstrukcji jej zakresu przedmiotowego, przez analizę każdej z przesłanek art. 110 ust. 2 ustawy, po ocenę znaczenia nowo ujawnionego wykluczenia z dnia 23 marca 2026 r. Odwołanie zmierza nadto do przeniesienia na zamawiającego ciężaru dowodu, który w zakresie samooczystczenia ustawa – art. 110 ust. 2 Pzp in principio („jeżeli udowodni zamawiającemu”) – lokuje jednoznacznie po stronie wykonawcy.

Wreszcie odwołanie kwestionuje znaczenie okoliczności, których faktycznego zaistnienia nie zaprzecza. Odwołujący nie twierdzi, że autor „zewnętrznego” audytu nie był zarazem dedykowanym prawnikiem działu zamówień i przewodniczącym komisji ds. badania ofert, że komisja ta nie obradowała w składzie jednoosobowym, że wskazane osoby nie rozwiązały umów z własnej inicjatywy, że uchwała nr 2 z 19 stycznia 2026 r. nie posługuje się czasem przyszłym ani że trzon deklarowanych środków nie pochodzi z lat 2022–2023 – przekonuje jedynie, że okolicznościom tym nie należało przypisywać wagi, którą przypisał im zamawiający. Spór ma zatem charakter ocenny, a dokonana ocena mieści się w granicach luzu wyznaczonego przez art. 110 ust. 3 i art. 109 ust. 3 ustawy i została wyczerpująco uzasadniona.

Wszystkie fakty konstytuujące podstawy odrzucenia oferty wynikają przy tym z dokumentów pochodzących od samego odwołującego – z jego JEDZ (twierdząca odpowiedź na pytanie o wcześniejsze rozwiązanie umowy), z „Informacji o sytuacjach spornych” wraz z załącznikami oraz z załączników A1 i B1 do kolejnych wersji oświadczenia o samooczystczeniu. Odwołujący zarzucił więc zamawiającemu niewykazanie okoliczności, które sam zamawiającemu przedłożył.

Termin składania ofert – po zmianie SWZ – upływał 13 marca 2026 r., którą to datę odnotowuje protokół postępowania. Wraz z ofertą odwołujący złożył JEDZ, w którym oświadczył twierdząco o wcześniejszym rozwiązaniu umowy w sprawie zamówienia publicznego, pozostawiając pole przeznaczone na szczegółowe informacje niewypełnione, a przedsięwzięte środki naprawcze opisał wyłącznie jako „Informacje o sytuacjach spornych wraz z załącznikami”; równocześnie – w tym samym JEDZ – potwierdził, że nie jest winny poważnego wprowadzenia w błąd, nie zataił informacji ani wskutek

zaniedbania nie przedstawił informacji wprowadzających w błąd. Tożsame oświadczenia złożono w JEDZ podmiotu udostępniającego zasoby. Wraz z ofertą przedłożono dokumenty pn. „Informacje o sytuacjach spornych” z załącznikami oraz dokumenty samooczyszczenia.

23 kwietnia 2026 r. odwołujący z własnej inicjatywy przekazał „aktualną wersję” dokumentów samooczyszczenia – oświadczenie datowane na 9 marca 2026 r. wraz z załącznikami A1 i B1 oraz nr 1–16. 23 lipca 2026 r., również z własnej inicjatywy, przekazał kolejną aktualizację – oświadczenie z 20 lipca 2026 r., obejmujące wykluczenie przez Skarb Państwa – Dyrektora Sądu Apelacyjnego w Katowicach (23 grudnia 2025 r.) oraz ujawnione po raz pierwszy wykluczenie z dnia 23 marca 2026 r. w postępowaniu prowadzonym przez pełnomocnika Kujawsko-Pomorskiej Akademii Innowacji (art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy), z jednoczesnym – wyrażonym *explicite* – zawężeniem procedury naprawczej do przesłanek z art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 oraz art. 109 ust. 1 pkt 8–10 ustawy, a więc z pominięciem przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy. 24 lipca 2026 r. zamawiający zawiadomił o wyborze oferty Konsorcjum ZDI Sp. z o.o. / ZBMS.A. oraz o odrzuceniu oferty odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy; uzasadnienie tej czynności (pkt I–IX Zawiadomienia) obejmuje ocenę wszystkich trzech wersji dokumentów naprawczych, w tym – w pkt VIII – ocenę aktualizacji z 20 lipca 2026 r.

Zarzuty dotyczące art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy (zarzuty nr 1 i 2)

Na podstawie faktyczną zastosowania art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy składają się trzy zdarzenia, mieszczące się w trzyletnim okresie z art. 111 pkt 4 ustawy i wynikające z dokumentów przedłożonych przez samego odwołującego – wypowiedzenie z 21 maja 2024 r. przez GDDKiA umowy o nadzór nad projektowaniem i realizacją odcinków drogi S19, odstąpienie z 21 marca 2025 r. od umowy przez Małopolski Szpital Ortopedyczno-Rehabilitacyjny im. prof. B. Frańczuka oraz warunkowe odstąpienie z 2 lipca 2025 r. od umowy o pełnienie funkcji inwestora zastępczego przez Szpital Mazowiecki w Garwolinie Sp. z o.o. Zaistnienie żadnego z tych zdarzeń nie jest w odwołaniu kwestionowane; sporne są ich przyczyny. Dodatkowo spełnienie wobec BBC przesłanek art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy w związku z wcześniejszym odstąpieniem od umowy potwierdziła Krajowa Izba Odwoławcza w wyroku z 8 kwietnia 2024 r., KIO 902/24 – a więc nie „jednostronna deklaracja wcześniejszego zamawiającego”, lecz orzeczenie organu ochrony prawnej.

Zakwestionowanie wypowiedzenia lub odstąpienia przed sądem powszechnym nie uchyla przesłanki wykluczenia. Konstrukcja art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy opiera się na fakcie kwalifikowanego zdarzenia (rozwiązanie umowy, odszkodowanie, wykonanie zastępcze, realizacja uprawnień z rękojmi), nie zaś na prawomocnym przesądzeniu jego cywilnoprawnej zasadności; pogląd przeciwny – w myśl którego wszczęcie sporu sądowego zawieszaloby stosowanie przepisu – czyniłby go martwym wobec każdego wykonawcy kwestionującego odstąpienie, a więc w praktyce wobec każdego wykonawcy. Zamawiający nie zastępuje sądu cywilnego i nie rozstrzyga sporu o roszczenia; dokonuje własnej, prognostycznej oceny rzetelności wykonawcy na podstawie dostępnego materiału (por. wyrok SO w Warszawie z 23 sierpnia 2019 r., XXIII Ga 469/19). Stanowisko odwołującego co do S19, Krakowa i Garwolina – alternatywne przyczyny, zarzuty braku współdziałania, sporność oświadczeń – zostało zamawiającemu przedstawione, przezeń odnotowane i ocenione jako konsekwentne zaprzeczanie własnej odpowiedzialności, które na gruncie art. 110 ustawy wyklucza skorzystanie z instytucji samooczyszczenia, ponieważ jej warunkiem wstępnym jest uznanie odpowiedzialności (XXIII Ga 469/19). Nie jest zatem tak, że zamawiający „automatycznie przyjął wersję” wcześniejszych zamawiających – zamawiający przyjął fakt trzech rozwiązań umów, niesporny i wynikający także z JEDZ odwołującego, oraz stwierdził, że wykonawca faktu tego niczym nie zneutralizował.

Kwalifikowany charakter zdarzeń nie budzi wątpliwości. Rozwiązanie umowy przed czasem przez zamawiającego publicznego jest reakcją na naruszenie o wadze uzasadniającej zerwanie stosunku obligacyjnego – najdalej idącą sankcją kontraktową, po którą nie sięga się wobec uchybień marginalnych. W tej sprawie chodzi przy tym o trzy umowy rodzajowo tożsame lub zbliżone do przedmiotu postępowania (nadzór nad projektowaniem i realizacją inwestycji drogowej oraz dwie usługi dla podmiotów leczniczych, w tym usługa inwestora zastępczego), rozwiązywane przez trzech różnych, niezależnych od siebie zamawiających w okresie kilkunastu miesięcy. Odwołujący nie wskazał, na czym miałyby polegać „marginalność” lub „nieistotność” któregośkolwiek z tych zdarzeń; ogranicza się do tezy, że zamawiający powinien był zrekonstruować przebieg każdej z umów w stopniu właściwym postępowaniu rozpoznawczemu. Standardu takiego nie formułują ani powołane w odwołaniu wyroki KIO 3196/23 i KIO 1429/23 – które dotyczą obowiązku wykazania elementów przesłanki, nie zaś obowiązku przeprowadzenia zastępczego procesu cywilnego – ani art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, którego wykładnia proponowana przez odwołującego pozbawiałaby zamawiających realnej możliwości stosowania przepisu.

Referencja Thermoexpert z 10 stycznia 2026 r. dotyczy odrębnego stosunku prawnego z podmiotem trzecim i – jak przyznaje sam odwołujący – „nie rozstrzyga samodzielnie wszystkich cywilnoprawnych kwestii pierwotnej umowy”. Potwierdza co najwyżej kompetencje techniczne, które – jak wprost wskazano w pkt VII Zawiadomienia – nie są przedmiotem wątpliwości zamawiającego; nie uchyla natomiast faktu odstąpienia przez Szpital od umowy z odwołującym ani nie odnosi się do rzetelności informacyjnej, której dotyczą pozostałe przesłanki.

Chybiony jest wreszcie zarzut „przemycenia” modelu oceny z art. 109 ust. 1 pkt 5 ustawy. Podstawę prawną czynności stanowią wyłącznie przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 7, 8 i 10 Pzp – i tylko one zostały powołane w sentencji pkt I Zawiadomienia. Uwzględnienie powtarzalności naruszeń nie jest „modelem pkt 5”, lecz obligatoryjnym elementem oceny z art. 110 ust. 3 ustawy (waga i szczególne okoliczności czynu wykonawcy) oraz art. 109 ust. 3 ustawy (proporcjonalność), do czego wprost upoważnia motyw 101 dyrektywy 2014/24/UE, wskazujący powtarzające się, choćby drobne nieprawidłowości jako okoliczność uzasadniającą wątpliwości co do wiarygodności wykonawcy. Wzmianka o art. 109 ust. 1 pkt 9 ustawy pojawia się w Zawiadomieniu wyłącznie jako element rekonstrukcji ustaleń Dyrektora Sądu Apelacyjnego w Katowicach (szablonowość dokumentów odwołującego, odwołujących się do przesłanki nieprzewidzianej w tamtym postępowaniu) – nie jako podstawa czynności w postępowaniu.

Rozstrzygające pozostaje na koniec to, co między stronami bezsporne – w zakresie art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy samooczyszczenia nie przeprowadzono. Odwołujący przyznaje to wprost w odwołaniu („Nie uczyniło tego dla sporów kontraktowych z pkt 7”), a oświadczenie z 20 lipca 2026 r. zawężenie to formalizuje. Skoro przesłanka zachodzi, a wykonawca – zaprzeczając odpowiedzialności – z dobrodziejstwa art. 110 ustawy nie korzysta, wykluczenie ma charakter obligatoryjny, a poprzedzająca je ocena proporcjonalności została przeprowadzona (o czym poniżej).

Zarzut wadliwej oceny samooczyszczenia w zakresie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy (zarzut nr 3)

Zawiadomienie przeprowadza dokładnie ten test, którego przeprowadzenia domaga się odwołujący – odrębnie dla każdej z kumulatywnych przesłanek art. 110 ust. 2 ustawy. W zakresie przesłanki naprawienia szkody (pkt 1) stwierdzono, że oświadczenie nie zawiera ani wykazania naprawienia szkody, ani zobowiązania do jej naprawienia, a kwituje ją generalną tezą o braku „jakichkolwiek szkód u osób trzecich”. W zakresie przesłanki wyczerpującego wyjaśnienia faktów (pkt 2) stwierdzono – na podstawie konfrontacji oświadczenia z jego własnymi załącznikami – że zdarzenie w postępowaniu zamawiającego – Państwowego Muzeum Etnograficznego zredukowano do omyłki kancelaryjnej, gdy odrzucenie oferty nastąpiło tam z pięciu podstaw, w tym wskutek negatywnej oceny ówczesnego samooczyszczenia; że zdarzenie katowickie przedstawiono jako sanowaną omyłkę, gdy obejmowało stwierdzenie przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 5, 7, 8 i 10 ustawy; oraz że całkowicie pominięto wykluczenie z 11 kwietnia 2025 r. przez Sieć Badawczą Łukasiewicz. W zakresie przesłanki konkretnych środków (pkt 3) sformułowano sześć precyzyjnie udokumentowanych ustaleń – kumulację trzech ról (doradca, kontroler, „zewnętrzny” audytor) w osobie tego samego prawnika, jednoosobowy skład komisji i udział w niej członka zarządu sprawującego pieczę nad kontrolowanym obszarem, bliźniaczą treść protokołów kontroli dotyczących zdarzeń rodzajowo odmiennych, brak jakiegokolwiek własnego środka kadrowego (rozwiązania umów z inicjatywy samych pracowników), deklaracyjny lub przyszły charakter środków przedstawianych jako nowe oraz oparcie trzonu systemu na instrumentach z lat 2022–2023, których praktyczną bezskuteczność Izba stwierdziła już w wyroku KIO 2143/23. Żadnego z tych ustaleń odwołanie nie podważa co do faktów; zarzut „wybiórczości” myli przy tym wybiórczość oceny z wybiórczością samego oświadczenia – to ono, nie zamawiający, pomija i bagatelizuje zdarzenia wbrew treści własnych załączników.

Teza o zastosowaniu „standardu absolutnej bezbłędności” jest figurą polemiczną, której w zawiadomieniu odpowiednika brak. Zamawiający nie wymagał, aby po wdrożeniu środków „nigdy więcej nie wystąpił jakikolwiek błąd”; stwierdził, że naruszenie tego samego rodzaju – przedstawienie informacji wprowadzających w błąd co do doświadczenia (art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy) – powtórzyło się 23 marca 2026 r., już po wdrożeniu środków ze stycznia 2026 r., jako trzecie w ciągu roku zdarzenie tej kategorii (Sieć Badawcza Łukasiewicz – 11 kwietnia 2025 r., Sąd Apelacyjny w Katowicach – 23 grudnia 2025 r., Kujawsko-Pomorska Akademia Innowacji – 23 marca 2026 r.). Jest to dokładnie to kryterium, które sam odwołujący deklaruje jako właściwe („konkretna przyczyna – konkretny środek – dowód wdrożenia – wpływ na ryzyko powtórzenia”), zastosowane jedynie z wynikiem dla niego niekorzystnym, ponieważ ryzyko powtórzenia nie tylko nie zostało ograniczone, lecz się zmaterializowało. Z tych samych względów nietrafny jest zarzut pominięcia prognostycznego charakteru samooczyszczenia. Prognoza została postawiona i wypadła negatywnie, a najbardziej miarodajnym jej sprawdzianem jest postępowanie wykonawcy po wdrożeniu środków – w tym oświadczenia złożone w samym postępowaniu, wewnętrznie sprzeczne według schematu ocenionego uprzednio w Katowicach (twierdząca odpowiedź w JEDZ przy niewypełnionym polu szczegółów; wskazanie jako środka naprawczego dokumentu, któremu sam wykonawca w innym postępowaniu konsekwentnie odmawiał charakteru samooczyszczenia; równoczesne zaprzeczenie winy wprowadzenia w błąd mimo objęcia takich zdarzeń samooczyszczeniem), i to pomimo uchwały wprowadzającej „obowiązek ujednolicenia zasad wypełniania JEDZ”.

Nie doszło również do pominięcia „skumulowanego efektu” środków. Ocena z art. 110 ust. 3 ustawy objęła system jako całość; środki oceniono zarówno pojedynczo, jak i łącznie, a wniosek o ich łącznej niewystarczalności wspiera – niezależnie od wad strukturalnych – nawrót naruszeń. Argument, że „nawet po całkowitym pominięciu audytu” pozostają dalsze instrumenty, pomija ustalenie, że trzon owych instrumentów pochodzi z lat 2022–2023 i obowiązywał w czasie wszystkich zdarzeń z lat 2024–2026, elementy nowe zaś mają charakter deklaracyjny (uchwała formułowana w czasie przyszłym, niedatowane wzorce dokumentów) – czego odwołanie nie kwestionuje. W odniesieniu do środków kadrowych

istota ustalenia zamawiającego nie dotyczy „trybu rozwiązania stosunku pracy”, lecz tego, że po stronie wykonawcy nie doszło do jakiegokolwiek działania – wszystkie wskazane osoby rozwiązały umowy z własnej inicjatywy, a jedynym środkiem własnym była rozmowa dyscyplinująca z jednym pracownikiem; art. 110 ust. 2 pkt 3 ustawy wymaga zaś środków podjętych przez wykonawcę, nie rejestracji cudzych decyzji. W odniesieniu do przesłanki naprawienia szkody nie jest wreszcie tak, że to zamawiający „pomieszał” zdarzenia z pkt 7 z ewentualną szkodą ze zdarzeń informacyjnych – to oświadczenie kwituje przesłankę z art. 110 ust. 2 pkt 1 ustawy jedną tezą generalną, bez rozbicia na zdarzenia i bez jakiegokolwiek analizy; zestawienie tej tezy z wynikającymi z załączników sporami o roszczenia nie jest błędem subsumpcji, lecz stwierdzeniem gołosłowności twierdzenia, którego udowodnienie obciążało wykonawcę.

Zarzut dotyczący aktualizacji samooczyszczzenia (zarzut nr 4)

Zarzut opiera się na nieporozumieniu co do treści zaskarżonej czynności. Zamawiający nie odmówił uwzględnienia którejkolwiek wersji dokumentów naprawczych; merytorycznie ocenił zarówno wersję przekazaną 23 kwietnia 2026 r. – wprost określoną w pkt II Zawiadomienia jako „najdalej idącą i najkorzystniejszą dla wykonawcy” – jak i oświadczenie z 20 lipca 2026 r. (pkt VIII Zawiadomienia). Teza o jednokrotności samooczyszczzenia została sformułowana wyłącznie jako zastrzeżenie uzupełniające („niezależnie od zastrzeżeń co do dopuszczalności”) i wyniku czynności nie zdeterminowała. W konsekwencji wyrok TSUE z 14 stycznia 2021 r., C-387/19, RTS *infra*, jest w sprawie nieadekwatny, dotyczy bowiem dopuszczalności negatywnych konsekwencji nieprzedstawienia dowodów naprawczych z własnej inicjatywy wraz z ofertą, podczas gdy w postępowaniu żadnego materiału nie pominięto z przyczyn temporalnych. Postulat łącznej lektury pierwotnego samooczyszczzenia i jego aktualizacji został zrealizowany – pkt VIII ocenia aktualizację w związku z wersjami wcześniejszymi i w konfrontacji z chronologią zdarzeń. Również przewidziany w SWZ wymóg potwierdzenia aktualności oświadczeń nie pozostaje w jakiegokolwiek sprzeczności z dokonaną oceną – aktualny materiał przyjęto i oceniono, rzecz jednak w tym, że jego treść sytuacji odwołującego nie poprawiła, lecz pogorszyła, ujawniając trzecie w ciągu roku wykluczenie na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostaje kwestia usunięcia z ostatecznego katalogu zdarzenia dotyczącego Państwowego Muzeum Etnograficznego. Podstaw wykluczenia nie oparto na tym zdarzeniu; posłużyło ono – podobnie jak zdarzenie u Sieci Badawczej Łukasiewicz – ocenie kompletności i wiarygodności wyjaśnienia faktów (art. 110 ust. 2 pkt 2 ustawy) oraz skuteczności środków, a zmienność katalogu zdarzeń w kolejnych, składanych z własnej inicjatywy wersjach dokumentów jedynie tę ocenę potwierdza.

Zarzut zaniechania wezwania w trybie art. 128 ustawy (zarzut nr 5)

Zarzut jest bezzasadny z trzech niezależnych przyczyn. W zakresie samooczyszczzenia art. 128 ust. 1 ustawy w ogóle nie znajduje zastosowania – inicjatywa i ciężar dowodu należą wyłącznie do wykonawcy, a zamawiający nie ma obowiązku wzywania do uzupełnienia lub poprawienia treści oświadczenia naprawczego; odmienne założenie przekształcałoby jednostronny akt staranności wykonawcy w wieloetapową procedurę uzgodnieniową, której ustawa nie przewiduje. Nie istniała nadto „oczywista niejasność” wymagająca wyjaśnienia w trybie art. 128 ust. 4 ustawy. Relacja między JEDZ a dokumentem opatrzonym zastrzeżeniem „przedmiotowe nie stanowi samooczyszczzenia” była zamawiającemu znana i została poddana ocenie – nie jako wątpliwość wymagająca usunięcia, lecz jako kolejny przejaw składania oświadczeń wzajemnie sprzecznych, tożsamy ze wzorcem ocenionym w zdarzeniu katowickim; wyjaśnienia nie wymaga sprzeczność, która jest widoczna, udokumentowana i powtarzalna. Przesądzające znaczenie ma wreszcie to, że zarzut nie wykazuje choćby potencjalnego wpływu na wynik postępowania (art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy). Odwołujący miał nie jedną, lecz trzy okazje przedstawienia swojego stanowiska (wraz z ofertą, 23 kwietnia 2026 r. i 23 lipca 2026 r.) i z każdej z własnej inicjatywy skorzystał, a mimo to w żadnej wersji nie usunął sprzeczności oświadczeń ani nie objął przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy procedurą naprawczą – przeciwnie, w wersji ostatecznej jej wyłączenie sformalizował. Odwołanie nie wskazuje, jaką treść – inną od trzykrotnie już złożonej – odwołujący przedstawiłby w odpowiedzi na hipotetyczne wezwanie, samo zaś żądanie ewentualne odwołania („bez umożliwiania zmiany treści oferty lub stworzenia nowego self-cleaningu”) wyklucza jedyny rezultat, który mógłby sytuację odwołującego realnie zmienić.

Zarzut nierównego traktowania – wezwanie skierowane do Konsorcjum B-ACT (zarzut nr 6)

Zasada równego traktowania (art. 16 pkt 1 ustawy) nakazuje jednakowe traktowanie wykonawców znajdujących się w sytuacjach porównywalnych – i właśnie dlatego zarzut jest chybiony, ponieważ sytuacje te porównywalne nie były. Konsorcjum B-ACT ujawniło w JEDZ zdarzenie, co do którego zamawiający nie dysponował żadnym stanowiskiem wykonawcy; wezwanie z 18 czerwca 2026 r. służyło pozyskaniu informacji, których w aktach postępowania nie było. Wobec odwołującego funkcja informacyjna analogicznego wezwania była bezprzedmiotowa – zamawiający dysponował „Informacjami o sytuacjach spornych” wraz z załącznikami, oświadczeniem z 9 marca 2026 r. wraz z załącznikami A1 i B1 oraz nr 1–16, a następnie kolejną aktualizacją, łącznie więc wyczerpującym, wielokrotnie ponawianym stanowiskiem odwołującego co do S19, Krakowa i Garwolina, jednoznacznym i konsekwentnym (zaprzeczenie podstawom odpowiedzialności). Kierowanie wezwania o przedstawienie stanowiska już przedstawionego byłoby czynnością

pozbawioną przedmiotu. Odmienność sytuacji wyjściowych uzasadnia – a wręcz wymusza – odmienność proceduralną. Niezależnie od powyższego zarzut ponownie nie wykazuje wpływu na wynik postępowania, z przyczyn wskazanych w pkt VI powyżej – stanowisko, które odwołujący mógłby przedstawić w odpowiedzi na wezwanie, zostało już trzykrotnie złożone i ocenione.

Zarzuty dotyczące uzasadnienia czynności (zarzuty nr 7 i 8)

Zarzut braku „jakiegokolwiek merytorycznej oceny” aktualizacji z 20 lipca 2026 r. oparty jest na nieprawdziwej przesłance faktycznej. Punkt VIII Zawiadomienia – zatytułowany „Kolejna aktualizacja oświadczenia o samooczyszczeniu (oświadczenie z dnia 20 lipca 2026 r.)” – obejmuje kolejno rekonstrukcję zakresu przedmiotowego aktualizacji (zdarzenie A, czyli wykluczenie katowickie, oraz zdarzenie B, czyli nowo ujawnione wykluczenie z 23 marca 2026 r., wraz ze szczegółowym przytoczeniem jego podstaw, w tym rzeczywistych wartości kosztorysowych inwestycji referencyjnych), stwierdzenie – z przytoczeniem in extenso deklaracji samego odwołującego – że aktualizacja w dalszym ciągu nie obejmuje przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, a odwołujący zakres procedury naprawczej explicite zawęża, ocenę przesłanek art. 110 ust. 2 pkt 1–3 ustawy w odniesieniu do nowej wersji (ponowiona teza o braku szkód, wybiórczość wyjaśnienia faktów, ponowne wskazanie tych samych instrumentów jako środków naprawczych), wreszcie ocenę znaczenia nawrotu naruszenia z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy po wdrożeniu środków ze stycznia 2026 r., zamkniętą konkluzją, że aktualizacja nie usuwa żadnej z wcześniej stwierdzonych wad, lecz dostarcza samodzielnego dowodu potwierdzającego trafność oceny. Teza, że oceny tej „nie zawiera w ogóle”, nie poddaje się obronie w konfrontacji z tekstem dokumentu. Obowiązek z art. 253 ust. 1 pkt 2 ustawy nie oznacza przy tym powinności odrębnego odniesienia się do każdego załącznika i każdej daty z osobna; wystarczające – i zrealizowane – jest wskazanie przyczyn przesądzających, to jest braku objęcia przesłanki z pkt 7 (przyznanego), powtórzenia środków o wykazanej uprzednio wadliwości oraz nawrotu naruszenia z pkt 10 po ich wdrożeniu. Wobec takich przyczyn szczegółowa polemika z każdym protokołem szkolenia była zbędna, żaden protokół nie mógł bowiem zmienić ani faktu zdarzenia z 23 marca 2026 r., ani faktu pozostawienia przesłanki z pkt 7 poza zakresem procedury.

Nietrafny jest również zarzut niemożności odtworzenia ciągu „zdarzenie – przepis – dowód – ustalenie – subsumpcja – skutek”. Zawiadomienie zbudowane jest dokładnie według tej sekwencji – pkt II (oświadczenia i dokumenty złożone przez wykonawcę), pkt III (rekonstrukcja zdarzeń, z dat, podmiotów i podstaw, odrębnie dla zdarzeń informacyjnych i kontraktowych, wyłącznie na podstawie dokumentów przedłożonych przez odwołującego), pkt IV (wzorzec normatywny), pkt V (subsumpcja w zakresie art. 110 ust. 2 pkt 1–3 ustawy), pkt VI (subsumpcja w zakresie art. 109 ust. 1 pkt 7 wraz z testem z art. 109 ust. 3 ustawy), pkt VII (ocena z art. 110 ust. 3 ustawy), pkt VIII (aktualizacja z 20 lipca 2026 r.). Zarzut ogólnikowości pozostaje zresztą w wewnętrznej sprzeczności z resztą odwołania, które na kilkunastu stronach polemizuje z konkretnymi, precyzyjnie zlokalizowanymi ustaleniami Zawiadomienia – co byłoby niewykonalne, gdyby uzasadnienie rzeczywiście nie pozwalało odtworzyć toku oceny.

Kwestionowane zdanie o „sekwencji zdarzeń” jest zdaniem podsumowującym pkt III Zawiadomienia, w którym uprzednio odrębnie zrekonstruowano zdarzenia informacyjne (Sieć Badawcza Łukasiewicz – 11 kwietnia 2025 r., Państwowe Muzeum Etnograficzne – 27 czerwca 2025 r., Sąd Apelacyjny w Katowicach – 23 grudnia 2025 r.) oraz zdarzenia kontraktowe (S19 – 21 maja 2024 r., Kraków – 21 marca 2025 r., Garwolin – 2 lipca 2025 r.), każde z datą, podmiotem i podstawą prawną. Daty przywołane w zdaniu podsumowującym odnoszą się do zdarzeń informacyjnych; nawias opisuje oba rodzaje naruszeń omówione w całym punkcie. Subsumpcji dokonano odrębnie – dla art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy w pkt V, dla art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy w pkt VI. Zdanie syntetyzujące nie jest subsumpcją i nie może być z nią utożsamiane; zarzut „pomieszczenia podstaw” myli podsumowanie ustaleń z ich prawną kwalifikacją.

Zamawiający potwierdza, że termin składania ofert – po zmianie SWZ – upływał 13 marca 2026 r., którą to datę wskazuje zresztą pkt II samego Zawiadomienia. Wskazanie w pkt VII daty „5 marca 2026 r.” stanowiło oczywistą omyłkę pisarską, pozostającą w widocznej sprzeczności z treścią tego samego dokumentu. Omyłka ta nie miała i nie mogła mieć wpływu na wynik postępowania (art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy) – argument temporalny został sformułowany wyłącznie jako uzupełniający, a zamawiający, jak wprost zastrzegł, ocenił merytorycznie zarówno oświadczenie z 9 marca 2026 r. (w wersji przekazanej 23 kwietnia 2026 r.), jak i oświadczenie z 20 lipca 2026 r., z wynikiem negatywnym z przyczyn od chronologii całkowicie niezależnych. Ubocznie jedynie zamawiający zauważył, że okoliczność, iż data sporządzenia oświadczenia (9 marca 2026 r.) poprzedza termin składania ofert, nie zmienia faktu przekazania tego dokumentu zamawiającemu dopiero 23 kwietnia 2026 r. jako „aktualnej wersji” – okoliczność sporządzenia dokumentu i okoliczność jego złożenia to dwie odrębne kwestie, których odwołanie nie rozróżnia.

Uwagi dotyczące stopki „v. 09_03_2025” i niegramatycznych fragmentów oświadczenia przywołano nie jako samodzielną podstawę oceny, lecz jako symptomatyczną ilustrację – dokument mający dowodzić wdrożenia rygorów kontroli jakości dokumentów przetargowych sam nosił cechy wersji roboczej, a więc dokładnie tej wady, którą odwołujący wskazał jako przyczynę zdarzenia u Państwowego Muzeum Etnograficznego. Nawet całkowite pominięcie tych uwag pozostawia ocenę nienaruszoną, opiera się ona bowiem na sześciu zasadniczych, niezakwestionowanych co do faktów wadach

środków naprawczych (pkt IV powyżej). Analogicznie orzeczenia historyczne – KIO 2143/23, KIO 2147/23 i KIO 902/24 – nie zostały potraktowane jako prejudykat. Przywołano je dlatego, i tylko w takim zakresie, że odwołujący ponownie przedstawia jako środki naprawcze te same instrumenty (Zbiór zasad z 2022 r., cykliczne szkolenia, struktury kontrolne), których praktyczną bezskuteczność Izba już stwierdziła; ocena środka ponownie oferowanego nie może abstrahować od jego dotychczasowej skuteczności – przeciwnie, art. 110 ust. 3 ustawy jej wymaga.

Okresy wykluczenia (zarzut nr 9) i proporcjonalność (zarzut nr 10)

Żadna z zastosowanych podstaw wykluczenia nie została oparta na zdarzeniu spoza właściwego okresu z art. 111 ustawy. Podstawę z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy oparto na zdarzeniach z 23 grudnia 2025 r. i 23 marca 2026 r. (okres roczny – art. 111 pkt 6 ustawy), podstawę z art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy – na zdarzeniach mieszczących się w okresie dwuletnim (art. 111 pkt 5 ustawy), a podstawę z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy – na zdarzeniach z 21 maja 2024 r., 21 marca 2025 r. i 2 lipca 2025 r. (okres trzyletni – art. 111 pkt 4 ustawy). Zdarzenia i orzeczenia z lat 2022–2023 przywołano wyłącznie w funkcji kontekstowej, dla oceny skuteczności środków, które odwołujący sam ponownie przedstawia jako aktualne działania naprawcze; dopuszczalność takiej funkcji przyznaje zresztą samo odwołanie, wskazując, że zdarzenia historyczne „mogą mieć ograniczone znaczenie kontekstowe”. Granica między podstawą wykluczenia a kontekstem oceny środków została w Zawiadomieniu zachowana.

Zarzut nr 10 wymaga w pierwszej kolejności uściślenia normatywnego. Test „oczywistej nieproporcjonalności” z art. 109 ust. 3 ustawy odnosi się wyłącznie do przesłanek wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 1–5 lub 7 ustawy; nie obejmuje przesłanek z pkt 8 i 10, dla których funkcję ważenia ustawodawca powierzył ocenie wagi i szczególnych okoliczności czynu wykonawcy na gruncie art. 110 ust. 3 ustawy. W zakresie, w jakim odwołanie domaga się przeprowadzenia testu z art. 109 ust. 3 ustawy wobec przesłanek z pkt 8 i 10, jest więc bezprzedmiotowe. W odniesieniu do przesłanki z pkt 7 test ten przeprowadzono *expressis verbis* (pkt VI *in fine* Zawiadomienia), ważąc charakter zdarzeń (nie drobny i nie odosobniony), rodzajową tożsamość lub bliskość rozwiązanych umów z przedmiotem postępowania – w tym dwie usługi dla podmiotów leczniczych, z których jedna dotyczyła pełnienia funkcji inwestora zastępczego – oraz ich powtarzalność.

Zamawiający nie ogranicza przy tym proporcjonalności do wąsko określonej normy art. 109 ust. 3 ustawy i rozumie ją szerzej – jako zasadę udzielania zamówień z art. 16 pkt 3 ustawy, a przede wszystkim jako ogólną zasadę prawa unijnego wyrażoną w art. 5 ust. 4 TUE. Zasada ta wiąże organy krajowe zawsze, gdy podejmują działania w obszarze wchodzącym w zakres normowania prawa unijnego (wyroki TSUE z 11 kwietnia 2019 r., C-473/17, Repsol Butano, pkt 39, oraz z 6 marca 2014 r., C-206/13, Siragusa, pkt 34), a jej adresatem jest również zamawiający w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego (por. wyrok TSUE z 7 września 2021 r., C-927/19, Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras). W ujęciu wypracowanym w orzecznictwie Trybunału poszanowanie zasady proporcjonalności wymaga ustalenia, czy zastosowany środek jest przydatny do osiągnięcia zakładanego celu, czy jest niezbędny – to jest czy celu nie dało się osiągnąć środkiem równie skutecznym, a mniej dolegliwym dla adresata (wyrok TSUE z 30 stycznia 2019 r., C-220/17, Planta Tabak, pkt 51) – oraz czy nie nakłada na jednostkę ciężarów nadmiernych w stosunku do tego celu (wyrok TSUE z 10 grudnia 2002 r., C-491/01, British American Tobacco).

Zaskarżona czynność wytrzymuje ten test w każdym z jego trzech elementów. Celem instytucji wykluczenia jest eliminacja z postępowania wykonawców niedających rękojmi należytego wykonania zamówienia publicznego; wykluczenie wykonawcy, wobec którego w ciągu jednego roku trzykrotnie stwierdzono przedstawienie informacji wprowadzających w błąd, a w okresie trzyletnim trzej różni zamawiający rozwiązali z nim umowy rodzajowo zbliżone do przedmiotu postępowania, pozostaje z tak określonym celem w rozsądnym i bezpośrednim związku – tym ściślej, że istotą świadczenia inwestora zastępczego jest wiarygodność informacyjna (weryfikowanie, raportowanie i certyfikowanie danych o zaawansowaniu, jakości i rozliczeniach wielobranżowej inwestycji szpitalnej o profilu onkologicznym), a więc dobro, w które stwierdzone naruszenia godzą wprost. Środek mniej restrykcyjny, równie skuteczny, przewidział sam ustawodawca – jest nim samooczyszczenie z art. 110 ust. 2 ustawy, mechanizm pozwalający wykonawcy uniknąć wykluczenia mimo zaistnienia przesłanki. Odwołujący z mechanizmu tego skorzystał trzykrotnie, każdorazowo z wynikiem negatywnym z przyczyn szczegółowo wykazanych, w zakresie przesłanki z pkt 7 zaś świadomie z niego zrezygnował; łagodniejsza alternatywa była zatem dostępna i została wykorzystana, a jej niepowodzenie obciąża wykonawcę, nie zamawiającego. Wykluczenie nie nakłada wreszcie ciężaru nadmiernego – wywiera skutek wyłącznie w tym postępowaniu, jest ograniczone czasowo okresami z art. 111 ustawy i nie zamyka odwołującemu drogi do skutecznego samooczyszczenia w kolejnych postępowaniach, po drugiej zaś stronie ważenia pozostaje interes publiczny w powierzeniu nadzoru nad inwestycją onkologiczną, częściowo finansowaną ze środków publicznych podlegających odrębnym rygorom rozliczeniowym, podmiotowi o niekwestionowanej rzetelności informacyjnej.

Uzupełnieniem tak rozumianej proporcjonalności jest ocena z art. 110 ust. 3 ustawy (pkt VII Zawiadomienia), obejmująca wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy. Okoliczności eksponowane w odwołaniu zostały w jej ramach

uwzględnione i ocenione. Referencje oraz referencja Thermoexpert potwierdzają kompetencje techniczne, które nie są przedmiotem wątpliwości, nie odnoszą się natomiast do rzetelności informacyjnej; deklarowana „transparentność” została skonfrontowana z ustaleniem, że kolejne wersje dokumentów pomijały zdarzenia wynikające z ich własnych załączników; argument upływu czasu pozostaje bezprzedmiotowy wobec zdarzenia z 23 marca 2026 r., a więc sprzed czterech miesięcy. Proporcjonalność – w żadnym z jej ujęć – nie wymaga rezygnacji z wykluczenia tam, gdzie stwierdzone naruszenia godzą w samą istotę przyszłego świadczenia.

Zarzut naruszenia art. 239 ust. 1 Pzp (zarzut nr 11)

Zarzut ma charakter wyłącznie wynikowy i dzieli los zarzutów pozostałych. Skoro wykluczenie odwołującego i odrzucenie jego oferty były zgodne z prawem, wybór oferty Konsorcjum ZDI Sp. z o.o. / ZBM S.A., która uzyskała najwyższą łączną liczbę punktów spośród ofert niepodlegających odrzuceniu, odpowiada art. 239 ust. 1 Pzp. Ubocznie należy odnotować, że prezentowana w odwołaniu symulacja punktowa (88,35 pkt) zakłada przyznanie odwołującemu bez weryfikacji maksymalnej punktacji w kryterium doświadczenia personelu, a więc okoliczność przyszłą i niepewną; dla rozstrzygnięcia sprawy pozostaje ona bez znaczenia i zamawiający pozostawia ją bez szerszego komentarza, nie kwestionując formalnych przesłanek dopuszczalności odwołania.

Konkluzja

Czynność z 24 lipca 2026 r. została oparta wyłącznie na przewidzianych w SWZ podstawach art. 109 ust. 1 pkt 7, 8 i 10 ustawy, na zdarzeniach mieszczących się w okresach z art. 111 pkt 4–6 ustawy i wynikających z dokumentów przedłożonych przez samego odwołującego, po merytorycznej ocenie wszystkich trzech wersji dokumentów naprawczych – w tym aktualizacji z 20 lipca 2026 r. – oraz po przeprowadzeniu testów z art. 109 ust. 3 i art. 110 ust. 3 ustawy – z zachowaniem zasady proporcjonalności także w jej ujęciu ogólnym (art. 5 ust. 4 TUE) – i z uzasadnieniem odpowiadającym wymogom art. 253 ust. 1 pkt 2 ustawy. Odwołanie nie podważa faktów, na których oparto ocenę, lecz ich wagę; ta zaś została wyważona w granicach przewidzianego prawem luzu decyzyjnego, z poszanowaniem zasad z art. 16 i art. 17 ust. 2 ustawy. Jedyna omyłka pisarska Zawiadomienia – data „5 marca 2026 r.” w pkt VII – pozostaje bez jakiegokolwiek wpływu na wynik postępowania i nie może uzasadniać uwzględnienia odwołania (art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy).

27 sierpnia 2026 r. odwołujący przedstawił dodatkowe stanowisko pisemne z wnioskami dowodowymi.

Zdaniem odwołującego odpowiedź zamawiającego nie usuwa zasadniczego problemu zaskarżonej czynności. W odniesieniu do art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy zamawiający nadal traktuje samo rozwiązanie umowy jako dowód kwalifikowanego naruszenia, podczas gdy ustawa wymaga wykazania kilku odrębnych, kumulatywnych elementów dla każdego kontraktu. W odniesieniu do art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy odpowiedź nadal utożsamia tę samą kwalifikację prawną z tym samym mechanizmem błędu oraz ocenia system naprawczy przede wszystkim przez liczbę zdarzeń i historycznych dokumentów, zamiast przez chronologię przyczyn, środków i ich rzeczywiste wdrożenie. Odwołujący nie żąda pobłażliwości. Żąda zastosowania dokładnie takiego testu, jaki wynika z ustawy: konkretna przesłanka – konkretne fakty – konkretny dowód – indywidualna subsumcja.

Odwołujący:

- podtrzymał stanowisko wyrażone w odwołaniu z dnia 3 sierpnia 2026 r. w zakresie zarzutów nr 1–6 oraz 9–11 i wszystkich odpowiadających im żądań, i wniósł o uwzględnienie odwołania w tym zakresie,
- na podstawie art. 520 ust. 1 ustawy odwołujący cofnął odwołanie w części obejmującej zarzuty nr 7 i 8, tj. autonomiczne zarzuty naruszenia art. 253 ust. 1 pkt 2 ustawy, albowiem treść odpowiedzi na pozwala bowiem stwierdzić, że aktualizacja z dnia 20 lipca 2026 r. była formalnie objęta pkt VIII uzasadnienia, a sekwencję dokumentów można odtworzyć. Nie ma potrzeby utrzymywania zarzutów formalnych tam, gdzie istota sporu jest materialna,
- wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów wskazanych w dalszej części pisma w celu wykazania faktów wskazanych w jego uzasadnieniu,
- wniósł o zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów postępowania odwoławczego według spisu kosztów, który zostanie złożony przez ustanowionego pełnomocnika.

Odpowiedź Zamawiającego porządkuje spór, ale nie obala odwołania

Odpowiedź na odwołanie ma tę zaletę, że ujawnia rzeczywisty mechanizm, według którego zamawiający ocenił sytuację podmiotową odwołującego. Nie jest to mechanizm polegający na wykazaniu kumulatywnego ziszczenia się każdego elementu konstruującego przesłankę wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy dla każdego z trzech kontraktów. Jest to w istocie rozumowanie reputacyjne: trzy rozwiązane umowy w kilkunastu miesiącach, trzy zdarzenia informacyjne w ciągu roku, wcześniejsze negatywne orzeczenia zapadłe w innych sprawach, w których stan faktyczny zasadzał się na kwestiach dotyczących oceny podmiotowej odwołującego, kilka elementów dokumentacji uznanych za niespójne – a z tego zbioru wyprowadzona została prognoza ogólnej nierzetelności odwołującego. Taki obraz może być retorycznie silny, ale nie zwalnia zamawiającego z subsumcji ustawowej i ciężaru dowodu wykazania, że w odniesieniu do wszystkich zdarzeń, z którymi zamawiający powiązał aktualizację sankcji wykluczenia, doszło do spełnienia wszystkich warunków

określonych w art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy.

Najbardziej czytelny przykład znajduje się w części uzasadnienia odpowiedzi na odwołanie dotyczącej art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy. Zamawiający wskazał, że rozwiązanie umowy przed czasem jest „najdalej idącą sankcją kontraktową”, po którą nie sięga się przy uchybieniach marginalnych, a następnie z samej liczby trzech rozwiązań umów wywodzi kwalifikowany charakter zdarzeń. Tym samym skutek prawny – rozwiązanie umowy – staje się dowodem przesłanek, które według ustawy mają ten skutek poprzedzać. Jest to odwrócenie konstrukcji art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy i całkowicie anormalna próba uwolnienia się zamawiającego od spoczywającego na nim ciężaru dowodu wykazania ziszczenia się podstaw do wykluczenia odwołującego.

Równie widoczny jest skrót w odniesieniu do art. 110 ustawy. Zamawiający wskazał, że zdarzenie z 23 marca 2026 r. jest „trzecim w ciągu roku” przypadkiem wprowadzenia w błąd, a następnie uznaje, że ryzyko się zmaterializowało i środki okazały się nieskuteczne. Problem polega na tym, że trzy zdarzenia nie miały tej samej bezpośredniej przyczyny operacyjnej, a środek podjęty po jednym zdarzeniu nie może być oceniany jako nieskuteczny dlatego, że wcześniej albo w innym mechanizmie wystąpiło inne zdarzenie. Przepis art. 110 ust. 2 pkt 3 ustawy mówi o środkach „odpowiednich dla zapobiegania” dalszym nieprawidłowościom. Odpowiedniość jest kategorią przyczynową, nie statystyczną.

Odwołujący nie kwestionuje przy tym kilku porządkujących uwag z odpowiedzi na odwołanie. Po pierwsze, sam spór cywilny nie zawiesza stosowania art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy. Po drugie, ciężar wykazania skutecznego samooczyszczenia, jeżeli wykonawca uznaje podstawę wykluczenia i powołuje się na art. 110 ustawy, spoczywa na wykonawcy. Po trzecie, art. 109 ust. 3 ustawy wprost odnosi test oczywistej nieproporcjonalności do podstaw wskazanych w tym przepisie, a nie stanowi samodzielnego testu dla aktualizacji sankcji wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 8 czy 10 ustawy. Te trzy kwestie nie są osią sporu. Osią sporu jest to, czy zamawiający najpierw wykazał ziszczenie się samej przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, a następnie poczynione konkluzje odniósł do subsumpcji zaistniałego stanu faktycznego w kontekście przesłanek wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 oraz zastosował właściwy test rzetelności z art. 110 ust. 3 w związku z art. 16 pkt 3 ustawy.

Art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy – to nie jest przepis o „trzech rozwiązanych umowach”

Art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy nie stanowi, że wykonawca podlega wykluczeniu, jeżeli wcześniejszy zamawiający wypowiedział albo odstąpił od umowy. Ustawodawca ukształtował przywołaną przesłankę wykluczenia jako przesłankę wieloelementową: musi istnieć niewykonanie albo nienależyte wykonanie – ewentualnie długotrwałe nienależyte wykonywanie – istotnego zobowiązania wynikającego z umowy w sprawie zamówienia publicznego; naruszenie musi mieć znaczący stopień lub zakres; przyczyny muszą leżeć po stronie wykonawcy i dopiero to kwalifikowane naruszenie musi doprowadzić do ustawowo wskazanego następstwa, m.in. wypowiedzenia lub odstąpienia. Brak któregośkolwiek elementu powoduje, że przesłanka nie jest spełniona.

Odwołujący powołał wyrok KIO 3196/23. To orzeczenie nie nakłada na zamawiającego obowiązku prowadzenia zastępczego procesu cywilnego, obliuguje do: wskazania, jakie obowiązki BBC wynikające z uprzednio zawartej przez odwołującego umowy w sprawie zamówienia publicznego uznaje za istotne, na czym polegało ich kwalifikowane naruszenie i jaki materiał dowodowy znajdujący się w posiadaniu zamawiającego pozwoliło na ustalenie, że naruszenie to nastąpiło z przyczyn leżących po stronie BBC. „Wykluczając wykonawcę zamawiający nie może zatem opierać się wyłącznie na fakcie, że doszło do rozwiązania wcześniejszej umowy zawartej z wykonawcą.”

KIO 3196/23, uzasadnienie – sens tezy potwierdzony również w orzecznictwie Sądu Okręgowego w Warszawie
Ten sam kierunek wynika z wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 20 maja 2022 r., XXIII Zs 22/22.

W tym świetle twierdzenie, że „kwalifikowany charakter zdarzeń nie budzi wątpliwości”, ponieważ trzech różnych zamawiających rozwiązało umowy, jest zbyt daleko idące i w żadnym stopniu nie niweluje obowiązku wykazania przez zamawiającego kumulatywnego spełnienia wszystkich warunków aktualizujących przesłankę wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy. Niezależność poprzednich zamawiających nie zastępuje dowodu. Również rodzajowa bliskość usług nie zastępuje dowodu. Kontrakt drogowy dotyczący nadzoru nad projektowaniem i robotami, umowa projektowa dla szpitala oraz usługa inwestora zastępczego dla szpitala to trzy różne stosunki prawne, z innymi świadczeniami głównymi, inną strukturą obowiązków, innymi osobami i innymi przyczynami sporu. Ocenianie ich jako jednego „wzorca” przed wykazaniem przesłanek każdego przypadku oznacza właśnie to, co odwołujący zarzucił jako nieuprawnione przejście z indywidualnej subsumpcji do ogólnego profilu wykonawcy.

Odwołujący wyjaśnia również intencje zarzutu nr 2. Nie twierdzi, że zamawiający ma ignorować każdy kontekst historyczny albo że powtarzalność nigdy nie może mieć znaczenia przy ocenie proporcjonalności lub rzetelności. Twierdzi natomiast, że kontekst nie może zastąpić brakującego elementu normy z pkt 7. Jeżeli w konkretnym kontrakcie nie wykazano, że BBC z przyczyn leżących po jego stronie w znacznym stopniu lub zakresie nienależyście wykonało istotne zobowiązanie, to liczba innych sporów nie „dopowiada” tego brakującego elementu. Inaczej art. 109 ust. 1 pkt 7 przestałby mieć własną treść i zamieniłby się w ogólną klauzulę reputacyjną.

S19 – Zamawiający nie może zamienić realnego sporu wykonawczego w domniemanie winy BBC

W przypadku kontraktów S19 odpowiedź na odwołanie sprowadza się w istocie do dwóch tez: wypowiedzenie nastąpiło, a spór sądowy lub mediacyjny nie uchyła art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy. Obie tezy są zasadniczo prawdziwe, ale żadna nie rozstrzyga zarzutu odwołującego. BBC od początku nie twierdziło, że samo zainicjowanie mediacji daje immunitet od wykluczenia. Wskazywało, że materiał kontraktowy pokazuje wielowątkowy, realny spór o przyczyny zakłócenia realizacji i zakończenia umowy, którego nie wolno zastąpić domniemaniem wynikającym z samego oświadczenia GDDKiA, w szczególności w procesie oceny czy zaszły kumulatywne warunki dla zastosowania wobec odwołującego najdalej idącej sankcji, przewidzianej normami Pzp.

W „Informacji o sytuacjach spornych” BBC wskazało konkretny zestaw okoliczności wpływających na realizację kontraktu: uchylenie decyzji środowiskowej, wadliwość dokumentacji podłoża gruntowego pozostającej – według stanowiska BBC – w sferze zamawiającego, dodatkowe i zmienione zakresy wynikające m.in. z nowych wymagań i poleceń, zagadnienia związane z urządzeniami i służbami granicznymi, dodatkowe obowiązki dotyczące organizacji ruchu, wpływ gwałtownych zmian gospodarczych i sporów waloryzacyjnych, ograniczanie rozliczanych dniówek konsultantów przy jednoczesnym żądaniu wykonywania dodatkowych czynności oraz inne elementy zakłócające produktywność i harmonogram. Dokument ten nie ograniczał się do zdania „nie zgadzamy się z wypowiedzeniem”. Przedstawiał alternatywny łańcuch przyczynowy.

GDDKiA skierowała oświadczenie o wypowiedzeniu 21 maja 2024 r.; BBC odpowiedziało pismem z 8 lipca 2024 r. Następnie spór został objęty formalnym procesem mediacyjnym przed Sądem Polubownym przy Prokuraturii Generalnej RP. Odwołujący nie wywodzi z mediacji przyznania racji BBC przez GDDKiA. Jej znaczenie dowodowe jest inne: pokazuje, że odpowiedzialność za zakończenie kontraktu nie była okolicznością oczywistą i bezsporną oraz że strony weszły w sformalizowany tryb rozwiązywania sporu. Przy takiej sytuacji zamawiający w ŚCO nie może powiedzieć: „nie muszę znać rozstrzygnięcia sądu, więc mogę przyjąć wersję poprzedniego zamawiającego”. Brak prawomocnego wyroku nie oznacza dowolności dowodowej.

Właściwy test dla S19 powinien wyglądać następująco. Najpierw należy wskazać konkretne zobowiązanie umowne BBC, które ma być istotne w kontekście realów danego stosunku obligacyjnego. Następnie trzeba ustalić, na czym polegało jego niewykonanie lub nienależyte wykonanie i dlaczego miało znaczący stopień albo zakres. Dalej należy oddzielić przyczyny przypisywalne BBC od przyczyn wynikających z decyzji administracyjnych, materiałów wejściowych, zmian i poleceń zamawiającego, dodatkowych zakresów i działań innych uczestników procesu. Dopiero na końcu można odpowiedzieć na pytanie, czy tak ustalone naruszenie było adekwatną przyczyną wypowiedzenia. W odpowiedzi zamawiającego takiego ciągu nie ma.

Co więcej, KIO 902/24 nie może być używane jako dowód spełnienia przesłanki dla obecnego kontraktu S19. Wyrok ten zapadł 8 kwietnia 2024 r., a wypowiedzenie S19 nastąpiło dopiero 21 maja 2024 r. Chronologicznie niemożliwe jest, aby wyrok z 8 kwietnia przesądzał kwalifikację zdarzenia, które nastąpiło ponad miesiąc później. KIO 902/24 może być co najwyżej elementem historycznego kontekstu innego kontraktu i innego materiału. Nie jest prejudykatem co do S19, Krakowa ani Garwolina.

Zamawiający ma rację tylko w jednym: nie musi zastępować sądu cywilnego i przesądzać, komu ostatecznie przysługuje roszczenie pieniężne. Ale art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy wymaga samodzielnej oceny administracyjnoprzetargowej, czy z dostępnych dowodów wynika kwalifikowane naruszenie po stronie BBC. Nie można zrezygnować z tej oceny pod hasłem, że „nie prowadzimy procesu cywilnego”, a jednocześnie wyciągnąć dla BBC ten sam skutek, jak gdyby odpowiedzialność cywilna była już oczywista.

S19 – granica argumentu

Odwołujący nie twierdzi, że mediacja wyłącza art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy. Twierdzi, że formalny i udokumentowany spór wyklucza skrót dowodowy, w którym samo wypowiedzenie zastępuje wykazanie przyczyny, istotności i kwalifikowanego stopnia naruszenia.

Kraków – referencja Thermoexpert nie jest tylko „dowodem kompetencji”, jeżeli dotyczy tego samego albo zasadniczo zbieżnego rezultatu projektowego

W odniesieniu do Małopolskiego Szpitala Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego odpowiedź zamawiającego redukuje referencję Thermoexpert z 10 stycznia 2026 r. do ogólnego potwierdzenia kompetencji technicznych BBC. Takie ujęcie nie odpowiada tezie dowodowej odwołującego. BBC nie powołuje referencji po to, aby wykazać abstrakcyjnie, że „potrafi projektować”. Powołuje ją dlatego, że dalszy przebieg tej samej inwestycji może mieć bezpośrednie znaczenie dla oceny przyczyny wcześniejszego sporu o odbiór dokumentacji.

Odwołujący nie wywodzi z referencji Thermoexpert, że spór ze Szpitalem został cywilnoprawnie rozstrzygnięty ani że oświadczenie Szpitala było z tego tylko powodu bezskuteczne. Dowód ten ma znaczenie węższe, ale istotne: pokazuje, że rezultat projektowy BBC został następnie oceniony pozytywnie przy tej samej albo zasadniczo zbieżnej inwestycji. Taka okoliczność wymagała od zamawiającego pogłębionej analizy, czy pierwotny brak odbioru rzeczywiście wynikał z kwalifikowanego naruszenia istotnego zobowiązania przez BBC, czy z odmiennego sporu o współdziałanie, odbiór i

dalszy przebieg inwestycji.

Z dokumentu „Informacje o sytuacjach spornych” wynika następująca chronologia. BBC twierdzi, że kompletna dokumentacja projektowa została przygotowana i przekazana Szpitalowi w styczniu 2025 r. Szpital przez kolejne tygodnie nie dokonywał odbioru, a równocześnie proponował rozwiązanie umowy z przyczyn niezależnych od stron. BBC nie zaakceptowało rozwiązania za porozumieniem, wskazując na wykonanie zasadniczej części prac i konieczność rozliczenia wynagrodzenia. 5 lutego 2025 r. BBC wezwało Szpital do odbioru dokumentacji. 7 lutego 2025 r. Szpital zażądał uzupełnień. BBC twierdzi, że na żądanie odpowiedziało, natomiast złożenie wniosku o pozwolenie na budowę wymagało uprzedniego odbioru dokumentacji. 24 marca 2025 r. BBC złożyło własne oświadczenie dotyczące zakończenia stosunku umownego; równoległe oświadczenie o odstąpieniu zostało złożone przez Szpital.

Jeżeli następnie dokumentacja opracowana przez BBC – w tym samym lub zasadniczo zbieżnym zakresie – została przekazana w relacji z Thermoexpert i wykorzystana przy tej samej inwestycji, a rezultat został zaakceptowany i rozliczony, nie jest to okoliczność wyłącznie o „kompetencjach technicznych”. Taki fakt może podważać tezę, że pierwotnym źródłem zakończenia umowy było kwalifikowane niewykonanie istotnego zobowiązania przez BBC. Innymi słowy, późniejsze użycie tego samego rezultatu nie rozstrzyga całego sporu, ale jest istotnym dowodem przyczynowym, którego nie wolno odrzucić jednym zdaniem.

Odwolujący formułuje tezę dowodową w granicach wynikających z dostępnych dokumentów. Jeżeli pełna tożsamość zakresów nie zostanie wykazana dokumentami źródłowymi, należy mówić o „zasadniczo zbieżnym rezultacie projektowym”, a nie o stuprocentowo tożsamym dziele. Właśnie dlatego odwołujący powołał pakiet: umowę BBC–Szpital, dokumenty zakresu świadczenia, dokumenty relacji BBC–Thermoexpert, materiał przekazania i odbioru, referencję z 10 stycznia 2026 r. oraz – o ile istnieje – dowód rozliczenia. Dopiero zestawienie tych dokumentów pozwala Izbie ocenić, czy późniejszy przebieg inwestycji wspiera wersję BBC co do przyczyn wcześniejszego braku odbioru.

Odpowiedź zamawiającego nie dokonuje takiego porównania. Nie wskazuje różnic w zakresach, nie analizuje, czy dokumentacja później wykorzystana była materialnie innym dziełem, nie odnosi się do chronologii odbiorowej. Po prostu stwierdza, że referencja nie uchyla faktu odstąpienia. To prawda – nie uchyla faktu złożenia oświadczenia. Ale art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy nie pyta tylko, czy oświadczenie złożono. Pyta, dlaczego do niego doszło i czy poprzedziło je kwalifikowane naruszenie istotnego zobowiązania z przyczyn leżących po stronie wykonawcy.

W tym kontrakcie szczególnie widoczna jest słabość tezy zamawiającego, że rozwiązanie umowy jest samo w sobie reakcją na naruszenie tak poważne, że nie wymaga dalszej rekonstrukcji. Tutaj BBC przedstawił dokumenty wskazujące, że przedmiotem sporu był właśnie odbiór i współdziałanie przy dokumentacji, która – według tezy dowodowej BBC – została następnie wykorzystana w tej samej inwestycji. To jest sytuacja, w której ustawa wymaga analizy, a nie domniemania.

Garwolin – warunkowe odstąpienie, wcześniejsza wiedza o personelu i wielowątkowa przyczyna wymagają indywidualizacji

Garwolin jest z trzech przypadków najbardziej zbliżony rodzajowo do obecnego zamówienia, bo dotyczył funkcji inwestora zastępczego dla podmiotu leczniczego. Właśnie dlatego powinien zostać oceniony najbardziej szczegółowo, a nie najbardziej automatycznie. SCO powinno odpowiedzieć, które konkretne obowiązki BBC z tamtej umowy uważa za istotne, jakie zachowanie BBC naruszyło je w znacznym stopniu lub zakresie i które elementy tego zachowania pozostawały w związku przyczynowym z zakończeniem umowy.

BBC w informacji o sprawach spornych przedstawiło kilka odrębnych wątków. Po pierwsze, Szpital Mazowiecki w Garwolinie pismem z 2 lipca 2025 r. złożył oświadczenie opisane przez BBC jako warunkowe, mające wywołać skutek w przyszłości w zależności od oceny dalszych wyjaśnień. BBC zakwestionowało skuteczność takiej konstrukcji jako czynności prawnokształtującej. Po drugie, jednym z podstawowych zarzutów był brak określonego w SWZ doświadczenia po stronie M.K., przy czym BBC wskazuje, że Szpital miał wiedzę o rzeczywistych parametrach doświadczenia tej osoby już na etapie jej akceptacji, ponieważ doświadczenie było związane z innym zadaniem realizowanym dla tego samego Szpitala, a sama osoba była zamawiającemu znana z wcześniejszej współpracy.

Jeżeli ta teza znajduje potwierdzenie w dokumentach akceptacji personelu, ma ona bezpośrednie znaczenie dla przypisania przyczyny BBC. Nie można najpierw świadomie zaakceptować osoby przy znajomości informacji, które później stają się głównym zarzutem rozwiązania umowy, a następnie bez analizy tej wcześniejszej wiedzy uznać, że sam fakt odstąpienia dowodzi kwalifikowanego naruszenia po stronie wykonawcy. Co najmniej wymaga to ustalenia, jaka informacja została przedstawiona Szpitalowi, co Szpital wiedział i kiedy, oraz jakie postanowienie umowy lub SWZ miało być przez BBC naruszone.

Po trzecie, oświadczenie o odstąpieniu obejmowało także zarzuty dotyczące nieobecności administratora budowy, doświadczenia innej osoby – Mariusza Gniadka – oraz odbioru drenażu. BBC odpowiedziało, że dokumenty potwierdzały doświadczenie, zarzuty nieobecności nie zostały przypisane do konkretnych dat, a drenaż, na który powoływał się Szpital, nie był przedmiotem odbioru, z którym połączono zarzut. Pismo BBC z 17 lipca 2025 r. stanowi zatem nie ogólne

zaprzeczenie, lecz odpowiedź na konkretne elementy uzasadnienia. ŚCO powinno je skonfrontować z materiałem Szpitala.

Jeżeli dodatkowo dokumenty znajdujące się w aktach potwierdzają, że po zakończeniu umowy Szpital nadal korzystał z osoby lub zasobu, który wcześniej przedstawiał jako źródło istotnej nieprawidłowości, fakt ten powinien być oceniony przy ustalaniu rzeczywistej wagi zarzutu. Odwołujący nie wnosi, aby Izba przyjęła tę okoliczność bez dowodu. Wniósł o jej uwzględnienie wyłącznie w takim zakresie, w jakim zostanie wykazana dokumentami. To właśnie odróżnia analizę dowodową od budowania wrażenia z samej liczby sporów.

Odpowiedź zamawiającego nie prowadzi tej rekonstrukcji. Stwierdza jedynie, że Garwolin jest jednym z trzech rozwiązanych kontraktów, a rozwiązanie umowy jest sankcją na tyle poważną, że samo potwierdza wagę naruszenia. Taki sposób rozumowania czyni zbędną większą część art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy. Gdyby ustawodawca chciał wykluczać wykonawcę za sam fakt rozwiązania wcześniejszej umowy przez zamawiającego publicznego, mógłby napisać dokładnie taki przepis. Nie napisał.

Konkludując w zakresie art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, w każdym z trzech przypadków zamawiający zatrzymał analizę na poziomie skutku kontraktowego, podczas gdy przepis wymaga ustalenia przyczyny, wagi, zakresu i związku przyczynowego naruszenia. Brak któregośkolwiek z tych elementów nie może zostać uzupełniony ani liczbą sporów, ani rodzajową bliskością umów, ani ogólną oceną reputacyjną wykonawcy. Dopiero odrębne wykazanie kwalifikowanego nienależytego wykonania istotnego zobowiązania w odniesieniu do S19, Krakowa i Garwolina mogłoby otwierać etap oceny konsekwencji prawnych z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy.

Brak self-cleaningu dla pkt 7 nie jest dowodem, że pkt 7 zachodzi

Odpowiedź zamawiającego kilkakrotnie podkreśla, że BBC nie przeprowadziło samooczyszczenia w odniesieniu do S19, Krakowa i Garwolina, a skoro wykonawca kwestionuje odpowiedzialność, nie może korzystać z art. 110 ustawy. Odwołujący co do zasady zgadza się z pierwszą częścią tej konstrukcji: nie można jednocześnie przyznać konkretnego deliktu i twierdzić, że go nie było. Dlatego BBC rozdzieliło dwie płaszczyzny. Wobec zdarzeń A–B z obszaru art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 w aktualizacji z 20 lipca 2026 r. wprost przyjęło odpowiedzialność i zastosowało art. 110. Wobec sporów kontraktowych z pkt 7 nie przyjęło, że materialna przesłanka została spełniona.

Z tego nie wynika jednak, że przesłanka pkt 7 „automatycznie” zachodzi. Konstrukcja ustawowa jest odwrotna. Najpierw zamawiający musi wykazać podstawę wykluczenia. Dopiero gdy wykonawca chce mimo jej zaistnienia zachować możliwość udziału dzięki art. 110 ustawy, przechodzi na niego ciężar udowodnienia środków naprawczych. Brak self-cleaningu nie uzupełnia brakującego dowodu samej podstawy. W przeciwnym razie wykonawca zostałby postawiony przed niedopuszczalnym wyborem: albo przyznać sporną odpowiedzialność i samooczyszczać się, albo samo zaprzeczenie potraktować jako argument, że przesłanka jest spełniona.

Właśnie tę różnicę w sposób modelowy rozumiał sam zamawiający w wezwaniu skierowanym 18 czerwca 2026 r. do Konsorcjum B-ACT. W pkt 5 wezwania zażądał stanowiska, czy ujawnione zdarzenie wypełnia art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, a „w razie jej zanegowania – uzasadnienia zajętego stanowiska”. Dopiero w pkt 6 zastrzegł: „jeżeli Wykonawca powołuje się na art. 110 ustawy” – należy złożyć oświadczenia i dowody samooczyszczenia. To wezwanie pokazuje poprawną logikę: zaprzeczenie materializacji pkt 7 jest odrębną ścieżką od self-cleaningu. BBC skorzystało z pierwszej ścieżki i przedstawiło obszerne wyjaśnienia dla S19, Krakowa i Garwolina.

Kluczowe rozróżnienie

„Nie przeprowadziliśmy self-cleaningu z pkt 7, bo kwestionujemy spełnienie materialnej przesłanki” nie znaczy „przyznajemy, że pkt 7 zachodzi i rezygnujemy z jedynej obrony”. Najpierw musi zostać udowodniona sama przesłanka wykluczenia. Dopiero później aktualizuje się znaczenie art. 110 ustawy.

Aktualne samooczyszczenie A–B – co BBC rzeczywiście przyznało i czego dotyczy procedura

Aktualizacja z 20 lipca 2026 r. zaczyna się od dwóch bieżących zdarzeń. Przypadek A dotyczy wykluczenia przez Dyrektora Sądu Apelacyjnego w Katowicach 23 grudnia 2025 r. Przypadek B dotyczy wykluczenia przez Kujawsko-Pomorską Akademię Innowacji 23 marca 2026 r. Dokument następnie stwierdza wprost, że w związku z przypadkami A–B Wykonawca przeprowadził procedurę samooczyszczenia i – co szczególnie istotne wobec odpowiedzi zamawiającego – przyjął odpowiedzialność za te przypadki. Nie jest więc prawdziwy ogólny obraz wykonawcy, który „zawsze zaprzecza odpowiedzialności” i próbuje jedynie zaciemnić stan faktyczny.

W odniesieniu do Katowic BBC zidentyfikowało bezpośredni mechanizm jako nieprawidłowe wypełnienie JEDZ mimo załączenia dokumentacji samooczyszczenia. Kontrola wewnętrzna została przeprowadzona 5 stycznia 2026 r., a 9 stycznia odbyło się szkolenie obejmujące podstawy wykluczenia, przygotowanie oferty oraz wypełnianie oświadczeń. W odniesieniu do Kujawsko-Pomorskiej Akademii Innowacji mechanizm był inny: błędne zrozumienie kryterium oceny ofert i sposobu wykazania doświadczenia. Kontrolę przeprowadzono 25 marca 2026 r., dwa dni po zdarzeniu, a 27 marca odbyło się szkolenie dotyczące kryteriów kwalifikacji, przygotowania i oceny ofert. 8 lipca przeprowadzono dalsze szkolenie utrwalające.

Ta chronologia ma zasadnicze znaczenie. Zdarzenie z 23 marca 2026 r. nie może dowodzić nieskuteczności szkolenia z 27 marca 2026 r., bo poprzedza to szkolenie. Nie może też automatycznie dowodzić nieskuteczności wszystkich środków styczeniowych, jeżeli jego bezpośredni mechanizm był inny niż błąd formularzowy JEDZ, na który odpowiadało szkolenie z 9 stycznia. Zamawiający może oczywiście dowodzić, że środki styczeniowe miały zakres szerszy i powinny były zapobiec także błędowi interpretacyjnemu z marca. Wymaga to jednak wskazania, który konkretny środek obejmował ten mechanizm i w jaki sposób miał go eliminować. Same słowa „ten sam rodzaj – art. 109 ust. 1 pkt 10” nie wystarczają.

Zestawienie szkoleń potwierdza właśnie taką sekwencję. Szkolenie z 9 stycznia 2026 r. dotyczyło przede wszystkim podstaw wykluczenia, przygotowania oferty i oświadczeń, w tym JEDZ. Szkolenie z 27 marca 2026 r. odnosiło się już do kryteriów kwalifikacji, dokumentów potwierdzających i oceny ofert, a więc do obszaru, w którym ujawnił się problem Brześcia. Szkolenie z 8 lipca 2026 r. miało charakter utrwalający i aktualizujący. Zamawiający powinien więc wykazać, który z tych środków miał przed danym zdarzeniem zapobiec dokładnie temu mechanizmowi, a nie poprzestawać na ogólnym twierdzeniu o kolejnych przypadkach z tej samej podstawy prawnej.

W tym miejscu szczególnie trafny jest sposób rozumowania przyjęty w KIO 2465/24. Izba nakazała czytać pierwotne samoocyszczenie i jego aktualizację łącznie, a następnie badała chronologię: czy zdarzenie przedstawiane jako dowód nieskuteczności wystąpiło przed czy po wdrożeniu danego środka. Izba odrzuciła automatyczne twierdzenie o „pozorności”, jeżeli późniejsze formalne wykluczenie dotyczyło zachowania, do którego doszło jeszcze przed wdrożeniem środków. To nie jest zasada, że każda aktualizacja jest skuteczna. Jest to zasada metodologiczna: skuteczność środka ocenia się względem mechanizmu, któremu miał zapobiegać, i względem czasu jego wdrożenia.

„W związku z okolicznościami dotyczącymi podstawy wykluczenia [...] obydwie dokumenty należy czytać łącznie.”

Aktualizacja BBC z 20 lipca 2026 r. nie tworzy środków z datą wsteczną. Dokumentuje działania podjęte kolejno: kontrolę z 25 marca, szkolenie z 27 marca i szkolenie z 8 lipca. Została złożona 23 lipca, a więc przed wyborem z 24 lipca. Zamawiający miał pełną możliwość oceny aktualnego stanu przed czynnością kończącą badanie ofert. Spór nie dotyczy więc „naprawiania oferty po wyborze”, lecz obowiązku oceny materiału, który istniał i został przekazany przed wyborem.

Dla porządku należy dodać, że cofnięcie odwołania w sprawie KIO 1493/26 oraz późniejsze umorzenie postępowania nie stanowiły merytorycznego potwierdzenia prawidłowości wykluczenia BBC w postępowaniu dotyczącym Brześcia/Kujawsko-Pomorskiej Akademii Innowacji. Cofnięcie doprowadziło wyłącznie do zakończenia tamtego postępowania odwoławczego bez rozpoznania zarzutów dotyczących art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy, w tym sporu o rozumienie pojęcia „zakresu”, winę wykonawcy oraz wpływ informacji na decyzje zamawiającego.

„Trzeci przypadek w ciągu roku” – liczba zdarzeń nie zastępuje analizy mechanizmu

Odpowiedź zamawiającego akcentuje trzy zdarzenia: Sieć Badawczą Łukasiewicz z 11 kwietnia 2025 r., Katowice z 23 grudnia 2025 r. i Akademię z 23 marca 2026 r. Następnie nazywa je „naruszeniami tego samego rodzaju” i z tej liczby wyprowadza wniosek, że ryzyko ponownie się zmaterializowało. Taka konstrukcja jest metodologicznie niepełna. Ta sama kwalifikacja z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy mówi o skutku informacyjnym i formie winy, nie opisuje automatycznie procesu operacyjnego, w którym powstał błąd.

W przedsiębiorstwie przygotowującym oferty można wprowadzić w błąd wskutek użycia nieaktualnej wersji pliku, błędnego przepisania danych z referencji, błędnej interpretacji kryterium, wadliwego zaznaczenia pola w JEDZ, braku drugiej weryfikacji albo nieprawidłowego obiegu informacji. Wszystkie te zdarzenia mogą w określonych okolicznościach podpadać pod tę samą normę prawną, ale każde ma inną przyczynę i wymaga innego środka zapobiegawczego. Art. 110 ust. 2 pkt 3 ustawy wymaga środków odpowiednich dla zapobiegania dalszemu nieprawidłowemu postępowaniu.

„Odpowiedni” oznacza adekwatny do zidentyfikowanego ryzyka.

Odwójący przedstawił tabelę w porządku Zdarzenie, Mechanizm faktyczny, Środek / chronologia, Wniosek dla prognozy Katowice – 23.12.2025 Nieprawidłowo wypełniony JEDZ mimo załączenia self-cleaningu; błąd formularzowo-oświadczeniowy. Kontrola 05.01.2026; szkolenie 09.01.2026 o podstawach wykluczenia, ofertach i oświadczeniach; dalsze mechanizmy weryfikacji.

Nie wykazano, aby po tych środkach powtórzył się ten sam mechanizm formularzowy.

Akademia – 23.03.2026 Błędna interpretacja kryterium doświadczenia / oceny oferty. Kontrola 25.03.2026; szkolenie 27.03.2026 dotyczące kryteriów kwalifikacji i oceny; szkolenie 08.07.2026. Zdarzenie poprzedza środki marcowe i lipcowe; nie może być dowodem ich nieskuteczności.

Łukasiewicz – 11.04.2025 Zdarzenie historyczne powoływane przez zamawiającego jako element ciągu. Środki właściwe dla ówczesnego mechanizmu; znaczenie wymaga odrębnej oceny czasowej i przyczynowej. Nie może być automatycznie potraktowane jako trzeci aktualny przypadek o tej samej wadze jak A–B.

Tabela nie ma na celu „rozdrabniania” odpowiedzialności. Ma pokazać, jak należy stosować art. 110. Jeżeli zamawiający uważa, że dwa zdarzenia miały ten sam mechanizm, powinien go nazwać i wykazać. Jeżeli uważa, że środek z jednego obszaru powinien być zapobiec drugiemu, powinien wskazać konkretną funkcję tego środka. W odpowiedzi zamiast tego

używa się kategorii „ten sam rodzaj”, ponieważ wszystkie zdarzenia mieszczą się w pkt 10. To za mało do oceny efektywności compliance.

Innymi słowy, zamawiający myli powtarzalność kwalifikacji prawnej z powtarzalnością ryzyka operacyjnego. Art. 110 ustawy nie nakazuje badać wyłącznie tego, czy kolejne zdarzenia podpadają pod ten sam numer przepisu, lecz czy środki naprawcze odpowiadają rzeczywistym przyczynom ujawnionych zdarzeń. Jeżeli kolejne zdarzenia mają odmienne mechanizmy faktyczne, to skuteczność środków należy badać osobno: względem konkretnej przyczyny, daty wdrożenia środka oraz dowodów jego stosowania. Dopiero powtórzenie tego samego mechanizmu po wdrożeniu środka może zasadnie prowadzić do wniosku, że środek był nieskuteczny.

Szkoda i współpraca – nie można wymagać naprawienia szkody, której zamawiający nie identyfikuje

Pełnomocnik zamawiającego zarzuca, że BBC nie wykazało naprawienia szkody ani zobowiązania do jej naprawienia, lecz jedynie stwierdziło brak szkód u osób trzecich. Art. 110 ust. 2 pkt 1 ustawy rzeczywiście wymaga naprawienia albo zobowiązania się do naprawienia szkody wyrządzonej nieprawidłowym postępowaniem. Warunek ten ma charakter realny, a nie rytualny. Jeżeli dane zdarzenie nie spowodowało szkody podlegającej naprawieniu, wykonawca nie może „naprawić” nieistniejącego uszczerbku poprzez złożenie fikcyjnego zobowiązania pieniężnego.

BBC w aktualizacji wskazało, że przypadki A–B nie spowodowały szkody u osób trzecich, a jednocześnie zadeklarowało gotowość aktywnej współpracy z właściwymi organami i zamawiającym, gdyby taka potrzeba wystąpiła. Jeżeli zamawiający uważa tę deklarację za niewystarczającą, powinien wskazać, jaka konkretna szkoda została przez BBC wyrządzona w związku z Katowicami albo Akademią, komu, w jakiej wysokości lub postaci oraz w jaki sposób powinna zostać naprawiona. Odpowiedź tego nie robi. Zarzut sprowadza się do tego, że nie złożono zobowiązania do naprawienia szkody – bez wskazania szkody.

Nie jest również dopuszczalne mieszanie szkód lub roszczeń wynikających ze sporów kontraktowych z pkt 7 ze zdarzeniami informacyjnymi A–B z pkt 8 i 10. BBC nie objęło sporów S19, Kraków i Garwolin self-cleaningiem. Jeżeli więc Zamawiający chce oceniać art. 110 ust. 2 pkt 1 wobec A–B, musi odnosić się do szkody wywołanej właśnie tymi zdarzeniami. Inaczej dochodzi do przesunięcia ciężarów między różnymi podstawami wykluczenia.

Audyt – spór o etykietę „zewnętrzny” nie może przesłonić treści i wdrożenia

Odpowiedź zamawiającego dużą część argumentacji buduje na tym, że osoba opisana jako autor audytu była jednocześnie dedykowanym prawnikiem wspierającym dział zamówień oraz uczestniczyła w innych mechanizmach kontrolnych. Odwołujący nie opiera swojego stanowiska na obronie nieprecyzyjnego nazewnictwa, jeśli określenie „zewnętrzny” mogło sugerować większy dystans organizacyjny niż wynikał z rzeczywistych relacji. Istotne dla rozstrzygnięcia jest natomiast wykazanie, jaki był formalny mandat, zakres zlecenia, jakie wnioski sformułowano i co na ich podstawie rzeczywiście wdrożono.

Art. 110 ust. 2 pkt 3 ustawy nie ustanawia ustawowej kategorii „audytu zewnętrznego”, której spełnienie miałoby warunkować skuteczność samooczystczenia. Przepis wymienia m.in. system sprawozdawczości i kontroli oraz struktury audytu wewnętrznego. Decyduje funkcja środka: czy pozwala identyfikować przyczyny, monitorować zgodność i wprowadzać korekty. Jeżeli audyt był wykonywany na podstawie odrębnego mandatu przez prawnika, który równolegle świadczył obsługę prawną, może to wpływać na ocenę niezależności i ciężaru dowodu. Nie prowadzi jednak automatycznie do wniosku, że audytu nie było albo że wszystkie jego rekomendacje były pozorne.

Dlatego odwołujący proponuje ocenić ciąg dowodowy: zlecenie lub mandat audytowy – zakres badania – ustalone ryzyka – rekomendacje – uchwały lub decyzje wdrożeniowe – dowody praktycznego stosowania. Materiały wypracowane wcześniej w postępowaniu Parczew zawierają oświadczenie o przeprowadzonych audytach oraz umowę o świadczenie usług prawnych z 30 kwietnia 2019 r. Te dokumenty należy wykorzystać nie do budowania wizerunku „niezależnego audytora zewnętrznego”, lecz do transparentnego wyjaśnienia formalnej relacji autora audytu z BBC. Jeżeli istnieje odrębne zlecenie audytowe, powinno zostać dołączone.

W konsekwencji zasadnicza korekta argumentacji powinna polegać na odejściu od obrony samej etykiety „zewnętrzności” audytu. Odwołujący powinien akcentować, że audyt był odrębnym zadaniem prawnym o własnym zakresie, a jego znaczenie dowodowe wynika przede wszystkim z tego, czy ustalenia audytu przełożyły się na konkretne działania: kontrole, szkolenia, ograniczenia dostępu do plików roboczych, weryfikację krzyżową i aktualizację zasad przygotowywania dokumentów. Nawet ewentualne ograniczenie formalnej niezależności autora audytu nie uzasadnia pominięcia tych pozostałych środków.

Odpowiedź zamawiającego podnosi także, że pełne raporty audytowe nie zostały przedstawione. Ustawa nie ustanawia obowiązku załączania pełnego raportu jako jedynej dopuszczalnej formy dowodu. Jeżeli jednak zamawiający kwestionuje realność audytu, zasadne jest przedłożenie co najmniej wyciągu z ustaleń i rekomendacji oraz dowodów ich wdrożenia. Odwołujący nie oczekuje, że sama strona tytułowa raportu przekona Izbę. Oczekuje oceny treści systemu i dowodów jego działania.

Komisja, kontroling i udział zarządu – ustawa nie wymaga modelu korporacyjnego jednego typu

Zamawiający wywodzi pozornie także z jednoosobowego składu komisji i z faktu, że w strukturze kontroli występuje członek zarządu sprawujący pieczę nad obszarem ofertowania. Krytyka ta może być zasadna, jeżeli wykonawca twierdziłby, że stworzył całkowicie niezależny organ audytowy. BBC takiego ustawowego wymogu nie wywodzi. W małym lub średnim przedsiębiorstwie funkcje compliance mogą mieć prostszą strukturę niż w spółce giełdowej. Pytanie z art. 110 nie brzmi, ilu członków ma komisja, lecz czy zastosowane mechanizmy realnie zwiększają kontrolę i zmniejszają ryzyko błędu.

Dlatego wartość dowodowa nie powinna być oceniana na podstawie schematu organizacyjnego w abstrakcji, tylko na podstawie praktyki: kto przygotowuje dokument, kto go sprawdza, czy istnieje weryfikacja krzyżowa, czy są wypełnione karty i checklisty, czy zmieniono dostępy do wersji roboczych, czy są ślady akceptacji, czy szkolenia mają program i uczestników, czy po zdarzeniu powstaje kontrola z ustaleniem przyczyny. Jeżeli BBC przedkłada tylko puste wzory, Zamawiający może słusznie podważać realność środka. Jeżeli jednak przedkłada wypełnione dokumenty stosowane przed 24 lipca 2026 r., trzeba ocenić je jako dowód wdrożenia.

Szczególnie istotne jest, aby nie mylić udziału zarządu z brakiem kontroli. W art. 110 ust. 2 pkt 3 ustawodawca wskazuje m.in. reorganizację personelu, system sprawozdawczości i kontroli oraz struktury audytu. Odpowiedzialność zarządcza za wdrożenie tych mechanizmów jest naturalna. Może wymagać dodatkowych zabezpieczeń przed samokontrolą, ale sama obecność członka zarządu nie unieważnia systemu. Izba powinna ocenić realne rozdzielanie ról, nie etykietę.

Działania kadrowe – dobrowolne odejście pracownika nie jest środkiem BBC, ale zmiana ekspozycji na ryzyko i działania po odejściu są relewantne

Odpowiedź słusznie zauważa, że jeżeli pracownik sam rozwiązał umowę, nie można przedstawiać samej jego decyzji jako „środka kadrowego podjętego przez BBC”. Dla rozstrzygnięcia nie jest konieczne przyjmowanie takiej tezy. Znaczenie ma rezultat dla systemu ryzyka oraz to, co spółka zrobiła po ustaniu współpracy: odebranie dostępów, zmianę podziału kompetencji, weryfikację krzyżową, szkolenia, rekrutację nowych osób, zmiany w strukturze kontrolingu i ograniczenie możliwości samodzielnego przygotowania oraz złożenia dokumentów bez drugiej kontroli.

Art. 110 ust. 2 pkt 3 ustawy wymienia „zerwanie powiązań” tylko jako przykład. Katalog środków jest otwarty i ma charakter prewencyjny. Nie ustanawia obowiązku zwolnienia pracownika w trybie dyscyplinarnym jako warunku skutecznego self-cleaningu. Jeżeli osoba odpowiedzialna przestaje uczestniczyć w procesie z własnej inicjatywy, ryzyko związane z jej dalszym działaniem ustaje obiektywnie. Wykonawca nadal musi jednak wykazać własne działania organizacyjne, które zapobiegają odтворzeniu tego samego błędu przez następną osobę. Właśnie temu służą procedury, dostęp, szkolenia, check-listy i nadzór.

W tym zakresie dokumenty wypracowane w postępowaniu Parczew – oświadczenie o szkoleniach wraz z zestawieniem szkoleń oraz zestawienie podstaw wykluczeń i środków naprawczych – jest przydatny, jeżeli zostanie spięty z dokumentami wdrożenia przed 24 lipca 2026 r. Samo oświadczenie zarządu ma ograniczoną moc. W połączeniu z listami uczestników, programami, datami, protokołami kontroli i wypełnionymi kartami może jednak pokazać ciąg działań, którego odpowiedź Zamawiającego nie analizuje w sposób funkcjonalny.

„Stare” procedury nie są z definicji bezskuteczne – znaczenie ma ich warstwowa aktualizacja

Zamawiający wielokrotnie podkreśla, że trzon procedur BBC pochodzi z lat 2022–2023 i że w KIO 2143/23 wcześniejsze środki zostały ocenione krytycznie. Sam wiek procedury nie przesądza o jej nieskuteczności. System compliance z natury składa się z warstwy stałej – zasad obiegu dokumentów, odpowiedzialności, weryfikacji – oraz warstwy aktualizacyjnej odpowiadającej na nowe ryzyka. Nie byłoby racjonalne tworzenie po każdym zdarzeniu całkowicie nowego przedsiębiorstwa i całkowicie nowej procedury od zera.

Prawidłowe pytanie brzmi: czy po kolejnych zdarzeniach do istniejącego systemu dodano środki adekwatne do ujawnionej przyczyny i czy istnieją dowody ich stosowania. Aktualny materiał wskazuje m.in. kontrole z 5 stycznia i 25 marca 2026 r., szkolenia z 9 stycznia, 27 marca i 8 lipca, aktualizacje zasad, zmiany w kontrolingu, zwiększony nadzór i raportowanie. KIO 2143/23 nie mogła oceniać tych środków, bo one wówczas nie istniały. Historyczna negatywna ocena nie jest więc prejudykatem co do stanu z lipca 2026 r.

Co więcej, KIO 2465/24 pokazuje dokładnie odwrotną metodologię niż przyjęta w odpowiedzi: wcześniejsze i późniejsze dokumenty należy czytać łącznie, a nie odrzucać wcześniejsze środki tylko dlatego, że aktualizacja część z nich powtarza. Powtórzenie środka w aktualizacji może oznaczać, że nadal obowiązuje; pytanie brzmi, czy został wdrożony i czy odpowiada ryzyku. Oczywiście jeżeli dowody pokażą, że środek był tylko papierowy, nie może on pomóc wykonawcy. Ale tego trzeba dowieść w odniesieniu do konkretnego środka i konkretnego zdarzenia.

Dopuszczalność aktualizacji po terminie składania ofert, ale przed wyborem – odpowiedź zamawiającego w istocie zawęży ten spór na korzyść BBC

Zarzut nr 4 nie powinien być rozumiany jako żądanie prawa do nieskończonego poprawiania self-cleaningu. Takiej tezy odwołujący nie stawia. Chodzi o sytuację bardziej precyzyjną: w toku długiego postępowania po terminie składania ofert wystąpiło nowe zdarzenie; wykonawca podjął w związku z nim konkretne działania; następnie przed wyborem przekazał

zamawiającemu aktualizację dokumentującą te okoliczności. Pytanie brzmi, czy sam fakt, że materiał pojawił się po terminie ofert, pozwala go pominąć lub oceniać negatywnie jako „kolejną wersję”. Odpowiedź brzmi: nie.

Art. 110 ustawy nie ustanawia zasady „jednego dokumentu” ani ogólnej prekluzji na dzień składania ofert. Co więcej, art. 110 ust. 1 stanowi, że wykonawca może zostać wykluczony na każdym etapie postępowania. Ocena sytuacji podmiotowej ma więc charakter bieżący. Art. 125 i art. 126 ustawy również opierają system kwalifikacji na dokumentach aktualnych na określony etap badania. Nie oznacza to, że art. 126 jest samodzielną podstawą do samooczyszczenia, lecz pokazuje systemowy brak zamrożenia sytuacji wykonawcy wyłącznie na dzień oferty.

W wyroku TSUE z 14 stycznia 2021 r., C-387/19, RTS infra, Trybunał stwierdził, że art. 57 ust. 6 dyrektywy 2014/24/UE sprzeciwia się praktyce wymagającej przedstawienia dowodów środków naprawczych koniecznie wraz z ofertą, jeżeli obowiązek taki nie wynika w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny z prawa krajowego i dokumentacji zamówienia. Wyrok ten nie daje wykonawcy nieograniczonego prawa do „poprawiania się do skutku”. Wyklucza jednak automatyzm polegający na uznaniu terminu ofert za uniwersalną granicę self-cleaningu bez odpowiedniej podstawy prawnej.

Jeszcze bliżej obecnego problemu leży KIO 2465/24: Izba rzeczywiście czytała łącznie pierwotne samooczyszczenie i późniejszą aktualizację. Z kolei KIO 1327/26 z 11 maja 2026 r. wyznacza drugą stronę granicy: Izba pominęła dokumenty złożone dopiero po wyborze oferty najkorzystniejszej, ponieważ nie mogły one retroaktywnie legalizować wcześniejszej czynności. W obecnej sprawie odwołujący działał przed powstaniem tej negatywnej granicy czasowej – aktualizacja z 20 lipca została złożona 23 lipca, a wybór nastąpił 24 lipca. Materialne działania wskazane w aktualizacji – kontrola 25 marca, szkolenie 27 marca i szkolenie 8 lipca – również poprzedzały wybór.

KIO 3376/23, KIO 3388/23 i KIO 3390/23 dodatkowo pokazują znaczenie uporządkowanego ciągu czynności: nowe dokumenty dotyczące sytuacji podmiotowej muszą zostać ocenione przed wyborem, a jeżeli pojawiają się już po wyborze, zamawiający powinien najpierw unieważnić wybór, aby wrócić do badania. W tej sprawie taki krok nie był konieczny, ponieważ BBC złożyło aktualizację przed wyborem. Odpowiedź zamawiającego sama przyznaje, że dokument został oceniony. Tym bardziej argument „jednokrotności” lub „późności” nie może być traktowany jako dodatkowy czynnik obciążający.

Odwołujący akceptuje również drugą granicę: późniejszy dokument może udowodnić, że określony środek istniał i był stosowany przed 24 lipca, ale nowy środek wdrożony dopiero po wyborze nie może retroaktywnie naprawić czynności z 24 lipca. Wnioski dowodowe zostały skonstruowane właśnie według tej reguły.

JEDZ – nie trzeba udawać, że formularz był idealny; trzeba prawidłowo ustalić, co oznaczał w zestawieniu z załącznikami

Odpowiedź zamawiającego wskazuje realny problem dokumentacyjny, którego odwołujący nie zamierza bagatelizować. W JEDZ BBC zaznaczono „TAK” przy pytaniu o wcześniejszą umowę rozwiązana przed czasem lub porównywalne sankcje, pole szczegółowych informacji pozostawiono niewypełnione, przy pytaniu o środki self-cleaning zaznaczono „TAK”, a jako opis wskazano „Informacje o sytuacjach spornych wraz z załącznikami”. Jednocześnie sam załącznik został opatrzony wyraźnym nagłówkiem: „przedmiotowe nie stanowi samooczyszczenia”. To jest nieprecyzyjne powiązanie formularza z załącznikiem. Nie oznacza jednak automatycznie świadomej sprzeczności co do materialnej odpowiedzialności z pkt 7.

Standardowy JEDZ pyta w jednym bloku o obiektywny fakt rozwiązania umowy i następnie o ewentualne środki self-cleaning. BBC chciało ujawnić fakt sporów i odesłać do szczegółowego materiału, w którym każda sytuacja została opisana. Odesłanie zostało umieszczone w niewłaściwym polu formularza – temu nie trzeba zaprzeczać. Treść załącznika nie pozostawiała jednak wątpliwości co do stanowiska materialnego: BBC nie traktowało sporów S19, Kraków i Garwolin jako samooczyszczenia i kwestionowało przesłankę z pkt 7. Równolegle odrębny pakiet self-cleaningu dotyczył zdarzeń informacyjnych z pkt 8 i 10.

Zamawiający ma prawo ocenić taką nieprecyzyjność krytycznie. Nie może jednak bez przeprowadzenia wyjaśnienia nadać jej najdalej idącego znaczenia: że BBC raz przyznało pkt 7, następnie mu zaprzeczyło, a tym samym powtórzyło „katowicki schemat” chaosu informacyjnego i potwierdziło nieskuteczność środków. To już nie jest odczytanie formularza, lecz wniosek prognostyczny obciążający wykonawcę. Jeżeli zamawiający uważał, że znaczenie oświadczeń jest niejasne, art. 128 ust. 4 ustawy dawał instrument do wyjaśnienia treści istniejących dokumentów.

Zarzut nr 5 nie służy uzyskaniu czwartej szansy na stworzenie nowego samooczyszczenia. Odwołujący nie wywodzi z art. 128 ust. 1 lub 4 prawa do budowania od podstaw nowych środków na wezwanie. Żąda jedynie, aby widoczna niejednoznaczność pomiędzy formularzem i załącznikiem nie była przekształcana w zarzut nierzetelności bez ustalenia, co wykonawca rzeczywiście oświadczył. Ta różnica jest szczególnie ważna dlatego, że sam zamawiający w wezwaniu B-ACT zastosował art. 128 dokładnie do relacji: JEDZ – wcześniejsza umowa – stanowisko co do pkt 7 – ewentualny art. 110.

Odpowiedź twierdzi, że w przypadku BBC wyjaśnienie nie było potrzebne, bo BBC przedłożyło znacznie więcej materiału niż B-ACT. Objętość materiału nie usuwa jednak problemu interpretacyjnego, na którym zamawiający buduje później

negatywną prognozę. Jeżeli treść była dla zamawiającego w pełni jednoznaczna, powinien był ocenić pkt 7 na podstawie szczegółowych wyjaśnień BBC. Jeżeli natomiast uznał, że formularz i załącznik są sprzeczne, właśnie to jest klasyczny przypadek, w którym wyjaśnienie znaczenia oświadczenia ma sens. Odpowiedź próbuje korzystać z obu też jednocześnie.

B-ACT – nie chodzi o identyczność stanu faktycznego, tylko o jednakową metodę proceduralną

Zamawiający odpowiada, że B-ACT nie było w sytuacji porównywalnej, bo ujawniło zdarzenie w JEDZ bez towarzyszącego stanowiska, podczas gdy BBC złożyło szeroki materiał. Ten argument nie trafia w sedno zarzutu nr 6. Odwołujący nie twierdzi, że każdy wykonawca musi otrzymać identyczną liczbę pytań lub identyczne wezwanie. Twierdzi, że wobec tego samego rodzaju problemu prawnego zamawiający zastosował dwa różne modele rozumowania.

Wezwanie do B-ACT z 18 czerwca 2026 r. zostało oparte m.in. na art. 128 ust. 1 i 4, art. 109 ust. 1 pkt 7 i art. 110 ustawy. Zamawiający zażądał: szczegółowego opisu zdarzenia, daty, przyczyn, trybu zakończenia i aktualnego stanu sporu; następnie stanowiska, czy zdarzenie wypełnia pkt 7 i – w razie zanegowania – uzasadnienia; dopiero „jeżeli Wykonawca powołuje się na art. 110 ustawy” – środków samooczyszczenia, dat i dowodów wdrożenia. To jest prawidłowe rozdzielenie kwestii materialnej podstawy od self-cleaningu.

„[...] stanowiska Wykonawcy co do tego, czy opisane zdarzenie wypełnia przesłankę [...] art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp, a w razie jej zanegowania – uzasadnienia [...]”

Wezwanie ŚCO do Konsorcjum B-ACT z 18 czerwca 2026 r., pkt 5

Wobec BBC model był odmienny: BBC szczegółowo wyjaśniło, dlaczego uważa wypowiedzenia i odstąpienia za niezasadne, lecz zamawiający w odpowiedzi procesowej przedstawia samo zaprzeczenie odpowiedzialności jako powód, dla którego BBC „pozbawia się” self-cleaningu, po czym z braku self-cleaningu wyprowadza obligatoryjność wykluczenia. Brakuje środkowego etapu, który wobec B-ACT zamawiający sam uznał za konieczny – odpowiedzi na pytanie, czy pkt 7 rzeczywiście został spełniony w świetle przedstawionego uzasadnienia.

Różnica w objętości materiału może uzasadniać krótsze wezwanie do BBC albo nawet brak wezwania, jeżeli materiał rzeczywiście pozwalał na pełną ocenę. Nie uzasadnia jednak innego standardu materialnego. Jeżeli zamawiający uznał, że ma dość dokumentów, musiał je ocenić według art. 109 ust. 1 pkt 7. Nie mógł zastąpić tej oceny konstatacją, że „trzy umowy rozwiązano, więc naruszenia były poważne”. Zarzut równego traktowania dotyczy zatem metodologii, nie mechanicznej identyczności sytuacji.

KIO 902/24 oraz KIO 2143/23 i KIO 2147/23 – historia ma znaczenie, ale nie tworzy prejudykatu dla środków wdrożonych w 2026 r.

Odpowiedź zamawiającego zastrzega, że wcześniejsze wyroki nie są traktowane jako formalny prejudykat. To istotne zastrzeżenie należy przyjąć. W takim razie konsekwentnie nie można używać ich jako substytutu oceny obecnego materiału. KIO 902/24 zapadł przed trzema kontraktami wskazywanymi obecnie jako aktualne podstawy z pkt 7. KIO 2143/23 i KIO 2147/23 dotyczyły wcześniejszej wersji dokumentacji compliance i stanu sprzed kontroli i szkoleń z 2026 r. Żaden z tych wyroków nie mógł przesądzić skuteczności działań, które jeszcze nie zostały podjęte.

Historyczny wyrok może mieć dwie prawidłowe funkcje. Po pierwsze, może wskazać wykonawcy słabości wcześniejszych środków, na które powinien zareagować. Po drugie, może być kontekstem oceny czy wykonawca rzeczywiście zmienił praktykę, czy tylko powtarza ten sam dokument. Nie może natomiast ustanawiać domniemania: „skoro kiedyś Izba uznała środki za nieskuteczne, to kolejne środki są pozorne”. Taka konstrukcja przeczyłaby samej idei self-cleaningu, którego celem jest umożliwienie odzyskania rzetelności po wdrożeniu nowych, adekwatnych działań.

Warto też odróżnić „powtarzanie dokumentu” od „utrzymywania procedury”. Każdy dojrzały system compliance zawiera elementy stałe. Nie ma podstaw do przyjmowania, że utrzymanie obowiązku weryfikacji krzyżowej w kolejnych wersjach dokumentów samo w sobie świadczy o pozorności aktualizacji systemu. Jeżeli środek jest prawidłowy i nadal stosowany, powinien być utrzymywany. Ocena zamawiającego powinna zatem dotyczyć dowodów praktycznego stosowania oraz tego, czy po jego wdrożeniu powtórzył się ten sam mechanizm naruszenia.

Zdarzenia historyczne i art. 111 Pzp – kontekst nie może stać się ukrytą dodatkową podstawą wykluczenia

Odwołujący przyjmuje doprecyzowanie zamawiającego, że Łukasiewicz i Państwowe Muzeum Etnograficzne nie są traktowane jako samodzielne aktualne podstawy wykluczenia, lecz jako kontekst oceny wiarygodności i skuteczności środków. W takim razie trzeba zachować realną, a nie tylko werbalną granicę między podstawą a kontekstem. Nie można z jednej strony powiedzieć, że zdarzenie nie jest aktualną podstawą, a z drugiej policzyć je jako „trzeci w ciągu roku przypadek” i nadać mu funkcję decydującego dowodu, że aktualny system nie działa.

Art. 111 ustawy nie służy do wymazania pamięci instytucjonalnej. Służy jednak do ograniczenia w czasie skutków podstaw wykluczenia. Historyczne zdarzenie może pomóc zrozumieć, dlaczego przedsiębiorstwo wprowadziło określony środek. Nie powinno być używane do funkcjonalnego przedłużania okresu sankcyjnego przez kolejne lata, zwłaszcza gdy wykonawca przedstawia nowe środki wdrożone po tamtym zdarzeniu. W przeciwnym razie raz

negatywnie oceniony wykonawca nigdy nie mógłby odzyskać rzetelności – a to pozostawałoby w oczywistej sprzeczności z art. 110 ustawy i art. 57 ust. 6 dyrektywy.

Zamawiający ma zatem prawo zapytać: „czy środek, na który powołujecie się dziś, był już wcześniej i czy działał?”. Nie ma natomiast prawa odpowiedzieć z góry: „skoro dawniej wystąpiły inne błędy, dzisiejsze środki są nieskuteczne”. Odpowiedź wymaga porównania dat, mechanizmów i dowodów. To jest właśnie sens zarzutu nr 9 po jego doprecyzowaniu.

Proporcjonalność – w jednym punkcie zamawiający ma rację co do podstawy prawnej, ale nie co do wyniku testu. Odwołujący porządkuje zarzut nr 10 w świetle odpowiedzi. Zamawiający ma rację, że literalny test „oczywistej nieproporcjonalności” z art. 109 ust. 3 ustawy ma zakres określony przez ten przepis i w odniesieniu do obecnej sprawy bezpośrednio dotyczy przede wszystkim pkt 7, a nie stanowi samodzielnej podstawy ważenia pkt 8 i 10. W odniesieniu do pkt 8 i 10 funkcję indywidualizacji pełni przede wszystkim art. 110 ust. 3 ustawy, nakazujący uwzględnić wagę i szczególne okoliczności czynu, oraz ogólna zasada proporcjonalności z art. 16 pkt 3 ustawy. Odwołujący nie będzie bronił szerszego zastosowania art. 109 ust. 3 wbrew jego brzmieniu.

Ta korekta nie usuwa jednak zarzutu. Dla pkt 7 zamawiający nadal nie może przeprowadzić proporcjonalności wyłącznie na poziomie liczby rozwiązanych umów i rodzajowej bliskości kontraktów. Najpierw trzeba ustalić, jakie naruszenie rzeczywiście przypisuje się BBC i jaka była jego waga. Bez ustalenia deliktu nie da się sensownie ocenić, czy wykluczenie jest proporcjonalne. Dla pkt 8 i 10 z kolei art. 110 ust. 3 wymaga oceny środków z uwzględnieniem konkretnych okoliczności A–B, a nie historycznego profilu wykonawcy.

Zamawiający argumentuje, że charakter przyszłej usługi inwestora zastępczego wymaga szczególnej rzetelności informacyjnej. Odwołujący tego nie kwestionuje. Właśnie dlatego self-cleaning BBC skupia się na procesie przygotowania oświadczeń, weryfikacji danych, kontroli ofert i szkoleniach. Wysoki standard wymagany przy inwestycji onkologicznej nie obniża standardu dowodu potrzebnego do wykluczenia. Przeciwnie – im poważniejszy jest skutek reputacyjny i rynkowy przypisania wykonawcy kwalifikowanej nierzetelności, tym ważniejsze jest, aby decyzja była oparta na indywidualnej, sprawdzalnej analizie.

Odpowiedź twierdzi również, że wykluczenie dotyczy tylko obecnego postępowania i nie zamyka BBC drogi do self-cleaningu w przyszłości. Formalnie tak. Nie można jednak pomijać realnego skutku kwalifikacji z art. 109 ust. 1 pkt 7, 8 i 10: informacje o takich zdarzeniach są ujawniane w kolejnych postępowaniach, wpływają na JEDZ i ocenę przyszłych zamawiających przez okresy z art. 111. Dlatego wymaganie ścisłej subsumcji nie jest obroną przed jedną utraconą ofertą, lecz ochroną przed powielaniem nieprawidłowej kwalifikacji w kolejnych postępowaniach. To nie zmienia zakresu kompetencji Izby, ale pokazuje wagę prawidłowego standardu dowodowego.

Skala działalności BBC może być w tym kontekście wykorzystana jedynie jako mianownik statystyczny, a nie usprawiedliwienie błędów. Jeżeli w danym okresie składano dużą liczbę ofert i realizowano wiele umów, sama liczba dwóch lub trzech zdarzeń nie mówi jeszcze, czy mamy do czynienia z systemowym wzorcem, czy z odmiennymi incydentami. Zestawienie liczby ofert z 2025 r. z materiałów Parczewa można zatem przedłożyć dopiero po weryfikacji i wyłącznie w tym ograniczonym celu. Odwołujący nie opiera stanowiska na twierdzeniu, że przy dużej liczbie ofert błędy są normalne. Istotna teza dowodowa jest inna: częstotliwość zdarzeń trzeba oceniać z właściwym mianownikiem i z uwzględnieniem rodzaju mechanizmu.

Odpowiedź na sześć konkretnych zarzutów dotyczących środków naprawczych

Dla przejrzystości, bez sprowadzania argumentacji do tabeli „teza–kontrteza”, odwołujący odniósł się wprost do sześciu elementów eksponowanych przez zamawiającego jako dowody nieskuteczności systemu.

Po pierwsze – kumulacja ról przez mec. Ł.M.. Okoliczność ta powinna być wyjaśniona transparentnie. Stanowisko odwołującego powinno koncentrować się nie na samej etykietce „zewnętrzności”, lecz na podstawie świadczenia bieżącej obsługi prawnej, odrębnym mandacie lub zakresie audytowym, ustaleniach i rekomendacjach oraz dowodach wdrożenia. Jeżeli formalna niezależność była ograniczona, wpływa to na wagę dowodu z audytu, ale nie zeruje automatycznie całego systemu kontroli, szkoleń, dostępu i weryfikacji.

Po drugie – jednoosobowy skład komisji. Art. 110 ustawy nie określa minimalnej liczby osób w wewnętrznym organie kontrolnym. Ważniejsze jest, czy komisja ma określony mandat, czy ustala przyczyny na podstawie materiałów, czy jej ustalenia prowadzą do działań i czy funkcjonuje dodatkowa weryfikacja poza nią. Jeżeli jedynym dowodem są dwa bardzo podobne protokoły, Zamawiający może mieć wątpliwości. Dlatego BBC powinno pokazać różnice w materiale źródłowym i w środkach zastosowanych po Katowicach i po Akademii.

Po trzecie – „bliźniacze” protokoły. Podobna struktura dokumentu nie jest niczym niezwykłym w stałym systemie compliance. Wzór protokołu ma właśnie zapewniać porównywalność kontroli. Znaczenie ma treść: inne zdarzenie, inny mechanizm, inne dane źródłowe, inny zakres szkolenia. Jeśli treść jest rzeczywiście kopiowana bez odniesienia do konkretnego zarzutu zamawiającego jest mocny; jeśli natomiast formularz jest stały, lecz ustalenia i działania różnią się materialnie, podobieństwo redakcyjne nie dowodzi pozorności.

Po czwarte – brak „własnego” środka kadrowego. Jak wskazano wyżej, dobrowolne odejście osoby nie jest czynnością BBC, ale środek kadrowy może polegać na reorganizacji, zmianie kompetencji, ograniczeniu dostępów, rekrutacji, wprowadzeniu podwójnej kontroli i zmianie odpowiedzialności. Należy oceniać te działania łącznie. Ustawa nie wymaga represyjnego zwolnienia pracownika jako jedyne dowodu reakcji.

Po piąte – deklaracyjny lub przyszły charakter części uchwał i wzorów. Ten zarzut można odeprzeć wyłącznie dowodem praktyki. Dlatego Odwołujący powołuje wypełnione check-listy, karty weryfikacji, listy i programy szkoleń, dokumenty zmian dostępu i odpowiedzialności oraz inne ślady stosowania procedur przed 24 lipca 2026 r. Jeżeli takich dowodów nie ma, sama deklaracja uchwały będzie słaba. Jeżeli są, Zamawiający nie może oceniać systemu wyłącznie przez stylistykę zdania w uchwale.

Po szóste – instrumenty z lat 2022–2023. Wcześniejsza data nie jest wadą sama w sobie. Kluczowe jest, czy po krytyce i nowych zdarzeniach system był aktualizowany i wzmacniany. Kontrole i szkolenia z 2026 r. są nowymi elementami. Ocena musi więc obejmować cały stan na 24 lipca 2026 r., a nie tylko historyczny rdzeń procedury.

Materiały z Parczewa – co rzeczywiście warto wykorzystać w tej sprawie

W materiałach wypracowanych w postępowaniu Parczew znajdują się dokumenty, które mogą realnie wzmocnić obecne stanowisko, ale tylko pod warunkiem prawidłowego osadzenia ich w zarzutach odwołania. Nie jest zasadne automatyczne przenoszenie tamtej argumentacji do niniejszej sprawy. Tamta sprawa obejmowała również wątki RNC, tajemnicy przedsiębiorstwa i dokumentów specyficznych dla innego postępowania. W ŚCO trzeba wykorzystać wyłącznie te elementy, które dowodzą faktów istniejących przed 24 lipca 2026 r. i odpowiadają zarzutom nr 1–6 oraz 9–10.

Najbardziej przydatne są: załącznik nr 6 do odwołania Parczew – oświadczenie o przeprowadzonych audytach; załącznik nr 7 – oświadczenie o szkoleniach wraz z zestawieniem; załącznik nr 8 – umowa o świadczenie usług prawnych z 30 kwietnia 2019 r.; załącznik nr 9 – zestawienie podstaw wykluczeń oraz środków naprawczych; załącznik nr 10 – zestawienie ofert złożonych w 2025 r. Pierwsze cztery dokumenty służą pokazaniu mechanizmu i chronologii środków. Piąty może służyć wyłącznie ocenie proporcjonalności i częstotliwości po uprzedniej weryfikacji liczb.

Zestawienie podstaw wykluczeń i środków naprawczych powinno zostać zmodyfikowane. Ostatnia kolumna nie powinna pytać ogólnie, czy „błąd się powtórzył”, bo Zamawiający słusznie może odpowiedzieć, że były kolejne wykluczenia z tego samego przepisu. Pytanie powinno brzmieć: „Czy po wdrożeniu środka wystąpiło zdarzenie wynikające z tego samego zidentyfikowanego mechanizmu przyczynowego?”. Dopiero taka matryca pozwala ocenić adekwatność art. 110 ust. 2 pkt 3 Pzp.

W poprawionej matrycy należy konsekwentnie unikać sformułowania, że „błąd się nie powtórzył”, jeżeli przez błąd rozumie się wyłącznie kwalifikację prawną z art. 109 ust. 1 pkt 8 lub 10 Pzp. Bezpieczniejsza i trafniejsza jest kategoria mechanizmu przyczynowego: użycie niewłaściwej wersji dokumentu, błędne zaznaczenie pola JEDZ, błędna interpretacja kryterium albo niezweryfikowanie danych źródłowych. Dopiero ustalenie, że po wdrożeniu danego środka powtórzył się ten sam mechanizm, może realnie podważać skuteczność tego środka.

Z materiałów Parczewa należy wyłączyć z obecnego pakietu wszystkie elementy dotyczące tajemnicy przedsiębiorstwa, wyjaśnień rażąco niskiej ceny, ofert konkurencyjnych, referencji Dekerta i Gdynia używanych tam do innych warunków oraz proceduralnych pism specyficznych dla Parczewa. Samo odwołanie z postępowania Parczew nie powinno być traktowane jako dowód prawdziwości twierdzeń faktycznych, ponieważ stanowi stanowisko procesowe, a nie źródło faktu. W niniejszej sprawie może mieć znaczenie wyłącznie pomocnicze przy porządkowaniu materiału.

Wnioski dowodowe i przyporządkowanie ich do istniejących zarzutów

Odwołujący wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie niżej wskazanych dowodów. Każdy z nich jest powoływany na fakt już objęty odwołaniem albo na odparcie twierdzenia podniesionego dopiero w odpowiedzi zamawiającego. W szczególności nie są to nowe środki naprawcze wdrożone po wyborze, które miałyby retroaktywnie uzdrawiać stan z 24 lipca 2026 r.

1Pakiet S19: wypowiedzenie, odpowiedź BBC, dokumenty źródłowe sporu oraz dowody formalnego postępowania mediacyjnego przed Sądem Polubownym przy Prokuraturze Generalnej RP. Rzeczywisty spór o przyczynę i brak podstaw do utożsamienia samego wypowiedzenia z kwalifikowanym naruszeniem; zarzuty 1–2.

2Pakiet Kraków/Szpital/Thermoexpert: umowa i zakres BBC–Szpital, wezwania i oświadczenia z lutego–marca 2025 r., dokumenty relacji z Thermoexpert, referencja 10.01.2026, odbiór/rozliczenie – w zakresie posiadanym.

Znaczenie późniejszego wykorzystania tego samego albo zasadniczo zbieżnego rezultatu dla oceny przyczyn pierwotnego sporu; zarzuty 1, 10.

3Pakiet Garwolin: oświadczenie z 02.07.2025, odpowiedź BBC z 17.07.2025, dokumenty akceptacji personelu i wcześniejszej wiedzy Szpitala, dokumenty dotyczące zarzucanych nieobecności i odbioru drenażu; ewentualnie dowód dalszego korzystania z kwestionowanego zasobu. Indywidualizacja przyczyny, wagi i związku przyczynowego; zarzuty 1–2.

4 Samoocyszczenie z 20.07.2026 wraz z A1/B1 i załącznikami 1–15; protokoły 05.01 i 25.03; szkolenia 09.01, 27.03 i 08.07; uchwały oraz aktualny Zbiór zasad. Treść, chronologia i zakres aktualnych środków A–B; zarzuty 3–4, 9–10.

5 Wypełnione check-listy, karty weryfikacji, dowody zmian dostępów, obiegu i odpowiedzialności stosowane przed 24.07.2026 r. Faktyczne wdrożenie systemu, nie tylko wzory; zarzut 3.

6 Załączniki Parczew nr 6–9 po weryfikacji: oświadczenie o audytach, oświadczenie i zestawienie szkoleń, umowa prawna 30.04.2019, zestawienie podstaw i środków – z poprawioną matrycą mechanizmów. Audyt, szkolenia, relacja autora audytu z BBC, przyczyna–środek–rezultat; zarzut 3.

7 Zweryfikowane zestawienie ofert z 2025 r. (Parczew zał. 10 / aktualny załącznik liczby ofert). Wyłącznie mianownik dla oceny częstotliwości i proporcjonalności; zarzut 10.

8 Wezwanie B-ACT z 18.06.2026, JEDZ B-ACT i odpowiedź na wezwanie. Metoda rozdzielania: negowanie pkt 7 vs ewentualny art. 110; równe traktowanie; zarzuty 5–6.

9 JEDZ BBC złożony w ŚCO wraz z „Informacją o sytuacjach spornych” i odrębnym pakietem self-cleaningu. Znaczenie odesłania w formularzu i trzy odrębne warstwy: fakt rozwiązania – spór o pkt 7 – self-cleaning A–B; zarzuty 3, 5.

10 Wyroki KIO 902/24, KIO 2143/23, KIO 2147/23 oraz orzeczenia KIO 3196/23, KIO 2465/24 i KIO 1327/26 – o ile nie s w aktach. Zakres historycznych rozstrzygnięć i właściwa metoda prawna; materiał prawny/kontekstowy do zarzutów 1, 3, 4, 9, 10.

Granica z art. 555 ustawy

Jeżeli którykolwiek dokument ma wykazywać całkowicie nowy fakt stanowiący nową podstawę zarzutu, nie powinien być używany do rozszerzania odwołania. Może natomiast potwierdzać fakt już opisany w odwołaniu albo służyć odparciu twierdzenia z odpowiedzi zamawiającego. Szczególnie nie należy przedstawiać środków wdrożonych dopiero po 24 lipca 2026 r. jako podstawy retroaktywnego uzdrowienia czynności z tej daty.

Orzecznictwo – zakres, w jakim odwołujący rzeczywiście się na nie powołuje

Dla uniknięcia sporów o znaczenie orzeczeń odwołujący sprecyzował, że nie przypisuje żadnemu z poniższych wyroków tezy dalej idącej niż z niego wynika. KIO 3196/23 jest powoływany dla ścisłej i kumulatywnej konstrukcji art. 109 ust. 1 pkt 7, ciężaru dowodu i potrzeby pełnej, bezstronnej analizy. XXIII Zs 22/22 jest powoływany dla tezy, że nie każde uchybienie i samo odstąpienie od umowy oznacza kwalifikowane naruszenie. TSUE C-387/19 jest powoływany przeciw automatycznej prekluzji self-cleaningu na dzień składania ofert bez jasnej podstawy prawnej. KIO 2465/24 jest powoływany dla łącznej lektury pierwotnego self-cleaningu i aktualizacji oraz znaczenia chronologii. KIO 1327/26 jest powoływany jako wyraźna granica negatywna: środki przedstawione dopiero po wyborze nie mogą legalizować oceny dokonanej wcześniej. KIO 3376/23, 3388/23 i 3390/23 są powoływane dla uporządkowanego ciągu czynności i konieczności oceny nowych dokumentów w ramach badania przed skutecznym wyborem.

Odwołujący nie twierdzi na podstawie tych wyroków, że wykonawca może dowolną liczbę razy „poprawiać” nieudany self-cleaning aż do skutku. Nie twierdzi też, że zamawiający ma obowiązek wzywać do stworzenia nowego self-cleaningu. Twierdzi tylko tyle, że materiał dotyczący nowych okoliczności, nowych środków lub dowodów istniejących przed wyborem nie jest z mocy prawa bezwartościowy tylko dlatego, że został złożony po terminie ofert, a jego ocena musi uwzględniać chronologię i rzeczywisty mechanizm ryzyka.

Skutek dla wyboru oferty i art. 239 ust. 1 ustawy

Zarzut nr 11 ma charakter wynikowy. Jeżeli choć jedna z podstaw, na których oparto wykluczenie BBC, została zastosowana nieprawidłowo w sposób mający wpływ na odrzucenie oferty, czynność wyboru wymaga unieważnienia i powtórzenia badania. Odwołujący nie żąda, aby Izba z góry przyznała mu maksymalną punktację w kryterium doświadczenia personelu. Symulacja z odwołania służyła wykazaniu realnego interesu w uzyskaniu zamówienia. Ostateczna punktacja jest czynnością zamawiającego po przywróceniu oferty do badania.

Nie ma zatem potrzeby prowadzenia dziś hipotetycznego sporu, czy BBC uzyskałoby dokładnie 88,35 punktu. Wystarczy, że po wyeliminowaniu wykluczenia oferta ma realną możliwość konkurowania o wybór, a jej wynik zależy od oceny kryteriów. To spełnia wymóg interesu i szkody. Art. 239 ust. 1 ustawy dzieli los zarzutów dotyczących wykluczenia i odrzucenia.

Konkluzja

Po odpowiedzi zamawiającego sprawa stała się prostsza, nie trudniejsza. Odwołujący cofa dwa zarzuty formalne, nie broni błędnej tezy, że sam spór cywilny wyłącza pkt 7, nie twierdzi, że audytor był całkowicie niezależny, jeżeli dokumenty tego nie potwierdzają, nie twierdzi, że dobrowolne odejście pracownika jest samo w sobie środkiem BBC i nie domaga się nieograniczonego prawa do poprawiania self-cleaningu. Te ustępstwa porządkują spór i pozwalają skupić się na tym, co naprawdę wymaga rozstrzygnięcia.

Po pierwsze, dla S19, Krakowa i Garwolina zamawiający musi wykazać wszystkie elementy art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy

odrębnie. Nie może zastąpić tego stwierdzeniem, że „trzy umowy rozwiązano, a zatem uchybienia musiały być poważne”. S19 ma wielowątkowy spór przyczynowy i formalną mediację. Kraków wymaga skonfrontowania sporu odbiorowego z późniejszym wykorzystaniem tego samego albo zasadniczo zbieżnego rezultatu projektowego. Garwolin wymaga analizy warunkowego oświadczenia, wcześniejszej wiedzy o personelu i pozostałych konkretnych zarzutów. KIO 902/24 chronologicznie nie może przesądzać żadnego z tych trzech zdarzeń.

Po drugie, dla pkt 8 i 10 trzeba ocenić aktualne samooczyszczenie jako system przyczynowy. Katowice to błąd w JEDZ; Akademia to błąd interpretacji kryterium. Kontrole i szkolenia były różne i miały różne daty. Zdarzenie z 23 marca nie może dowodzić nieskuteczności środka wdrożonego 27 marca. Historyczne zdarzenie nie może być automatycznie użyte jako „trzeci aktualny przypadek”. Audyt, komisja, działania kadrowe, procedury i szkolenia powinny być oceniane przez dowody rzeczywistego wdrożenia, nie przez samą etykietę dokumentu.

Po trzecie, aktualizacja z 20 lipca została złożona przed wyborem. Orzecznictwo nie daje wykonawcy prawa do nieskończonego poprawiania dokumentów, ale nie ustanawia też automatycznej prekluzji na dzień ofert. KIO 2465/24 nakazuje czytać dokumenty łącznie i badać chronologię; KIO 1327/26 pokazuje, że problem pojawia się, gdy środki pojawiają się dopiero po wyborze. Tutaj działania materialne i ich aktualizacja poprzedzały wybór z 24 lipca.

Po czwarte, JEDZ był nieprecyzyjny w sposobie odesłania do dokumentu o sprawach spornych. Okoliczność tę należy ocenić transparentnie. Konieczne jest jednak odróżnienie nieprecyzyjnego pola formularza od materialnego stanowiska BBC, które w załączniku było jasne: informacje sporne nie są self-cleaningiem pkt 7. Gdy zamawiający chciał dokładnie taką relację wyjaśnić wobec B-ACT, skierował pytanie o pkt 7, możliwość jego zanegowania i dopiero warunkowo o art. 110. Ten sam model logiczny powinien zostać zastosowany wobec BBC.

W konsekwencji odpowiedź zamawiającego nie daje podstaw do oddalenia odwołania w pozostałym zakresie. Wykazuje natomiast, że zaskarżona czynność została oparta na zbiorczej prognozie rzetelności, podczas gdy ustawa wymaga odrębnej, sprawdzalnej oceny każdego elementu.

Stan faktyczny:

KIO na podstawie dokumentacji postępowania oraz dowodów dołączonych do odwołania ustaliła następujący stan faktyczny:

Nie było sporne, że zamawiający w SWZ przewidział fakultatywne przesłanki wykluczenia z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 4, 7, 8 i 10 ustawy.

Termin otwarcia ofert nastąpił 13 marca 2026 r.

W ofercie odwołującego znalazły się:

JEDZ BBC, w którym w części III sekcji C na pytanie: „Czy wykonawca znajdował się w sytuacji, w której wcześniejsza umowa w sprawie zamówienia publicznego, wcześniejsza umowa z podmiotem zamawiającym lub wcześniejsza umowa w sprawie koncesji została rozwiązana przed czasem, lub w której nałożone zostało odszkodowanie bądź inne porównywalne sankcje w związku z tą wcześniejszą umową? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje na ten temat:” odwołujący odpowiedział TAK i

W części: Jeżeli tak, czy wykonawca przedsięwziął środki w celu samooczyszczenia? Odwołujący oświadczył: Tak, natomiast na treść „Jeżeli tak, proszę opisać przedsięwzięte środki: odwołujący podał - Informacje o sytuacjach spornych wraz z załącznikami”

Dalej w tym JEDZu na pytanie: „Czy wykonawca może potwierdzić, że: nie jest winny poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub do weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikacji; b) nie zataił tych informacji; c) jest w stanie niezwłocznie przedstawić dokumenty potwierdzające wymagane przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający; oraz d) nie przedsięwziął kroków, aby w bezprawny sposób wpłynąć na proces podejmowania decyzji przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający, pozyskać informacje poufne, które mogą dać mu nienależną przewagę w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub wskutek zaniedbania przedstawić wprowadzające w błąd informacje, które mogą mieć istotny wpływ na decyzje w sprawie wykluczenia, kwalifikacji lub udzielenia zamówienia?” odwołujący złożył oświadczenie o treści „TAK”

W JEDZu podmiotu udostępniającego zasoby odwołującemu - BBC Best Building Consultants Nadzory i Doradztwo Budowlane Ł.Z. w części III sekcji C na pytanie:

„Czy wykonawca znajdował się w sytuacji, w której wcześniejsza umowa w sprawie zamówienia publicznego, wcześniejsza umowa z podmiotem zamawiającym lub wcześniejsza umowa w sprawie koncesji została rozwiązana przed czasem, lub w której nałożone zostało odszkodowanie bądź inne porównywalne sankcje w związku z tą wcześniejszą umową? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje na ten temat:” podmiot trzeci oświadczył: Tak

„Jeżeli tak, czy wykonawca przedsięwziął środki w celu samooczyszczenia?” ponownie podmiot trzeci oświadczył Tak, natomiast na pytanie „Jeżeli tak, proszę opisać przedsięwzięte środki: podmiot trzeci podał - Informacje o sytuacjach spornych wraz z załącznikami”

W dalszej części JEDZa podmiot trzeci na pytanie „Czy wykonawca może potwierdzić, że: nie jest winny poważnego

wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub do weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikacji; b) nie zataił tych informacji; c) jest w stanie niezwłocznie przedstawić dokumenty potwierdzające wymagane przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający; oraz d) nie przedsięwziął kroków, aby w bezprawny sposób wpłynąć na proces podejmowania decyzji przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający, pozyskać informacje poufne, które mogą dać mu nienależną przewagę w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub wskutek zaniedbania przedstawić wprowadzające w błąd informacje, które mogą mieć istotny wpływ na decyzje w sprawie wykluczenia, kwalifikacji lub udzielenia zamówienia? Oświadczył: Tak.

Do oferty dołączono:

Oświadczenie w przedmiocie informacji o sprawach spornych BBC z 12 marca 2026 r., w którym oświadczone „(przedmiotowe nie stanowi samooczyszczenia)”. KIO poczyniła ustalenia z tego dokumentu tylko w takim zakresie, w jakim zamawiający ustalał na jego podstawie okoliczności stanowiące podstawy faktyczne wykluczenia odwołującego, a więc w zakresie oświadczenia odwołującego, że zamawiający złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy (lub oświadczenie o jej wypowiedzeniu), której stroną było BBC w zakresie umów opisanych w punktach 2, 4 i 5:

2) Umowa dotycząca: Pełnienie nadzoru nad projektowaniem i realizacją Robót oraz zarządzanie Kontraktami pn.: 1) „Projekt i Budowa drogi S19 na odcinku Płoski – Haćki” 2) „Projekt i Budowa drogi S19 na odcinku Kuźnica – węzeł Sokółka Północ (z węzłem)”

4) Umowa dotycząca zadania pn. „Przebudowa budynku nr 1 Małopolskiego Szpitala Ortopedyczno – rehabilitacyjnego im. Prof. Bogusława Frańczuka. Etap I: przebudowa i remont dachu, wymiana okien i drzwi w budynku oraz odrestaurowanie elewacji, Etap II: przebudowa pomieszczeń budynku i dostosowanie ich do obowiązujących przepisów sanitarnych i p/pożarowych”; zamawiający: Małopolski Szpital Ortopedyczno- Rehabilitacyjny im prof. Bogusława Frańczuka.

5) Umowa dotycząca zadania pn. „Pełnienie funkcji Inwestora Zastępczego w związku z realizacją zadania „Budowa budynku dla oddziałów dziennych rehabilitacji Szpitala Mazowieckiego w Garwolinie Sp. z o.o.” o nr PP/6/2024 przeprowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r Prawo zamówień publicznych”, zamawiający: Szpital Mazowiecki w Garwolinie Sp. z o.o.

W ramach uwag ogólnych odwołujący stwierdził, że:

Niemniej jednak stwierdzić należy, że powyższe przypadki (pkt 1-7) były oczywiście niezasadne, na skutek czego nie mogły wyrzucić żadnego skutku prawnego i w ramach ww. zamówień toczą się postępowania sądowe z powództwa BBC, a w pozostałych przypadkach przygotowywane są pozwy z powództwa BBC. BBC realizowało bowiem każde z powyższych zamówień w sposób prawidłowy, zgodnie z postanowieniami zawartych umów i tym samym BBC nie dopuściło się nienależytego wykonania którejkolwiek z tych umów, jak też rażącego niedbalstwa w ramach ich realizacji. Co istotne, w postępowaniach wymienionych w pkt 1-4 okoliczności świadczące o braku podstaw do odstąpienia przez zamawiających od umowy o udzielenie zamówienia publicznego zostały dotychczas dowiedzione na podstawie prywatnych opinii biegłych sądowych, załączanych przez BBC do treści przygotowanych pozwów.

Odwołując się w sposób syntetyczny do każdej z ww. umów wskazać należy, że:

Ad. 2

W toku realizacji umowy BBC napotkało przeszkody w realizacji Umowy, które stanowiły istotne odstępstwa od Umowy. Przeszkodami tymi było między innymi: uchylenie decyzji środowiskowej, wadliwa dokumentacja podłoża gruntowego za którą odpowiada Zamawiający, hiperinflacja i ponadnormatywne zmiany w gospodarce i odmowa waloryzacji wynagrodzenia w ilościach faktycznych, brak udzielenia aneksu w zakresie zmian najniższego wynagrodzenia minimalnego, roboty dodatkowe związane z GUS, roboty dodatkowe związane z SKNN, roboty dodatkowe związane z ładowarkami elektrycznymi, roboty dodatkowe związane z oznaczeniem eksperymentalnym, roboty dodatkowe związane z miejscami ADR, konieczność wykonywania poleceń zmian wynikających z uchyleniem decyzji środowiskowej, roboty dodatkowe związane z zagadnieniami dot. Straży Granicznej, Służby Celno- Skarbowej związane z Systemem Zarządzania Ruchem (SZR) i Systemem Buforowania Pojazdów Ciężarowych i Osobowych (SBEPCIO), roboty dodatkowe związane z zarządzaniem ruchem ponad PFU, ucinanie dniówek konsultantowi i jednocześnie wymaganie dokonywania przerobów, spadek produktywności związany z realizacją umowy w sposób zakłócony, nieuzasadnione zmniejszanie wynagrodzenia w KOIPIK itp.

Mimo okoliczności wskazanych powyżej Zamawiający skierował do BBC oświadczenie o wypowiedzeniu Umowy z dnia 21.05.2024.

Wykonawca złożył odpowiedź na wypowiedzenia pismem z dnia 08.07.2024

BBC wskazuje, iż Strony zainicjowały proces mediacyjny przed Prokuratorią Generalną

Załączniki nr 7 – Odstąpienie od umowy

Załączniki nr 8 – Odpowiedź BBC na odstąpienie

Ad. 4

Oświadczenie o odstąpieniu od umowy złożone przez Zamawiającego miało charakter pozorny i nie może być poczytywane jako oświadczenie złożone z przyczyn, za które Wykonawca ponosiłby odpowiedzialność. W ramach przedmiotowego zadania Wykonawca zrealizował wszystkie prace projektowe zgodnie z treścią umowy oraz bieżącymi uzgodnieniami z Zamawiającym oraz przekazał te materiały Zamawiającemu w styczniu 2025 r. Zamawiający przez wiele miesięcy zwlekał z odbiorem tej dokumentacji, proponując Wykonawcy w tym czasie rozwiązanie zawartej umowy z przyczyn niezależnych od żadnej ze stron. Wykonawca nie zgodził się na to rozwiązanie z uwagi na fakt, że prace projektowe w tym czasie były już wykonane, a proponowane przez Zamawiającego rozwiązanie umowy za porozumieniem stron wywołałoby szkodę dla Wykonawcy, który nie otrzymałby wynagrodzenia za wykonane prace. Wobec dalszej biernej postawy Zamawiającego w zakresie odbioru, Wykonawca pismem z dnia 5 lutego 2025 r. wezwał Zamawiającego do odbioru dokumentacji, niemniej jednak zamawiający do tego wezwania się nie zastosował. Wezwanie zostało złożone pod rygorem odstąpienia od umowy. Równolegle Zamawiający pismem z dnia 7 lutego 2025 r. wezwał Wykonawcę do uzupełnienia przedmiotu umowy, do którego to wezwania Wykonawca się zastosował, mimo że Zamawiający już w styczniu 2025 r. otrzymał kompletną dokumentację. Wykonawca nie złożył jedynie wniosku o pozwolenie na budowę, gdyż wymagało to uzyskania uprzedniego odbioru dokumentacji przez Zamawiającego. W związku z faktem, że Zamawiający w dalszym ciągu nie współdziałał z Wykonawcą w wykonaniu umowy i uchylał się od akceptacji i odbioru wykonanej dokumentacji projektowej, Wykonawca pismem z dnia 24 marca 2025 r. odstąpił od umowy z Zamawiającym. Równolegle oświadczenie o odstąpieniu od umowy zostało złożone przez Zamawiającego. Aktualnie Wykonawca jest na etapie zlecenia kancelarii prawnej usług w zakresie wytoczenia powództwa przeciwko Zamawiającemu.

Załączniki:

Załącznik nr 10 – wezwanie dla Zamawiającego z dnia 5 lutego 2025 r.

Załącznik nr 11 – wezwanie dla Wykonawcy z dnia 7 lutego 2025 r.

Załącznik nr 12 – oświadczenie o odstąpieniu od umowy złożone przez Wykonawcę;

Załącznik nr 13 – oświadczenie o odstąpieniu od umowy złożone przez Zamawiającego.

Ad. 5

Złożone przez Zamawiającego oświadczenie o odstąpieniu od umowy nie mogło wywrzeć żadnych skutków prawnych. Zamawiający pismem z dnia 2 lipca 2025 r. złożył Wykonawcy warunkowe oświadczenie o odstąpieniu od umowy, które miało wywrzeć skutek w dacie przyszłej oraz jednocześnie wezwał Wykonawcę do złożenia wyjaśnień w zakresie wskazanych w oświadczeniu podstaw wykluczenia. Zamawiający zastrzegł, że oświadczenie o odstąpieniu od umowy będzie wywierać skutek, jeśli wyjaśnienia Wykonawcy nie będą dla Zamawiającego przekonujące. Wykonawca w sposób szczegółowy odniósł się do okoliczności przywołanych w oświadczeniu Zamawiającego, niemniej jednak wyjaśnienia te nie zostały przez Zamawiającego uwzględnione. Niedopuszczalnym jest złożenie oświadczenia o odstąpieniu z zastrzeżeniem, że skutek odstąpienia wystąpi w dacie przyszłej. Oświadczenie o odstąpieniu od umowy jest czynnością prawną o charakterze prawnokształtującym, która wywiera skutek z chwilą dotarcia do drugiej strony umowy (art. 61 §1 Kc w zw. z art. 491 §1, art. 395 §2 lub art. 4921 Kc – w zależności od podstawy odstąpienia). Oświadczenie o odstąpieniu od umowy nie ma charakteru zobowiązaniowego, lecz prawnokształtujący i nie można go uwarunkować terminem lub warunkiem, chyba, że ustawa lub umowa tak stanowi. W omawianej sprawie, zarówno przepisy prawa, jak też treść zawartej pomiędzy Wykonawcą i Zamawiającym umowy nie dopuszczają możliwości określenia w oświadczeniu o odstąpieniu od umowy, że skutek odstąpienia wystąpi w dacie przyszłej. Tym samym, niedopuszczalnym jest konstrukcja złożonego przez Zamawiającego oświadczenia, co skutkuje nieskutecznością tej czynności.

Podstawowym zarzutem ze strony Zamawiającego, który miał uzasadniać odstąpienie od umowy był brak wymaganego w SWZ doświadczenia jednego z członków personelu Wykonawcy – M.K. (w zakresie obejmującym wartość inwestycji, w której członek personelu miał uczestniczyć wcześniej). Zamawiający miał wiedzę o tym, że osoba ta nie posiada doświadczenia określonego w SWZ od chwili jego zgłoszenia do akceptacji. Doświadczenie tej osoby było bowiem oparte na innym zadaniu realizowanym dla Zamawiającego przez inny podmiot i tym samym Zamawiający miał pełną wiedzę o parametrach kosztowych tej inwestycji. Mimo to Zamawiający zdecydował się na akceptację tej osoby jako członka personelu Wykonawcy, gdyż darzył tę osobę dużym doświadczeniem i był przekonany, że będzie ona należycie realizować swoje czynności (M.K. był Zamawiającemu doskonale znany, gdyż Zamawiający i M.K. współpracowali przez wiele lat przy innych zadaniach). Tym samym, Zamawiający akceptując osobę M.K., nie mógł następnie odstąpić od umowy z Wykonawcą w związku z faktem, że M.K. nie miał odpowiedniego doświadczenia. Ponadto, nawet, gdyby była to przesłanka do odstąpienia, do na moment złożenia oświadczenia upłynął już termin na złożenie oświadczenia o odstąpieniu od umowy, liczony od terminu, w którym zamawiający uzyskał wiedzę o doświadczeniu zawodowym M.K.. Ponadto, elementami oświadczenia o odstąpieniu od umowy były także rzekome nieobecności administratora budowy na budowie, fakt, że inny członek personelu Wykonawcy (M.G.) nie udzielił informacji Zamawiającemu o jego doświadczeniu,

jak również rzekome nieprawidłowe wykonywanie przedmiotu umowy przez Wykonawcę w zakresie dotyczących odbioru nieprawidłowo wykonanego drenażu. Wykonawca przedłożył Zamawiającemu dokumenty potwierdzające doświadczenie ww. osoby, które wskazywało, że spełnia on wymogi określone w SWZ, jak też wyjaśnił, że zgodnie z informacjami otrzymanymi od administratora budowy, wykonuje on swoje czynności prawidłowo, w tym jest obecny na budowie (Zamawiający nawet nie wskazał jakich dat nieobecności miałyby dotyczyć). Ponadto, Wykonawca wyjaśnił, że nieprawidłowo wykonany drenaż nie był przedmiotem odbioru, gdyż odbiorem, na który powoływał się Zamawiający objęte były inne elementy budowy.

Dowody:

- Załącznik nr 14 - Odstąpienie z dnia 2 lipca 2025 r.
- Załącznik nr 15 - Odpowiedź z dnia 17 lipca 2025 r.

Dalej odwołujący powołał „Wykonawca zaznacza, że samo nałożenie kar umownych w sposób automatyczny nie przesądza o materializacji wobec niego przesłanki wykluczenia opisanej w art. 109 ust. 1 pkt 7) ustawy PZP. W żadnym wypadku sam fakt naliczenia kar umownych nie przesądza automatycznie o wykluczeniu Przystępującego z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7) ustawy PZP” i przedstawił cytaty z orzeczeń Sądu Zamówień Publicznych i Krajowej Izby Odwoławczej.

Odwołujący poinformował również: „Wykonawca informuje również, iż, w 3-ech ostatnich latach, w ramach realizacji zamówień publicznych na rzecz:

- Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, Skarbu Państwa
- Skarbu Państwa- Dyrektora Sądu Apelacyjnego;
- Łódzkiej Spółki Infrastrukturalnej sp. z o.o. oraz Miasta Łódź;
- Komendanta Wojewódzkiego Straży Pożarnej

zostały na rzecz Spółki naliczone drobne kary umowne w toku realizacji zamówienia.”

Przedstawił zestawienie 35 Projektów BBC wraz z referencjami, które stanowią załącznik nr 23 do tabeli.

Przedstawił też 9 przetargi, w których zawarte były przesłanki wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt. 5, 7, 8 i 10, a pomimo to oferta odwołującego została wybrana jako najkorzystniejsza.

W podsumowaniu odwołujący ujął:

„Niezależnie od oceny skuteczności i zasadności ww. oświadczeń o odstąpieniu, BBC podjął szereg działań mających na celu umacnianie kompetencji personelu w zakresie ścisłego monitorowania realizowanych projektów w ramach usług świadczonych przez BBC, w celu uniknięcia podobnych sytuacji w przyszłości. W tym zakresie uściślono zakresy obowiązków pracowników i współpracowników BBC, jak też wzmocniono nadzór i kontrolę nad realizowanymi zadaniami, zarówno przez bezpośrednich przełożonych, którzy na bieżąco raportują zarządowi postępy prac oraz sytuację na każdym z projektów, jak też bezpośrednio przez sam zarząd BBC. Pracownicy i współpracownicy BBC odbywają także systematyczne szkolenia w zakresie powierzonych im obowiązków, celem poszerzenia ich wiedzy oraz doświadczenia, co w sposób pozytywny przekłada się na realizowane projekty.

Zarząd BBC pouczył pracowników odpowiedzialnych za składanie ofert realizacji zamówień publicznych w zakresie doboru i weryfikacji konsorcjantów, współpracowników oraz podwykonawców, w tym wdrożono zasadę obiegu informacji o ewentualnych trudnościach we współpracy z poszczególnymi konsorcjantami, współpracownikami lub podwykonawcami. Zobligowano pracowników do niezwłocznego przekazywania zarządowi BBC informacji o przypadkach nieprawidłowej współpracy ze strony konsorcjantów, współpracowników lub podwykonawców w ramach poszczególnych projektów. W przypadku wykrycia podejrzenia wystąpienia jakichkolwiek nieprawidłowości, zarząd BBC niezwłocznie podejmuje wszelkie niezbędne działania, tak aby takie zdarzenia nie wpłynęły w sposób negatywny na realizację projektów.

Mając na względzie powyższe, należy stwierdzić, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne opisane powyżej, a także ze względu na podjęte przez BBC środki zaradcze na przyszłość, odosobnione przypadki wcześniejszego rozwiązania umów (których skuteczność jest kwestionowana przez BBC) nie wpłyną na rzetelność BBC w zakresie realizacji niniejszego zamówienia.

BBC pragnie przy tym wskazać, iż z powodzeniem funkcjonuje na rynku zamówień publicznych. W obecnym portfolio firmy znajduje się ponad 35 równolegle realizowanych z powodzeniem projektów. Co więcej, BBC posiada uznaną markę na rynku, czego dowodem są liczne referencje, nagrody i wyróżnienia.

Mając na uwadze całokształt powyższych wyjaśnień, należy wskazać, że podjęte przez Wykonawcę środki naprawcze powinny zostać uznane za wystarczające. Niemniej jednak, w przypadku konieczności udzielenia dalszych wyjaśnień, w szczególności na innej podstawie niż art. 107 ust. 4 ustawy Pzp, BBC przedstawi wszelkie niezbędne dla Zamawiającego informacje oraz dokumenty.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że ogólne powody, dla których wykonawca nie wykonuje lub nienależyście wykonuje umowę, mogą wynikać z różnych okoliczności, w tym również okoliczności leżących po stronie Zamawiającego, z

którym była zawarta wcześniejsza umowa lub okoliczności niezależnych od żadnej ze stron tej umowy (KIO 481/23).

Przyjęcie, że do wykluczenia wykonawcy na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 7 wystarczające jest przedstawienie faktu odstąpienia od umowy przez zamawiającego publicznego, które korzysta z domniemania prawdziwości / prawidłowości oświadczenia o podstawie tego oświadczenia, byłoby nadużyciem. Sytuacja taka dawałaby zamawiającym mechanizm wywierania presji na wszystkich wykonawcach, którzy są stroną umowy, a którzy z przyczyn niezależnych po ich stronie nie mogą lub nie chcą realizować jej postanowień. Powinno to być traktowane wprost jako nadużywanie prawa przysługującego określonej podmiotowi.

Obowiązkiem ustawowym Zamawiającego w procesie udzielenia zamówienia publicznego jest dążenie z należytą starannością do ustalenia czy wystąpiły przesłanki wskazane w art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy Pzp w ramach posiadanych możliwości prawnych i narzędzi jakie mu przyznał ustawodawca. Jednocześnie Zamawiający zobowiązany jest wszelkie wątpliwości w zakresie stwierdzonego stanu faktycznego, których nie może rozwiązać z wykorzystaniem dostępnych mu narzędzi, rozstrzygać na korzyść wykonawcy. Wynika to również z faktu, że wystąpienie przesłanek do negatywnej oceny oferty Odwołującego przez Zamawiającego musi zostać udowodnione. Brak konkretnych, jednoznacznych podstaw do przyjęcia negatywnej oceny oferty Odwołującego nie może zostać zastąpiony domniemaniami, czy też założeniem, że oświadczenia podmiotu publicznego zasługują na szczególne uznanie.

Kluczowe znaczenie dla prawidłowej interpretacji omawianych norm ma okoliczność, iż art. 109 ust. 1 pkt 7 ma charakter stricte sankcyjny. Zaistnienie zdarzenia będącego podstawą wykluczenia, o którym mowa w tym przepisie wiąże się dla wykonawcy z bardzo dotkliwą karą, jaką jest brak możliwości ubiegania się o udzielenie zamówienia przez okres trzech lat (z zastrzeżeniem uprawnienia wykonawcy do skorzystania z instytucji samooczyszczenia). Sankcyjny charakter omawianej regulacji nakazuje ścisłą jej interpretację, w świetle czego bezwzględnie zakazane jest stosowanie wykładni rozszerzającej. Jakiegokolwiek wątpliwości należy w związku z tym rozstrzygać na korzyść wykonawcy.

Odwołujący przedstawił Zamawiającemu szeroki katalog dowodów i oświadczeń, które pokazują okoliczności składania oświadczeń o odstąpieniu przez zamawiających. Z dowodów tych jasno wynika, że odstąpienia były dokonywane w sytuacji istnienia sporu pomiędzy stronami kontraktu, a przypadku wypowiedzenia SGGW, czynność tego zamawiającego była następcza względem oświadczenia o odstąpieniu, które złożył Odwołujący, a które wynikało z okoliczności obiektywnych.

Zwrócić należy także uwagę, że rolą zamawiającego jest wykazanie okoliczności, z których wywodzi skutki prawne w postaci wykluczenia wykonawcy z postępowania. Zamawiający wykonując te czynności powinien dołożyć staranności, aby przesłanki te zostały - przed podjęciem decyzji w przedmiocie wykluczenia - ustalone w sposób obiektywny i niebudzący wątpliwości, z wykorzystaniem koniecznej wiedzy specjalistycznej. W przypadku, gdy dane okoliczności są sporne, wiedzę specjalistyczną powinien Zamawiającemu dostarczyć biegły/ekspert w danej dziedzinie. Zamawiający nie ma bowiem uprawnień aby samodzielnie oceniać spór pomiędzy innym zamawiającym i wykonawcą oraz rozstrzygać o słuszności działań tego zamawiającego. Za niewystarczającą podstawę faktyczną wykluczenia należy uznać subiektywne przekonanie Zamawiającego o nienależytej realizacji zamówienia przez wykonawcę, z przyczyn leżących po jego stronie i w konsekwencji brak woli kontynuowania współpracy z tym wykonawcą w kolejnych inwestycjach (por. wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 21 listopada 2023 r. sygn. akt: KIO 3293/23). Z uwagi na sporny charakter oświadczenia/oświadczeń o odstąpieniu od umowy oraz spoczywający na Zamawiającym ciężar wykazania, że takie oświadczenie o odstąpieniu od umowy było zasadne, nie można stosować domniemań na niekorzyść wykonawcy. Wręcz przeciwnie, jeśli w sprawach spornych, Zamawiający nie dostarczy obiektywnych dowodów potwierdzających zasadność wykluczenia, to uznać należy, że Zamawiający nie sprostął ciężarowi dowodowemu w tym zakresie (por. Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy z dnia 4 kwietnia 2024 r., sygn. akt: XXIII Zs 131/23).

Co więcej, w przypadku spraw spornych decydujące znaczenie w zakresie podstaw odstąpienia od umowy ma rozstrzygnięcie sądu powszechnego, które z uwagi na czas trwania i skomplikowany charakter postępowań sądowych może zapaść po wielu latach od złożonego oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Dopiero więc wyrok sądu powszechnego, który rozstrzyga spór pomiędzy zamawiającym i wykonawcą jest ostatecznym rozstrzygnięciem o zasadności lub niezasadności oświadczenia o odstąpieniu od umowy. BBC wskazuje, że w ramach toczących się z udziałem BBC sporów dotyczących zasadności odstąpienia od umów o zamówienie publiczne wydano następujące rozstrzygnięcia w których stwierdzono niezasadność twierdzeń zamawiających o nienależytym wykonywaniu umowy przez BBC:

1. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 24 marca 2022 r. zmieniający wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie i oddalający powództwo zamawiającego (Skarbu Państwa – Dyrektora Okręgowego Służby Więziennej w Rzeszowie) o zapłatę kary umownej z tytułu odstąpienia od umowy, które zostało dokonane w sierpniu 2018 r.

2. wyrok Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 19 maja 2023 r. (wyrok prawomocny od dnia 31 lipca 2024 r.) zasądzający na rzecz BBC równowartość kar umownych z tytułu nienależytego wykonania

umowy naliczonych i potrąconych z wynagrodzenia BBC przez Państwowy Zespół Ludowy Pieśni i Tańca Mazowsze im. T. Sygietyńskiego.

Uzupełniając należy także wskazać, że powyższa argumentacja BBC w zakresie spraw spornych i braku podstaw do wykluczenia BBC z udziału w postępowaniu potwierdza szereg działań innych zamawiających, którzy uznawali, że brak jest podstaw do wykluczenia BBC z udziału w postępowaniu i wybierali ofertę BBC jako najkorzystniejszą. Do tych postępowań w ostatnim czasie należy zaliczyć w szczególności:

- Opracowanie dokumentacji projektowej dotyczącej budynku Memoriału dla Muzeum Miejsce Pamięci „KL Plaszow”.
- „Sporządzenie kompletnej dokumentacji projektowych, pozyskanie ostatecznych decyzji oraz sprawowanie nadzorów autorskich w czasie realizacji zamierzenia rozbudowy/przebudowy/remontu bud. B 1.1; B 1.2 i B 1.3 na działce nr 474/8 obr. 105 Podgórze”.
- Pełnienie czynności zastępstwa inwestycyjnego dla zadania inwestycyjnego pn. Budowa gminnego schroniska dla zwierząt wraz z zagospodarowaniem terenu przy ul. Beethovena w Wałbrzychu.

Załączniki do niniejszego pisma stanowią zbiór korespondencji w każdej z powyższych spraw, w których doszło do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od Umowy i obejmują pisma zawierające stanowisko zamawiających oraz stanowiska Wykonawcy i/lub pisma procesowe składane w postępowaniach sądowych.

Dodatkowo BBC przedstawia załączniki w postaci uchwał, protokołów, szkoleń itp. na dowód w zakresie skutecznego wdrożenia procedury samooczyszczenia.

Co jednak najważniejsze Krajowa Izba Odwoławcza zajmowała już stanowisko w zakresie okoliczności wymienionych niniejszym dokumentem, między innymi w sprawach o sygnaturze 665/22 czy o sygnaturze 3328/23”

Na pierwszej stronie w stopce znajduje się oznaczenie daty 07.2023, a dalej 01.2024

Do tego dokumentu w zakresie spornym dołączono dowody nr 7, 8, 10-15.

Ustalenia z tych dokumentów:

Załącznik nr 7 – wypowiedzenie przez GDDKiA Oddział w Białymstoku z 21 maja 2024 r. umowy nr 2410.12.202/2021 z 27.08.2021 dotyczy kontraktu pełnienie nadzoru nad projektowaniem i realizacją robót oraz zarządzaniem kontraktami pn:

- 1) Projekt i Budowa drogi S19 na odcinku Ploski-Hački
- 2) Projekt i Budowa drogi S19 na odcinku Kuźnica- węzeł Sokółka Północ (z węzłem)

Zamawiający wypowiedział z ważnych powodów tę umowę z zachowaniem 6 miesięcznego okresu wypowiedzenia. W uzasadnieniu inwestor podał, że konsultant nie wywiązuje się z zobowiązań wynikających z par. 13-26 umowy:

- 1) Stwierdzenie wybudowania materiału niezgodnego ze STWiORB oraz pozytywne zaopiniowanie STWiORE niezgodnej z wymaganiami zamawiającego. Zamawiający szczegółowo opisał przebieg zdarzenia, a w konkluzji podał, że konsultant dopuściła do wbudowania materiału niezgodnego z wymaganiami zamawiającego, ponadto zezwolił na wykonywanie robót bez zatwierdzenia materiału oraz projektu technologicznego wykonania robót. Wpisami do dziennika budowy z 5 grudnia 2023 i 14 grudnia 2023 inspektor robót mostowych potwierdził zgodność materiału z dokumentacją projektową oraz prawidłowe wykonanie robót pomimo braku zatwierdzenia materiałów. Ponadto niezgodne z wymaganiami zamawiającego materiał został uznany przez inżyniera do płatności i rozliczony jako inny rodzaj robót. Zaistniały problem pali żelbetowych pokazuje, że konsultant nie dopełnił swoich obowiązków na każdym etapie procesu budowlanego od przygotowania dokumentacji przez wykonanie robót po ich odbiór i rozliczenie. Dodatkowo konsultant przekazując do zatwierdzenia Zamawiającemu rewizję 0 5 do specyfikacji technicznej m– 11 0 3 0 2 z pozytywną opinią i rekomendacją inżyniera naruszył paragraf 20 ustęp 20 umowy i działał ze szkodą dla skarbu państwa, gdyż powyższe działanie doprowadziłoby do usankcjonowania na kontrakcie zastosowanej przez wykonawcę niewłaściwej stali w palach prefabrykowanych niezgodnej z wymaganiami zamawiającego. Działanie konsultanta jest niedopuszczalne niezgodne z zasadami wiedzy technicznej oraz naraża zamawiającego na straty finansowe obniżenie jakości wykonanych prac lub nawet potencjalnych wad wbudowanych elementów. Poddaje ponadto w wątpliwość prawidłowość i rzetelność przedkładanych przez konsultanta analizy obliczeń oraz rozliczeń na kontrakcie i wpływa na brak zaufania zamawiającego do prowadzonych przez konsultanta spraw na kontrakcie. Do chwili wypowiedzenia konsultant nie przekazał jednoznacznej informacji o ilości wbudowanych pali z niewłaściwą Stalą zbrojeniową co pozwoliłoby na oszacowanie redukcji ceny kontraktowej.
- 2) Wprowadzenie tymczasowych organizacji ruchu bez weryfikacji i opinii projektu przez inżyniera zadanie 2 inżynier nie podjął żadnych kroków w celu wyegzekwowania od wykonawcy przedłożenia do weryfikacji projektów czasowej organizacji ruchu. Brak działań inżyniera stanowi istotne niedotrzymanie postanowień umowy.
- 3) Obowiązki konsultanta w zakresie zarządzania kontraktem zadanie jeden i 2 tu zamawiający opisał informacje o nieprawidłowościach niewłaściwych lub niewystarczających bądź nieterminowych działaniach konsultanta o czym informowano go wielokrotnie opieszałość konsultanta w przygotowywaniu dokumentów powielanie błędów i przekazywanie niekompletnych opracowań przyczyniło się do wydłużenia procedowania poleceń zmiany na obu

zadaniach do chwili wypowiedzenia żadne z wymienionych poleceń zmian nie zostało skutecznie wprowadzone na kontrakt wskazał na naruszenie obowiązków z paragrafu 17 pkt 16 i 20 umowy

- 4) zgłoszone przez wykonawcę nieprzewidywane warunki fizyczne i odmienności gruntowe zadanie 2 ten problem był zgłaszany przez wykonawcę robót ale nie został jednoznacznie określony w sposób postępowania w przypadku poszczególnych odmienności inżynier nie potwierdził jednoznacznie występowania nieprzewidywalnych lub odmiennych warunków a opinie nie zawierają analizy merytorycznej i rekomendacji inżyniera był wielokrotnie wzywany do przedstawienia kompletnej analizy problemu i rekomendacji dalszych działań z wyznaczeniem terminów na przekazanie opinii w których nie dochowywał brak prawidłowej współpracy przyczynia się do wydłużenia procedowania spraw roszczeń wykonawcy a nawet stanowiska wykonawcy o możliwości wstrzymania robót na problematycznych odcinkach do czasu określenia dalszego sposobu postępowania

Konsultant nie wywiązywał się z narzuconych terminów i nie wykazał działań wskazujących na poprawę pracy personelu konsultanta i jakości świadczonej usługi nie wywiązał się z narzuconego terminu zmiany osoby na stanowisku inżyniera prezydenta na zadaniu 2 oraz inżyniera kontraktu nie stosuje się do żądania kierownika projektu w terminie zawartym w wezwaniu wymagającym by naprawił zaniedbanie lub brak wywiązywania się z obowiązków umownych które mają wpływ na niewłaściwe i terminowe wykonywanie usługi odmawia lub nieterminowo wykonuje polecenia wydawane przez kierownika projektu w obu zadaniach skazane zaniedbania stanowią poważne naruszenia zobowiązań umownych i zgodnie z postanowieniami umowy zamawiający ma prawo do jej wypowiedzenia opisane nieprawidłowości były niejednokrotnie wskazywane w korespondencji wezwania do należytego wykonania umowy korespondencji dotyczącej zmiany personelu czy rozwiązania konkretnych problemów.

Załącznik nr 8 – odpowiedź BBC z 8 lipca 2024 r. na odstąpienie. BBC powołał się na nieuprawnione rozwiązanie umowy wskazując na uchylenie przez w u SAW Warszawie decyzje środowiskowej 8 lutego 2022 co spowodowało wydłużenie terminu realizacji zadania pierwszego o 510 dni na fakt że ZRID procedował wniosek o wydanie decyzji przez 389 dni co przedłużyło realizację zadania o 154 dni powołał się na inwazję Federacji Rosyjskiej na Ukrainę a także na to że w województwie podlaskim i lubelskim jednocześnie realizowanych jest 12 inwestycji drogowych co ogranicza możliwość pozyskania personelu pracowniczego i ekspertów kluczowych. Odwołał się też na brak współpracy zamawiającego z konsultantem. W zakresie zarzutów zezwolenia na budowanie niewłaściwej stali zbrojeniowej konsultant przedstawił obszernie wyjaśnienia wskazując na niezgodność dokumentu WWIORB z PFU bo pierwszy z dokumentów był oparty na nieobowiązujących normach bo stan klasy A– IIIN nie może posiadać ciągliwości klasy C z tego względu inżynier przychylił się do wniosku wykonawcy o akceptację stali w klasie ciągliwości B powołał postanowienia norm zwracając uwagę że stal w tej klasie ciągliwości może być stosowana do obiektu WD-1.4, bo podpora wiaduktu nie stanowią układu ramowego. Konsultant wyjaśnił nadto że stal zbrojeniowa w palach prefabrykowanych nie podlega kontroli na budowie bo jest to wyrób wytwarzane w certyfikowanej wytwórni z nadzorem jednostki notyfikowanej na próbie 2 rozkutyh głowic pali występowało tylko 25% prętów o przekroju 12 mm ze stali klasy ciągliwości be a pozostałe pręty główne w klasie ciągliwości ce prawdopodobne przyczyny powstałego błędu w trakcie wytwarzania paliw wytwórni zostały podane w przekazanym przez konsultanta programie naprawczym to wykonawca ponosi odpowiedzialność na zasadzie winy w zakresie odmiennych inżynier pozytywnie zaopiniował rewizje 0 5 bo spełniała wymagania aktualnie obowiązującej normy Zamawiający nie poniósł straty wskutek zastosowania stali o innych parametrach ciągliwości. Podkreślił także że stwierdzenie występowania stali niezgodnej w palach prefabrykowanych nastąpiło w trakcie wrywkowej dodatkowej kontroli a nie od początku realizacji robót palowych z pełną świadomością istnienia niezgodnej stali. Cudo kwestii tymczasowych organizacji ruchu to postanowienia kontraktu nie obligują wykonawcy do przekazywania inżynierowi projektów tor. Odnosnie obowiązków konsultanta w zakresie zarządzania kontraktem zadanie jeden i 2 to zamawiający komunikował coraz to inne koncepcje procedowania tych poleceń wielokrotnie z uwagi na zmieniające się stanowisko kierownika projektu konieczna była weryfikacja założeń przyjętych przez inżyniera co obiektywnie wpływało na czas procedowania zmiany na kontrakcie zwrócił uwagę na zwłokę w działaniu zamawiającego co do wyboru wariantu realizacji rozwiązania skrzyżowania wielopoziomowego na problemy związane z uchyleniem decyzji środowiskowej przedłużającym się procedowaniem ZRID. Zwrócił uwagę, że paragraf siedemnasty ustęp 15 do 19 nie mówią o czasookresie, w którym powinny być wprowadzone na kontrakt procedowane polecenia zmiany jak również nie regulują innych terminów dla zdarzeń nieobjętych OPZ

Nieprzewidywalnych warunków fizycznych i odmienności gruntowych to zwrócił uwagę że wielokrotnie zwracał się do wykonawcy odnotował wiele błędów i braków w DGI co wymagało dogłębnej analizy przez personel konsultanta przedstawił zestawienie korespondencji mailowej kierowanej do wykonawcy w zakresie polecenia zmiany jeden wskazując na to że działania wykonawcy wskazywały na brak współpracy z inżynierem w zakresie wprowadzania na kontrakt polecenia zmiany przedstawił korespondencję mailową w zakresie polecenia zmiany 2 z wykonawcą ponownie wskazując na brak współpracy wykonawcy z inżynierem co do odmowy lub nieterminowego wykonywania poleceń kierownika projektu to podkreślił że kierownik wyznaczał technicznie niemożliwe do wykonania terminy o podanie

stanowiska i analizy przez inżyniera przedstawił okoliczności i przeszkody jakie odnotował związane z korespondencją podniesioną przez zamawiającego zwrócił uwagę że zamawiający zwlekał z udzielaniem informacji inżynierowi jako przykład podał brak odpowiedzi przez ponad 3 miesiące nie podzielił stanowiska o nieobecności osób technicznych odpowiedzialnych za realizację zadań konsultanta wskazał na możliwość pracy zdalnej Zamawiający nie wyartykułował konieczności powołania w skład zespołu konsultanta inżynierii ruchu. Podkreślił że wypowiedzenie powinno być cofnięte oraz wyraził wolę polubownego wyjaśnienia sprawy.

Załącznik nr 10 – ponowne wezwanie do odbioru z 5 lutego 2025 skierowane przez BBC do Małopolskiego Szpitala Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego im. Prof. Bogusława Frańczuka, w którym BBC wezwał zamawiającego do współdziałania i dokonania odbioru opracowania projektowego dot. Przebudowy budynku nr 1. BBC przedstawił stanowisko, że jeśli dzieło ma wady istotne zamawiający nie może odmówić jego odbioru i nie może w nieskończoność zgłaszać niekompletne i niezrozumiałe uwagi do dzieła.

Załącznik nr 11 – wezwanie zamawiającego Szpital im. Frańczuka do BBC do wykonania umowy z 7 lutego 2025 r. w związku z niewypełnieniem przez wykonawcę obowiązków – wykonania niezbędnych inwentaryzacji pomieszczeń użytkowych, niewykonaniem projektu architektonicznego obiektu i pełnobraźowego projektu budowlanego oraz projektu wykonawczego zgodnie z postanowieniami umowy i zaniechaniem konsultacji projektów z zamawiającym, przedłożenie materiałów niespełniających wymagań umowy, niezłożenie wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę, pod rygorem odstąpienia od umowy.

Załącznik nr 12 – oświadczenie BBC z 24 marca 2025 r. o odstąpieniu od umowy nr 234/2024 z 18 października 2024 r. z winy zamawiającego. BBC wskazał, że zamawiający mimo wezwania do odbioru dokumentacji projektowej i bezskutecznego upływu terminu nie dokonał odbioru dokumentacji. Odwołujący wskazał, że nie ma tu znaczenia, że po dacie wezwania do odbioru strony odbywały spotkania, a odwołujący wprowadzał zmiany do dokumentacji, bo zmiany te nie miały charakteru istotnego, a część z nich wprowadzana była na życzenie zamawiającego.

Załącznik nr 13 – oświadczenie Szpitala im. Frańczuka z 21 marca 2025 r. o odstąpieniu od umowy nr 234/2024 w związku z bezskutecznym upływem dodatkowego terminu na wykonanie obowiązków określonych w umowie.

Załącznik nr 14 – oświadczenie Szpitala Mazowieckiego w Garwolinie z 2 lipca 2025 r. o odstąpieniu od umowy i wezwaniu do wyjaśnień. Z tego oświadczenia wynika, że zamawiający wzywał BBC do wyjaśnienia doświadczenia osób wchodzących w skład zespołu nadzorczego, BBC nie udzielił merytorycznych wyjaśnień i nie przedłożył żądanych dokumentów potwierdzających obecność Administratora na terenie inwestycji. Zamawiający zwrócił się bezpośrednio do osób wchodzących w skład zespołu i ustalił, że inspektor robót sanitarnych i inspektor robót elektrycznych potwierdzili doświadczenie zgodne z wymaganiami SWZ, natomiast inspektor robót konstrukcyjno-budowlanych złożył oświadczenie, z którego wynika, że nie posiada doświadczenia w zakresie wymaganej wartości inwestycji (20 mln zł brutto), a inspektor robót teletechnicznych nie złożył żadnego oświadczenia. Dodatkowo zamawiający stwierdził, że roboty budowlane związane z wykonaniem drenażu zostały wykonane niezgodnie z zatwierdzoną dokumentacją projektową oraz obowiązującymi normami technicznymi, a ta nieprawidłowość nie została zauważona przez inspektorów nadzoru i dotyczyło to robót, które zostały formalnie odebrane wpisem przez inspektorów nadzoru. Wyłącznie działania zamawiającego doprowadziły do wykrycia nieprawidłowości i wdrożenia działań naprawczych. Zdaniem zamawiającego to wskazuje na rażące zaniechania po stronie BBC i potwierdza niewystarczającą skuteczność nadzoru sprawowanego przez Inwestora Zastępczego i Inspektorów Nadzoru. To budzi zastrzeżenia do rzetelności realizacji zobowiązań umownych, braku należytej staranności oraz nienależytego wykonywania obowiązków nadzorczych. Zamawiający wskazał, że oświadczenie o odstąpieniu z przyczyn po stronie wykonawcy w terminie 30 dni od dnia powzięcia informacji o zaistnieniu podstaw do odstąpienia, czyli otrzymania oświadczenia inspektora robót konstrukcyjno-budowlanych. Zamawiający oświadczenie o odstąpieniu złożył z zastrzeżeniem, że będzie ono skuteczne po 25 lipca 2025 r., a w przypadku złożenia wyjaśnień potwierdzających wymagane doświadczenie inspektorów oraz należyte wykonanie obowiązków wynikających z umowy zamawiający zastrzegł sobie prawo do cofnięcia oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Załącznik nr 15 – stanowisko odwołującego z 17 lipca 2025 r. w stosunku do oświadczenia o odstąpieniu od umowy. BBC oświadczył, że odstąpienie jest nieskuteczne i nie rozwiązuje umowy łączącej strony, bo w orzecznictwie Sądu Najwyższego niedopuszczalne jest zastrzeganie w jednostronnym oświadczeniu o odstąpieniu od umowy skutku prawnego dopiero w przyszłej chwili. Wskazał, że odstąpienie ze skutkiem na 25 lipca 2025 jest niezgodne z par. 16 ust. 3 umowy, który przewiduje skutek odstąpienia po upływie 30 dni od daty zdarzenia. Datą zdarzenia było oświadczenie inspektora robót konstrukcyjno-budowlanych złożone 6 czerwca 2025 r., a więc skutek odstąpienia mógł nastąpić do 6 lipca 2025 r. Podniósł, że ten inspektor świadczył usługi na rzecz zamawiającego i takie właśnie doświadczenie zostało zamawiającemu przedstawione, a więc miał wiedzę, co do jego wartości, nadto zamawiający zaakceptował tę osobę. BBC o braku wymaganego doświadczenia dowiedział się z korespondencji pochodzącej od zamawiającego. Może na to stanowisko wskazać inną osobę. Powołał się na wymagania innego nowoogłoszonego postępowania, w których nie

wymagano warunku wartościowego. Co do inspektora robót teletechnicznych, to jego doświadczenie było potwierdzone w chwili zawarcia umowy, więc brak odpowiedzi na wezwanie go przez zamawiającego nie ma wpływu na ocenę tego doświadczenia. Co do administratora, to wskazał, że ten wykonywał swoje obowiązki należycie, ale został dodatkowo przez BBC wezwany do należytego wywiązywania się z obowiązków. Zaprzeczył odbiorowi дренаżu przez Inwestora zastępczego, bo odbiór potwierdził inspektor branży konstrukcyjnej, a nie sanitarnej, czyli nie doszło do skutecznego odbioru.

Zamawiający nie ustalał podstaw faktycznych wykluczenia odwołującego na podstawie oświadczenia Ł.Z. w przedmiocie informacji o sprawach spornych dotyczących złożenia przez zamawiających oświadczeń o odstąpieniu od umowy – tym samym KIO nie uznała za konieczne czynienia ustaleń z tego dokumentu i załączonych do niego załączników.

Odwołujący przedłożył także oświadczenie o przeprowadzeniu procedury samooczyszczenia datowane na 12 marca 2026 r. w stopce znajduje się informacja v_22_10_2025.

Odwołujący wskazał:

A.Oferta Wykonawcy została odrzucona w ramach prowadzonych przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział we Wrocławiu postępowań o udzielenie zamówień publicznych dla zadań dotyczących pełnienia nadzoru autorskiego nad projektowaniem i realizacją robót oraz zarządzaniem kontraktem dotyczącym zaprojektowania i budowy drogi ekspresowej S8 (i) Wrocław - Kłodzko – zadanie 3 od węzła Jordanów Śląski (bez węzła) do węzła Łagiewniki Zachód (z węzłem); (ii) Wrocław – Kłodzko – zadanie 1 od węzła Kobierzyce Północ (z węzłem) do węzła Kobierzyce Południe (z węzłem); Wrocław – Kłodzko – zadanie 2 od węzła Kobierzyce Południe (bez węzła) do węzła Jordanów Śląski (z węzłem).

Załącznik A1: Informacje o wyborze oferty najkorzystniejszej

Załącznik A2: Pisma z oświadczeniem braku woli przedłużenia ważności oferty

B.W imieniu Wykonawcy informuję, że w dniu 22.12.2023 oferta Wykonawcy została odrzucona w ramach prowadzonego przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Gdańsku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego pn. Pełnienie nadzoru nad realizacją robót oraz zarządzanie Kontraktem pn.: „Rozbudowa drogi krajowej nr 22 na odcinku Zblewo – Sucumin” Załącznik B1: Informacja o wyborze oferty najkorzystniejszej

C.W imieniu Wykonawcy informuję, że w dniu 11 kwietnia 2025 r. oferta Wykonawcy została odrzucona w ramach prowadzonego przez Sieć Badawczą Łukasiewicz -Instytut Mikroelektroniki i Fotoniki postępowania o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Świadczenie usługi Inżyniera Kontraktu dla zadania inwestycyjnego pn. „Remont i budowa Centrum Kompetencji Mikroelektronika i Fotonika” w ramach Inwestycji A2.4.1 Inwestycje w rozbudowę potencjału badawczego Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności.”

Załącznik C1: Informacja o odrzuceniu oferty i wykluczeniu Wykonawcy.

D.W imieniu Wykonawcy informuję, że 27 czerwca 2025 r. Zamawiający: Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie odrzucił ofertę Wykonawcy złożoną w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Świadczenie usług inwestora zastępczego wraz z nadzorem inwestorskim dla zadania pn. „Przebudowa elewacji i dachu budynku Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie etap II realizacja”.

Załącznik D1: Zawiadomienie o unieważnieniu postępowania.

E: W imieniu Wykonawcy informuję, że 23 grudnia 2025 r. Zamawiający: Skarb Państwa- Dyrektor Sądu Apelacyjnego w Warszawie wykluczył Wykonawcę z udziału w postępowaniu pn. „Opracowanie wielobranżowej dokumentacji projektowo – kosztorysowej dla zadania inwestycyjnego pn. Budowa budynku Sądu Okręgowego w Sosnowcu przy ul. Kościelnej”.

Załącznik E1: Informacja o wyborze oferty najkorzystniejszej.

Przy czym KIO ustaliła, że podstawą faktyczną wykluczenia były zdarzenia opisane w lit. c- e, które miały miejsce od marca do grudnia 2025 r.

W związku z przypadkami opisanymi powyżej w punktach a-f wykonawca przeprowadził procedurę samooczyszczenia.

Mając na uwadze powyżej wskazane przypadki wykluczenia, odrzucenia ofert wykonawcy oraz złożone oświadczenie o odstąpieniu od umowy, jak również w związku z różną praktyką Krajowej Izby Odwoławczej w zakresie oceny skuteczności dokonywanego samooczyszczenia, wykonawca podjął decyzję o konieczności podjęcia działań naprawczych sposobu funkcjonowania przedsiębiorstwa w zakresie, w jakim dotyczy procesu przygotowania i składania ofert oraz innych dokumentów składanych w związku z ubieganiem się o udzielenie zamówienia publicznego.

Działania wykonawcy zmierzają wprost do wypełnienia dyspozycji normy wynikającej z art. 110 ust. 2 Pzp z uwzględnieniem wagi i okoliczności czynu (art. 110 ust. 3 tej ustawy).

W tym celu, z uwagi na uznanie podstaw wykluczenia oraz odrzucenia oraz powzięcia pełnej odpowiedzialności za przypadki opisane w punktach A-F, wykonawca wdrożył u siebie zaktualizowaną procedurę samooczyszczenia (self-cleaning), w celu usunięcia nieprawidłowości, a także w celu wykazania rzetelności.

Działania podjęte przez Wykonawcę:

1)Wykonawca zlecił podmiotowi trzeciemu przeprowadzenie szeroko zakrojonego audytu, którego zadaniem było

wskazanie przyczyn błędów popełnianych w procesie ubiegania się o zamówienia publiczne oraz realizacji zamówień i wypracowanie takiej organizacji przedsiębiorstwa Wykonawcy, która pozwoli wyeliminować stwierdzone błędy. Powyższe stanowi załącznik nr 21 do samooczystczenia;

2)W strukturze Wykonawcy w ramach działu zamówień publicznych wyodrębniono komórki odpowiedzialne za poszczególne rodzaje przetargów, których zadaniem jest przygotowywanie i składanie ofert oraz innych dokumentów (w ramach specjalizacji komórki), których przedstawienie w postępowaniu jest niezbędne do uzyskania zamówienia publicznego (oświadczenia, przedmiotowe i podmiotowe środki dowodowe, wyjaśnienia ceny itd.). Komórkami tymi są: komórka infrastrukturalna, komórka energia i zasoby naturalne, komórka budownictwa kubaturowego, komórka budownictwa kubaturowego specjalistycznego. Dział zamówień publicznych podlega nowemu kierownikowi działu, którym została Pani P.S.. Bezpośrednią pieczę nad całym działem sprawuje członek zarządu – G.S..

3)Przyjęty został przez Wykonawcę zreorganizowany, zgodnie z zaleceniami audytu Zbiór zasad, wprowadzający m.in. nowe środki techniczne i organizacyjne mające na celu zapobieganie nieprawidłowemu postępowaniu, a także wprowadzający zasady postępowania i funkcjonowania działu zamówień publicznych. Zbiór zasad stanowi załącznik nr 2 do samooczystczenia;

4)Powołana została komisja ds. badania ofert („Komisja”), mająca na celu w szczególności dokonywanie wyjaśnień ewentualnych nieprawidłowości, które wpłynęły na wykluczenie Wykonawcy z postępowań o zamówienia publiczne. Komisja funkcjonuje niezależnie od działu zamówień publicznych, a osoby wchodzące w jej skład nie są osobami, które w ramach działu zamówień publicznych brały udział w procesie przygotowywania dokumentów dla postępowania, wobec którego wszczęto działania kontrolne;

5)Zarząd Spółki powołał dedykowanego prawnika radcę prawnego Ł.M., celem udzielania działowi zamówień publicznych porad w zakresie przygotowania ofert przetargowych;

6)Zarząd Spółki wdrożył obowiązek szkoleń dla pracowników, które dotyczą zagadnień prawa zamówień publicznych. Każdy z pracowników, którego praca związana jest ze stosowaniem przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych zobowiązany jest odbywać szkolenia w terminach wyznaczanych przez Spółkę;

7)Dnia 28.07.2023 r. przeprowadzono szkolenie pracowników. Szkolenie dotyczyło procedury składanych ofert w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego. Program szkolenia obejmował następujące tematy:

- Omówienie podstaw prawnych i otoczenia prawnego dla procesów ofertowych w dziale ofertowym (prawidłowa organizacja procesu ofertowania w zamówieniach publicznych);
- omówienie formy składanych dokumentów,
- sposobu weryfikacji danych, omówienie odpowiedzialności pracowniczey i karnej za naruszenia obowiązków zawodowych w kontekście funkcjonowania działu zamówień publicznych i Komisji,
- ćwiczenia praktyczne z zakresu analizy warunków, konstruowania pytań do Zamawiających o wyjaśnienie treści Specyfikacji Warunków Zamówienia,
- powtórzenie treści z poprzednich szkoleń dla nowego personelu Wykonawcy;
- case studies w zakresie postępowań zakwalifikowanych do procedury lesson learned.

8)W związku z przypadkami wykluczeń Wykonawcy z postępowań o udzielenie zamówień publicznych wskazanych w pkt I lit. A-C powyżej, przeprowadzono kontrolę wewnętrzną przez Komisję w dniu 22.01.2024 roku sporządzono z niej protokół, który wskazał zalecenia dla Wykonawcy. Działania Komisji wykazały, iż wyłącznymi przyczynami nieprawidłowości w ofertach były błędy ludzkie osób, które nie świadczą już stosunku pracy na rzecz Wykonawcy. Zatem Wykonawca podjął konkretne środki organizacyjne i kadrowe, w celu zapobiegania dalszym, wykroczeniom lub nieprawidłowemu postępowaniu, w szczególności: zerwał wszelkie powiązania z osobami lub podmiotami odpowiedzialnymi za nieprawidłowe postępowanie Wykonawcy. Ponadto, w związku z wykluczeniem Wykonawcy, o którym mowa w pkt I lit. D i E, Wykonawca w dniach 22.05.2025 r. i 22.07.2025 r. przeprowadził dodatkowe kontrole przyczyn wystąpienia tych wykluczeń, z których sporządzono protokoły. W wyniku tych kontroli ustalono, że przyczyną wykluczenia, w przypadku o którym mowa w lit. D było posłużenie się w ofercie informacjami dotyczącymi doświadczenia podmiotu trzeciego, który jako podwykonawca miał realizować to zamówienie na rzecz Wykonawcy, które okazały się być błędne. Doszło bowiem do niewłaściwej interpretacji powierzchni użytkowej zawartej w dokumentacji projektowej wykonanej dla zadania, które wskazane było jako doświadczenie tego podmiotu trzeciego, w zestawieniu z treścią SWZ przygotowanego na potrzeby postępowania o którym mowa w pkt I lit. D. Przyczyna wykluczenia nie dotyczyła więc bezpośrednio działań lub zaniechań Wykonawcy, niemniej jednak Wykonawca w związku z tym przypadkiem podjął dodatkowe konkretne środki organizacyjne i kadrowe, w celu zapobiegania dalszym tego typu wykluczeniom, poprzez przeprowadzenie szkolenia prowadzonego przez architekta i projektanta branży konstrukcyjnej dla pracowników przygotowujących oferty w ramach postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, którego celem było dostarczenie tym pracownikom praktycznej wiedzy pozwalającej na interpretację treści informacji zawartych w projektach budowlanych, celem weryfikacji informacji przekazywanych przez podmioty trzecie (potencjalnych

podwykonawców) na potrzeby sporządzania ofert, w szczególności weryfikacji czy przekazywane informacje dotyczące doświadczenia są prawidłowe. W zakresie wykluczenia o którym mowa w lit. E, ustalono, że pracownik odpowiedzialny za przygotowanie oferty przedstawił Zamawiającemu będący na dysku sieciowym roboczy projekt dokumentu samooczystczenia, nie zaś dokument finalny. Z niezrozumiałych dla Wykonawcy przyczyn pracownik nie skorzystał z dokumentu znajdującego się w innym folderze, lecz korzystał do plików roboczych, które nie stanowiły faktycznego dokumentu samooczystczenia, którym Wykonawca w tym okresie się posługiwał. Ponadto, ustalono, że przyczyną wykluczenia było przedłożenie Zamawiającemu nieaktualnej informacji o sprawach spornych – w tym okresie trwały prace nad zaktualizowaniem tej listy.

9)W oparciu o wynik kontroli Komisji w zakresie postępowań o których mowa w lit. A-C, przeprowadzono jedno dwudniowe oraz jedno jednodniowe szkolenie pracowników odpowiednio w dniach 24-25.01.2024 oraz 29.01.2024. Szkolenia odbyły się w zakresie procedury składanych ofert w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, którego programy obejmowały łącznie następujące tematy:

- Nowe progi obowiązujące w procedurach zamówień publicznych od 1 stycznia 2024 roku.
- Najczęściej popełniane błędy.
- Tajemnica przedsiębiorstwa
- Omówienie sytuacji niezłożenia, złożenia niekompletnych lub zawierających błędy dokumentów i oświadczeń oraz popełnienia omyłek w tym:
 - Poprawienie w ofercie omyłek:
 - Poleganie na zasobach/sytuacji podmiotu trzeciego
 - Konsultacje, doradztwo czy podwykonawstwo- omówienie różnic w zakresie współpracy z podmiotami trzecimi
 - Zamiana podmiotu udostępniającego zasoby - kiedy to jest możliwe?
 - Unieważnienie postępowania ze względu na błędy w opisie przedmiotu zamówienia
 - Omówienie Warunku dotyczącego doświadczenia
 - Wymagane doświadczenie - kiedy jest proporcjonalne do przedmiotu zamówienia;
 - Doświadczenie oceniane w pozacenowym kryterium oceny ofert;
 - Doświadczenie w przypadku konsorcjum,
 - Czym jest „obiektywna przyczyna” i czy musi być przywołana w dokumentach zamówienia?
 - Omówienie podstaw prawnych i otoczenia prawnego dla procesów ofertowych w dziale ofertowym (prawidłowa organizacja procesu ofertowania w zamówieniach publicznych);
 - omówienie odpowiedzialności pracowniczej i karnej za naruszenia obowiązków zawodowych w kontekście funkcjonowania działu zamówień publicznych i Komisji,
 - ćwiczenia praktyczne z zakresu analizy warunków, konstruowania pytań do Zamawiających o wyjaśnienie treści Specyfikacji Warunków Zamówienia,
 - powtórzenie treści dla nowego personelu Wykonawcy z poprzednich szkoleń;
 - case studies w zakresie postępowań zakwalifikowanych do procedury lesson learned,

10)Ponadto, w oparciu o wyniki pracy komisji z dnia 22.01.2024 roku, w dniu 31.01.2024 roku przeprowadzono szkolenie dla pracowników działu zamówień publicznych odpowiedzialnych za przygotowywanie ofert. Szkolenie miało na celu:

- uświadomienie pracownikom działu zamówień publicznych jaka jest waga błędów, które popełniano w związku z przygotowywaniem ofert
- powiadomienie o konsekwencjach jakie wiążą się z umieszczaniem w ofertach informacji których nie zweryfikują. Dodatkowo w ramach szkolenia przekazano pracownikom, że BBC wdroży nowe zasady sporządzania ofert. Na podstawie tych zasad pracownicy, którzy przygotowują oferty, działając na podstawie udzielonych im pełnomocnictw będą osobiście podpisywać oferty. Osobiste podpisywanie ofert przez pracowników odpowiedzialnych za ich przygotowanie definitywnie zwiększy poczucie ich odpowiedzialności za przygotowywane dokumenty, co powinno przełożyć się na dbałość o rzetelność informacji wskazywanych w ofertach.

11)W oparciu o wyniki kontroli z dnia 22 maja 2025 r. przeprowadzono powołane powyżej szkolenie prowadzone przez architekta i projektanta branży konstrukcyjnej dla pracowników przygotowujących oferty w ramach postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, którego celem było dostarczenie tym pracownikom praktycznej wiedzy pozwalającej na interpretację treści informacji zawartych w projektach budowlanych, celem weryfikacji informacji przekazywanych przez podmioty trzecie (potencjalnych podwykonawców) na potrzeby sporządzania ofert, w szczególności weryfikacji czy przekazywane informacje dotyczące doświadczenia są prawidłowe.

12)W związku z wynikami kontroli z dnia 22 lipca 2025 r. Wykonawca odbył rozmowę dyscyplinującą z pracownikiem odpowiedzialnym za posłużenie się plikiem roboczym samooczystczenia, nie zaś właściwym dokumentem opisującym procedurę samooczystczenia, informując, że kolejne tego typu naruszenie może być potraktowane jako poważne naruszenie obowiązków pracowniczych i może skutkować wypowiedzeniem zawartej umowy. Ponadto, pozostali

pracownicy Wykonawcy odpowiedzialni za przygotowanie ofert zostali poinformowani, że tak błąd miał miejsce oraz zostali poproszeni o wnikliwą weryfikację aktualności dokumentów, które zamierzają wykorzystać przy składaniu oferty. Dodatkowo, wprowadzono ograniczenia w dostępie do plików na serwerze, w ten sposób, że dostęp do plików roboczych został ograniczony tylko do pracowników odpowiedzialnych za kierowanie poszczególnymi działami oraz do członków zarządu komplementariusza Wykonawcy. Takie działanie w ocenie Wykonawcy pozwoli na uniknięcie w przyszłości sytuacji w której nastąpi posłużenie się plikiem roboczym dokumentu zamiast właściwym dokumentem. Ponadto, w zakresie dotyczącym przedłożenia Zamawiającemu nieaktualnej informacji o sprawach spornych z udziałem Wykonawcy, ustalono, że w tym zakresie żaden z pracowników nie popełnił błędu, lecz to zdarzenie wyniknęło w związku z tym, że oferta była składana w momencie w którym trwały prace nad aktualizacją informacji o sprawach spornych. Dlatego też Wykonawca poinstruował wszystkich pracowników sporządzających oferty, aby w sytuacji w której po złożeniu oferty nastąpiła aktualizacja, któregośkolwiek z dokumentów, które były przedstawione z ofertą, pracownik odpowiedzialny za przygotowanie oferty dokonał niezwłocznego przekazania zamawiającemu zaktualizowanego dokumentu wraz z wyjaśnieniami, bez oczekiwania na jakiegokolwiek wezwania od zamawiającego.

13) Niezależnie od szkoleń powyżej Wykonawca prowadzi procedurę systematycznego szkolenia pracowników na szeroką skalę. Jedynie dla przykładu pokazuje program szkoleń jakie odbyli pracownicy Wykonawcy odpowiedzialni za składanie ofert w ramach ustawy Pzp które odbyły się w roku 2023 i 2024. Jako dowód Wykonawca załącza również listę obecności.

14) W związku z wynikami kontroli w zakresie postępowań o których mowa w lit. A-C, dodatkowo przeprowadzono dwa jednodniowe szkolenia pracowników odpowiednio w dniach 03.10.2024r. oraz 07.10.2024r., których celem było przypomnienie dotychczasowym pracownikom wiedzy dostarczonej podczas poprzedniego szkolenia, jak również dostarczenie tej wiedzy pracownikom, którzy zostali zatrudnieni po tym jak odbyły się już wcześniejsze szkolenia. Szkolenia, podobnie jak poprzednio odbyły się w zakresie procedury składanych ofert w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, podstaw wykluczenia, warunków udziału, którego programy obejmowały łącznie następujące tematy:

- Podstawy wykluczenia z postępowania o udzielenie zamówienia
 - Obligatoryjne podstawy wykluczenia (art. 108 Pzp)
 - Fakultatywne podstawy wykluczenia (art. 109 Pzp)
 - Samooczystczenie według nowej ustawy Pzp
 - Warunki udziału w postępowaniu
 - Udostępnienie zasobów
 - Podmiotowe środki dowodowe (Definicja podmiotowych środków dowodowych, Oświadczenie z art. 125 ust. 1 Pzp, niebędące podmiotowym środkiem dowodowym, Rodzaje podmiotowych środków dowodowych, Forma podmiotowych środków dowodowych składanych na wezwanie zamawiającego, Okoliczności, w których zamawiający może odstąpić od wezwania do złożenia podmiotowych środków dowodowych.)
- Ustawa Prawo zamówień publicznych i akty prawne towarzyszące
- Kryteria kwalifikacji Wykonawców
 - Skuteczne przygotowanie oferty
 - Złożenie oferty przetargowej
 - Środki ochrony prawnej

15) Zwiększono nadzór nad pracownikami realizującymi umowy w przedmiocie zamówień publicznych, w szczególności poprzez wprowadzenie częstszych kontroli czynności wykonywanych przez pracowników odpowiedzialnych merytorycznie za realizację umów w przedmiocie zamówienia publicznego oraz obowiązku cyklicznego składania do Prezesa Zarządu Wykonawcy przez tych pracowników raportów o stanie realizacji zadań w ramach każdej z realizowanych umów.

16) Podjęto rozmowy dyscyplinujące z pracownikami odpowiedzialnymi za wykluczenie Wykonawcy z postępowania o którym mowa w lit. F. Osobami odpowiedzialnymi było dwóch pracowników, którzy uchybili swoim obowiązkom, czego skutkiem było wykluczenie. Każdy z tych pracowników otrzymał karę porządkową upomnienia zgodnie z zasadami określonymi w kodeksie pracy.

Dowody:

1. Uchwała Zarządu Spółki z dnia 10.01.2022
2. Zbiór Zasad Sporządzania Ofert z 10.01.2022
3. Protokół z przeprowadzenia szkolenia pracowników z dnia 28.07.2023
4. Protokół z Kontroli wraz z zatwierdzeniem z dnia 22.01.2024
5. Uchwała nr 1 Zarządu Spółki z dnia 01.08.2023
6. Uchwała nr 2 Zarządu Spółki z dnia 01.08.2023

- 7.Uchwała nr 3 Zarządu Spółki z dnia 01.08.2023
- 8.Wypowiedzenia dyscyplinarne Umów o pracę
- 9.Uchwała nr 1 Zarządu Spółki z dnia 01.02.2024
- 10.Uchwała nr 5 Zarządu Spółki z dnia 01.08.2023
- 11.Szkolenie pracowników z dni 24-25.01.2024 oraz 29.01.2024
- 12.Szkolenie pracowników z dnia 31.01.2024
- 13.Szkolenia pracowników Wykonawcy wraz potwierdzeniem odbycia
- 14.Szkolenie pracowników z dnia 03.10.2024
- 15.Szkolenie pracowników z dnia 07.10.2024
- 16.Protokół z kontroli z dnia 22.05.2025
- 17.Szkolenie pracowników z dnia 01.07.2025
- 18.Protokół z kontroli z dnia 31.07.2025

Środki podjęte przez Wykonawcę:

- 1)Pomimo okoliczności, że przyczyna wykluczeń nie spowodowała jakichkolwiek szkód u osób trzecich, Wykonawca wyraził wolę aktywnej współpracy z właściwymi organami, w tym organami ścigania lub zamawiającym – gdyby zaszła taka potrzeba;
- 2)Zatwierdzono Protokół z kontroli Komisji z dnia 22.05.2025 roku oraz wynik i zalecenia zleconego audytu, a tym samym za wyczerpujące uznano przeprowadzone czynności odnośnie do wyjaśnienia okoliczności związanych z wykluczeniem Wykonawcy na skutek przekazania przez podmiot trzeci (potencjalnego wykonawcę) błędnych informacji dotyczących doświadczenia tego podmiotu, które zostało użyte w ramach oferty w postępowaniu o którym mowa w pkt I lit. E. Wdrożono dodatkową Check-listę informacji przekazywanych przez podmioty trzecie udostępniające swoje zasoby celem bardziej szczegółowej niż miało to do tej pory miejsce weryfikacji poprawności tych informacji, aby wyeliminować ryzyko błędów w tym aspekcie. Wdrożono także obowiązek weryfikacji treści tych informacji przez projektanta, w przypadku, gdy weryfikacja tych informacji wymaga sprawdzenia dokumentacji projektowej.
- 3)Zatwierdzono Protokół z kontroli Komisji z dnia 22.01.2024 roku oraz wynik i zalecenia zleconego audytu, a tym samym za wyczerpujące uznano przeprowadzone czynności odnośnie do wyjaśnienia okoliczności związanych z nieprawidłowym postępowaniem oraz wdrożono:
 - a) Check-listę przetargów w ramach zamówień publicznych
 - b)Obowiązek kontroli krzyżowej prowadzonego postępowania przez niezależnego pracownika
 - c)Procedurę przekazywania projektu oferty innemu pracownikowi działu do weryfikacji. Procedura weryfikacji krzyżowej powinna przynieść wymierne efekty w celu uniknięcia przypadków składania dokumentów niezwyfikowanych, nieprawidłowych które mogą być uznane za wprowadzające w błąd Zamawiającego.
 - d)Decyzje o zaimplementowaniu oprogramowania do elektronicznego obiegu dokumentów
 - e)Procedurę gromadzenia wyroków KIO wraz z uzasadnieniami, które dotyczą Wykonawcy oraz analizę skutków tych wyroków.
- 4)Podjęto następujące, konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe:
 - a) Podjęto decyzję o zerwaniu wszelkich powiązań z osobami lub podmiotami odpowiedzialnymi za nieprawidłowe postępowanie Wykonawcy:
 - firmą Studio Projektowe SPART S. C. (Ul. Strzelców Bytomskich 98A, 41-914 Bytom, NIP: 6262581840, Regon 276700798) – przekazanie Wykonawcy nieprawdziwych informacji w zakresie projektu Fabryka Życia
 - Studio Projektowe SPART Sp. z o.o. Sp. K. (ul. 1 Maja 49, 42 - 660 Kalety, NIP: 6452560663, Regon: 383292661) - przekazanie Wykonawcy nieprawdziwych informacji w zakresie projektu Fabryka Życia,
 - Panem Jackiem Krychem (Zwycięstwa 40, 44-100 Gliwice, NIP: 8881141057) - przekazanie Wykonawcy nieprawdziwych informacji w zakresie doświadczenia zawodowego,
 - Panem G.K. (Zwycięstwa 40, 44-100 Gliwice, NIP: 6551819489, Regon: 366181073) – przekazanie Wykonawcy zgody telefonicznej i zainteresowania uczestniczeniem w przetargu oraz późniejsze zanegowanie zgody w formie pisemnej na przetargach związanych z GDDKiA,
 - b)Firmą Inżynierską ARCUS Sp. z o.o. Sp. k. (ul. Kuźnicy Kołtająowskiej 13/213 31-234 KRAKÓW, NIP: 9452225883, Regon: 382726554) – podjęcie współpracy z Panem G.K. było przyczyną zanegowania zgody na udział z BBC w postępowaniach prowadzonych przez GDDKiA przekazano pracownikom pisemną informację, w której wskazano, że każdy przypadek braku stosowania się do postanowień Uchwały i Zbioru Zasad będzie uznawany za ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych i będzie stanowił podstawę do dyscyplinarnego zwolnienia z pracy;
 - c)Z uwagi na ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych, o którym mowa powyżej zwolniono w dniu 14 lipca 2023 roku oraz 26 lipca 2023 roku w trybie natychmiastowym dwie osoby, których działania miały wpływ na niewłaściwy proces

ubiegania się o zamówienie publiczne;

d)Odpowiednio w dniu 14.10.2023 r., 04.11.2023 r., 18.12.2023 r. oraz w dniu 30.12.2023 r. rozwiązano umowy z czterema osobami, które dopuściły się ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych, a których wyłączne działania miały wpływ na niewłaściwy proces ubiegania się o zamówienie publiczne;

e)Na podstawie Zbioru zasad zoptymalizowano system sprawozdawczości w zakresie przygotowywania ofert;

f)Zoptymalizowano system kontroli przygotowywanie ofert poprzez wdrożenie elektronicznego systemu zarządzania obiegiem dokumentów Bitrix24;

g)Na podstawie Zbioru zasad zoptymalizowano, struktury audytu wewnętrznego do monitorowania przestrzegania przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów;

h)Zwiększono rygorystyczność dotyczącą odpowiedzialności i odszkodowań za nieprzestrzeganie przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów.

i)Powołano nowego kierownika działu przetargowego. Załącznik nr 9

j)Powołano w spółce uchwałą zarządu dział kontrolingu oraz dokonano powołania nowych członków działu uchwałą nr 2 z dnia 01.02.2024. Załącznik nr 10

k)Wdrożono proces ciągłego kształcenia kadr w zakresie Pzp z zastosowaniem rozwiązań firmy Must Read Media. Opis powyższego procesu stanowi załącznik nr 29 do samooczystczenia.

l)Wdrożono procedury krzyżowej weryfikacji dokumentów przetargowych przez niezależnego pracownika działu przetargowego.

m)Zwiększono nadzór nad pracownikami realizującymi umowy w przedmiocie zamówień publicznych, w szczególności poprzez wprowadzenie częstszych kontroli czynności wykonywanych przez pracowników odpowiedzialnych merytorycznie za realizację umów w przedmiocie zamówienia publicznego oraz obowiązku cyklicznego składania do Prezesa Zarządu Wykonawcy przez tych pracowników raportów o stanie realizacji zadań w ramach każdej z realizowanych umów.

Następstwa podjętych działań:

Przeprowadzenie przez Wykonawcę procedury samooczystczenia m.in. poprzez podjęte czynności i wprowadzone środki oraz optymalizację procedur już istniejących zapobiegają dalszemu nieprawidłowemu postępowaniu, w tym spowodują wyeliminowanie przyczyn zaistnienia okoliczności powodujących wykluczenia w przyszłości. Ponadto, wdrożone nowe środki organizacyjne opisane wyżej powodują większą kontrolę na realizację umów o zamówienie publiczne oraz pozwalają na szybką reakcję w celu niedopuszczenia do wystąpienia jakichkolwiek nieprawidłowości w ich realizacji, co w przyszłości pozwoli na wyeliminowanie przypadków, w których zamawiający odstąpiłby od umowy zawartej z Wykonawcą.

Wykonawca wskazuje, że podstawy wykluczenia, których dotyczy niniejsze samooczystczenie stanowią uchybienia w sposobie formułowania ofert i dokumentów składanych w postępowaniu przez pracowników Wykonawcy. Dokonanie zmian organizacyjnych, kadrowych oraz nacisk na doksztalcenie kadry przyczyni się do wyeliminowania błędów będących przyczyną wykluczeń Wykonawcy z postępowań przetargowych.

Wykonawca wskazuje, że jednym z czynników mającym wpływ na wystąpienie omyłek ludzkich powodujących wykluczenia Wykonawcy była również duża rotacja kadry.

Rotacja ta ma charakter naturalnego procesu właściwego dla branży, w której porusza się Wykonawca. Na potwierdzenie powyższego przywołuje się artykuły prasowe dotyczące rotacji pracowników w branży budowlanej.

a)<https://adsdrogbud.pl/index.pl?act=PRODUCT&id=358>

b)<https://www.rp.pl/rynek-pracy/art38774951-nadchodzi-fala-rotacji-kadr-w-firmach-wiecejpolakow-szuka-nowej-pracy>

c)<https://strefabiznesu.pl/wieksza-rotacja-na-ryнку-pracy-polscy-pracownicy-czuja-sie-corazpewniej-pracodawcy-beda-dawac-podwyzki-wideo/ar/c3-17484693>

d)<https://www.powerjobs.pl/artykuly/rynek-pracy-podsumowanie-2022-prognozy-na-2023/> Trudno zatem obdarzać Wykonawcę winą za zmaganie się z procesem właściwym i powszechnym dla całej branży co udowodniono powyżej. Błędy wynikały również z faktu przejmowania obowiązków w związku z rotacją zatrudnienia w trakcie procesu ubiegania się o zamówienie publiczne.

Dowód: załącznik nr 20

Faktyczna rotacja pracowników w dziale przetargowym wygląda następująco:

Tu odwołujący zamieścił tabelaryczne zestawienie zanonimizowanych danych pracowniczych informacji o momencie zatrudnienia i momencie rozwiązania oraz okolicznościach rozwiązania umowy, który dotyczy 17 pracowników, ale daty rozwiązania umów nie dotyczą okresu od marca do grudnia 2025 r. – najpóźniejsze rozwiązanie umowy – 31.12.2023 r., co powoduje, że ta okoliczność nie ma wpływu na ustalenia zamawiającego.

KIO ustaliła również, że zamawiający dla pozycji w literze C wskazuje na kontrolę 22 stycznia 2024 r. oraz szkolenia 24-25.01.2024, 31.01.2024 i szkolenia 03.10.2024 i 07.10.2024 r. podczas, gdy wykluczenie w literze C nastąpiło 11 marca

2025 r.

Odnosnie do liter D odwołujący wskazał kontrolę z 22.05.2025 i rozmowę dyscyplinującą z 22.07.2025, podczas, gdy wykluczenia w literach D i E nastąpiły odpowiednio 27.06.2025 i 23.12.2025 r., przy literze D wskazano jako przyczynę błędu przedstawienie błędnej informacji przez podmiot trzeci oraz wskazano na przeprowadzenie szkoleń – przy czym nie wiadomo, które szkolenia dotyczyły tej sytuacji – jest tylko mowa, że były prowadzone przez architekta i projektanta branży konstrukcyjnej, a przy literze E jako przyczynę wskazano błąd pracownika – błędne przekazania dokumentu w wersji nieostatecznej. W pkt. 16 pojawia się informacja dotycząca zdarzenia z literą F, którego w ogóle w samooczyszczeniu nie ma.

Dalej odwołujący wskazał:

Stwierdzono jednocześnie, iż przyczynami wykluczeń, były m. in. daleko idące zaniedbania i naruszenia obowiązków zawodowych przez pracowników odpowiedzialnych za kompleksowe przygotowywanie ofert – pracownicy o numerach od 14 do 17 – z uwagi na regulacje dotyczące ochrony danych osobowych nie ujawnia się imion i nazwisk pracowników. Zatem z chwilą zwolnienia pracowników ustała również przyczyna powodująca wykluczenia. Na dowód zwolnienia przedstawia się stosowne oświadczenia Dyrektora Wykonawcy w zakresie dot. pracowników nr 14-17- załącznik nr od 32 do 35.

Jednocześnie Wykonawca czyni ciągły wysiłek i ponosi koszty procesu rekrutacyjnego celem zatrudnienia osób odpowiedzialnych i nienarażających pracodawcy na szkodę. Jako dowód na powyższe Wykonawca w załącznik nr 36 przedstawia przykładowe ogłoszenia jakie opublikował wraz z dowodami ponoszenia kosztów ogłoszeń o pracę.

Zgodnie z treścią art. 110 ust. 3 ustawy ocena samooczyszczenia musi uwzględniać wagę i szczególne okoliczności czynu, który był podstawą wykluczenia. Procedura self-cleaningu ma na celu potwierdzić rzetelność wykonawcy i jego kompetencje do należytego wykonania zamówienia. W tym miejscu Wykonawca wskazuje, że w okresie, kiedy był wykluczany z postępowań wskazanych w punktach A-C, uzyskał inne zamówienia publiczne (Tabela poniżej), które realizuje w sposób prawidłowy, na potwierdzenie czego przedstawia stosowne referencje, które stanowią załącznik nr 39. Bez wątpienia można dać wiarę w wysokie kwalifikacje Wykonawcy do świadczenia usługi będącej przedmiotem niniejszego zamówienia.

Ponownie powołał się na Zestawienie 35 Projektów BBC wraz z referencjami, które stanowią załącznik do tabeli.

Odwołujący odwołał się do orzecznictwa KIO i TSUE nadto podniósł:

Uwzględniając wagę i okoliczności wykluczeń Wykonawca podjął szereg czynności (tj. zarówno m.in. optymalizacja Zbioru zasad, powoływanie Komisji, wprowadzenie szkoleń, wzmoczona kontrola itp.), które wykazują jego rzetelność. Błędy wykonawcy skutkujące wykluczeniem nie zmierzały do wykreowania fałszywego obrazu Wykonawcy, a tym bardziej poświadczenia nieprawdy w celu uzyskania zamówienia publicznego. Były to omyłki pracowników, które, gdyby nie wystąpiły, zostałyby zastąpione przez prawidłowe oświadczenia, do których złożenia Wykonawca byłby w tamtym czasie uprawniony. Oznacza to, że Wykonawca posiadał i nigdy nie utracił zdolności do należytego wykonania zamówienia.

Zatem brak jest podstaw do wykluczenia Wykonawcy z Postępowania.

Kolejnym czynnikiem mającym wpływ na wystąpienie omyłek ludzkich powodujących wykluczenia Wykonawcy jest bardzo duża liczba składanych przez dział ofertowy BBC ofert przetargowych. Czyniąc prostą kalkulację w roku 2023 Wykonawca złożył około 280 ofert. Przy czym nie są to proste przetargi, typu dostawa, czy proste świadczenie usług, a zaawansowane postępowania o udzielenie zamówienia publicznego. Mając na uwadze wykluczenia oferty Wykonawcy z uwagi na jej nieprawidłowości mniej niż 3% ofert Wykonawcy została odrzuconych z postępowań z uwagi na nieprawidłowości związane z błędami pracowniczymi.

Dowód: załącznik nr 33

Wykonawca informuje również, że względem niego zastosowano wykluczenie z następujących postępowań:

1) Pełnienie nadzoru nad projektowaniem i realizacją Robót oraz zarządzanie Kontraktem pn.: „Projekt i Rozbudowa drogi krajowej nr 79 na odcinku Ciepiałów – Lipsko wraz z budową obwodnicy Ciepiałowa, w ciągu drogi krajowej nr 79 od km ok. 119+970 do km ok. 128+200

Odcinek 1. Projekt i budowa Obwodnicy Ciepiałowa w km 119+970 do km ok. 121+836

Odcinek 2. Projekt i rozbudowa DK 79 w km 121+836 do km ok. 128+200”;

2) Opracowanie Programu funkcjonalno-użytkowego (PFU) wraz z Koncepcją funkcjonalno-użytkową, Koncepcją architektoniczną oraz Koncepcją wielobranżową na potrzeby realizacji zadań objętych Programem wieloletnim pn. „Podniesienie jakości i dostępności świadczeń medycznych w Uniwersyteckim Centrum Klinicznym Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego – Szpital Kliniczny Dzieciątka Jezus”;

3) „Pełnienie nadzoru nad realizacją Robót oraz zarządzanie Kontraktem pn.: „Rozbudowa drogi krajowej nr 65 na odcinku Gąski – Etka (Zadanie nr 4) oraz na odcinku Nowa Wieś Etka - granica województwa (Zadanie nr 7)”;

4) Pełnienie nadzoru nad projektowaniem i realizacją Robót oraz zarządzanie Kontraktem pn.: „Projekt i budowa drogi

ekspresowej S7 na odcinku od węzła „Czosnów” (z węzłem) do miejscowości Kiełpin”

5) Opracowanie kompletnej dokumentacji projektowej i formalnoprawnej dla planowanej inwestycji dotyczącej budowy budynku biurowo-magazynowego z serwerownią zlokalizowanego na terenie NCBJ IR POLATOM

6) Opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej budynku wielorodzinnego oraz infrastruktury zewnętrznej i zagospodarowania terenu w Gdańsku- Ujeścisku rejon ul. Człuchowskiej i Piotrkowskiej wraz z pełnieniem nadzoru autorskiego

7) Świadczenie usług inżyniera kontraktu w związku z realizacją robót budowlanych dla zadania inwestycyjnego Budowa budynku TR Warszawa na placu Defilad w Warszawie

8) Pełnienie nadzoru nad projektowaniem i realizacją Robót oraz zarządzanie Kontraktem pn.: Budowa obwodnicy Rusinowa w ciągu drogi krajowej nr 22,

w której co prawda podstawą prawną decyzji był m.in. art. 109 ust. 1 pkt 8) lub 9) lub 10) ustawy Pzp, jednak w kontekście nieskuteczności samooczyszczenia Wykonawcy, a nie wystąpienia innych okoliczności opisanych w tych przepisach. Tym samym, w zakresie tych postępowań nie występuje konieczność stosowania procedury self-cleaning z tego względu, że nie zaszyły w nich okoliczności obligujące do wprowadzenia działań naprawczych, a były wynikiem wyłącznie uznania dotychczasowej procedury samooczyszczenia za niewystarczającą. Samooczyszczenie jest procedurą mającą wyeliminować uchybienia Wykonawcy, do których odwołują się art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 lub art. 109 ust. 1 pkt 2-5 i 7-10 ustawy Pzp i tylko przez pryzmat tego celu może być oceniane.

Odwołujący przedstawił także informacje dotyczące 9 postępowań, z których go nie wykluczono mimo przewidzenia przesłanek z art. 19 ust. 1 pkt 5, 7, 8 i 10.

Załączniki do samooczyszczenia A-D:

Z załącznika D1 wynika, że 11 marca 2025 r. Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytutu Mikroelektroniki i Fotoniki z siedzibą w Warszawie wykluczyła odwołującego na podstawie: a) art. 226 ust. 1 pkt. 2 lit. b) w zw. z lit. c) PZP poprzez nie wykazanie spełniania warunku udziału w postępowaniu określonego w rozdziale V pkt. 1.4.1 lit. a) tiret drugie SWZ; b) art. 226 ust. 1 pkt. 2 lit. b) PZP w zw. z art. 118 ust. 2 w zw. z art. 118 ust. 4 pkt. 3) ustawy PZP, poprzez nie wykazanie spełniania warunków udziału w postępowaniu, poprzez ustalenie że treść zobowiązania do udostępnienia zasobów z dnia 20 marca 2025 roku złożone przez BUD- INVENT Sp. z o. o. wskazuje na pozorne udostępnienie zasobu; c) art. 109 ust. 1 pkt 10 Ustawy PZP w zw. z art. 226 ust. 1 pkt. 2 lit. a) poprzez wykluczenie wykonawcy, który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Z uzasadnienia faktycznego podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 10 wynika, że zamawiający ówczesny podał: Wykonawca wskazał, że budynek „Centrum

Badań Środowiska i Innowacyjnych Technologii Żywności dla Jakości Życia” posiada laboratorium o powierzchni powyżej 4 000m². Wykonawca potwierdził tę informację w toku składanych wyjaśnień dotyczących podmiotowych środków dowodowych.

Z treści pisma Instytutu Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności Polskiej Akademii Nauk w Olsztynie z dnia 8 kwietnia 2025 roku (L.dz. BD 48/2025) stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszego pisma wynika natomiast: „*Przedmiotowe zadanie inwestycyjne obejmowało budowę budynku posiadającego laboratorium o łącznej powierzchni laboratoriów 3654,55m².*” Z informacji uzyskanych ponadto od p. Katarzyny Caplap - Koordynatorki Projektu wynika, że powierzchnia 5.261,69 m² to powierzchnia całkowita obejmująca, poza laboratoriami, pomieszczenia socjalne oraz ciągi komunikacyjne.

W ocenie Zamawiającego, nie znaleziono podstaw do uznania, że doszło do celowego wprowadzenia w błąd, natomiast niewątpliwie działania Wykonawcy cechuje wina nieumyślna (niedbalstwo). Z przepisów ustawy PZP wprost wynika, że wprowadzenie w błąd dotyczy każdej informacji, mogącej mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Skutkiem wprowadzenia w błąd Zamawiającego było pozostawanie przez Zamawiającego w błędnym, przekonaniu co do rzeczywistego stanu rzeczy, tj. do uznania, że Wykonawca spełnia warunki udziału w postępowaniu, a w konsekwencji miało istotne przełożenie na przebieg postępowania – istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego, gdyż prowadziłyby do wyboru oferty Wykonawcy jako

najkorzystniejszej.6 w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Jak wynika z treści niniejszego pisma Zamawiający, działając w trybie dostępu do informacji publicznej, bez nadmiernego wysiłku, uzyskał niezbędne informacje dotyczące przedmiotowego budynku. Wskazać należy, że Wykonawca w toku składanych wyjaśnień nie podjął odpowiednich środków właściwych dla profesjonalisty w celu weryfikacji powierzchni laboratoriów w budynku „Centrum Badań Środowiska i Innowacyjnych Technologii Żywności dla Jakości Życia”. Poza dwoma dokumentami nie podpisanymi przez ich autorów (projekt pisma spółki BUDIMEX nr z dnia 10 listopada 2021 roku sygn. KW_XX_2021_2PF7 oraz projekt pisma do Prezydenta Miasta Olsztyna Wydział Urbanistyki i Architektury z dnia 18 października 2021 roku sygn. 148420.09.2021-W) Wykonawca nie podjął jakichkolwiek innych działań zmierzających do

ustalenia powierzchni laboratoriów w analizowanym budynku takich chociażby jak: (i) wyciąg z projektu architektoniczno-budowlanego sporządzonego w określonej przepisami prawa formie czy (ii) wyciąg z protokołu odbioru przedmiotowego budynku.

KIO ustaliło, że odwołujący nie załączył wskazanych w samooczyszczeniu dokumentów dotyczących okoliczności wykluczenia odwołującego w ramach postępowań opisanych w literach D i E.

KIO oceniając załączniki nr 1- 39 ustaliła, że znaczna ich część powstała przed zaistnieniem zdarzeń, które zamawiający wskazał w podstawie faktycznej wykluczenia, czyli wykluczeń odwołującego z postępowań przez Sieć Badawczą Łukasiewicz, Państwowe Muzeum Etnograficzne i Sąd Apelacyjny w Katowicach i przeprowadzenie audytu, kontroli, szkoleń, podejmowanie uchwał oraz rozwiązanie umów z pracownikami nie uchroniło odwołującego przed dalszymi sytuacjami, w których dochodzi do podania przez odwołującego informacji wprowadzających zamawiający w błąd. W zakresie postępowań prowadzonych przez zamawiających wskazanych w zdaniu wcześniejszym jakiegokolwiek znaczenie dla przywrócenia rzetelności mogą mieć wyłącznie dowody oznaczone jako załączniki:

Nr 16 kontrola z 22 maja 2025 r. – przy czym treść protokołu kontroli stwierdza ogólnie, że jest prowadzona w związku z wykluczeniem wykonawcy z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego. Komisja prowadząca kontrolę składała się z członka zarządu mającego w swoich kompetencjach nadzór nad procedurami zamówień publicznych Pana G.S. i Ł.M. – przewodniczącego Komisji i jednocześnie prawnika in-house.

Z protokołu komisji nie wynika jakie nieprawidłowości, w jakim postępowaniu stwierdzono, czego wynikiem były nieprawidłowości, kto się ich dopuścił, jakie należy podjąć czynności, aby zapobiec ich popełnianiu w przyszłości i czy wyciągnięto konsekwencje w stosunku do osoby, która do nieprawidłowości doprowadziła. Stwierdzenia komisji są ogólne, można zastosować je praktycznie do każdej nieprawidłowości w postępowaniu, nie identyfikują osób odpowiedzialnych jedynie ogólnie wskazują na aktualizację zbioru zasad, dalsze szkolenia i wzmoczoną kontrolę. Natomiast nie ma w nich odniesienia, choćby do ścieżki wskazanej przez zamawiającego Sieć Badawczą Łukasiewicz wskazującą na konieczność weryfikacji informacji otrzymywanych od podmiotów trzecich w zakresie informacji dotyczących doświadczenia u podmiotów, na rzecz których realizowano projekty, w ramach których wykazywane jest nabywane doświadczenie czy na bazie dokumentów źródłowych.

Nr 17 – dotyczy przeprowadzenia szkolenia z architektem w zakresie interpretacji dokumentacji projektowej i używanych pojęć, jak powierzchnia użytkowa, całkowita, kubatura, zakres inwestycji, z protokołu po podanym numerze postępowania można ustalić, że szkolenie prowadzono w związku z postępowaniem w Państwowym Muzeum Etnograficznym, a nie z postępowaniem Sieci Badawczej Łukasiewicz, gdzie doszło do podania błędnej informacji o powierzchni budynku zrealizowanej w ramach wykazywanego doświadczenia zawodowego na potrzeby spełniania warunku udziału w postępowaniu. Natomiast w postępowaniu Państwowego Muzeum Etnograficznego zamawiający wykluczył odwołującego za nieprzeprowadzenie skutecznego self-cleaningu, bo tam odwołujący złożył wersję roboczą self-cleaningu bez dowodów.

Nr 18 – protokół kontroli komisji ds. badania ofert z 31 lipca 2025 r. przeprowadzonej jednoosobowo przez Ł.M. – z protokołu nie wynika wykluczenia z jakich postępowań prowadzona kontrola dotyczy. Protokół w swojej treści stanowi powielenie treści z protokołu stanowiącego załącznik nr 16.

Oświadczenia o rozwiązaniu umów o pracę nie dotyczą rozwiązania umów w okresie dotyczącym wykluczeń odwołującego w okresie marzec – grudzień 2025 r.

W ofercie B-ACT złożono JEDZ Transprojekt Gdański w części III sekcji C na pytanie „Czy wykonawca znajdował się w sytuacji, w której wcześniejsza umowa w sprawie zamówienia publicznego, wcześniejsza umowa z podmiotem zamawiającym lub wcześniejsza umowa w sprawie koncesji została rozwiązana przed czasem, lub w której nałożone zostało odszkodowanie bądź inne porównywalne sankcje w związku z tą wcześniejszą umową?

Transprojekt podał odpowiedź Tak

Transprojekt poinformował, że nie zachodzą względem spółki podstawy do zastosowania art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp. Zakreślenie w JEDZ odpowiedzi „Tak” jest konsekwencją brzmienia sformułowanego pytania, które w swojej treści w części abstrahuje od brzmienia ww. podstawy wykluczenia (nie uwzględnia wszystkich przesłanek). Niniejsza informacja przedstawiana jest z daleko idącej ostrożności i winna być traktowana jako wyraz transparentności działań podejmowanych przez Wykonawcę, a przede wszystkim jako konsekwencja treści pytania w JEDZ. Wykonawca w załączeniu przedkłada Załącznik do JEDZ, w którym nieco szerzej argumentuje brak jakichkolwiek podstaw do wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp. W razie jakichkolwiek pytań lub wątpliwości, Transprojekt pozostaje do dyspozycji Zamawiającego celem złożenia dalszych wyjaśnień. Transprojekt nie złożył samooczyszczenia, ale wyłącznie wyjaśnienie.

A.23 kwietnia 2026 r. odwołujący złożył aktualizację oświadczenia o przeprowadzeniu procedury samooczyszczenia datowane na 9 marca 2026 r., w którym wskazał:

27 czerwca 2025 r. Zamawiający: Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie odrzucił ofertę Wykonawcy złożoną w ramach postępowania o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Świadczenie usług inwestora zastępczego wraz z

nadzorem inwestorskim dla zadania pn. „Przebudowa elewacji i dachu budynku Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie etap II realizacja”.

Załącznik A1: Zawiadomienie o unieważnieniu postępowania.

B: W imieniu Wykonawcy informuję, że 23 grudnia 2025 r. Zamawiający: Skarb Państwa Dyrektor Sądu Apelacyjnego w Katowicach wykluczył Wykonawcę z udziału w postępowaniu pn. „Opracowanie wielobranżowej dokumentacji projektowo – kosztorysowej dla zadania inwestycyjnego pn. Budowa budynku Sądu Okręgowego w Sosnowcu przy ul. Kościelnej”.

Załącznik B1: Informacja o wyborze oferty najkorzystniejszej

Ponad treść poprzedniej procedury samoocyszczczenia wskazał:

1)W związku z przypadkami wykluczeń Wykonawcy z postępowań o udzielenie zamówień publicznych wskazanych w pkt I lit. A-B powyżej, przeprowadzono kontrole wewnętrzne przez Komisję **w dniach 22.07.2025r. i 05.01.2026r.** sporządzono z nich protokoły, które wskazały zalecenia dla Wykonawcy. Działania Komisji wykazały, iż wyłącznymi przyczynami nieprawidłowości w ofertach były błędy ludzkie. Zatem Wykonawca podjął konkretne środki organizacyjne i kadrowe, w celu zapobiegania dalszym, wykroczeniom lub nieprawidłowemu postępowaniu. W zakresie wykluczenia, o którym mowa w lit. A, ustalono, że pracownik odpowiedzialny za przygotowanie oferty przedstawił Zamawiającemu będący na dyskusie roboczy projekt dokumentu samoocyszczczenia, nie zaś dokument finalny. Z niezrozumiałych dla Wykonawcy przyczyn pracownik nie skorzystał z dokumentu znajdującego się w innym folderze, lecz korzystał z plików roboczych, które nie stanowiły faktycznego dokumentu samoocyszczczenia, którym Wykonawca w tym okresie się posługiwał. Ponadto, ustalono, że przyczyną wykluczenia było przedłożenie Zamawiającemu nieaktualnej informacji o sprawach spornych – w tym okresie trwały prace nad zaktualizowaniem tej listy. W zakresie wykluczenia, o którym mowa w lit. B, ustalono, że pracownik odpowiedzialny za przygotowanie oferty przedstawił Zamawiającemu błędnie wypełnione oświadczenie o niepodleganiu wykluczeniom (JEDZ). W wyniku przeoczenia, pomimo załączenia do oferty samoocyszczczenia, pracownik zaznaczył w oświadczeniu, że Wykonawca nie podlega wykluczeniu z postępowania na podstawie fakultatywnych przesłanek wykluczenia wskazanych przez Zamawiającego. Oświadczenie zostało poprawione po wezwaniu przez Zamawiającego do złożenia wyjaśnień.

2)W związku z wynikami kontroli z dnia 22 lipca 2025 r. Wykonawca odbył rozmowę dyscyplinującą z pracownikiem odpowiedzialnym za posłużenie się plikiem roboczym samoocyszczczenia, nie zaś właściwym dokumentem opisującym procedurę samoocyszczczenia, informując, że kolejne tego typu naruszenie może być potraktowane jako poważne naruszenie obowiązków pracowniczych i może skutkować wypowiedzeniem zawartej umowy. Ponadto, pozostali pracownicy Wykonawcy odpowiedzialni za przygotowanie ofert zostali poinformowani, że tak błąd miał miejsce oraz zostali poproszeni o wnikliwą weryfikację aktualności dokumentów, które zamierzają wykorzystać przy składaniu oferty. Dodatkowo, wprowadzono ograniczenia w dostępie do plików na serwerze, w ten sposób, że dostęp do plików roboczych został ograniczony tylko do pracowników odpowiedzialnych za kierowanie poszczególnymi działami oraz do członków zarządu komplementariusza Wykonawcy. Takie działania w ocenie Wykonawcy pozwoli na uniknięcie w przyszłości sytuacji w której nastąpi posłużenie się plikiem roboczym dokumentu zamiast właściwym dokumentem. Ponadto, w zakresie dotyczącym przedłożenia Zamawiającemu nieaktualnej informacji o sprawach spornych z udziałem Wykonawcy, ustalono, że w tym zakresie żaden z pracowników nie popełnił błędu, lecz to zdarzenie wyniknęło w związku z tym, że oferta była składana w momencie w którym trwały prace nad aktualizacją informacji o sprawach spornych. Dlatego też Wykonawca poinstruował wszystkich pracowników sporządzających oferty, aby w sytuacji w której po złożeniu oferty nastąpiła aktualizacja, któregośkolwiek z dokumentów, które były przedstawione z ofertą, pracownik odpowiedzialny za przygotowanie oferty dokonał niezwłocznego przekazania zamawiającemu zaktualizowanego dokumentu wraz z wyjaśnieniami, bez oczekiwania na jakiekolwiek wezwania od zamawiającego.

3)W związku z wynikami kontroli z dnia 05 stycznia 2026r. Wykonawca przeprowadził w dniu 09.01.2026r. szkolenie pracowników. Szkolenia odbyły się w zakresie procedury składanych ofert w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, którego programy obejmowały łącznie następujące tematy:

- a. Podstawy wykluczenia z postępowania o udzielenie zamówienia.
- b. Skuteczne przygotowanie oferty.
- c. Oświadczenia w postępowaniach i ich wypełnianie.

Nadto odwołujący wskazał także na:

a)Dokonano powołania nowych członków działu kontrolingu uchwałą nr 1 z dnia 13.01.2026.

Załącznik nr 8

b)Wdrożono procedury krzyżowej weryfikacji dokumentów przetargowych przez niezależnego pracownika działu przetargowego.

c)Zwiększono nadzór nad pracownikami realizującymi umowy w przedmiocie zamówień publicznych, w szczególności poprzez wprowadzenie częstszych kontroli czynności wykonywanych przez pracowników odpowiedzialnych merytorycznie za realizację umów w przedmiocie zamówienia publicznego oraz obowiązku cyklicznego składania do Prezesa Zarządu Wykonawcy przez tych pracowników raportów o stanie realizacji zadań w ramach każdej z realizowanych umów.

Wskazano na rozwiązanie trzech umów o pracę w okresie 2025 - 2026 przy czym nie wskazano przyczyn rozwiązania związanych z powołanymi na wstępie wykluczeniami odwołującego.

W pozostałym zakresie dokument powiela informacje zawarte w samoocyszczeniu złożonym wraz z ofertą.

Z załącznika A do procedury samoocyszczenia wynika, że Państwowe Muzeum Etnograficzne 27 czerwca 2025 r. poinformowało o unieważnieniu postępowania i odrzuceniu oferty odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 224 ust. 6, art. 226 ust. 1 pkt 5, art. 226 ust. 1 pkt 2 lit a) Pzp oraz na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w zw. z art. 110 ust. 2 i 3 w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp, a także art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b) Pzp.

W zakresie podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 10 zamawiający wskazał:

W złożonej w Postępowaniu ofercie, w szczególności Jednolitym Europejskim Dokumencie Zamówienia (JEDZ), Wykonawca oświadczył, iż wobec Wykonawcy miała miejsce sytuacja, w której wcześniejsza umowa w sprawie zamówienia publicznego, wcześniejsza umowa z podmiotem zamawiającym lub wcześniejsza umowa w sprawie koncesji została rozwiązana przed czasem, lub w której nałożone zostało odszkodowanie bądź inne porównywalne sankcje w związku z tą wcześniejszą umową. Wykonawca nadto oświadczył, iż znalazł się w jednej z poniższych sytuacji:

a) był winny poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia lub do weryfikacji spełnienia kryteriów kwalifikacji; b) zataił te informacje;

c)nie był w stanie niezwłocznie przedstawić dokumentów potwierdzających wymaganych przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający; oraz

d)przedsięwziął kroki, aby w bezprawny sposób wpłynąć na proces podejmowania decyzji przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający, pozyskać informacje poufne, które mogą dać mu nienależną przewagę w postępowaniu o udzielenie zamówienia, lub wskutek zaniedbania przedstawić wprowadzające w błąd informacje, które mogą mieć istotny wpływ na decyzje w sprawie wykluczenia, kwalifikacji lub udzielenia zamówienia;

W związku z powyższym Wykonawca oświadczył, iż przedsięwziął środki w celu wykazania rzetelności („samoocyszczenie”) w rozumieniu art. 110 Pzp, oraz przedłożył wraz z ofertą m.in. dokument pn. „Oświadczenie Wykonawcy o przeprowadzeniu procedury samoocyszczenia (self cleaning)” z dnia 25.02.2025 r. wraz z załącznikami.

W dniu 05.06.2025 r. Zamawiający wezwał Wykonawcę do złożenia wyjaśnień, dlaczego w ramach przedłożonych Zamawiającemu informacji o sprawach spornych nie poinformował Zamawiającego o nienależnym wykonaniu umowy na „Wykonanie pełnobrańowej dokumentacji projektowej dla zamierzenia inwestycyjnego pn. Przebudowa budynku nr 1 Małopolskiego Szpitala Ortopedyczno – Rehabilitacyjnego im. prof. Bogusława Frańczuka”, którą to informację Zamawiający pozyskał z ogłoszenia o wykonaniu umowy nr 2025/BZP 00177210/01 z dnia 04.04.2025 r.

W odpowiedzi na ww. wezwanie Zamawiającego, w dniu 10.06.2025 r. Wykonawca przedłożył wyjaśnienia w ww. zakresie, jak również aktualizację uprzednio złożonych dokumentów. W szczególności, Wykonawca przedłożył kolejną (datowaną na 10.06.2025 r.) wersję dokumentu pn. „Oświadczenie Wykonawcy o przeprowadzeniu procedury samoocyszczenia (self cleaning)” wraz z załącznikami.

W ww. oświadczeniu z dnia 10.06.2025 r. Wykonawca poinformował o wystąpieniu wobec niego dodatkowego (nieopisanego w oświadczeniu załączonym do oferty) przypadku, w związku z którym przeprowadził procedurę samoocyszczenia, tj. przypadku opisanego w pkt. I ppkt E:

„W imieniu Wykonawcy informuję, że w dniu 11 kwietnia 2025 r. oferta Wykonawcy została odrzucona w ramach prowadzonego przez Sieć Badawczą Łukasiewicz -Instytut Mikroelektroniki i Fotoniki postępowania o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Świadczenie usługi Inżyniera Kontraktu dla zadania inwestycyjnego pn. „Remont i budowa Centrum Kompetencji Mikroelektronika i Fotonika” w ramach Inwestycji A2.4.1 Inwestycje w rozbudowę potencjału badawczego Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności.”

Załącznik E1: Informacja o odrzuceniu oferty i wykluczeniu Wykonawcy.”

Z przedstawionej informacji o odrzuceniu oferty i wykluczeniu Wykonawcy z ww. postępowania prowadzonego przez

Sieć Badawczą Łukasiewicz -Instytut Mikroelektroniki i Fotoniki wynika, że podstawą odrzucenia oferty Wykonawcy i jego wykluczenia był przepis art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp w zw. z art. 226 ust. 1 pkt. 2 lit. a) Pzp poprzez wykluczenie wykonawcy, który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Wykonawca w złożonym bowiem w ww. postępowaniu Wykazie usług wskazał usługę „Usługa polegająca na pełnieniu funkcji Inżyniera Kontraktu nad zakończonymi robotami budowlanymi dla budowy i przebudowy budynku posiadającego pomieszczenia laboratoryjne w kategorii chemicznej lub biologicznej lub elektronicznej o klasie czystości co najmniej ISO8 (zgodnie z normą ISO 14 644-1 lub równoważną), usługa obejmowała budowę lub przebudowę budynku posiadającego laboratorium o powierzchni powyżej 4 000m2 dla zadania pn.: „Centrum Badań Środowiska i Innowacyjnych Technologii Żywności dla Jakości Życia”. Wykonawca wskazał, że budynek „Centrum Badań Środowiska i Innowacyjnych Technologii Żywności dla Jakości Życia” posiada laboratorium o powierzchni powyżej 4 000m2. Wykonawca potwierdził tę informację w toku składanych wyjaśnień dotyczących podmiotowych środków dowodowych. Z informacji uzyskanych przez zamawiającego - Sieć Badawczą Łukasiewicz - Instytut Mikroelektroniki i Fotoniki wynika jednak, że powierzchnia laboratoriów w ww. budynku nie spełnia wymogów określonych przez zamawiającego, zaś oświadczenie Wykonawcy co do ww. powierzchni jest niezgodne z rzeczywistością. Zamawiający stwierdził przy tym, że Wykonawca w toku składanych wyjaśnień nie podjął odpowiednich środków właściwych dla profesjonalisty w celu weryfikacji powierzchni laboratoriów w budynku „Centrum Badań Środowiska i Innowacyjnych Technologii Żywności dla Jakości Życia”. Poza dwoma dokumentami nie podpisanymi przez ich autorów (projekt pisma spółki BUDIMEX nr z dnia 10 listopada 2021 roku sygn. KW_XX_2021_2PF7 oraz projekt pisma do Prezydenta Miasta Olsztyna Wydział Urbanistyki i Architektury z dnia 18 października 2021 roku sygn. 148420.09.2021-W) Wykonawca nie podjął jakichkolwiek innych działań zmierzających do ustalenia powierzchni laboratoriów w analizowanym budynku takich chociażby jak: (i) wyciąg z projektu architektoniczno- budowlanego sporządzonego w określonej przepisami prawa formie czy (ii) wyciąg z protokołu odbioru przedmiotowego budynku. W związku z powyższym zamawiający ocenił, że działania Wykonawcy cechuje wina nieumyślna (niedbalstwo), a w związku z tym podlega on wykluczeniu z ww. postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp, zaś jego oferta odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) Pzp.

W zakresie ww. przypadku przeszłego wykluczenia Wykonawcy w związku z wprowadzeniem w błąd, w złożonym przez Wykonawcę „Oświadczeniu Wykonawcy o przeprowadzeniu procedury samooczyszczenia (self cleaning)” z dnia 10.06.2025 r. Wykonawca oświadczył m.in., iż:

„Ponadto, w związku z wykluczeniem Wykonawcy o którym mowa w pkt I lit. E, Wykonawca w dniach przeprowadził dodatkową kontrolę przyczyn wystąpienia tego wykluczenia, z której sporządzono protokół. W wyniku tej kontroli ustalono, że przyczyną wykluczenia było posłużenie się w ofercie informacjami dotyczącymi doświadczenia podmiotu trzeciego, który jako podwykonawca miał realizować to zamówienie na rzecz Wykonawcy, które okazały się być błędne. Doszło bowiem do niewłaściwej interpretacji powierzchni użytkowej zawartej w dokumentacji projektowej wykonanej dla zadania, które wskazane było jako doświadczenie tego podmiotu trzeciego, w zestawieniu z treścią SWZ przygotowanego na potrzeby postępowania o którym mowa w pkt I lit. E. Przyczyna wykluczenia nie dotyczyła więc bezpośrednio działań lub zaniechań Wykonawcy, niemniej jednak Wykonawca w związku z tym przypadkiem podjął dodatkowe konkretne środki organizacyjne i kadrowe, w celu zapobiegania dalszym tego typu wykluczeniom, poprzez przeprowadzenie szkolenia prowadzonego przez architekta i projektanta branży konstrukcyjnej dla pracowników przygotowujących oferty w ramach postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, którego celem było dostarczenie tym pracownikom praktycznej wiedzy pozwalającej na interpretację treści informacji zawartych w projektach budowlanych, celem weryfikacji informacji przekazywanych przez podmioty trzecie (potencjalnych podwykonawców) na potrzeby sporządzania ofert, w szczególności weryfikacji czy przekazywane informacje dotyczące doświadczenia są prawidłowe. Zatwierdzono Protokół z kontroli Komisji z dnia roku oraz wynik i zalecenia zleconego audytu, a tym samym za wyczerpujące uznano przeprowadzone czynności odnośnie do wyjaśnienia okoliczności związanych z wykluczeniem Wykonawcy na skutek przekazania przez podmiot trzeci (potencjalnego wykonawcę) błędnych informacji dotyczących doświadczenia tego podmiotu, które zostało użyte w ramach oferty w postępowaniu o którym mowa w pkt I lit. E. Wdrożono dodatkową Check-listę informacji przekazywanych przez podmioty trzecie udostępniając swoje zasoby celem bardziej szczegółowej niż miało to do tej pory miejsce weryfikacji poprawności tych informacji, aby wyeliminować ryzyko błędów w tym aspekcie. Wdrożono także obowiązek weryfikacji treści tych informacji przez projektanta, w przypadku, gdy weryfikacja tych informacji wymaga sprawdzenia dokumentacji projektowej.”

Jako dowody podjętego w ww. zakresie samooczyszczenia Wykonawca wymienił m.in.:

„16. Protokół z kontroli z dnia

17. Szkolenie pracowników z dnia

- przy czym przedmiotowe dokumenty nie zostały faktycznie przez Wykonawcę przedłożone.

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 110 ust. 2 Pzp, warunkami skutecznego samooczyszczenia jest **wykazanie**

zamawiającemu przez wykonawcę, iż:

- a) naprawił lub zobowiązał się do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem, w tym poprzez zadośćuczynienie pieniądze;
- b) **wyczerpująco wyjaśnił** fakty i okoliczności związane z przestępstwem, wykroczeniem lub swoim nieprawidłowym postępowaniem oraz spowodowanymi przez nie szkodami, aktywnie współpracując odpowiednio z właściwymi organami, w tym organami ścigania, lub zamawiającym;
- c) podjął **konkretne** środki techniczne, organizacyjne i kadrowe, odpowiednie dla zapobiegania dalszym przestępstwom, wykroczeniom lub nieprawidłowemu postępowaniu, w szczególności:
 - zerwał wszelkie powiązania z osobami lub podmiotami odpowiedzialnymi za nieprawidłowe postępowanie wykonawcy,
 - zreorganizował personel,
 - wdrożył system sprawozdawczości i kontroli,
 - utworzył struktury audytu wewnętrznego do monitorowania przestrzegania przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów,
 - wprowadził wewnętrzne regulacje dotyczące odpowiedzialności i odszkodowań za nieprzestrzeganie przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów.

Zgodnie zaś z art. 110 ust. 3 Pzp, zamawiający ocenia, czy podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, są wystarczające do wykazania jego rzetelności, uwzględniając wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy. Jeżeli podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, nie są wystarczające do wykazania jego rzetelności, zamawiający wyklucza wykonawcę.

Podkreślić należy, iż Wykonawca nie przedstawił konkretnych informacji co do faktu, w tym dat, podjęcia przezeń środków w celu samooczyszczenia w zakresie opisanego powyżej zdarzenia – w szczególności, nie załączył wyszczególnionych w piśmie dowodów w zakresie ww. zdarzenia (pkt 16 i 17 na str. 7 oświadczenia Wykonawcy), przytoczone wyżej fragmenty pisma Wykonawcy pozostają niewypełnione w miejscach „wykropkowanych” odnoszących się do konkretnych dat podjętych czynności, zaś zawarte informacje, w szczególności wobec braku przedstawienia przez Wykonawcę dowodów na działania podjęte w związku z ww. zdarzeniem, cechują się daleko posuniętym poziomem ogólnikowości nie pozwalającym na uznanie, że podjęte przez Wykonawcę czynności są wystarczające do wykazania jego rzetelności. W szczególności, z przedstawionych informacji nie wynika, kto konkretnie, kiedy, dla jakiego grona osób i w jakim zakresie przeprowadził stosowne audyty czy szkolenia, czego dotyczy i jak wprowadzona została stosowna dodatkowa check-lista, oraz jak te działania przyczynią się do zapewnienia rzetelności Wykonawcy, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że Wykonawca podejmował już analogiczne działania tego typu w związku z innymi opisanymi przypadkami jego wykluczenia na podstawie m.in. art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp, które jednak – co ukazuje m.in. opisany wyżej przypadek wykluczenia z postępowania prowadzonego przez Sieć Badawczą Łukasiewicz - Instytut Mikroelektroniki i Fotoniki – nie doprowadziły do poprawy po stronie Wykonawcy, skoro ponownie dopuścił się on po swojej stronie niedbalstwa prowadzącego do przedstawienia w postępowaniu o udzielenie zamówienia informacji nieprawdziwych.

Pozostałe działania opisane Wykonawcą w złożonym oświadczeniu, podjęte w związku z pozostałymi opisanymi przez niego zdarzeniami, nie mogą być nadto uznane za skutecznie prowadzące do samooczyszczenia w odniesieniu do zdarzenia wskazanego w pkt. I ppkt E pisma Wykonawcy, biorąc pod uwagę, że zostały one podjęte przed ww. zdarzeniem: przedstawione przez Wykonawcę informacje i dowody dotyczą działań podjętych w latach 2022-2024, zaś składanie ofert w postępowaniu prowadzonym przez Sieć Badawczą Łukasiewicz - Instytut Mikroelektroniki i Fotoniki miało miejsce 03.03.2025 r., zaś do wykluczenia Wykonawcy z tego postępowania doszło 11.04.2025 r.

W Załączniku B odwołujący przedstawił informację o wyniku postępowania, z której wynikało, że oferta odwołującego została odrzucona na podstawie: art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a) w związku z art. 109 ust. 1 pkt 5), 7), 8) i 10) uPzp, a w zakresie wykluczenia na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy zamawiający przedstawił uzasadnienie:

Sprzeczne oświadczenia i dokumenty złożone wraz z wnioskiem oraz podanie nieprawidłowych informacji w JEDZ

BBC do złożonego wniosku dołączył dwa oświadczenia z art. 125 ust. 1 uPzp — tj. oświadczenie własne oraz podmiotu, na którego zasoby powołuje się w przedmiotowym postępowaniu tj. BBC Best Building Consultants Nadzory i Doradztwo Budowlane Ł.Z. (dalej BBCNIB), w których oświadczył, że zarówno BBC jak i BBCNIB, nie podlegają wykluczeniu postępowania na podstawie fakultatywnych przesłanek wykluczenia wskazanych przez Zamawiającego. Równocześnie BBC załączył do Wniosku informacje o przeprowadzeniu procedury samooczyszczenia (self-cleaning) oraz informacje o sytuacjach spornych, co pozostaje w sprzeczności z wcześniejszymi oświadczeniami.

Wobec faktu, że przedłożone dokumenty oceniane łącznie okazały się niespójne, w tym zawierały liczne materiały niemające związku z niniejszym postępowaniem, a także obejmowały dokumenty przedawnione (z lat 2022-2023),

Zamawiający wezwał Wykonawcę do złożenia wyjaśnień:

1) jaki był cel złożenia wraz z ofertą informacji o przeprowadzeniu procedury samooczyszczenia (self-cleaning) oraz informacji o sytuacjach spornych, wobec treści JEDZ zawierającego informację o nie podleganiu wykluczeniu z postępowania?,

2) czy Wykonawca oraz podmiot udostępniający zasoby podlegają wykluczeniu z przedmiotowego postępowania, biorąc pod uwagę przesłanki wykluczenia wskazane przez Zamawiającego w OPIW, jednakże zostały podjęte czynności naprawcze, korzystając z instytucji uregulowanej w art. 110 ust. 2 uPzp?

W odpowiedzi w dniu 25.11.2025 r. BBC przesłał do Zamawiającego wyjaśnienia, w których wskazał, że: Przedłożone dokumenty (tj. informacje o sytuacjach spornych oraz procedura samooczyszczenia) mają różny charakter i odniesienie prawne. Po pierwsze, informacje określane jako „sytuacje sporne” odnoszą się do zdarzeń historycznych, w których Wykonawca jest stroną sporów z zamawiającymi. Niemniej jednak żadne z tych zdarzeń nie stanowiło zawinionego nienależytego wykonania zobowiązania ani rozwiązania bądź odstąpienia od umowy z winy Wykonawcy w rozumieniu art. 109 ust. 1 pkt 5 lub pkt 7 Pzp – co oznacza, że nie zaistniała przesłanka wykluczenia na tej podstawie.

Wykonawca wskazał również, że: informacje o sytuacjach spornych zostały przedstawione Zamawiającemu wyłącznie informacyjnie, w celu zapewnienia pełnej przejrzystości, i nie są oświadczeniem o podleganiu wykluczeniu z art. 109 ust. 1 pkt 5 ani 7 Pzp, ani też nie stanowią samooczyszczenia w tym zakresie.

W odniesieniu do dokumentu oznaczonego jako „samooczyszczenie” Wykonawca wskazał, że: odnosi się on do innych przesłanek fakultatywnych – w szczególności z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp – i opisuje środki podjęte przez BBC w celu usunięcia ryzyka naruszeń o charakterze organizacyjnym, nadzorczym lub związanym z obowiązkiem rzetelnego informowania zamawiających.

Ponadto BBC w przesłanych wyjaśnieniach wskazał, że BBCNIB: nie uczestniczył w opisanych „sytuacjach spornych”, nie był stroną sporów z zamawiającymi, nie wystąpiły wobec niego żadne zdarzenia, które mogłyby rodzić potencjalne podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 4, 5, 7, 8, 10 Pzp, ani nie zachodziła potrzeba podejmowania jakiegokolwiek procedury samooczyszczenia.

W skutek powyższego BBC przedstawił nowy (zmieniony) JEDZ zarówno dla BBC jak i dla BBCNIB. Zamawiając wskazuje, że nie wzywał BBC do złożenia, poprawienia ani uzupełnienia JEDZ, jednakże złożenie zmodyfikowanych dokumentów JEDZ wywołało po stronie Zamawiającego obowiązek przystąpienia do ich weryfikacji.

W pierwotnym JEDZ BBC oświadczył, że nie podlega wykluczeniu. Była to informacja nieprawdziwa, co stanowi samodzielną przesłankę wykluczenia z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 uPzp, zgodnie z którym zdarzeniem prowadzącym do wykluczenia jest wprowadzenie zamawiającego w błąd złożonymi w postępowaniu oświadczeniami.

Dopiero w odpowiedzi na wezwanie Zamawiającego do udzielenia wyjaśnień jaki był cel złożenia wraz z ofertą informacji o przeprowadzeniu procedury samooczyszczenia, wobec treści JEDZ zawierającego informację o nie podleganiu wykluczeniu z postępowania, BBC przesłał poprawiony (zmieniony) JEDZ, w którym w odpowiedzi na pytanie:

„czy znajdował się w sytuacji, w której wcześniejsza umowa w sprawie zamówienia publicznego, wcześniejsza umowa z podmiotem zamawiającym lub wcześniejsza umowa w sprawie koncesji została rozwiązana przed czasem, lub w której nałożone zostało odszkodowanie bądź inne porównywalne sankcje w związku z tą wcześniejszą umową,

Wykonawca odpowiedział TAK a na pytanie czy przeprowadził samooczyszczenie również odpowiedział twierdząco. Jednocześnie zaznaczył, że samooczyszczenie dotyczy art. 109 ust. 1 pkt. 8 i 10 uPzp oraz informacji o sytuacjach spornych.

Analogiczna sytuacja dotyczy BBCNIB, który również wraz z wnioskiem złożył JEDZ, w którym oświadczył, że nie podlega wykluczeniu z art. 109 ust. 1 pkt 5 i 7 uPzp, ale równocześnie załączył dokumenty dotyczące self cleaning. W przesłanych zaś w dniu 25.11.2025 r. wyjaśnieniach, BBCNIB zmienił treść JEDZ wpisując w odpowiedzi na pytanie „czy znajdował się w sytuacji, w której wcześniejsza umowa w sprawie zamówienia publicznego, wcześniejsza umowa z podmiotem zamawiającym lub wcześniejsza umowa w sprawie koncesji została rozwiązana przed czasem, lub w której nałożone zostało odszkodowanie bądź inne porównywalne sankcje w związku z tą wcześniejszą umową” TAK, ale na pytanie czy przeprowadził samooczyszczenie odpowiedział NIE.

Takie wypełnienie JEDZ stoi z kolei w sprzeczności z treścią pisma z dnia 25.11.2025 r., w którym wskazano, że: BBC ŁZ nie uczestniczył w sytuacjach spornych oraz brak jest potencjalnych podstaw wykluczenia fakultatywnych w okresach karencyjnych.

Ponadto załączony do Wniosku plik o nazwie samooczyszczenie BBC ŁZ 31.07.2023 wraz z załącznikami dotyczy zdarzeń które już się przedawniły (z lat 2022 i 2023), a zatem nie wywiera żadnego skutku w niniejszym postępowaniu.

Zamawiający wskazuje, że powyższe postępowanie Wykonawcy stanowi ewidentny przykład niespójności oraz brak należytej staranności ze strony zarówno BBC jak i BBCNIB. Zdaniem Zamawiającego, niespójne i chaotyczne działanie wykonawcy a także przedkładanie ogromnej ilości dokumentów ma na celu wprowadzenie u Zamawiającego

dezorientacji i wywołanie wrażenia pozornej rzetelności.

Zamawiający podziela stanowisko KIO 453/23 z dnia 12 czerwca 2023 r., w treści którego czytamy: Składanie sprzecznych wyjaśnień i oświadczeń przez Wykonawcę dyskredytuje jego oświadczenia o podjętych działaniach dla przywrócenia rzetelności.

Skoro BBC składając wraz z Wnioskiem JEDZ, w którym na pytanie czy podlega wykluczeniu udzielił odpowiedzi "NIE" tym samym wprowadził Zamawiającego w błąd, co uzasadnia jego wykluczenie z niniejszego postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 uPzp.

Z utrwalonej linii orzeczniczej KIO wynika, że: „niedopuszczalnym jest zastąpienie nieprawdziwych informacji informacjami prawdziwymi oraz, że prowadzenie postępowania wyjaśniającego z wzywaniem wykonawcy, nie dotyczy sytuacji, w których wykonawca przedstawił zamawiającemu informacje wprowadzające go w błąd. Tutaj dyspozycja ustawodawcy jest jednoznaczna, takiego wykonawcę należy wykluczyć (art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp) a jego ofertę odrzucić (art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp). Tak jak podkreśla się w orzecznictwie i doktrynie, przyjęcie innego stanowiska prowadziłoby do sytuacji, w której wykonawca mógłby bez jakichkolwiek konsekwencji przedstawiać informacje wprowadzające w błąd licząc na to, że nawet jeśli zamawiający posiada o nich wiedzę, to i tak będzie zobligowany do zwrócenia się do wykonawcy z wnioskami o wyjaśnienia w zakresie przyczyn tych rozbieżności. Byłoby to niezgodne z celem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jakim jest wybór rzetelnego wykonawcy.” - wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 11.03.2024 r., XXIII Zs 1/24. Tak więc podanie przez BBC w JEDZ nieprawdziwych informacji nie może być w żaden sposób konwalidowane.

2. Zawinione nienależyte wykonanie zamówienia – art. 109 ust. 1 pkt 5 i 7 uPzp

BBC w folderze oznaczonym jako informacje o sytuacjach spornych załączył następujące pliki:

1.Wyjaśnienia_BBC Informacje sporne 11.08.2025;

2.Protokoły, komisje, szkolenia 10.2024;

3.Załączniki od 1 do 15;

4.PROCEDURA AUDYTU EX-POST PROJEKTÓW SPÓŁKI k.;

5.Załącznik 23; 5.a. Załącznik nr 26- Udzielone odpowiedzi email i pdf (link).

Złożone przez BBC oświadczenie w przedmiocie informacji o sytuacjach spornych, które BBC dołączył do wniosku a ponadto wskazał, że dokument ten „nie stanowi samooczystczenia” jest szablonowe, a nie przygotowane na potrzeby niniejszego postępowania. Potwierdza to fakt, że BBC w treści ww. oświadczenia wskazał, że: w związku z faktem, że zamawiający określił w tym postępowaniu, że w stosunku do wykonawców zastosowanie będą miały podstawy wykluczenia o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 5, 7 i 9 ustawy, informuje, iż w ramach następujących zadań realizowanych w oparciu o przepisy ustawy zamawiający złożyli oświadczenie o odstąpieniu od umowy (lub oświadczenie o jej wypowiedzeniu lub wykluczeniu na podstawie art 109 ust 1 pkt 7 lub 109 ust 1 pkt 9), której stroną było BBC.

Zamawiający informuje jednak, że w przedmiotowym postępowaniu nie zastosował przesłanki wykluczenia o której mowa w art. 109 ust. 1 pkt 9 ustawy.

Zamawiający doszedł do wniosku, że celem BBC nie jest przedstawienie rzetelnych informacji dla konkretnego postępowania tylko do każdego postępowania, w którym ubiega się o udzielenie zamówienia składa prawdopodobnie podobne lub wręcz te same dokumenty.

BBC do przesłanych informacji o sytuacjach spornych dołączył załączniki w postaci uchwał, protokołów, szkoleń itp. na dowód w zakresie skutecznego wdrożenia procedury samooczystczenia, chociaż, jak sam wskazuje „przedmiotowe nie stanowi samooczystczenia” Takie zachowanie BBC wprowadza Zamawiającego w błąd, jest bezskuteczne a dodatkowo powoduje chaos informacyjny.

BBC w pliku oznaczonym „OŚWIADCZENIE W PRZEDMIOCIE INFORMACJI O SPRAWACH

SPORNYCH (przedmiotowe nie stanowi samooczystczenia)” poinformował Zamawiającego, że m. in. w ramach zadania: Umowa dotycząca opracowania dokumentacji projektowo - kosztorysowej modernizacji kompleksu sportowego OSiR Żoliborz przy ul. Potockiej 1 w Warszawie w ramach zadania inwestycyjnego pn. „Modernizacja Ośrodka Sportu i Rekreacji przy ul. Potockiej 1” – Etap I, doszło do odstąpienia od umowy, której stroną było BBC. W dalszej części pisma BBC wskazał, że: powyższe przypadki (pkt 1-6) były oczywiście niezasadne, na skutek czego nie mogły wywrzeć żadnego skutku prawnego i w ramach ww. zamówień toczą się postępowania sądowe z powództwa BBC, a w pozostałych przypadkach przygotowywane są pozwy z powództwa BBC (...) BBC realizowało bowiem każde z powyższych zamówień w sposób prawidłowy, zgodnie z postanowieniami zawartych umów i tym samym BBC nie dopuściło się nienależytego wykonania którejkolwiek z tych umów, jak też rażącego niedbalstwa w ramach ich realizacji. (...)

Zamawiający dokonał szczegółowej analizy orzeczenia KIO 902/24 z dnia 8 kwietnia 2024 r., w treści którego w sposób bardzo dokładny i szczegółowy opisanym zostało, że zamawiający Miasto Stołeczne Warszawa Dzielnica Praga Północ,

wykazał za pomocą stosownych dowodów, że w odniesieniu do Wykonawcy BBC spełniły się łącznie wszystkie przesłanki wymienione w art. 109 ust. 1 pkt 7) uPzp. Z treści niniejszego orzeczenia [oraz dokumentów pozyskanych przez Zamawiającego w trybie art. 128 ust. 5 uPzp] jednoznacznie wynika, że w ww. postępowaniu doszło do sytuacji, w której BBC w sposób zawiniony poważnie naruszył obowiązki zawodowe, co podważa jego uczciwość, w szczególności gdy wykonawca w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa nie wykonał lub nienależycie wykonał zamówienie, co zamawiający jest w stanie wykazać za pomocą stosownych dowodów oraz z przyczyn leżących po jego stronie, w znacznym stopniu lub zakresie nie wykonał lub nienależycie wykonał albo długotrwale nienależycie wykonywał istotne zobowiązanie wynikające z wcześniejszej umowy w sprawie zamówienia publicznego lub umowy koncesji, co doprowadziło do wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy, odszkodowania, wykonania zastępczego lub realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady.

Przedmiotowe odstąpienie miało miejsce w dniu 12.05.2023 r., co oznacza, że mieści się w okresie, o którym mowa w art. 111 pkt 4) uPzp, a więc zaszyły przesłanki wykluczenia, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 7) uPzp. Przepis art. 111 pkt 4) uPzp, określa wprost okres przez jaki wykonawca podlega wykluczeniu z wszelkich postępowań o udzielenie zamówienia w razie zaistnienia wobec niego tej przesłanki.

Ponadto pomimo twierdzenia BBC, w przesłanych wyjaśnieniach, że „sytuacje sporne” odnoszą się do zdarzeń historycznych, w których Wykonawca jest stroną sporów z zamawiającymi. Niemniej jednak żadne z tych zdarzeń nie stanowiło zawinonego nienależytego wykonania zobowiązania ani rozwiązania bądź odstąpienia od umowy z winy Wykonawcy w rozumieniu art. 109 ust. 1 pkt 5 lub pkt 7 Pzp – co oznacza, że nie zaistniała przesłanka wykluczenia na tej podstawie, nieprawidłowe jest twierdzenie BBC, że wystąpienie sporu co do nienależytego wykonania zamówienia lub odstąpienia od umowy uniemożliwia wykluczenie BBC na ww. podstawie.

Wykonawca miał prawo i szansę skorzystać z procedury „self-cleaningu”, jednak oświadczył, że jego zdaniem wykluczenie to było nieuzasadnione i nie może wywrzeć żadnego skutku prawnego, a Wykonawca nie dopuścił się nienależytego wykonania umowy (sytuacje sporne – str. 2).

Oznacza to, że BBC nie przyznał się do popełnionego deliktu a tym samym odebrał sobie możliwość skorzystania z procedury samooczyszczenia.

Powyższe uzasadnia wykluczenie BBC z niniejszego postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 5 i 7 uPzp.

3. Nieskuteczność procedury samooczyszczenia

Pomimo ww. nieścisłości, Zamawiający dodatkowo przeanalizował i ocenił także przedstawione przez BBC dowody złożone w zakresie tzw. self cleaning oraz informacje o sytuacjach spornych i stwierdził, że czynności opisane przez BBC nie byłyby wystarczające dla wykazania jego rzetelności, ponieważ nie spełniają wymogów art. 110-111 uPzp.

Wykonawca w folderze oznaczonym jako Samooczyszczenie BBC załączył następujące pliki:

- 1.Samooczyszczenie_spk_final - 07.2025 + SGGW.docx;
- 2.Załączniki 1-16;
- 3.Załączniki do samooczyszczenia od A do D;
- 4.Załączniki 14-32;
- 5.Załączniki 33-34;
- 6.Załącznik 35.

Pliki te zawierają m.in.: Uchwały zarządu spółki z lat 2022 i 2023 (załącznik nr 14, 18), protokoły z kontroli komisji do spraw realizacji projektów, protokoły z przeprowadzonych szkoleń pracowników - lata 2023 i 2024., oświadczenia pracowników o odbyciu szkolenia – 2023, informacje o rotacji pracowników – lata 2022 – 2023 (załącznik nr 15), Audyt - 22.05.2025 r. (załącznik nr 16) ma nazwę Protokół kontroli Komisji ds. Badania Ofert, Warszawa 22 maj 2025 r. - natomiast podpis elektroniczny, którym opatrzone zostało odwzorowanie cyfrowe dokumentu sporządzonego w formie papierowej, datowany jest na 17 10 2024 r., informacje o wyodrębnieniu komórki odpowiedzialnej za poszczególne rodzaje przetargów, których zadaniem jest przygotowywanie i składanie ofert, Zbiór zasad, wprowadzający m.in. nowe środki techniczne i organizacyjne - 10 stycznia 2022 (załącznik nr 2), Informację o powołaniu komisji ds. badania ofert, Informację o przeprowadzeniu kontroli wewnętrznej przez Komisję w dniach 22.01.2024 i 22.05.2025 oraz Oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę z pracownikami – 26.07.2023 14.07.2023, (01.02.2024 załączniki 28, 29, 30, 31).

Zamawiający po dokonaniu szczegółowej analizy załączonych dowodów, stwierdził, że wszystkie przedstawione przez wykonawcę rozwiązania mają charakter bardzo ogólnikowy, podczas gdy zgodnie z przepisami uPzp, powinny odnosić się do zaistniałych konkretnych sytuacji i wskazywać szczegółowe rozwiązania. BBC powinien indywidualnie do każdej zawinionej sytuacji wyjaśnić, jak doszło do nieprawidłowego działania, przedstawić w jaki sposób naprawił szkodę oraz jakie kroki podjął, aby w przyszłości zapobiec podobnym nieprawidłowościom. Aby Zamawiający mógł uznać, że Wykonawca poprawnie przeprowadził procedurę self cleaning, Wykonawca musi przekonać go, że nadal jest rzetelnym i wiarygodnym wykonawcą.

Tymczasem BBC w części II dokumentu pn. Samooczyszczenie_spk_final - 07.2025 informuje o działaniach

naprawczych ad. pkt A – E, przy czym tylko jedno dedykowane jest sytuacji polegającej na tym, że w dniu 11 kwietnia 2025 r. oferta Wykonawcy została odrzucona w ramach prowadzonego przez Sieć Badawczą Łukasiewicz postępowania (art. 109 ust. 1 pkt 10 uPzp): Cyt. str. 4 z 21: „w związku z wykluczeniem Wykonawcy o którym mowa w pkt I lit. E, Wykonawca w dniach 22.05.2025 r. przeprowadził dodatkową kontrolę przyczyn wystąpienia tego wykluczenia, z której sporządzono protokół. W wyniku tej kontroli ustalono, że przyczyną wykluczenia było posłużenie się w ofercie informacjami dotyczącymi doświadczenia podmiotu trzeciego, który jako podwykonawca miał realizować to zamówienie na rzecz Wykonawcy, które okazały się być błędne. Doszło bowiem do niewłaściwej interpretacji powierzchni użytkowej zawartej w dokumentacji projektowej wykonanej dla zadania, które wskazane było jako doświadczenie tego podmiotu trzeciego, w zestawieniu z treścią SWZ przygotowanego na potrzeby postępowania o którym mowa w pkt I lit. E. Przyczyna wykluczenia nie dotyczyła więc bezpośrednio działań lub zaniechań Wykonawcy, niemniej jednak Wykonawca w związku z tym przypadkiem podjął dodatkowe konkretne środki organizacyjne i kadrowe, w celu zapobiegania dalszym tego typu wykluczeniom, poprzez przeprowadzenie szkolenia prowadzonego przez architekta i projektanta branży konstrukcyjnej dla pracowników przygotowujących oferty w ramach postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, którego celem było dostarczenie tym pracownikom praktycznej wiedzy pozwalającej na interpretację treści informacji zawartych w projektach budowlanych, celem weryfikacji informacji przekazywanych przez podmioty trzecie”

Rzetelność i jakość przeprowadzonej kontroli jest budzi uzasadnione wątpliwości

Zamawiającego, skoro w zaleceniach mowa jest, że aby zapobiec dalszym nieprawidłowościom należy zerwać powiązania z osobami odpowiedzialnymi (co jednak już nastąpiło, vide pkt VI protokołu kontroli).

Twierdzenie BBC o wdrożeniu przez niego środków naprawczych jest zatem gołosłowne i niekonkretne, a przede wszystkim nie przynosi oczekiwanego skutku. Podejmowane przez BBC czynności są w ocenie Zamawiającego jedynie pozorne i mające na celu poprawienie wiarygodności — jak się jednak okazuje nie znajdujące praktycznego i faktycznego przełożenia na podejmowane działania. Większość dokumentów potwierdzających wdrożenie środków naprawczych w strukturach BBC miała miejsce już w latach 2022 oraz 2023.

O nieskuteczności wprowadzonych przez BBC działań zaradczych świadczy fakt, iż w dalszym ciągu występują sytuacje, w których Zamawiający odstępują od umów z BBC. Przykładem mogą tu być umowy, o których sam BBC wspomniał w oświadczeniu w przedmiocie informacji o sprawach spornych:

1) wypowiedzenie umowy 21.05.2024 r. przez GDDKIA – dotycząca zadania: Pełnienie nadzoru nad projektowaniem i realizacją Robót oraz zarządzanie Kontraktami pn.: 1) „Projekt i Budowa drogi S19 na odcinku Ploski – Haćki” 2) „Projekt i Budowa drogi S19 na odcinku Kuźnica – węzeł Sokółka Północ (z węzłem)”;

2) odstąpienie od umowy 21.03.2025 r. - dotycząca zadania pn. „Przebudowa budynku nr 1 Małopolskiego Szpitala Ortopedyczno – rehabilitacyjnego im. Prof. Bogusława Frańczuka. Etap I: przebudowa i remont dachu, wymiana okien i drzwi w budynku oraz odrestaurowanie elewacji, Etap II: przebudowa pomieszczeń budynku i dostosowanie ich do obowiązujących przepisów sanitarnych i p/pożarowych”; zamawiający: Małopolski Szpital Ortopedyczno- Rehabilitacyjny im prof. Bogusława Frańczuka;

3) warunkowe odstąpienie od umowy 2 lipca 2025 r. - dotycząca zadania pn. „Pełnienie funkcji Inwestora Zastępczego w związku z realizacją zadania „Budowa budynku dla oddziałów dziennych rehabilitacji Szpitala Mazowieckiego w Garwolinie Sp. z o.o.” o nr PP/6/2024 przeprowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r Prawo zamówień publicznych”, zamawiający: Szpital Mazowiecki w Garwolinie Sp. z o.o.

Wprowadzone przez BBC działania nie pozwoliły uniknąć kolejnych odstąpień od umowy. Skoro po raz kolejny doszło do odstąpienia od umowy to oznacza to, że podjęte na podstawie art. 110 ust. 2 uPzp środki nie odniosły sukcesu i zamierzonego rezultatu i nie wyeliminowały nieprawidłowości w postępowaniu BBC. Mimo składanych wcześniej oświadczeń o samooczyszczeniu i o wdrażaniu procedur naprawczych, BBC wykluczana jest z kolejnych postępowań o udzielenie zamówienia na tożsamych podstawach i wobec stwierdzenia powielających się zachowań, których wystąpieniu, podjęte czynności opisane w samooczyszczeniu miały przeciwdziałać.

Wobec powyższego Zamawiający stwierdza, że środki podjęte przez BBC nie są wystarczające do wykazania jego rzetelności i nie dają gwarancji należytego wykonania niniejszego zamówienia.

Poprawność stanowiska Zamawiającego potwierdza wyrok KIO 2143/23, KIO 2147/23 z dnia 14 sierpnia 2023 r.

Wszystkie powyższe okoliczności prowadzą do wniosku, że:

1) BBC złożył nieprawdziwe informacje a więc podlega wykluczeniu na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 uPzp,

2) BBC dopuścił się zawinionego nienależytego wykonania zamówień a więc podlega wykluczeniu na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 5 i 7 uPzp,

3) Dokumenty samooczyszczenia są nieskuteczne, a więc BBC podlega wykluczeniu na podstawie art. 111 w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 uPzp.

Podsumowując, Zamawiający po przeprowadzeniu wnikliwej analizy dokumentów złożonych przez BBC oraz ocenie stanu faktycznego stwierdził, że zachowanie BBC znacznie podważa jego rzetelność i powoduje, że Zamawiający traci

zaufanie do BBC przy jednoczesnym podejrzeniu, że nie będzie on pełnił należycie obowiązków umownych.

Badając bogate orzecznictwo Krajowej Izby Odwoławczej dotyczące BBC Zamawiający stwierdził, że od lat relatywnie wiele kontraktów zostało rozwiązanych przez zamawiających i że nie są to odosobnione przypadki.

Poza załącznikami 5-9 odwołujący przedłożył te same dokumenty, które zostały dołączone do samooczystczenia złożonego wraz z ofertą:

Nr 5 – protokół przeprowadzenia kontroli z 5 stycznia 2026 r. w składzie G.S., Ł.M. i D.B. w pozostałym zakresie protokół zawiera identyczne treści jak protokoły kontroli opisane wcześniej.

Nr 6 – protokół szkolenia z 9 stycznia 2026 r. przeprowadzonego przez Ł.M., z którego wynika zakres szkolenia oraz z pkt. 6 tiret ostatnie wynika, że szkolenie mogło mieć związek z wykluczeniem odwołującego w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Apelacyjny w Katowicach z 23 grudnia 2025 r.

Nr 7 – karta tytułowa audytu przeprowadzonego przez Ł.M. z 15 stycznia 2026 r. – brak możliwości czynienia jakichkolwiek ustaleń, bo brak treści tego dokumentu,

Nr 8 – uchwała nr 1 z 13 stycznia 2026 r. z której wynika, że powołano dwie osoby do działu kontroli i jedna z nich objęła stanowisko kierownika tego działu.

Nr 9 – uchwała nr 2 z 19 stycznia 2026 r. z której wynika, że zostaną wprowadzone zasady ujednoliconego wypełniania dokumentu JEDZ w szczególności w zakresie podstaw wykluczenia i że zostanie powołana osoba odpowiedzialna za kontrolę wdrożenia tych zasad.

Zamawiający 18 czerwca 2026 r. wezwał B-ACT m. in. do udzielenia odpowiedzi na pytania:

4) szczegółowego opisu zdarzenia ujawnionego w jednolitym europejskim dokumencie zamówienia (JEDZ) Transprojekt Gdański Sp. z o.o., w tym wskazania kontraktu lub postępowania, którego zdarzenie dotyczy, daty jego zaistnienia, przyczyn, trybu zakończenia stosunku prawnego oraz aktualnego stanu sprawy, jeżeli pozostaje ona sporna;

5) stanowiska Wykonawcy co do tego, czy opisane zdarzenie wypełnia przesłankę wykluczenia, w szczególności przesłankę określoną w art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp, a w razie jej zanegowania – uzasadnienia zajętego stanowiska;

6) jeżeli Wykonawca powołuje się na art. 110 Pzp – oświadczeń i dowodów potwierdzających podjęcie środków naprawczych odnoszących się do Transprojekt Gdański Sp. z o.o., w szczególności dotyczących naprawienia szkody lub zobowiązania do jej naprawienia, wyjaśnienia okoliczności zdarzenia oraz wdrożenia środków technicznych, organizacyjnych lub kadrowych zapobiegających dalszym nieprawidłowościom;

7) wskazania dat i zakresu wdrożenia środków, o których mowa w pkt 6, wraz z dokumentami pozwalającymi na ich weryfikację.

Członek konsorcjum B-ACT - wykonawca Transprojekt Gdański wyjaśnił zamawiającemu, że:

Szczególnie istotne jest podkreślenie, że przekazana wraz z JEDZ informacja nie oznacza, że względem Członka Konsorcjum wystąpiły stosowne podstawy wykluczenia. Wypełnienie JEDZ, jak i przekazanie załącznika, jest w znacznej mierze konsekwencją pytania sformułowanego w tym dokumencie, które skorelowane jest z art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp. Pytanie to nie zawiera jednak odniesienia ani do stopnia lub zakresu naruszenia, ani też do wskazania na naruszenie istotnego zobowiązania umownego, ani w końcu do przyczyn leżących po stronie wykonawcy. Jak wynika przy tym z części orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej oraz sądów powszechnych, takie brzmienie pytania JEDZ nie jest przypadkowe. Zgodnie z tym poglądem, wykonawca jest zobowiązany do notyfikowania zamawiającemu okoliczności, które potencjalnie wypełniają przesłanki określone w omawianym przepisie. Nie oznacza to przy tym obowiązku przedstawienia całej historii kontraktowej (np. kar bagatelnych czy też nie mających charakteru odszkodowawczego). Nie oznacza też, że w takiej sytuacji automatycznie mamy do czynienia z wystąpieniem podstawy wykluczenia.

W związku z powyższym, procedowanie przez Członka Konsorcjum podyktowane jest daleko idącą ostrożnością, w głównej mierze wywołaną dążeniem do uniknięcia postawienia zarzutu związanego z zatajeniem faktów przed Zamawiającym (wprowadzenie w błąd). TPG ponownie podkreśla jednak, że zawarte w JEDZ oświadczenie nie powinno być odczytywane jako przyznanie ziszczenia się przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp. Jak zostanie wykazane w niniejszym piśmie, zaistniałe w toku realizowanych przez Członka Konsorcjum zdarzenia, nie nastąpiły z przyczyn leżących po stronie TPG lub też nie sposób stwierdzić, iż w zaistniałych sytuacjach miało miejsce naruszenie w znacznym stopniu lub zakresie albo w sposób długotrwały istotnych postanowień umownych.

Opisane zdarzenia nie wypełniają przesłanki wykluczenia, w szczególności przesłanki określonej w art. 109 ust. 1 pkt 7) ustawy Prawo zamówień publicznych. Szczegółowe prawne uzasadnienie stanowiska Członka Konsorcjum w tej kwestii zawarte jest w uzasadnieniu do JEDZ. W dalszej części wykonawca przedstawił szczegółowe wyjaśnienia, których analiza jest zbędna z uwagi na zakres objęty zarzutami odwołania.

Pismem z 20 lipca 2026 r. odwołujący złożył kolejną aktualizację oświadczenia o samooczystczeniu, w której przedstawił informacje:

A. W imieniu Wykonawcy informuję, że 23 grudnia 2025 r. Zamawiający: Skarb Państwa- Dyrektor Sądu Apelacyjnego w Katowicach wykluczył Wykonawcę z udziału w postępowaniu pn. „Opracowanie wielobranżowej dokumentacji projektowo

– kosztorysowej dla zadania inwestycyjnego pn. Budowa budynku Sądu Okręgowego w Sosnowcu przy ul. Kościelnej”.

Załącznik A1: Informacja o wyborze oferty najkorzystniejszej.

B. W imieniu Wykonawcy informuję, że w dniu 23 marca 2026 r. Zamawiający: Kujawsko-Pomorska Akademia Innowacji wykluczył Wykonawcę z udziału w postępowaniu pn. „Opracowanie koncepcji, programy prac konserwatorskich i pełnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla Zespołu Pałacowo-Parkowego w Wieńcu gmina Brześć Kujawski”.

Załącznik B1: Wykluczenie Wykonawcy i odrzucenie oferty wstępnej.

Ponad treść dotychczasowych oświadczeń wskazał:

W związku z przypadkami wykluczeń Wykonawcy z postępowań o udzielenie zamówień publicznych wskazanych w pkt I lit. A-B powyżej, przeprowadzono kontrole wewnętrzne przez Komisję w dniach **05.01.2026r i 25.03.2026r.** sporządzono z nich protokoły, które wskazały zalecenia dla Wykonawcy. Działania Komisji wykazały, iż wyłącznymi przyczynami nieprawidłowości w ofertach były błędy ludzkie. Zatem Wykonawca podjął konkretne środki organizacyjne i kadrowe, w celu zapobiegania dalszym, wykroczeniom lub nieprawidłowemu postępowaniu. W zakresie wykluczenia, o którym mowa w lit. A, ustalono, że pracownik odpowiedzialny za przygotowanie oferty przedstawił Zamawiającemu błędnie wypełnione oświadczenie o niepodleganiu wykluczeniom (JEDZ). W wyniku przeoczenia, pomimo załączenia do oferty samooczystczenia, pracownik zaznaczył w oświadczeniu, że Wykonawca nie podlega wykluczeniu z postępowania na podstawie fakultatywnych przesłanek wykluczenia wskazanych przez Zamawiającego. Oświadczenie zostało poprawione po wezwaniu przez Zamawiającego do złożenia wyjaśnień. W zakresie wykluczenia, o którym mowa w lit. B, ustalono, że przyczyną wykluczenia było wprowadzenie Zamawiającego w błąd spowodowane błędnym zrozumieniem kryterium oceny ofert.

4) W związku z wynikami kontroli z dnia 05 stycznia 2026r. Wykonawca przeprowadził w dniu 09.01.2026r. szkolenie pracowników. Szkolenie odbyło się w zakresie procedury składanych ofert w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, którego program obejmował następujące tematy: Podstawy wykluczenia z postępowania o udzielenie zamówienia.

Skuteczne przygotowanie oferty.

Oświadczenia w postępowaniach i ich wypełnianie.

5) W związku z wynikami kontroli z dnia 25 marca 2026r. Wykonawca przeprowadził w dniu 27.03.2026r. szkolenie pracowników. Szkolenie odbyło się w zakresie procedury składanych ofert w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, którego program obejmował następujące tematy: Kryteria kwalifikacji Wykonawców, Skuteczne przygotowanie oferty, Ocena złożonej oferty

Dodatkowo, w związku z wykluczeniami opisanymi w przypadkach A-B, w dniu 08.07.2026r. przeprowadzono nowe szkolenie, które miało na celu poszerzenie i utrwalenie wiedzy w zakresie wymienionych wykluczeń oraz tematów powiązanych.

8) Co istotne, prowadzone szkolenia przez Wykonawcę odnoszą swój skutek, gdyż prowadzą one do eliminacji wcześniej popełnianych błędów przez pracowników Wykonawcy. Jak wynika z przygotowanej przez Wykonawcę analizy historycznych powodów wykluczenia, których wykaz zawarto jako dowód do niniejszego pisma, błędy w ramach składanych ofert nie powtarzają się. Kolejne wykluczenia następowały w związku z innymi rodzajowo błędami, które Wykonawca również eliminuje. Ponadto, prowadzone systematycznie przez Wykonawcę szkolenia mają na celu nie tylko uzmysłowienie pracownikom błędów które popełniali, celem ich eliminacji. Celem tych szkoleń jest systematyczne poszerzanie wiedzy pracowników z obszarów zamówień publicznych, tak aby pracownicy poprzez stałe podnoszenie swoich kwalifikacji mogli bardziej efektywnie identyfikować możliwe nieprawidłowości w przygotowywanych przez siebie dokumentach oraz eliminować dostrzeżone błędy jeszcze na etapie przygotowywania ofert. Szeroki zakres przeprowadzonych przez Wykonawcę szkoleń przedstawiono jako dowód do niniejszego samooczystczenia. W sytuacji w której dane błędy nie powielają się Wykonawca nie przeprowadza nowych szkoleń w tej samej tematyce, uznając, że pracownicy skutecznie pozyskali wiedzę pozwalającą im na eliminację zagrożeń związanych z popełnieniem tego samego błędu w przyszłości.

Środki podjęte przez Wykonawcę:

- 1)Pomimo okoliczności, że przyczyna wykluczeń nie spowodowała jakichkolwiek szkód u osób trzecich, Wykonawca wyraził wolę aktywnej współpracy z właściwymi organami, w tym organami ścigania lub zamawiającym – gdyby zaszła taka potrzeba;
- 2)Zatwierdzono Protokół z kontroli Komisji z dnia 25.03.2026 roku, a tym samym za wyczerpujące uznano przeprowadzone czynności odnośnie do wyjaśnienia okoliczności związanych z wykluczeniem Wykonawcy na skutek wprowadzenia Zamawiającego w błąd. W związku z powyższym w dniu 27.03.2026 roku przeprowadzono szkolenie pracowników w zakresie kryterium kwalifikacji Wykonawców, składania i oceny ofert.
- 3)Zatwierdzono Protokół z kontroli Komisji z dnia 05.01.2026 roku, a tym samym za wyczerpujące uznano przeprowadzone czynności odnośnie do wyjaśnienia okoliczności związanych z wykluczeniem Wykonawcy na

skutek niepoprawnie wypełnionego oświadczenia. W związku z powyższym w dniu 09.01.2026 roku przeprowadzono szkolenie pracowników w zakresie składania ofert i wypełniania oświadczeń.

4) Podjęto następujące, konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe:

- a) Na podstawie Zbioru zasad zoptymalizowano system sprawozdawczości w zakresie przygotowywania ofert;
- b) Na podstawie Zbioru zasad zoptymalizowano struktury audytu wewnętrznego do monitorowania przestrzegania przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów;
- c) Dokonano powołania nowych członków działu kontrolingu uchwałą nr 1 z dnia 13.01.2026.

Załącznik nr 7

- d) Zwiększono nadzór nad pracownikami realizującymi umowy w przedmiocie zamówień publicznych, w szczególności poprzez wprowadzenie częstszych kontroli czynności wykonywanych przez pracowników odpowiedzialnych merytorycznie za realizację umów w przedmiocie zamówienia publicznego oraz obowiązku cyklicznego składania do Prezesa Zarządu Wykonawcy przez tych pracowników raportów o stanie realizacji zadań w ramach każdej z realizowanych umów.

Następstwa podjętych działań:

Przeprowadzenie przez Wykonawcę procedury samooczyszczenia m.in. poprzez podjęte czynności i wprowadzone środki oraz optymalizację procedur już istniejących zapobiegną dalszemu nieprawidłowemu postępowaniu, w tym spowodują wyeliminowanie przyczyn zaistnienia okoliczności powodujących wykluczenia w przyszłości. Ponadto, wdrożone nowe środki organizacyjne opisane wyżej powodują większą kontrolę na realizacją umów o zamówienie publiczne oraz pozwalają na szybką reakcję w celu niedopuszczenia do wystąpienia jakichkolwiek nieprawidłowości w ich realizacji, co w przyszłości pozwoli na wyeliminowanie przypadków, w których zamawiający odstąpiłby od umowy zawartej z Wykonawcą.

Wykonawca wskazuje, że podstawy wykluczenia, których dotyczy niniejsze samooczyszczenie stanowią uchybienia w sposobie formułowania ofert i dokumentów składanych w postępowaniu przez pracowników Wykonawcy. Dokonanie zmian organizacyjnych, kadrowych oraz nacisk na dokształcanie kadry przyczyni się do wyeliminowania błędów będących przyczyną wykluczeń Wykonawcy z postępowań przetargowych.

Wykonawca wskazuje, że jednym z czynników mającym wpływ na wystąpienie omyłek ludzkich powodujących wykluczenia Wykonawcy była również rotacja kadry.

Rotacja ta ma charakter naturalnego procesu właściwego dla branży, w której porusza się Wykonawca. Błędy wynikały również z faktu przejmowania obowiązków w związku z rotacją zatrudnienia w trakcie procesu ubiegania się o zamówienie publiczne.

Dodatkowo odwołujący zaktualizował zestawienie projektów wykonanych należycie uzupełniając go o 6 projekty oraz tabelaryczne zestawienie postępowań, w których do nie wykluczono rozbijając podstawy wykluczenia i uzupełniając wykazy. W pozostałym zakresie oświadczenie powiela treści już przedstawione zamawiającemu.

Załącznik lit. A – był już omówiony przy wcześniejszym samooczyszczeniu

Załącznik lit. B wynika z niego, że odwołującego wykluczono z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy, bo w poz. 3 i 4 dotyczących punktowanych w ramach kryteriów oceny oferty doświadczeniu kierownika zespołu architekta podał wartość kosztorysową inwestycji powyżej 15 mln zł – czyli jako spełniającą kryterium wartościowe wynikające z warunku udziału w postępowaniu, do którego zamawiający odsyłał w opisie kryterium oceny ofert, podczas, gdy zamawiający ustalił, że wartość kosztorysowa tych inwestycji w rzeczywistości była istotnie niższa i wynosiła odpowiednio 6 515 327,27 zł i 3 638 500 zł.

Załącznik nr 5 protokół kontroli z 25 marca 2026 r. w składzie Ł.M., G., S. D.B. o treści identycznej jak wcześniejsze protokoły kontroli.

Załącznik nr 6 – szkolenie z 27 marca 2026 r. prowadzone przez Ł.M. dotyczące jak wynika z pkt. 6 planu szkolenia zadania wykonanego dla Zespołu Pałacowo-Parkowego w Wieńcu,

Załącznik nr 9 – protokół szkolenia z 8 lipca 2026 r. prowadzonego przez M.D. w związku z wykluczeniami z 23 grudnia 2025 i 23 marca 2026 r.

Załącznik nr 10 – oświadczenie odwołującego o przyczynach wykluczeni i osobach odpowiedzialnych:

Opracowanie wielobranżowej dokumentacji projektowo - kosztorysowej dla zadania inwestycyjnego pn. Budowa budynku Sądu Okręgowego w Sosnowcu przy ul. Kościelnej osoba odpowiedzialna -E.Z. Żle wypełniony JEDZ: najpierw złożony JEDZ, że nie podlegamy wykluczeniom wraz z samooczyszczeniem, po wezwaniu do wyjaśnień złożony JEDZ, że podlegamy wykluczeniom

Opracowanie koncepcji, programu prac konserwatorskich i pełnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla Zespołu Pałacowo-Parkowego w Wieńcu gmina Brześć Kujawski osoba odpowiedzialna S.M. Nieprawdziwa informacja w zakresie wartości zamówienia, rzeczywista wartość była mniejsza niż warunek

Załącznik nr 11 zebranie tematów szkoleń prowadzonych w 2026 r.

Pozostałe załączniki były już zamawiającemu przedstawiane w ramach wcześniejszych samooczyszczeń i dotyczą procesu rekrutacji, innych postępowań, w których odwołującego nie wykluczono oraz uzyskanych przez odwołującego referencji.

Informacja o wykluczeniu odwołującego z 24 lipca 2026 r.:

6. Wykonawca BBC Best Building Consultants Sp. z o.o. Sp.k., Aleje Jerozolimskie 155, lok. U3, 02-326 Warszawa Zamawiający odrzuca ofertę wykonawcy BBC Best Building Consultants Sp. z o.o. Sp.k. z siedzibą w Warszawie (dalej: „Wykonawca” lub „BBC”) na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp, ponieważ została ona złożona przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z Postępowania – wobec Wykonawcy zachodzą przewidziane w rozdziale IV ust. 2 SWZ podstawy wykluczenia określone w art. 109 ust. 1 pkt 7, 8 i 10 Pzp, oparte na zdarzeniach pozostających w okresach wskazanych w art. 111 pkt 4–6 Pzp. Zamawiający odnotowuje, że Wykonawca podjął wysiłek samooczyszczenia i przedłożył – z własnej inicjatywy – dokumenty mające wykazać spełnienie przesłanek art. 110 ust. 2 Pzp; po ich wnikliwej analizie Zamawiający ocenił jednak, że podjęte przez Wykonawcę czynności nie są wystarczające do wykazania jego rzetelności: nie wyczerpują żadnej z trzech kumulatywnych przesłanek skutecznego samooczyszczenia, stanowią w przeważającej mierze powtórzenie środków, których nieskuteczność została już stwierdzona w toku wcześniejszych postępowań i orzeczeń dotyczących Wykonawcy, a w odniesieniu do zdarzeń relewantnych dla art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp samooczyszczenia w ogóle nie przeprowadzono. Szczegółowe przyczyny tej oceny przedstawiono w pkt III–IX poniżej.

I. Stan faktyczny – oświadczenia i dokumenty złożone przez Wykonawcę

Zgodnie z rozdziałem IV ust. 2 SWZ Zamawiający przewidział w Postępowaniu fakultatywne podstawy wykluczenia określone w art. 109 ust. 1 pkt 4, 7, 8 i 10 Pzp. W złożonym wraz z ofertą jednolitym europejskim dokumencie zamówienia (JEDZ) Wykonawca oświadczył, że znajdował się w sytuacji, w której wcześniejsza umowa w sprawie zamówienia publicznego została rozwiązana przed czasem lub nałożono na niego odszkodowanie bądź inne porównywalne sankcje – przy czym pole przeznaczone na „szczegółowe informacje na ten temat” pozostawił niewypełnione („[...]”) – oraz że przedsięwziął środki w celu samooczyszczenia, które opisał wyłącznie jako „Informacje o sytuacjach spornych wraz z załącznikami”. Tożsame oświadczenia złożono w JEDZ podmiotu udostępniającego zasoby (BBC Best Building Consultants Nadzory i Doradztwo Budowlane Ł.Z.). Równocześnie w tym samym JEDZ Wykonawca potwierdził, że nie jest winny poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia, nie zataił takich informacji ani wskutek zaniedbania nie przedstawił informacji wprowadzających w błąd. Wraz z ofertą Wykonawca przedłożył zastrzeżone jako tajemnica przedsiębiorstwa dokumenty pn. „Informacje o sytuacjach spornych” (Wykonawcy i podmiotu udostępniającego zasoby) wraz z załącznikami oraz dokumenty samooczyszczenia.

Następnie – pismem złożonym za pośrednictwem Platformy w dniu 23 kwietnia 2026 r., z własnej inicjatywy, po upływie terminu składania ofert (13 marca 2026 r.) – Wykonawca przekazał „aktualną wersję” dokumentów samooczyszczenia, tj. „Oświadczenie Wykonawcy o przeprowadzeniu procedury samooczyszczenia (self-cleaning)” datowane na 9 marca 2026 r. (dalej: „Oświadczenie”), wraz z załącznikami A1 i B1 oraz załącznikami nr 1–16, wskazując, że czyni to „z uwagi na upływ czasu oraz dla zachowania aktualności przedkładanych dokumentów”. Zamawiający dokonał oceny na podstawie tej właśnie, zaktualizowanej – a więc najdalej idącej i najkorzystniejszej dla Wykonawcy – wersji dokumentów, niezależnie od zastrzeżeń co do dopuszczalności modyfikowania treści samooczyszczenia po upływie terminu składania ofert, o których mowa w pkt VII.

W Oświadczeniu Wykonawca zadeklarował dwa zdarzenia: (A) odrzucenie w dniu 27 czerwca 2025 r. jego oferty przez Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie w postępowaniu na usługę inwestora zastępczego wraz z nadzorem inwestorskim oraz (B) wykluczenie go w dniu 23 grudnia 2025 r. przez Skarb Państwa – Dyrektora Sądu Apelacyjnego w Katowicach z postępowania na opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej budynku Sądu Okręgowego w Sosnowcu. Jako przyczyny obu zdarzeń Wykonawca wskazał wyłącznie „błędy ludzkie”: w zdarzeniu A – posłużenie się przez pracownika „roboczym projektem” dokumentu samooczyszczenia oraz nieaktualną informacją o sprawach spornych, w zdarzeniu B – „błędnie wypełnione” w wyniku „przeoczenia” oświadczenie JEDZ, które – jak twierdzi Wykonawca – „zostało poprawione po wezwaniu przez Zamawiającego”. Na działania naprawcze złożyły się według Oświadczenia m.in.: audyt zlecony „podmiotowi trzeciemu”, reorganizacja działu zamówień publicznych, przyjęcie „Zbioru zasad”, powołanie komisji ds. badania ofert, ustanowienie dedykowanego prawnika, szkolenia, kontrole wewnętrzne przeprowadzone – według Oświadczenia – „w dniach 22.07.2025 r. i 05.01.2026 r.”, rozmowa dyscyplinująca z pracownikiem, ograniczenie dostępu do plików roboczych, wdrożenie systemu Bitrix24, check-list i weryfikacji krzyżowej oraz uchwały zarządu z 13 i 19 stycznia 2026 r. Wykonawca oświadczył nadto, że „przyczyna wykluczeń nie spowodowała jakichkolwiek szkód u osób trzecich”, że wyraża wolę współpracy z właściwymi organami „gdyby zaszła taka potrzeba”, oraz że przy około 140 ofertach składanych rocznie „mniej niż 3%” jego ofert zostało odrzuconych z uwagi na błędy pracownicze.

II. Zdarzenia objęte i ujawnione – rekonstrukcja na podstawie dokumentów przedłożonych przez Wykonawcę

Ocena samooczyszczenia wymaga osadzenia deklarowanych zdarzeń w ich rzeczywistym przebiegu i kontekście. Rekonstrukcji tej Zamawiający dokonał wyłącznie na podstawie dokumentów załączonych przez samego Wykonawcę (załączniki A1 i B1 do Oświadczenia) i już ta rekonstrukcja ujawnia zasadniczą rozbieżność między treścią Oświadczenia a treścią jego załączników.

Po pierwsze, zdarzenie A nie polegało – jak przedstawia je Oświadczenie – na incydentalnej omyłce kancelaryjnej. Z załącznika A1 wynika, że oferta Wykonawcy została odrzucona równocześnie z pięciu podstaw: art. 226 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 224 ust. 6 Pzp (rażąco niska cena), art. 226 ust. 1 pkt 5, art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a i lit. b Pzp, a nadto na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a w zw. z art. 110 ust. 2 i 3 w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp – a więc wskutek negatywnej oceny ówczesnego samooczyszczenia Wykonawcy. Tamten zamawiający ustalił przy tym, że przedłożony mu dokument samooczyszczenia zawierał niewypełnione, „wykropkowane” miejsca w zakresie dat podejmowanych czynności oraz że wymienione w nim dowody nie zostały w ogóle złożone, a opisane działania cechowała „daleko posunięta ogólnikowość”. Z tego samego załącznika wynika, że wcześniej, w dniu 11 kwietnia 2025 r., Wykonawca został wykluczony na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp z postępowania prowadzonego przez Sieć Badawczą Łukasiewicz – Instytut Mikroelektroniki i Fotoniki, po stwierdzeniu, że oświadczył niezgodnie z rzeczywistością o powierzchni laboratoriów w inwestycji referencyjnej i nie podjął czynności weryfikacyjnych właściwych profesjonalście. Oświadczenie z 9 marca 2026 r. zdarzenie to całkowicie pomija.

Podrugie, zdarzenie B nie polegało na „przeoczeniu”, które „zostało poprawione po wezwaniu”.

Z załącznika B1 wynika, że Dyrektor Sądu Apelacyjnego w Katowicach stwierdził zaistnienie wobec Wykonawcy łącznie przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 5, 7, 8 i 10 Pzp, wskazując na: złożenie w JEDZ nieprawdziwego oświadczenia o niepodleganiu wykluczeniu przy jednoczesnym załączeniu dokumentów samooczyszczenia; analogiczną sprzeczność w dokumentach podmiotu udostępniającego zasoby; szablonowość przedkładanych dokumentów (w tym odwołanie się w nich do przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 9 Pzp, której tamten zamawiający w ogóle nie przewidywał); posługiwanie się dokumentami dotyczącymi zdarzeń przedawnionych z lat 2022–2023; oraz że „niespójne i chaotyczne działania wykonawcy, a także przedkładanie ogromnej ilości dokumentów ma na celu wprowadzenie u Zamawiającego dezorientacji i wywołanie wrażenia pozornej rzetelności”. Tamten zamawiający – powołując wyrok SO w Warszawie z 11.03.2024 r., XXIII Zs 1/24 – wskazał nadto wprost, że podanie w JEDZ nieprawdziwych informacji nie podlega konwalidacji przez ich późniejsze zastąpienie informacjami prawdziwymi. Przedstawienie tego zdarzenia w Oświadczeniu jako sanowanej omyłki formularzowej jest więc nie tylko bagatelizacją, lecz zaprzeczeniem treści dokumentu, który sam Wykonawca przedkłada na jego dowód.

Po trzecie, załącznik B1 ujawnia zdarzenia wprost relewantne dla przewidzianej w Postępowaniu przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp, o których Oświadczenie milczy: wypowiedzenie Wykonawcy w dniu 21 maja 2024 r. przez GDDKiA umowy o nadzór nad projektowaniem i realizacją odcinków drogi S19, odstąpienie w dniu 21 marca 2025 r. od umowy przez Małopolski Szpital Ortopedyczno-Rehabilitacyjny im. prof. B. Frańczuka oraz warunkowe odstąpienie w dniu 2 lipca 2025 r. od umowy o pełnienie funkcji inwestora zastępczego przez Szpital Mazowiecki w Garwolinie Sp. z o.o. – a więc zdarzenia mieszczące się w trzyletnim okresie z art. 111 pkt 4 Pzp. Z tego samego dokumentu wynika, że spełnienie wobec BBC przesłanek art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp w związku z wcześniejszym odstąpieniem od umowy potwierdziła Izba w wyroku z 8.04.2024 r., KIO 902/24, oraz że już w wyroku z 14.08.2023 r., KIO 2143/23 i KIO 2147/23, Izba oceniła – na tle wielości przypadków wprowadzających w błąd – iż wskazywane w samooczyszczeniach BBC środki techniczne, organizacyjne i kadrowe „w praktyce nie znajdują żadnego praktycznego i faktycznego przełożenia” na działania Wykonawcy i „służą jedynie stworzeniu wyobrażenia”, że działania takie są podejmowane.

Sekwencja zdarzeń wynikająca z dokumentów Wykonawcy jest zatem następująca: kolejne naruszenia tego samego rodzaju (przedstawianie informacji wprowadzających w błąd, nienależyte wykonywanie umów prowadzące do odstąpień) następowały w krótkich odstępach – w kwietniu 2025 r., czerwcu 2025 r. i grudniu 2025 r. – każdorazowo już po wdrożeniu środków naprawczych, na które Wykonawca powołuje się obecnie, i mimo składania w kolejnych postępowaniach kolejnych wersji dokumentów samooczyszczenia, dwukrotnie ocenionych przez innych zamawiających jako nieskuteczne, a przez Izbę – jako pozorne.

III. Wzorzec oceny

Zamawiający nie kwestionuje, że Wykonawca podjął wysiłek samooczyszczenia: skorzystał z przysługującego mu na mocy art. 110 ust. 2 Pzp uprawnienia, ujawnił część zdarzeń, przedłożył obszerną dokumentację, a następnie z własnej inicjatywy ją zaktualizował. Samo podjęcie takiego wysiłku nie przesądza jednak o jego skuteczności. Zgodnie z art. 110 ust. 2 Pzp wykonawca nie podlega wykluczeniu, jeżeli udowodni zamawiającemu, że spełnił łącznie trzy przesłanki: naprawił lub zobowiązał się do naprawienia szkody wyrządzonej swoim nieprawidłowym postępowaniem (pkt 1), wyczerpująco wyjaśnił fakty i okoliczności z nim związane oraz spowodowane przez nie szkody, aktywnie współpracując z właściwymi organami lub zamawiającym (pkt 2), oraz podjął konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe,

odpowiednie dla zapobiegania dalszemu nieprawidłowemu postępowaniu (pkt 3). Ciężar dowodu spoczywa w całości na wykonawcy, a inicjatywa w tym zakresie należy wyłącznie do niego; zamawiający nie ma obowiązku wzywania do uzupełnienia lub poprawienia treści samooczystczenia, które – zgodnie z utrwalonym orzecnictwem – ma charakter jednokrotny i podlega ocenie według stanu z chwili jego złożenia. Stosownie do art. 110 ust. 3 Pzp ocena wystarczalności podjętych czynności uwzględnia wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy; jeżeli czynności te nie są wystarczające do wykazania rzetelności, wykonawca podlega wykluczeniu – przepis nie pozostawia w tym zakresie luzu decyzyjnego, a oferta takiego wykonawcy podlega odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp. Trafnie istotę tej oceny oddaje powołany przez samego Wykonawcę wyrok KIO 3672/21: środki naprawcze muszą być wykazane łącznie i adekwatnie do naruszeń, a rolą zamawiającego jest zindywidualizowana ocena ich skuteczności w świetle konkretnych okoliczności danej podstawy wykluczenia. Z orzeczenia tego wynika zarazem wniosek odwrotny do intencji Wykonawcy: skoro ocena jest zindywidualizowana i należy do każdego zamawiającego z osobna, to ani wybór ofert BBC w innych postępowaniach, ani załączone referencje nie przesądzą wyniku oceny w Postępowaniu. Punktem odniesienia pozostaje również motyw 101 dyrektywy 2014/24/UE, wskazujący, że powtarzające się, choćby drobne nieprawidłowości mogą wzbudzać wątpliwości co do wiarygodności wykonawcy uzasadniające jego wykluczenie – a więc że to właśnie powtarzalność, nie zaś jednostkowa skala uchybienia, ma dla oceny rzetelności znaczenie rozstrzygające.

IV. Ocena samooczystczenia w świetle art. 110 ust. 2 Pzp

1. Przesłanka naprawienia szkody (art. 110 ust. 2 pkt 1 Pzp). Oświadczenie nie zawiera ani wykazania naprawienia jakiegokolwiek szkody, ani zobowiązania do jej naprawienia. Wykonawca kwituje tę przesłankę tezą, że „przyczyna wykluczeń nie spowodowała jakichkolwiek szkód u osób trzecich” – co jest twierdzeniem głośnym i sprzecznym z treścią jego własnych załączników, z których wynikają odstępienia od umów i wypowiedzenia dokonane przez trzech zamawiających w latach 2024–2025 oraz spory o roszczenia z tym związane. Deklaracja „woli aktywnej współpracy z właściwymi organami – gdyby zaszła taka potrzeba” jest deklaracją warunkową i przyszłą; art. 110 ust. 2 Pzp wymaga zaś czynności dokonanych.

2. Przesłanka wyczerpującego wyjaśnienia faktów i okoliczności (art. 110 ust. 2 pkt 2 Pzp). Wyjaśnienie faktów zawarte w Oświadczeniu jest wybiórcze i bagatelizujące w stopniu wykluczającym uznanie go za wyczerpujące. Zdarzenie A zredukowano do omyłki kancelaryjnej, pomijając, że odrzucenie oferty nastąpiło z pięciu podstaw, w tym wskutek negatywnej oceny ówczesnego samooczystczenia; zdarzenie B przedstawiono jako sanowaną omyłkę formularzową, gdy w rzeczywistości obejmowało ono stwierdzenie czterech przesłanek wykluczenia, w tym z powodu sprzeczności oświadczeń własnych i podmiotu udostępniającego zasoby oraz ocenionej przez tamtego zamawiającego „pozornej rzetelności”; całkowicie pominięto wykluczenie z 11 kwietnia 2025 r. (Sieć Badawcza Łukasiewicz) oraz odstępienia i wypowiedzenia umów z lat 2024–2025. Konstrukcja Oświadczenia jest przy tym wewnętrznie sprzeczna: Wykonawca deklaruje „uznanie podstaw wykluczenia oraz odrzucenia oraz powzięcie pełnej odpowiedzialności”, by następnie zakwalifikować wszystkie zdarzenia jako „omyłki pracowników”, które „gdyby nie wystąpiły, zostałyby zastąpione przez prawidłowe oświadczenia”, a przyczyny częściowo przypisać rotacji kadr jako „naturalnemu procesowi” oraz dużej liczbie składanych ofert. Tak rozumiane „uznanie odpowiedzialności” jest w istocie jej zaprzeczeniem: przenosi ciężar na osoby, które – jak wynika z protokołów kontroli – „nie świadczą już stosunku pracy na rzecz Wykonawcy”, oraz na okoliczności zewnętrzne, nie identyfikując żadnej wadliwości systemowej po stronie samego przedsiębiorstwa. Trafnie ujął to zamawiający w zdarzeniu B, powołując wyrok KIO 453/23: składanie sprzecznych wyjaśnień i oświadczeń dyskredytuje oświadczenia wykonawcy o podjętych działaniach dla przywrócenia rzetelności.

3. Przesłanka konkretnych środków technicznych, organizacyjnych i kadrowych (art. 110 ust. 2 pkt 3 Pzp). Środki opisane w Oświadczeniu nie wytrzymują konfrontacji z załączonymi na ich dowód dokumentami. Po pierwsze, „szeroko zakrojony audyt” zlecony rzekomo „podmiotowi trzeciemu” (załącznik nr 7) to „Raport z audytu zamówień publicznych w przedsiębiorstwie BBC” z 15 stycznia 2026 r., którego autorem jest r.pr. Ł.M. – ta sama osoba, którą zarząd ustanowił „dedykowanym prawnikiem” doradzającym działowi zamówień publicznych (pkt 5 działań) i która przewodniczy komisji ds. badania ofert. Ten sam prawnik występuje więc równocześnie w trzech rolach: doradcy obszaru, w którym doszło do naruszeń, organu kontroli wewnętrznej badającego te naruszenia oraz „zewnętrznego” audytora oceniającego skuteczność kontroli – konstrukcja ta pozbawia wszystkie trzy instrumenty jakiegokolwiek wartości weryfikacyjnej. Po drugie, komisja ds. badania ofert, przedstawiana jako funkcjonująca „niezależnie od działu zamówień publicznych”, obradowała 31 lipca 2025 r. w składzie jednoosobowym (przewodniczący Ł. Maciołek), a 5 stycznia 2026 r. z udziałem członka zarządu G. Szymańczaka – osoby, która według samego Oświadczenia sprawuje „bezpośrednią pieczę” nad działem zamówień publicznych, a więc bada prawidłowość obszaru poddanego jej własnemu nadzorowi. Po trzecie, oba protokoły kontroli są niemal identyczne w warstwie czynności i wniosków, mimo że dotyczą zdarzeń rodzajowo odmiennych; oba kończą się tożsamą konkluzją o „wylącznej przyczynie” w postaci błędów ludzkich osób już niezatrudnionych; przy czym Oświadczenie podaje daty kontroli „22.07.2025 r. i 05.01.2026 r.”, podczas gdy załączony

protokół pierwszej z nich datowany jest na 31 lipca 2025 r. – i taką też datę wskazuje wykaz dowodów. Po czwarte, jedyny środek kadrowy to „rozmowa dyscyplinująca” z jednym pracownikiem; do „zerwania powiązań z osobami odpowiedzialnymi” nie doszło wskutek jakiegokolwiek działania Wykonawcy – z tabeli rotacji wynika, że wszystkie trzy wskazane osoby rozwiązały umowy własnym wypowiedzeniem, a zalecenie komisji z 5 stycznia 2026 r. samo odnotowuje, że zerwanie powiązań „już nastąpiło”. Po piąte, środki przedstawiane jako nowe są w istocie deklaratywne albo przyszłe: uchwała nr 2 z 19 stycznia 2026 r. wprowadza „obowiązek ujednolicenia zasad wypełniania JEDZ” i zapowiada, że zarząd „wskaże osobę” odpowiedzialną za kontrolę – w czasie przyszłym, bez wskazania tej osoby i bez dowodu wykonania; check-listy, karta weryfikacji krzyżowej i wzór oświadczenia pracownika to niedatowane wzorce dokumentów, nie zaś dowody ich rzeczywistego stosowania. Po szóste wreszcie, trzon środków stanowią instrumenty z lat 2022–2023 (Zbiór zasad z 10 stycznia 2022 r., uchwały z 2022 i 2023 r., cykliczne szkolenia), a więc dokładnie te, w czasie obowiązywania których doszło do wszystkich zdarzeń z lat 2024–2025 i których praktyczną bezskuteczność stwierdziła Izba już w wyroku KIO 2143/23. Środek, który nie zapobiegł kolejnym naruszeniom tego samego rodzaju, nie może – bez wykazania istotnej zmiany jakościowej – dowodzić przywrócenia rzetelności; takiej zmiany Oświadczenie nie wykazuje.

Symptomatyczna jest wreszcie postać samego Oświadczenia. Dokument datowany na 9 marca 2026 r., złożony jako „aktualna wersja” w kwietniu 2026 r., opatrzony jest stopką „v. 09_03_2025”, zawiera fragmenty zdań urwane i niegramatyczne (m.in. „Wielu Zamawiających potwierdziło procedurę przetargową i w toku analizy przyznało, a BBC popiera”), a we wstępie odwołuje się do „złożonego oświadczenia o odstąpieniu od umowy”, którego w wykazie zdarzeń (pkt I lit. A–B) w ogóle nie opisano. Dokument mający dowodzić wdrożenia rygorów kontroli jakości dokumentów przetargowych sam nosi zatem cechy wersji roboczej – a więc dokładnie tej wady, która według Wykonawcy była przyczyną zdarzenia A.

V. Sprzeczność oświadczeń złożonych w niniejszym Postępowaniu

Nieskuteczności samooczyszczenia dowodzi wreszcie – w sposób najbardziej bezpośredni – treść oświadczeń złożonych przez Wykonawcę w samym Postępowaniu. Skuteczność środków naprawczych podlega weryfikacji przede wszystkim przez pryzmat tego, jak wykonawca postępuje po ich wdrożeniu; tymczasem dokumenty złożone Zamawiającemu w marcu 2026 r. odtwarzają dokładnie ten wzorzec postępowania, który był podstawą stwierdzenia przesłanek wykluczenia w zdarzeniu B. W JEDZ Wykonawca oświadczył twierdząco o rozwiązaniu wcześniejszej umowy przed czasem, jednak pole przeznaczone na szczegółowe informacje pozostawił niewypełnione – mimo że to właśnie na nim spoczywa obowiązek transparentnego przedstawienia zamawiającemu pełnej informacji o takich zdarzeniach (wyrok SO w Warszawie z 23.08.2019 r., XXIII Ga 469/19). Przedsięwzięte środki samooczyszczenia opisał wyłącznie jako „Informacje o sytuacjach spornych wraz z załącznikami” – a więc wskazał jako środek naprawczy dokument, któremu w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach sam konsekwentnie odmawiał charakteru samooczyszczenia, wyjaśniając tam, że informacje o sytuacjach spornych „zostały przedstawione wyłącznie informacyjnie” i „nie stanowią samooczyszczenia”. Równocześnie – w tym samym JEDZ – Wykonawca potwierdził, że nie jest winny poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji wymaganych do weryfikacji braku podstaw wykluczenia, nie zataił takich informacji ani wskutek zaniedbania nie przedstawił informacji wprowadzających w błąd – choć to właśnie zdarzenia tego rodzaju (art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp) objął równolegle przedłożonym samooczyszczeniem. Tożsamą konstrukcję powielono w JEDZ podmiotu udostępniającego zasoby. Oświadczenia złożone w Postępowaniu są więc wewnętrznie sprzeczne według tego samego schematu, który tamten zamawiający ocenił jako „chaos informacyjny” służący „wywołaniu wrażenia pozornej rzetelności” – i to pomimo tego, że wśród deklarowanych środków naprawczych znalazła się uchwała nr 2 z 19 stycznia 2026 r. wprowadzająca „obowiązek ujednolicenia zasad wypełniania JEDZ”. Trudno o bardziej wymowny dowód, że deklarowane środki nie znajdują przełożenia na rzeczywistą praktykę Wykonawcy.

VI. Przesłanka z art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp – brak samooczyszczenia i ocena proporcjonalności

Odrębnej uwagi wymaga przesłanka z art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp, przewidziana w rozdziale IV ust. 2 pkt 2 SWZ. Z dokumentów przedłożonych przez Wykonawcę wynikają zdarzenia mieszczące się w trzyletnim okresie z art. 111 pkt 4 Pzp: wypowiedzenie umowy przez GDDKiA (21 maja 2024 r.), odstąpienie od umowy przez Małopolski Szpital Ortopedyczno-Rehabilitacyjny (21 marca 2025 r.) oraz warunkowe odstąpienie od umowy o pełnienie funkcji inwestora zastępczego przez Szpital Mazowiecki w Garwolinie (2 lipca 2025 r.); spełnienie przesłanek tego przepisu wobec BBC w związku z wcześniejszym odstąpieniem potwierdziła nadto Izba w wyroku KIO 902/24. Wykonawca zdarzeń tych w Oświadczeniu nie objął ani wyjaśnieniem, ani jakimkolwiek środkiem naprawczym; przeciwnie – konsekwentnie im zaprzecza, kwalifikując je (w dokumentach powołanych w załączniku B1) jako „oczywiście niezasadne”. Zakwestionowanie odstąpienia przed sądem nie uchyla przesłanki wykluczenia, której konstrukcja opiera się na fakcie zdarzenia, nie zaś na prawomocnym przesądzeniu jego zasadności. Zarazem – jak trafnie wskazał SO w Warszawie w wyroku z 23.08.2019 r., XXIII Ga 469/19 – inicjatywa „oczyszczenia się” z takich zarzutów spoczywa na wykonawcy, a

warunkiem wstępnym samooczyszczenia jest uznanie własnej odpowiedzialności; wykonawca, który odpowiedzialności zaprzecza, pozbawia się możliwości skorzystania z tej instytucji. W zakresie art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp samooczyszczenia zatem w ogóle nie przeprowadzono, a jedyny środek potencjalnie odnoszący się do sfery realizacji umów („zwiększenie nadzoru” i raporty do prezesa zarządu) jest ogólnikowy i nieadekwatny do charakteru zdarzeń. Zamawiający rozważył zarazem, stosownie do art. 109 ust. 3 Pzp, czy wykluczenie nie byłoby w sposób oczywisty nieproporcjonalne – i ocenił, że nie jest: zdarzenia nie mają charakteru drobnego ani odosobnionego, dotyczą umów rodzajowo tożsamy lub zbliżonych do przedmiotu Postępowania (w tym dwóch usług inwestora zastępczego dla podmiotów leczniczych), a ich powtarzalność bezpośrednio rzutuje na prognozę należytego wykonania niniejszego zamówienia.

VII. Waga i szczególne okoliczności czynu (art. 110 ust. 3 Pzp) oraz pozostałe argumenty Wykonawcy

Dokonując oceny w świetle art. 110 ust. 3 Pzp, Zamawiający uwzględnił trzy okoliczności. Pierwszą jest powtarzalność naruszeń tego samego rodzaju w krótkich odstępach czasu, każdorazowo po złożeniu kolejnych deklaracji naprawczych – co przesądza, że dotychczasowe środki nie działają, a kolejna ich odsłona, oparta na tych samych instrumentach, nie może być uznana za wystarczającą. Drugą jest rodzaj naruszeń: przedstawianie zamawiającym informacji wprowadzających w błąd oraz składanie wzajemnie sprzecznych oświadczeń godzi wprost w uczciwość wykonawcy, a więc w dobro, którego ochronie służą przesłanki art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp. Trzecią jest charakter niniejszego zamówienia: inwestor zastępczy jest powiernikiem interesów Zamawiającego – jego zasadnicze świadczenie polega na rzetelnym weryfikowaniu, raportowaniu i certyfikowaniu informacji (o zaawansowaniu, jakości i rozliczeniach robót) w wielobranżowej inwestycji szpitalnej o profilu onkologicznym, częściowo współfinansowanej ze środków publicznych podlegających odrębnym rygorom rozliczeniowym. Dla usługi, której istotą jest wiarygodność informacyjna, przesłanki wykluczenia oparte na wprowadzaniu w błąd mają wagę szczególną, a standard oceny samooczyszczenia musi być odpowiednio surowszy.

Oceny tej nie zmieniają pozostałe argumenty Wykonawcy. Zestawienie postępowań, w których – mimo przewidzenia analogicznych przesłanek – oferty BBC zostały wybrane, jest prawnie irrelevantne: ocena z art. 110 ust. 3 Pzp jest zindywidualizowana i nie wiąże innych zamawiających, a przedstawione zestawienie nie zawiera ani dat, ani treści dokonanych tam ocen. Argument statystyczny („mniej niż 3% ofert odrzuconych z uwagi na błędy” przy około 140 ofertach rocznie) działa przeciwko Wykonawcy: oznacza kilka przypadków rocznie przedkładania zamawiającym wadliwych oświadczeń i trwałe wkalkulowanie takich zdarzeń w model działalności, podczas gdy miarą rzetelności nie jest odsetek, lecz sam fakt powtarzalności naruszeń godzących w uczciwość (motyw 101 dyrektywy 2014/24/UE). Referencje z należyście wykonanych zamówień (załącznik nr 16) potwierdzają kompetencje techniczne, które nie są przedmiotem wątpliwości; nie odnoszą się natomiast do rzetelności informacyjnej, której dotyczą przesłanki wykluczenia. Wreszcie złożenie „zaktualizowanej” wersji dokumentów po upływie terminu składania ofert nie mogło poprawić sytuacji Wykonawcy: samooczyszczenie ma charakter jednokrotny i podlega ocenie według stanu z chwili złożenia oświadczenia o niepodleganiu wykluczeniu, a już sama data zaktualizowanego Oświadczenia (9 marca 2026 r.) przypada po upływie terminu składania ofert (5 marca 2026 r.); niezależnie od tego Zamawiający ocenił merytorycznie właśnie tę, najkorzystniejszą dla Wykonawcy wersję – z wynikiem opisanym w pkt V–VII.

VIII. Kolejna aktualizacja oświadczenia o samooczyszczeniu (oświadczenie z dnia 20 lipca 2026 r.)

W dniu 23 lipca 2026 r. Wykonawca z własnej inicjatywy przekazał za pośrednictwem Platformy kolejną, zaktualizowaną wersję dokumentów samooczyszczenia – „Oświadczenie Wykonawcy o przeprowadzeniu procedury samooczyszczenia (self-cleaning)” datowane na 20 lipca 2026 r. (dalej: „Oświadczenie z 20 lipca 2026 r.”), wraz z załącznikami oznaczonymi A1 i B1 oraz załącznikami numerycznymi nr 1–15. Zamawiający dokonał oceny również tej wersji, niezależnie od aktualności zastrzeżeń przedstawionych w pkt VII powyżej co do dopuszczalności modyfikowania treści samooczyszczenia po upływie terminu składania ofert.

Oświadczenie z 20 lipca 2026 r. obejmuje węższy i częściowo odmienny zestaw zdarzeń niż wersje wcześniejsze. Jako zdarzenie A wskazano ponownie wykluczenie Wykonawcy z dnia 23 grudnia 2025 r. przez Skarb Państwa – Dyrektora Sądu Apelacyjnego w Katowicach, a więc zdarzenie tożsame ze zdarzeniem B Oświadczenia z 9 marca 2026 r., ocenionym w pkt II–V powyżej. Jako zdarzenie B Wykonawca ujawnił po raz pierwszy nowe, wcześniej niewskazane wykluczenie: w dniu 23 marca 2026 r. Kujawsko-Pomorskie Inwestycje Regionalne sp. z o.o., działające jako pełnomocnik zamawiającego Kujawsko-Pomorska Akademia Innowacji, wykluczyły Wykonawcę na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp z postępowania nr KPCEI.ZP.13.2025 pn. „Opracowanie koncepcji, programy prac konserwatorskich i pełnej dokumentacji projektowokosztorysowej dla Zespołu Pałacowo-Parkowego w Wieńcu gmina Brześć Kujawski” i odrzuciły jego ofertę wstępną. Jak wynika z załącznika B1, podstawą wykluczenia było podanie w wykazie osób nieprawdziwej informacji o wartości kosztorysowej dwóch spośród pięciu inwestycji wskazanych na potwierdzenie doświadczenia kierownika zespołu (architekta) – zadeklarowano dla nich wartość powyżej 15 mln zł brutto, wymaganą zarówno jako warunek udziału, jak i przesłankę przyznania maksymalnej punktacji w kryterium „Doświadczenie

kierownika zespołu", podczas gdy ich rzeczywista wartość kosztorysowa wynosiła odpowiednio ok. 6 515 372,27 zł i 3 628 500 zł, co przyznał sam Wykonawca dopiero w wyjaśnieniach złożonych na wezwanie tamtego zamawiającego.

Oświadczenie z 20 lipca 2026 r. w dalszym ciągu nie obejmuje jakimkolwiek wyjaśnieniem ani środkiem naprawczym zdarzeń relewantnych dla przewidzianej w Postępowaniu przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp, tj. wypowiedzenia umowy przez GDDKiA (21 maja 2024 r.), odstąpienia od umowy przez Małopolski Szpital Ortopedyczno-Rehabilitacyjny im. prof. B. Frańczuka (21 marca 2025 r.) oraz warunkowego odstąpienia od umowy przez Szpital Mazowiecki w Garwolinie Sp. z o.o. (2 lipca 2025 r.), opisanych w pkt II i ocenionych w pkt VI powyżej. Milczenie to występuje mimo że sam załącznik A1 do Oświadczenia z 20 lipca 2026 r. – decyzja Sądu Apelacyjnego w Katowicach – zdarzenia te wprost przywołuje i ocenia jako wyczerpujące przesłanki art. 109 ust. 1 pkt 5 i 7 Pzp. Co więcej, Wykonawca w treści samego Oświadczenia z 20 lipca 2026 r. explicite zawęża przedmiotowy zakres podjętej procedury, wskazując, że „samooczyszczenie jest procedurą mającą wyeliminować uchybienia Wykonawcy, do których odwołują się art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 lub art. 109 ust. 1 pkt 8–10 ustawy Pzp i tylko przez pryzmat tego celu może być oceniane” – pomijając w tym wyliczeniu przesłankę z art. 109 ust. 1 pkt 7 Pzp. Stanowisko to nie znajduje oparcia w treści ustawy: art. 110 ust. 2 Pzp obejmuje swym zakresem wszystkie fakultatywne podstawy wykluczenia określone w art. 109 ust. 1 pkt 2–10 Pzp, a więc również pkt 7. Oświadczenie z 20 lipca 2026 r. nie usuwa zatem stwierdzonego w pkt VI powyżej braku samooczyszczenia w zakresie tej przesłanki – przeciwnie, potwierdza go wprost, skoro sam Wykonawca deklaruje, że nie obejmuje jej swoim zamierzeniem naprawczym.

Również w pozostałym zakresie Oświadczenie z 20 lipca 2026 r. powiela wady stwierdzone w pkt IV powyżej wobec Oświadczenia z 9 marca 2026 r. Przesłankę naprawienia szkody (art. 110 ust. 2 pkt 1 Pzp) Wykonawca ponownie kwituje twierdzeniem, że „przyczyna wykluczeń nie spowodowała jakichkolwiek szkód u osób trzecich”, nie wykazując naprawienia ani zobowiązania do naprawienia jakiejkolwiek szkody – w tym szkody mogącej wyniknąć z wprowadzenia w błąd zamawiającego w postępowaniu Kujawsko-Pomorskiej Akademii Innowacji przez zawyżenie wartości inwestycji referencyjnych. Wyjaśnienie faktów pozostaje wybiórcze: zdarzenie A opisano w sposób analogiczny do wcześniejszej wersji, pomijając ustalenia załącznika A1 co do pełnego zakresu podstaw wykluczenia i wcześniejszych zdarzeń historycznych (pkt II powyżej), a zdarzenie B przedstawiono jako wynik „błédnego zrozumienia kryterium oceny ofert”, pomijając ustalenie samego zamawiającego, że Wykonawca „co najmniej w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa potwierdził nieistniejący stan faktyczny w celu uzyskania korzyści w postaci punktacji”. Jako środki naprawcze wskazano ponownie powołanie „dedykowanego prawnika radcy prawnego Ł.M.” oraz „zaktualizowany Zbiór zasad” – a więc te same instrumenty, których strukturalną wadliwość i historyczną nieskuteczność (KIO 2143/23, KIO 2147/23) wykazano w pkt IV.3 powyżej.

Ujawnienie zdarzenia B ma przy tym znaczenie wykraczające poza jego formalne ujęcie w Oświadczeniu z 20 lipca 2026 r. Wykluczenie z dnia 23 marca 2026 r. nastąpiło na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp – a więc z tej samej przyczyny (przedstawienie zamawiającemu informacji wprowadzających w błąd), która legła u podstaw zarówno wykluczenia przez Sąd Apelacyjny w Katowicach (23 grudnia 2025 r.), jak i przez Sieć

Badawczą Łukasiewicz – Instytut Mikroelektroniki i Fotoniki (11 kwietnia 2025 r., pkt II powyżej) – i nastąpiło już po wdrożeniu opisywanych przez Wykonawcę środków naprawczych ze stycznia 2026 r. Powtórzenie się naruszenia tego samego rodzaju krótko po zadeklarowaniu skuteczności działań korygujących samodzielnie potwierdza ocenę przedstawioną w pkt VII powyżej: zastosowane środki nie odnoszą praktycznego skutku, a powtarzalność naruszeń – nie zaś jednostkowa skala uchybienia – ma dla oceny rzetelności Wykonawcy znaczenie rozstrzygające (motyw 101 dyrektywy 2014/24/UE). Oświadczenie z 20 lipca 2026 r. nie tylko zatem nie usuwa żadnej z wcześniej stwierdzonych wad samooczyszczenia, lecz dostarcza dodatkowego, samodzielnego dowodu potwierdzającego trafność dotychczasowej oceny.

Wobec powyższego Zamawiający ocenia, że Oświadczenie z 20 lipca 2026 r. nie zmienia w jakimkolwiek stopniu dokonanej wcześniej oceny skuteczności samooczyszczenia Wykonawcy ani wynikającej z niej konieczności odrzucenia jego oferty.

IX. Konkluzja

Wobec Wykonawcy zachodzą podstawy wykluczenia określone w art. 109 ust. 1 pkt 7, 8 i 10 Pzp, oparte na zdarzeniach pozostających w okresach z art. 111 pkt 4–6 Pzp: zdarzenia polegające na przedstawieniu informacji wprowadzających w błąd, w tym stwierdzone w dniu 23 grudnia 2025 r. oraz w dniu 23 marca 2026 r., mieszczą się w okresie rocznym (art. 109 ust. 1 pkt 10) i dwuletnim (art. 109 ust. 1 pkt 8), a zdarzenia z lat 2024–2025 dotyczące wcześniejszych umów – w okresie trzyletnim (art. 109 ust. 1 pkt 7). Wykonawca podjął wysiłek samooczyszczenia w trybie art. 110 ust. 2 Pzp – ponawiany i aktualizowany, ostatnio pismem z 20 lipca 2026 r. (pkt VIII powyżej) – jednak nie przyniósł on pożądanego skutku. Wykonawca nie udowodnił spełnienia żadnej z kumulatywnych przesłanek tego przepisu – nie naprawił szkody ani nie zobowiązał się do jej naprawienia, nie wyjaśnił wyczerpująco faktów i okoliczności naruszeń, które w istotnej części pominął, a w pozostałej zbagatelizował wbrew treści własnych załączników, oraz nie podjął środków konkretnych i

odpowiednich, poprzestając na powtórzeniu instrumentów o wykazanej uprzednio bezskuteczności, uzupełnionych o środki deklaratywne i pozbawione przymiotu niezależności – a sprzeczności oświadczeń złożonych w samym Postępowaniu potwierdzają, że deklarowane środki nie zmieniły praktyki Wykonawcy. Podjęte czynności nie są zatem wystarczające do wykazania rzetelności Wykonawcy, wobec czego jego oferta – jako złożona przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu – podlega odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a Pzp.

Dowody dołączone do odwołania:

Załącznik nr 6 oświadczenie Prezesa zarządu BBC z 6 lipca 2026 r. - Przeprowadzony audyt stanowił odrębną usługę prawną, zleconą do wykonania Kancelarii Radcy Prawnego Ł.M., prowadzonej przez radcę prawnego Ł.M. w ramach wykonywanej przez niego działalności zawodowej.

Okoliczność, iż radca prawny Ł.M. pełni jednocześnie funkcję prawnika in-house Spółki, nie oznacza, że audyt został sporządzony w ramach stosunku organizacyjnego łączącego go ze Spółką ani że nie mógł stanowić przedmiotu odrębnego zlecenia. Sporządzenie raportu nastąpiło w ramach odrębnej usługi prawnej świadczonej przez Kancelarię Radcy Prawnego Ł.M., na podstawie odrębnego stosunku zobowiązaniowego, niezależnego od umowy cywilnoprawnej łączącej radcę prawnego ze Spółką.

Fakt, iż ta sama osoba wykonuje na rzecz Spółki obsługę prawną na podstawie umowy cywilnoprawnej, nie wyłącza możliwości zlecenia jej – za pośrednictwem prowadzonej kancelarii – odrębnej usługi polegającej na przeprowadzeniu niezależnego audytu oraz sporządzeniu raportu. Są to dwa odrębne stosunki prawne o różnym przedmiocie i zakresie świadczenia.

W konsekwencji stwierdzenie zawarte w oświadczeniu o samooczyszczeniu, iż audyt został zlecony podmiotowi trzeciemu, odpowiada stanowi faktycznemu. Podmiotem realizującym usługę była kancelaria prawna wykonująca działalność gospodarczą, a nie Spółka BBC ani jej jednostka organizacyjna.

Jednocześnie stanowczo zaprzeczamy twierdzeniu, jakoby celem Spółki było wywołanie błędnego przekonania co do autora audytu lub wpływanie na ocenę Zamawiającego. W oświadczeniu nie podano żadnych informacji niezgodnych z prawdą ani nie zatajono okoliczności mających znaczenie dla oceny procedury self-cleaning. Fakt, że osobą wykonującą usługę był radca prawny Ł.M., był Zamawiającemu znany z załączonych dokumentów, wobec czego nie mogło dojść do wprowadzenia Zamawiającego w błąd ani wywołania mylnego wyobrażenia co do autorstwa raportu.

Ewentualna potrzeba doprecyzowania charakteru stosunku prawnego łączącego kancelarię z BBC mogła zostać wyjaśniona przez Zamawiającego w drodze wezwania do złożenia wyjaśnień. Nie może natomiast stanowić podstawy do przypisania Wykonawcy działania polegającego na próbie wywarcia wpływu na czynności Zamawiającego ani świadomego przedstawienia informacji niezgodnych z rzeczywistością.

Załącznik nr 7 – zestawienie zakresów przedmiotowych szkoleń prowadzonych w BBC w dniach: 24-25, 29 i 31 stycznia 2024 r., 3 i 7 października 2024 r., 9 stycznia 2026 r. i 27 marca 2026 r.

Załącznik nr 8 – umowa o świadczenie bieżącej obsługi prawnej z 30 kwietnia 2019 r. zawarta pomiędzy Ł.M., a BBC,

Załącznik nr 9 – zestawienie podstaw wykluczeń i wdrożonych środków naprawczych:

C – „Świadczenie usług inwestora zastępczego wraz z nadzorem inwestorskim dla zadania pn. „Przebudowa elewacji i dachu budynku Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie etap II realizacja” - Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie - Załączenie roboczej wersji samooczyszczenia i nieaktualnej informacji o sprawach spornych. - Posłużenie się niewłaściwym dokumentem. - Ograniczenie dostępu do plików roboczych, archiwizacja, rozmowa dyscyplinująca, obowiązek aktualizacji dokumentów - Nie.

D – „Opracowanie wielobranżowej dokumentacji projektowo – kosztorysowej dla zadania inwestycyjnego pn. Budowa budynku Sądu Okręgowego w Sosnowcu przy ul. Kościelnej” - Skarb Państwa- Dyrektor Sądu Apelacyjnego w Katowicach - Błędnie wypełniony JEDZ - Błąd w oświadczeniu - Kontrola Komisji i szkolenie dotyczące JEDZ oraz podstaw wykluczenia - Nie.

E – „Opracowanie koncepcji, programu prac konserwatorskich i pełnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla Zespołu Pałacowo-Parkowego w Wieńcu gmina Brześć Kujawski” - Kujawsko-Pomorska Akademia Innowacji - Błędne zrozumienie kryterium oceny ofert. - Błąd interpretacyjny. - Kontrola Komisji i szkolenie dotyczące kryteriów kwalifikacji i oceny ofert. - Nie.

Załącznik nr 10 – odwołanie BBC z 2 kwietnia 2026 r. wniesione w postępowaniu „Opracowanie koncepcji, programu prac konserwatorskich i pełnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla Zespołu Pałacowo-Parkowego w Wieńcu gmina Brześć Kujawski”, z którego wynika, że odwołujący zaskarżył wykluczenie go z postępowania.

Załącznik nr 11 – oświadczenie o wycofaniu odwołania z 2 kwietnia 2026 r. w sprawie KIO 1493/26

Załącznik nr 12 – informacja o zniesieniu terminu posiedzenia z udziałem stron dla sprawy KIO 1493/26

Załącznik nr 13 - poświadczenie Termoexport SA z 10 stycznia 2026 r., z którego wynika, że Termoexport poświadczył, że odwołujący wykonał kompleksową dokumentację projektową (projekt koncepcyjno-architektoniczny, projekt architektoniczno-budowlany, projekty techniczne, projekty wykonawcze, przedmiary i kosztorysy inwestorskie,

specyfikacje techniczne wykonania i odbioru robót) dotyczącą zadania "Przebudowa budynku nr 1 Małopolskiego Szpitala Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego im prof. Bogusława Frańczuka Etap I: przebudowa i remont dachu, wymiana okien i drzwi w budynku oraz odrestaurowanie elewacji, Etap II: przebudowa pomieszczeń budynku i dostosowania do obowiązujących przepisów sanitarnych i p/pożarowych" na zasadach i zgodnie z warunkami Umowy. Charakterystyka: powierzchnia zabudowy 1264m², powierzchnia użytkowa 2 533,85 m², powierzchnia całkowita 11 405,55 m², kubatura 15 596,40m³. Zamawiający potwierdził, że przedmiot zamówienia został zrealizowany prawidłowo, z należytą starannością i zgodnie z wymaganiami zamawiającego oraz obowiązującymi przepisami prawa.

Do pisma z 27 sierpnia 2026 r. odwołujący wskazał na proponowany wykaz załączników do pisma:

- 1. Pakiet S19 – zgodnie z pkt XXIII.1.
- 2. Pakiet Kraków / Thermoexpert – zgodnie z pkt XXIII.2.
- 3. Pakiet Garwolin – zgodnie z pkt XXIII.3.
- 4. Aktualizacja samooczyszczenia z 20.07.2026 r. wraz z kluczowymi dowodami wdrożenia – o ile wymaga ponownego złożenia do akt.
- 5. Matryca mechanizmów i środków oraz zestawienie szkoleń.
- 6. Dokumenty audytowe i umowa o świadczenie usług prawnych z 30.04.2019 r. – po uporządkowaniu roli autora audytu.
- 7. Wezwanie B-ACT z 18.06.2026 r., JEDZ B-ACT i odpowiedź.
- 8. Zweryfikowane zestawienie skali działalności/ofert – wyłącznie do proporcjonalności.
- 9. Pozostałe dowody wymienione w pkt XXIII, po nadaniu numeracji i sprawdzeniu ich obecności w aktach.

W rzeczywistości odwołujący złożył wraz z tym pismem:

S19 dowód nr 1 pismo odwołującego z 3 marca 2025 r. dotyczące oświadczenia o naliczeniu przez Zamawiającego kary umownej z tytułu wypowiedzenia umowy nr 2410.12.2020/2021 z dnia 27 sierpnia 2021 r., w którym odwołujący wskazał, że obciążenie spółki tą karą umowną jest niezasadne, gdyż wypowiedzenie umowy przez zamawiającego nie nastąpiło z przyczyn za które odpowiedzialność ponosi spółka. Odwołujący kwestionował także prawidłowość ustalenia wysokości kary jako niezgodnej z par. 36 ust. 7 umowy. Nadto wskazał w jego ocenie dodatkowe przyczyny dotyczące wyłącznie zamawiającego:

Spółka realizowała tylko jedno zadanie w ramach ww. umowy, co przełożyło się na wysokość wynagrodzenia wypłaconego Spółce. Gdyby bowiem rozpoczęto w terminie realizację dwóch zadań objętych umową to wysokość wynagrodzenia wypłaconego Spółce byłaby znacznie większa i tym samym kwota stanowiąca podstawę do obliczenia kary umownej z tytułu wypowiedzenia byłaby znacznie niższa. Powyższe, niezależnie od faktu, że Spółka nie uznaje samej zasadności naliczenia kary umownej, uzasadnia więc miarkowanie naliczonej przez

Zamawiającego kary umownej, czego Zamawiający nie uczynił.

S19 dowód nr 2 dotyczy noty księgowej nr 4012500015, w którym odwołujący ponownie zakwestionował skuteczność wypowiedzenia. Nadto podniósł, że W opinii Konsultanta Zgodnie z Umową Konsultant zobowiązany jest zawsze działać jako sumienny doradca Zamawiającego, działać we współpracy z Zamawiającym i na jego rzecz. Konsultant jest zobowiązany świadczyć Usługi z należytą dbałością, efektywnością oraz starannością, zgodnie z najlepszą praktyką zawodową i doświadczeniem.

Praca Nadzoru prowadzona była zgodnie z rolą Konsultanta określoną w Warunkach Kontraktu, prawie budowlanym i była wykonywana

wypełniania obowiązków Nadzoru Inwestorskiego określonych prawem budowlanym.

Personel Konsultanta, w tym Inspektorzy Nadzoru, byli obecni na Radach Technicznych i Radach Budowy oraz prowadzili swoją pracę na budowie w ramach wypełniania obowiązków w parciu o prawo budowlane.

Nie jest przy tym dopuszczalne prawnie kumulowanie kary z tytułu wypowiedzenia umowy oraz kary umownej z tytułu nieprzystąpienia do pracy przez personel Konsultanta. Kara umowna z tytułu wypowiedzenia umowy jest karą z tytułu niewykonania zobowiązania, natomiast kara umowna za nieprzystąpienie personelu do pracy to kara z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania. W sytuacji, gdy nienależyte wykonanie zobowiązania jest powodem wypowiedzenia umowy i naliczenia z tego tytułu kary umownej, to kara umowna z tytułu wypowiedzenia konsumuje karę z tytułu nienależytego wykonania umowy będącego podstawą wypowiedzenia. Nieprzystąpienie personelu do pracy było jedną z przesłanek wypowiedzenia umowy przez Zamawiającego, wobec czego naliczona przez Zamawiającego kara umowna z tytułu wypowiedzenia umowy skonsumowała karę z tytułu nieprzystąpienia do pracy przez personel. W omawianym przypadku kary te nie mogą być dochodzone łącznie.

S19 dowód nr 3 KR-801-342/23/PNW UMOWA O PRZEPROWADZENIE MEDIACJI W SADZIE POLUBOWNYM PROKURATORII GENERALNEJ RP z 5 lipca 2024 r. 3.

Wartość przedmiotu sporu: 322649,50 zł

S19 dowód nr 4 Umowa o świadczenie usług prawnych z 12 lutego 2025 r. z radcą prawnym Ł.M. na usług prawnych polegających na reprezentowaniu Zleceniodawcy w postępowaniu sądowym przeciwko Generalnej Dyrekcji Dróg

Krajowych i Autostrad Oddział Białystok o zapłatę.

Garwolin dowód nr 1 w odpowiedzi na wniosek odwołującego o udostępnienie informacji publicznej z dnia 9 lutego 2026 r. Szpital Mazowiecki w Garwolinie Sp. z o.o. poinformował, że w postępowaniu „Budowa budynku dla oddziałów dziennych rehabilitacji Szpitala Mazowieckiego w Garwolinie Sp. z o.o.”:

Ad. 1

Funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego oraz inwestora zastępczego w ramach realizacji przedmiotowej inwestycji pełnili:

1.J.S. – Inspektor nadzoru branży budowlanej – w okresie od dnia 23.09.2024 r. do dnia 31.01.2025 r.

2.Inwestor Zastępczy – w okresie od dnia 27.01.2025 r. do dnia 25.07.2025 r.

3.Od dnia 25.07.2025 r. funkcję Inspektorów nadzoru inwestorskiego pełnią:

1.M.K. – Inspektor nadzoru branży budowlanej – koordynator,

2.Ł.B. – Inspektor nadzoru branży budowlanej,

3.B.T. – Inspektor nadzoru branży sanitarnej, 4. K.S. – Inspektor nadzoru branży elektrycznej.

Garwolin dowód nr 2 Umowa o świadczenie usług prawnych z 16 września 2025 r. z radcą prawnym Ł.M. na usług prawnych polegających na reprezentowaniu Zleceniodawcy w postępowaniu sądowym przeciwko Szpitalowi Mazowieckiemu w Garwolinie SP. Z o.o o zapłatę.

Kraków dowód nr 1 Umowa o świadczenie usług prawnych z 28 maja 2025 r. z radcą prawnym Ł.M. na usług prawnych polegających na reprezentowaniu Zleceniodawcy w postępowaniu sądowym przeciwko Małopolskiemu Szpitalowi Ortopedyczno — Rehabilitacyjnemu z siedzibą w Krakowie o zapłatę.

oświadczenie - audyt - to ponowiony dowód nr 6 załączony do odwołania,

oświadczenie Zarządu szkolenia - oświadczenie z 6 lipca 2026 r., z którego wynika, że w dniach 24- 25 stycznia 2024 r., 29 stycznia 2024 r., 31 stycznia 2024 r., 3 października 2024 r., 7 października 2024 r., 9 stycznia 2026 r. i 27 marca 2026 r. w spółce zostały przeprowadzone szkolenia dla pracowników Działu Zamówień Publicznych oraz innych pracowników uczestniczących w procesie przygotowywania, weryfikacji i składania ofert w postępowaniach o udzielenie zamówień publicznych. Szkolenia obejmowały zagadnienia związane w szczególności z przepisami ustawy, zasadami przygotowywania ofert, podstawami wykluczenia wykonawców z postępowań, warunkami udziału w postępowaniach, dokumentami składanymi w toku postępowań, procedurami wewnętrznymi obowiązującymi w spółce oraz analizą praktycznych przypadków i aktualnego orzecznictwa.

Szczegółowy wykaz terminów szkoleń oraz ich zakres tematyczny zawiera załącznik nr 1 - zestawienie szkoleń (które było już załączone do odwołania jako dowód nr 7). To oświadczenie sporządzono celem potwierdzenia faktu przeprowadzenia wskazanych szkoleń.

Przetargi wygrane ze 109 - wykaz zawiera 16 nazw postępowań, wskazanie stosowanych przez zamawiających fakultatywnych podstaw wykluczenia oraz datę wyboru oferty.

tabela błędów self-cleaning - to ten sam załącznik, co dowód nr 9 załączony do odwołania.

Rozważania Krajowej Izby Odwoławczej (KIO):

KIO dopuściła wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Konsorcjum firm ZDI Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zamościu, ul. Jana Kiepury 6 i ZBM Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, ul. Cybernetyki 19B w charakterze uczestników postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego.

KIO nie dopatrzyła się okoliczności, które skutkowałyby odrzuceniem odwołania na podstawie art. 528 ustawy.

KIO oceniła, że odwołujący wykazał przesłankę materialno-prawną dopuszczalności odwołania z art. 505 ust. 1 ustawy. Odwołujący oczekuje, że w przypadku uwzględnienia odwołania jego oferta zostanie przywrócona do postępowania i weźmie udział w ocenie ofert. Według stanu na dzień 24 lipca 2026 r. oferta odwołującego nie była oceniana w kryteriach oceny ofert, stąd nie można przesądzić, czy uzyska w kryterium pozacenowym maksymalną punktację, jednak takiej możliwości nie można też na obecnym etapie postępowania wykluczyć. To oznacza, że odwołujący nadal ma interes w uzyskaniu zamówienia, natomiast wynik oceny zamawiającego nie jest obecnie znany, tym samym nie może skutkować stwierdzeniem, że odwołujący z pewnością nie ma szans na uzyskanie zamówienia. Tym samym nie sposób odmówić odwołującemu prawa do korzystania ze środka ochrony prawnej.

Postępowanie należało umorzyć na podstawie art. 520 ust. 1 ustawy w zakresie zarzutów nr 7 i 8 odwołania, bo odwołujący skutecznie cofnął te zarzuty w piśmie z 27 sierpnia 2026 r. Ustawodawca przewidział możliwość cofnięcia części zarzutów, co wynika wprost z art. 522 ust. 3 ustawy. Wycofanie zarzutów jest czynnością dyspozytywną odwołującego, która nie podlega kontroli KIO, a wycofanie powoduje taki skutek jakby zarzut nigdy nie był postawiony. Tym samym konieczne stało się umorzenie postępowania odwoławczego w części na podstawie art. 568 pkt. 1 ustawy.

Odwołanie w pozostałej części podlega oddaleniu na podstawie art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy, bo mimo tego, że część zarzutów odwołania KIO uznała za zasadne, to ich uwzględnienie nie powoduje, że odrzucenie oferty odwołującego i jego

wykluczenie nie było w części prawidłowe. Skoro zatem oferta odwołującego mimo częściowego uwzględnienia zarzutów, nie podlegała przywróceniu do postępowania, to nie zmieniała jego wyniku, a tym samym nie było podstaw do uwzględnienia odwołania, bo naruszenie przepisów ustawy nie miało wpływu na wynik postępowania.

Zarzuty 1.i 2 KIO rozpoznała łącznie, bo zarzut 1 dotyczy naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 7, art. 109 ust. 3, art. 111 pkt 4, art. 16 pkt 1-3 oraz art. 17 ust. 2 ustawy - przez bezpodstawne uznanie, że wobec BBC zachodzi podstawa z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, mimo niewykazania wszystkich jej kumulatywnych elementów dla któregośkolwiek z trzech kontraktów, a zarzut 2 naruszenia art. 109 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 16 pkt 2 i 3 ustawy - przez rozszerzającą wykładnię pkt 7 i faktyczne zastosowanie modelu oceny właściwego art. 109 ust. 1 pkt 5 ustawy, czyli oba odnoszą się do oceny dokumentu odwołującego nazwanego "Oświadczenie w przedmiocie informacji o sprawach spornych BBC z 12 marca 2026 r." i oceny tego, czy zamawiający prawidłowo zastosował art. 109 ust. 1 pkt 7 i prawidłowo nie zastosował art. 109 ust. 3 ustawy. Zarzuty zasługują na uwzględnienie, jednak nie skutkują uwzględnieniem odwołania, bo nie mają wpływu na wynik postępowania.

W ocenie KIO należy przyznać rację odwołującemu, że zamawiający nie skupił się na wykazaniu odwołującemu zaistnienia przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, ale wyłącznie na tym, że nastąpiły trzy zdarzenia polegające na odstąpieniu od umowy o zamówienie publiczne przez trzech zamawiających, nie mają charakteru drobnego ani odoosobnionego oraz dotyczą rodzajowo tożsamy lub zbliżonych umów do przedmiotu zamówienia w tym usług inwestora zastępczego dla podmiotów leczniczych. Co więcej ta ocena zamawiającego nie dotyczy przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, ale jest wskazana jako okoliczności uzasadniające odstąpienie od zastosowania art. 109 ust. 3 ustawy. Natomiast zgodzić się należy z odwołującym, że zamawiający niejako automatycznie ocenił, że skoro zamawiający odstępowali od zawartych z odwołującym umów, to następowało to z przyczyn leżących po stronie wykonawcy i oznaczało nie wykonanie w znacznym stopniu lub zakresie zamówienia publicznego, nienależytem jego wykonaniu lub długotrwałym nienależytym wykonaniu istotnego zobowiązania. Co więcej taki tok rozumowania zamawiającego potwierdza zdanie z pkt. VI uzasadnienia odrzucenia "Zakwestionowanie odstąpienia przed sądem nie uchyla przesłanki wykluczenia, której konstrukcja opiera się na fakcie zdarzenia, nie zaś na prawomocnym przesądzeniu jego zasadności." Z tego zdania w ocenie KIO wynika, że zamawiający stoi na stanowisku, że nie ma obowiązku przeanalizować argumentacji wykonawcy i dokonać oceny czy twierdzenia zamawiającego o przesłankach odstąpienia mieszczą się w granicach wyznaczonych przez art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy. KIO z takim stanowiskiem nie może się zgodzić, gdyby tylko samo zdarzenie odstąpienia aktywowało przesłankę z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, to kierując się zasadą racjonalnego ustawodawcy, ustawodawca poprzestałby na wskazaniu tego zdarzenia w podstawie wykluczenia, a nie zawierałby dodatkowych przesłanek jak:

- przyczyny leżące po stronie wykonawcy,
- znaczný stopień lub zakres niewykonania,
- nienależyte wykonanie
- długotrwałe nienależyte wykonanie istotnego zobowiązania.

Co więcej ustawa zna przypadki odstąpienia przez zamawiającego, który nie wpisują się w przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy. Wynikają one z art. 456 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, czyli sytuacje odpadnięcia interesu publicznego w dalszym wykonywaniu umowy, zagrożenie dla interesu bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa publicznego, czy dokonanie zmian umowy z naruszeniem art. 454 i art. 455 ustawy. Niewątpliwie te odstąpienia nie mogłyby być uznane za uzasadniające fakultatywne wykluczenie wykonawcy. Zatem nie można przyznać racji zamawiającemu, że wystarczające jest wystąpienie zdarzenia – odstąpienia od umowy przez zamawiającego, bez konieczności analizy zaistnienia wszystkich przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy.

KIO dostrzega różnicę pomiędzy art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, a art. 109 ust. 1 pkt 5 ustawy (którego oczywiście w tym postępowaniu zamawiający nie przewidział). Przepis art. 109 ust. 1 pkt 5 ustawy nakłada na zamawiającego konieczność wykazania poważnego naruszenia obowiązku zawodowego za pomocą stosownych dowodów. Takiego wymogu w art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy nie ma, ale to nie oznacza, że zamawiający nie powinien poinformować wykonawcy, dlaczego uważa, że ziszcila się przesłanka z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy. Tego w tym postępowaniu zamawiający nie zrobił.

Zdaniem KIO zatem zamawiający powinien wskazać do każdego ze zdarzeń indywidualnie, co uznał za przyczynę odstąpienia leżącą po stronie wykonawcy, czy była to przyczyna powodująca nie wykonanie zamówienia, czy to niewykonanie przyjęło znaczny stopień lub zakres, czy może było to nienależyte wykonanie, na czym polegało, a może dotyczyło tylko istotnego elementu zobowiązania, ale za to było długotrwałe.

Odwołujący przedstawił fakt zaistnienia zdarzenia - odstąpienia od umów, przedstawił dowody na to, że takie odstąpienia faktycznie miały miejsce oraz dowody na to, że się z tymi odstąpieniami nie zgadzał. Natomiast z uzasadnienia odrzucenia odwołującego nie można ustalić, które przyczyny w poszczególnych odstąpieniach zamawiający uznał za wpisujące się w przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 7 i dlaczego oraz nie można ustalić, dlaczego zamawiający nie dał wiary

wyjaśnieniom odwołującego.

W ramach pełnienia nadzoru na projektowaniu i realizacją robót oraz zarządzaniem kontraktami Projekt i budowa drogi S19 GDDKiA w odstąpieniu wskazała szereg przyczyn tego odstąpienia, a zamawiający nie wskazał, które z nich ocenił jako zależne od odwołującego i świadczące o niewykonaniu czy nienależytym wykonaniu zamówienia. Czy były to kwestie związane z zezwoleniem na wbudowanie pali z niewłaściwej stali, czy wydłużanie terminów realizacji zadania w wyniku nie dostosowywania się pracowników odwołującego do poleceń i oczekiwań inżyniera kontraktu, czy też inne jeszcze okoliczności, które spowodowały, że zamawiający ustalił, że zaistniały przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy. Nie wiadomo też czemu zamawiający nie uznał, że w świetle wyjaśnień odwołującego - załącznik nr 8 do oświadczenia z 12 marca 2026 r., że to odstąpienie było niezasadne i nieskuteczne, bo sprzeczne z postanowieniami umowy oraz zależne od okoliczności leżących po stronie GDDKiA (parametry gruntowe), albo okoliczności niezależnych od stron (zmiana decyzji środowiskowej, wydłużenie procedowania decyzji ZRID, czy pandemia, konflikt zbrojny na Ukrainie itp.)

Jeśli chodzi o przebudowę budynku nr 1 Małopolskiego Szpitala Ortopedyczno-Rehabilitacyjnego im. prof. B. Frańczuka, to również w tym przypadku w odstąpieniu zamawiającego podano 4 przyczyny tego odstąpienia - nie wiadomo, w których zamawiający dostrzegł spełnienie przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, nie można też ustalić dlaczego zamawiający nie dał wiary odwołującemu, że powodem rozwiązania umowy było niewykonanie odbioru dokumentacji projektowej przez zamawiającego i że to odwołujący od umowy odstąpił.

W ocenie KIO tu jednak należy zwrócić odwołującemu uwagę, że zamawiający nie dysponował informacjami dotyczącymi tego, że powodem odmowy przyjęcia dokumentacji był brak zgody odwołującego na zmianę zakresu umownego świadczenia i objęcia tym przedmiotem także audytu energetycznego, od którego zależało spełnienie celów programu unijnego, z którego środków częściowo było finansowane to zamówienie. Ta okoliczność nie została przekazana zamawiającemu w złożonym oświadczeniu i była jedynie przedmiotem oświadczenia procesowego odwołującego w trakcie prowadzonej rozprawy. Nie została też poparta jakimkolwiek dowodem. Również kwestia tego, że Thermoexpert był wykonawcą zastępczym po odwołującym w ramach spornego kontraktu i że zawarł z odwołującym umowę na wykonanie dokumentacji projektowej dla tego samego zadania i że wystawił później odwołującemu referencje nie był podany w oświadczeniu z 12 marca 2026 r., a to oznacza, że nie mógł być poddany przez zamawiającego ocenie pod kątem wpływu na ziszczenie się przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy albo na możliwość zastosowania art. 109 ust. 3 ustawy. Referencja została załączona dopiero do odwołania, a zatem nie mogła być przedmiotem oceny przez zamawiającego w ramach czynności z 24 lipca 2026 r. W ocenie KIO odwołujący mógł te okoliczności wykazać w składanym oświadczeniu pozyskując umowę o dofinansowanie spornego kontraktu, z której wynikałaby konieczność audytu energetycznego, składając własną umowę z zamawiającym Szpitalem oraz z Thermoexpert, a także składając zamawiającemu referencję, która była odwołującemu dostępna w dacie 12 marca 2026 r., bo była wystawiona 10 stycznia 2026 r.

Zdaniem KIO odwołujący ma świadomość, że podawane przez niego informacje o sprawach spornych nie rozwiewają w sposób jednoznaczny na korzyść odwołującego wszystkich okoliczności związanych z zaistniałymi zdarzeniami, bo sam odwołujący w piśmie z 27 sierpnia 2026 r. w odniesieniu do omawianej inwestycji wskazał:

„Właśnie dlatego odwołujący powołał pakiet: umowę BBC–Szpital, dokumenty zakresu świadczenia, dokumenty relacji BBC–Thermoexpert, materiał przekazania i odbioru, referencję z 10 stycznia 2026 r. oraz – o ile istnieje – dowód rozliczenia. Dopiero zestawienie tych dokumentów pozwala Izbie ocenić, czy późniejszy przebieg inwestycji wspiera wersję BBC co do przyczyn wcześniejszego braku odbioru.”

W rzeczywistości jednak odwołujący powołał w oświadczeniu wyłącznie dwa wezwania do odbioru, własne odstąpienie i odstąpienie Szpitala, a w odwołaniu referencję Thermoexpert. Zamawiający zatem nie dysponował takim zakresem dowodowym na jaki powołuje się odwołujący w tym piśmie, czyli nie miał umowy, dokumentów zakresu świadczenia, dokumentów relacji BBC-Thermoexpert, materiałów przekazania i odbioru, referencji oraz dowodu rozliczenia. Być może gdyby taki zestaw dokumentów zamawiający otrzymał dokonałby korzystnych dla odwołującego ustaleń faktycznych.

Nie zmienia to jednak faktu, że zamawiający powinien był wskazać w ramach podstaw faktycznych wykluczenia, z jakich powodów uznał, że odstąpienie krakowskiego zamawiającego wypełniało przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy.

Przechodząc do kontraktu "Pełnienie funkcji Inwestora Zastępczego w związku z realizacją zadania "Budowa budynku dla oddziałów dziennych rehabilitacji Szpitala Mazowieckiego w Garwolinie", to w tym przypadku nie można ustalić czy zamawiający uznał warunkowe odstąpienie za skuteczne. Faktycznie w pkt. VI odrzucenia oferty odwołującego zamawiający odnotowuje tę okoliczność, ale w żaden sposób nie odnosi się do tego, z jakich powodów uznał, że takie odstąpienie jest dopuszczalne i prawnie skuteczne. Ma to istotne znaczenie, bo jeśli uznać argumentację odwołującego, że polskie prawo nie zna instytucji odstąpienia pod warunkiem, to konsekwencją takiego uznania, byłby brak odstąpienia przez Szpital w Garwolinie od umowy, a więc brak zdarzenia, na które zamawiający się powołuje uznając zaistnienie podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 7. Ta sytuacja powoduje, że zamawiający nie tylko nie wykazał niewykonania, nienależytego niewykonania, czy długotrwałego niewykonywania, ale nie ustalił w sposób niebudzący wątpliwości, czy

wystąpił skutek wymagany w art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy - czyli odstąpienie od umowy o zamówienie publiczne przez zamawiającego. W dalszej kolejności również w tym przypadku podanych okoliczności odstąpienia jest co najmniej kilka, czyli brak wykazania doświadczenia pana Krawczyka o określonej wartości, brak odpowiedzi co do posiadanego doświadczenia przez innego członka personelu odwołującego, nieprawidłowe wykonywanie zamówienia w zakresie odbioru drenażu, czy nieprawidłowe wykonywanie zamówienia przez administratora budowy. W tym przypadku także zamawiający nie wskazał, które powody odstąpienia uznał za leżące po stronie wykonawcy, czy prowadziło to do niewykonania istotnego zakresu lub stopnia umowy, czy nienależytego wykonania, czy długotrwałego nienależytego wykonywania istotnego zobowiązania. Wreszcie nie zostało wskazane, dlaczego zamawiający nie dał wiary okolicznościom podanym przez odwołującego, które miałyby świadczyć o nie zaistnieniu przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 7, a zawartych w odpowiedzi na odstąpienie z 17 lipca 2025 r. - załącznik nr 15 do oświadczenia.

Zaniepokojenie KIO budzi natomiast stanowisko odwołującego z pisma z 27 sierpnia 2026 r. o treści „Jeżeli dodatkowo dokumenty znajdujące się w aktach potwierdzają, że po zakończeniu umowy Szpital nadal korzystał z osoby lub zasobu, który wcześniej przedstawiał jako źródło istotnej nieprawidłowości, fakt ten powinien być oceniony przy ustalaniu rzeczywistej wagi zarzutu.” To zdanie świadczy o tym, że odwołujący nie potrafi ustalić, co przedłożył zamawiającemu. KIO zatem wyjaśnia odwołującemu, że w przypadku tej inwestycji zamawiający otrzymał wraz z oświadczeniem o sprawach spornych z 12 marca 2026 r. odstąpienie z 2 lipca 2025 r. i odpowiedź z 17 lipca 2026 r., zaś przy piśmie z 27 sierpnia 2026 r. odwołujący złożył KIO odpowiedź Mazowieckiego Szpitala w Garwolinie w drodze dostępu do informacji publicznej z 17 lutego 2026 r., która nie była załączona ani do odwołania, ani do oświadczenia z 12 marca 2026 r., mimo że była dostępna odwołującemu.

Brak wykazania przez zamawiającego w uzasadnieniu faktycznym podstaw odrzucenia zaistnienia przesłanek z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy powoduje, że nie można było uznać czynności wykluczenia odwołującego na podstawie tego przepisu jako zgodną z przepisami ustawy, co powoduje zbędność rozpoznania zarzutów dotyczących możliwości zastosowania art. 109 ust. 3 ustawy, który może mieć zastosowanie wyłącznie w przypadku zaistnienia fakultatywnej podstawy wykluczenia. Uwzględnienie tych zarzutów nie ma jednak wpływu na wynik postępowania, bo Izba uznała za zgodne z przepisami ustawy wykluczenie odwołującego na podstawie art. 111 ust. 5 i 6 ustawy w związku z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy.

Zarzut nr 3 dotyczący naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy w zw. z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10, art. 110 ust. 2 i 3 oraz art. 16 ustawy - przez wybiórczą, wewnętrznie sprzeczną i nieadekwatną ocenę samooczystczenia, zarzut nr 4 dotyczący naruszenia art. 110 ust. 2 i 3, art. 125 ust. 1, art. 126 ust. 1 i 3 oraz art. 16 ustawy, interpretowanych zgodnie z art. 57 ust. 6 dyrektywy 2014/24/UE - przez uznanie, że samooczyszczenie ma charakter „jednokrotny”, a także zarzuty nr 9 dotyczący naruszenia art. 111 pkt 4-6 w zw. z art. 109 i art. 16 ustawy - przez nadanie zdarzeniom znajdującym się poza właściwymi okresami wykluczenia lub odnoszącym się do wcześniejszego modelu compliance faktycznie bezterminowego znaczenia obciążającego i nr 10 dotyczący naruszenia art. 109 ust. 3 oraz art. 16 pkt 3 ustawy - przez brak rzeczywistego testu proporcjonalności, w tym nieuwzględnienie charakteru i odmienności zdarzeń, braku wykazanej szkody, transparentności BBC, upływu czasu, nowych środków oraz późniejszego należytego wykonania projektu szpitalnego mimo włączenia w ten zakres art. 111 pkt 4 ustawy zdaniem KIO dotyczą zasadności wykluczenia odwołującego na podstawie art. 111 pkt 5 i 6 w związku z zaistnieniem podstaw wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy i dokonaną przez zamawiającego oceną self-cleaningu. KIO rozpoznała te zarzuty łącznie i uznała, że zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

W ocenie KIO dla prawidłowej oceny czynności zamawiającego należy wskazać na to, że to odwołujący objął self-cleaningiem z 12 marca 2026 r. zdarzenia wykraczające poza okres karencji z art. 111 pkt 5 i 6 ustawy, bo sam odwołujący zamawiającemu podał informację o odrzuceniu jego oferty przez GDDKiA w zakresie zadań dotyczących pełnienia nadzoru autorskiego nad projektowaniem i realizacją robót oraz zarządzaniem kontraktem dotyczącym zaprojektowania i budowy drogi ekspresowej S8 Wrocław – Kłodzko, w zakresie zadania pełnienia nadzoru nad realizacją robót oraz zarządzanie kontraktem pn. „Rozbudowa drogi krajowej nr 22 na odcinku Zlewo-Sucumin. To zamawiający dokonał ustaleń, które z podanych kontraktów mieszczą się w okresie 2 lat lub 1 roku od daty zaistnienia zdarzenia wykluczenia. Tym samym odwołujący nie może skutecznie zarzucać zamawiającemu, że ocenił skuteczność wdrożonego self-cleaningu także z uwzględnieniem tego, czy wdrożone środki eliminowały nieprawidłowości będące podstawą wykluczeń.

Podkreślić należy, że przedmiotem oceny w odniesieniu do tych zarzutów nie jest to, czy inni zamawiający zasadnie wykluczyli odwołującego w innych postępowaniach. Odwołujący bowiem przyznał, że tak było, skoro złożył samooczyszczenie, tym samym przedmiotem rozważań nie jest obecnie to, czy zamawiający wykazał przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10, ale to czy odwołujący udowodnił zamawiającemu, że nie podlega wykluczeniu, bo spełnił przesłanki z art. 110 ust. 2 ustawy i czy ocena dokonana przez zamawiającego na podstawie art. 110 ust. 3 ustawy była prawidłowa.

W ramach oceny z art. 110 ust. 3 ustawy zamawiający ma ocenić podjęte czynności naprawcze i ocenić je przez

pryzmat wagi i szczególnych okoliczności czynu sprawcy. Odwołujący w odwołaniu stoi na stanowisku, że zamawiający nie podał okoliczności czynu sprawcy i nie zbadał czy zastosowany środek jest adekwatny.

W ocenie KIO zatem konieczne jest zarysowanie ponownie stanu faktycznego sprawy:

13 marca 2026 r. ma miejsce otwarcie ofert.

W tej dacie wykonawca nie powinien podlegać wykluczeniu i ten stan niepodlegania wykluczeniu powinien się utrzymać nieprzerwanie aż do momentu wyboru oferty najkorzystniejszej.

W złożonym przez siebie JEDZu odwołujący przyznał, że znajdował się w sytuacji, w której wcześniejsza umowa w sprawie zamówienia publicznego została rozwiązana przed czasem i przyznał, że przedsięwziął środki w celu samooczyszczenia. Analogiczne oświadczenie złożył podmiot trzeci, na którym odwołujący polega. Natomiast odwołujący i podmiot trzeci potwierdzili, że nie są winni poważnego wprowadzenia w błąd przy dostarczaniu informacji. Jednocześnie odwołujący i podmiot trzeci złożyli informacje o sytuacjach spornych, które według zawartego w nich oświadczenia nie stanowiły zdarzeń kwalifikujących się do zaistnienia przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 7 jak i odwołujący samooczyszczenie dotyczące zaistniałych wykluczeń z postępowań na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10. Ma to istotne zdaniem KIO znaczenie, bo w ramach wykluczenia opisanego literze E zamawiający Sąd Apelacyjny w Katowicach odnosił się do sytuacji, w której odwołujący i podmiot trzeci w JEDZ wraz z ofertą oświadczyli, że nie podlegają wykluczeniu z fakultatywnych podstaw wykluczenia, a załączyli informacje o sprawach spornych i samooczyszczenie, a następnie w skutek wezwania do wyjaśnień złożyli nowe JEDZe, w których zmienili oświadczenia, co do niepodlegania wykluczeniu z fakultatywnych podstaw wykluczenia. Jest zatem zbliżona sytuacja, w której pomiędzy oświadczeniami zawartymi w JEDZach, a oświadczeniami załączanymi do oferty przez odwołującego zachodzą istotne rozbieżności. Nadto zamawiający Państwowe Muzeum Etnograficzne wskazał, że odwołujący nie wykazał, że podlegał wykluczeniu z postępowania prowadzonego przez Sąd Apelacyjny w Katowicach, mimo że wykluczenie miało miejsce przed terminem składania ofert i zamawiający wzywał odwołującego do wyjaśnień w tym zakresie, a odwołujący poza wyjaśnieniami dotyczącym postępowania Sądu Apelacyjnego w Katowicach zaktualizował oświadczenie o samooczyszczeniu ujawniając wykluczenie przez Sieć Badawczą Łukasiewicz oraz złożył wersję roboczą procedury samooczyszczenia, którą zamawiający Państwowe Muzeum Etnograficzne oceniło jako nieskuteczną z uwagi na złożenie niekompletnego samooczyszczenia oraz braki dowodowe.

W dacie otwarcia ofert w ofercie odwołującego znajdowało się oświadczenie o przeprowadzeniu procedury samooczyszczenia z 12 marca 2026 r., które na pierwszej stronie miało w stopce wskazanie v_22_10_2025 i poza dwoma wyżej wymienionymi zamówieniami wskazywało na wykluczenia w postępowaniach:

- „Świadczenie usługi inżyniera kontraktu dla zadania inwestycyjnego pn. Remont i budowa Centrum Kompetencji Mikroelektronika i Fotonika” (...) przez Sieć Badawczą Łukasiewicz z 11 kwietnia 2025 r., przy czym z załączonego dokumentu informacja o odrzuceniu oferty wynikało, że informacją wprowadzającą w błąd była informacja o powierzchni zadania referencyjnego wskazywanego na potwierdzenie spełniania warunku udziału ponad 4000 m2 podczas, gdy zamawiający przeprowadził procedurę z art. 128 ust. 5 ustawy i ustalił, że powierzchnia ta wynosiła 3 654, 55m2, a więc nie spełniała warunku

- Świadczenie usługi inwestora zastępczego wraz z nadzorem inwestorskim dla zadania pn: Przebudowa elewacji i dachu budynku Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie etap II realizacja przez Państwowe Muzeum Etnograficzne z 27 czerwca 2025 r. Tu w uzasadnieniu samooczyszczenia odwołujący podał, że podstawą wykluczenia było podanie nieprawidłowej informacji o powierzchni użytkowej pochodzącej od podmiotu trzeciego. Odwołujący nie załączył powołanego w samooczyszczeniu zawiadomienia o unieważnieniu postępowania, więc nie było możliwości sprawdzić, czy podana przyczyna wykluczenia została podana prawidłowo. Dopiero z aktualizacji samooczyszczenia z 23 kwietnia 2026 r. można było ustalić, że w rzeczywistości Państwowe Muzeum Etnograficzne wykluczyło odwołującego, bo nie przeprowadził skutecznego self-cleaningu, bo złożony dokument samooczyszczenia nie wykazywał podjęcia działań naprawczych w odniesieniu do ujawnionych w aktualizacji samooczyszczenia zdarzeń i jak to określił później odwołujący był wynikiem złożenia wersji roboczej, a nie dokumentu finalnego,

- Opracowanie wielobranżowej dokumentacji projektowo – kosztorysowej dla zadania inwestycyjnego pn Budowa budynku Sądu Okręgowego w Sosnowcu przy ul. Kościelnej przez Sąd Apelacyjny w Warszawie (tu omyłkowo wskazano Sąd Apelacyjny w Warszawie – prawidłowo Sąd Apelacyjny w Katowicach) z 23 grudnia 2025 r., przy czym w uzasadnieniu self-cleaningu odwołujący wskazał, że powodem wykluczenia było złożenie wersji roboczej samooczyszczenia, czego nie można było zweryfikować, bo odwołujący nie złożył wraz z samooczyszczeniem wskazanej w nim informacji o wyborze oferty najkorzystniejszej. Dopiero w aktualizacji samooczyszczenia z 23 kwietnia 2026 r. odwołujący złożył ten dokument i z jego treści wynikało, że odwołujący został wykluczony za to, że złożył w JEDZu nieprawdziwe oświadczenie, że nie podlega wykluczeniu z fakultatywnych podstaw wykluczenia, które pozostało w sprzeczności z załączonymi do oferty dokumentami i które próbował zastąpić oświadczeniem zgodnym z rzeczywistością, co zamawiający ocenił jako nieskuteczne. Nadto Sąd Apelacyjny w Katowicach uznał, że odwołujący

nie dokonał skutecznego samooczyszczenia, bo przedstawiane dowody i powołane procedury naprawcze w dużej mierze nie dotyczą zdarzeń będących podstawą wykluczeń, a zdarzeń wcześniejszych, zaś nawet powołane środki zaradcze wskazują, że podjęte czynności nie chronią odwołującego przed występowaniem dalszych zdarzeń skutkujących wykluczeniem.

Co do powołanych dowodów, to KIO nie neguje, że dowody nr 1, 2, 5, 6, 7, 9, 10, czyli zbiór zasad czy uchwały zarządu mogą tworzyć ramy organizacyjnoprawne mogące pod warunkiem stosowania się do nich prowadzić do uniknięcia zdarzeń będących podstawą wykluczeń. Niemniej jednak KIO wskazuje, że protokoły ze szkoleń i kontroli podejmowanych przez odwołującego w odniesieniu do zdarzeń historycznych, czyli z lat 2023, 2024 nie mogą być skutecznym argumentem na przywrócenie prawidłowego funkcjonowania odwołującego, skoro mimo ich przeprowadzenia nadal dochodzi do wykluczeń. Jak już KIO wskazywało w ustaleniach stanu faktycznego, do samooczyszczenia złożonego wraz z ofertą dołączono dowody nowych działań naprawczych i były to protokoły kontroli z 22 maja 2025 i 31 lipca 2025, które odwołujący odnosił do postępowania Państwowego Muzeum Etnograficznego, co w przypadku kontroli z 22 maja 2025 nie mogło mieć miejsca, bo wykluczenie nastąpiło w czerwcu 2025 r. Przy czym dodatkowo KIO dostrzega, że te protokoły nie mają charakteru zindywidualizowanego przez ustalenie przyczyny zdarzenia, osoby odpowiedzialnej i zalecenie adekwatnych do stwierdzonych przyczyn czynności do przedsięwzięcia i procedur do wdrożenia. KIO podziela też stanowisko zamawiającego, co do tego, że łączenie funkcji członka komisji ds. badania ofert i dedykowanego prawnika w osobie radcy prawnego Ł.M. może rodzić uzasadnione wątpliwości, co do skuteczności takiego rozwiązania, bo sam odwołujący w pkt 4 samooczyszczenia pisze, że komisja ma wyjaśniać ewentualne nieprawidłowości, które wpłynęły na wykluczenie wykonawcy z postępowań i dodatkowo czyni zastrzeżenie o braku powiązań z pracownikami Działu Zamówień Publicznych, a w pkt. 5 odnoszącym się do dedykowanego prawnika odwołujący wskazał, że został on powołany w celu udzielania Działowi Zamówień Publicznych porad w zakresie przygotowywania ofert przetargowych. Skoro ta sama osoba doradza, jak przygotować ofertę, to może nie być w stanie dostrzec błędów wynikających z zastosowania się do udzielonej porady, co więcej może nie być w stanie zdiagnozować, czy przyczyną zaistnienia nieprawidłowości był faktycznie, jak określa to odwołujący „ludzki błąd pracownika Działu Zamówień Publicznych”, czy błąd, który wynikał z zastosowania się do udzielonej porady. Kolejnym dokumentem, na jaki powołuje się odwołujący w samooczyszczeniu z 12 marca 2026 r. jest szkolenie pracowników z 1 lipca 2025 r. przy czym z programu tego szkolenia wynika, że dotyczyło ono pojęć używanych w dokumentacji projektowej, a jednocześnie, że omówiono przypadek case study, który oznaczono numerem postępowania wskazującym na postępowanie Państwowego Muzeum Etnograficznego, a w tym postępowaniu (jak to wynika z aktualizacji samooczyszczenia z 23 kwietnia 2026 r.) problemem było nieskuteczne samooczyszczenie, bo złożono wersję roboczą samooczyszczenia, a nie dokument finalny i nie załączono dowodów na wprowadzenie działań naprawczych. Tym samym trudno uznać, że ten dowód świadczy o tym, że odwołujący dobiera zakres szkolenia do bieżących zdarzeń powodujących wykluczenia. Do tego samooczyszczenia dołączono także wypowiedzenia umów o pracę, ale nie dotyczą one rozwiązania umowy w okresie wskazującym na jakiegokolwiek powiązanie z przedstawianymi okolicznościami wykluczenia.

Co do wykazów pomyślnie realizowanych zamówień czy zestawień postępowań, w których występowały fakultatywne przesłanki wykluczenia, a odwołujący nie został wykluczony, to w ocenie KIO te okoliczności nie mają żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, bo KIO nie bada rzetelności odwołującego w całej prowadzonej działalności gospodarczej, ale wyłącznie kontroluje czy zamawiający prawidłowo zastosował przepisy ustawy w konkretnym postępowaniu.

Aktualizacja samooczyszczenia z 23 kwietnia 2026 r. wskazała dwa postępowania, z których wynikało wykluczenie odwołującego, czyli postępowanie Państwowego Muzeum Etnograficznego i postępowanie Sądu Apelacyjnego w Katowicach, tu właśnie dołączono informacje o podstawach wykluczenia z tych postępowań. KIO dostrzegło, że w ramach tej aktualizacji nie podano informacji o wykluczeniu z postępowania na opracowanie koncepcji, programu prac konserwatorskich i pełnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla Zespołu Pałacowo-Parkowego w Wieńcu gmina Brześć Kujawski, mimo że wykluczenie odwołującego nastąpiło 23 marca 2026 r. KIO ma świadomość, że odwołujący w tej sprawie wniósł odwołanie 2 kwietnia 2026 r. i wycofał je dopiero 6 maja 2026 r. Niemniej jednak, skoro na rozprawie twierdził, że przedstawia informacje w celu jak największej transparentności, to powinien był wskazać, że doszło do takiego wykluczenia, ale nie jest ono ostateczne, bo wszczęto postępowanie odwoławcze. Kolejna aktualizacja samooczyszczenia nastąpiła dopiero 20 lipca 2026 r.

W tym samooczyszczeniu powołano się na kontrolę z 5 stycznia 2026 i szkolenie z 9 stycznia oraz nowe uchwały zarządu też ze stycznia 2026 w zakresie kontrolingu oraz 3 przypadki rozwiązania umowy o pracę, przy czym są one zanonimizowane i nie wskazują stanowisk pracy, których dotyczyły, nie można ich zatem powiązać z okolicznościami wykluczenia. KIO oczywiście dopuszcza sytuację, w której pracodawca nie stosuje wobec pracownika sankcji rozwiązania umowy, a zrywa z nim stosunek w wyniku np. porozumienia stron, jednak dla wykazania skuteczności środków naprawczych konieczne jest powiązanie, że zakończenie stosunku pracy niezależnie od podstawy prawnej było związane z uchybieniem pracowniczym skutkującym wykluczeniem odwołującego. Takiego powiązania nie wykazano.

Kontrola z 5 stycznia 2026 r. poza zmianą rozszerzeniem składu osobowego komisji i datą tej kontroli jest powieleniem ustaleń z poprzednich kontroli, czyli nie prowadzi indywidualizowanej oceny okoliczności powstania nieprawidłowości, nie identyfikuje osób odpowiedzialnych i nie zaleca czynności adekwatnych do zaistniałej sytuacji. Zakres tematyczny szkolenia w ocenie KIO jest adekwatny do okoliczności wykluczenia, przy czym szkolenie to nie uchroniło odwołującego przed złożeniem JEDZów i oświadczeń w sprawach spornych oraz samooczyszczenia, które wzajemnie się wykluczają w tym postępowaniu. Co podważa skuteczność przeprowadzonego szkolenia.

Także w tym samooczyszczeniu nie powołano kontroli z 25 marca 2026 r. i szkolenia 27 marca 2026 r. mimo, że zostały przeprowadzone i według odwołującego miały związek z wykluczeniem z postępowania w Wieńcu. Zdaniem KIO to mogłoby przemawiać na korzyść odwołującego, że mimo nie ostateczności decyzji o wykluczeniu w Wieńcu odwołujący natychmiast podejmuje działania zaradcze. Tak się jednak nie stało i dokumenty te zostają powołane dopiero w aktualizacji samooczyszczenia z 20 lipca 2026 r.

Samooczyszczenie z 20 lipca 2026 r. wskazuje na wykluczenia z postępowania Sądu Okręgowego w Katowicach i postępowania Kujawsko-Pomorskiej Akademii Innowacji. Dla postępowania Kujawsko-Pomorskiej Akademii Innowacji złożono informację, z której wynika, że odwołujący na potrzeby oceny w kryteriach oceny ofert złożył dodatkowe doświadczenie kierownika zespołu architektów w poz. 3 i 4 i potwierdził, że było to doświadczenie dotyczące wartości kosztorysowej inwestycji powyżej 15 mln, podczas, gdy w wyniku ustaleń zamawiającego wartość ta była istotnie niższa. Odwołujący jako przyczynę wskazał niezrozumienie kryterium oceny ofert i wskazał na kontrolę i szkolenie z marca 2026 r. oraz dodatkowe szkolenie z 8 lipca 2026 r. dodatkowo przedłożył też zestawienie dotyczące przyczyn wykluczeń i osób odpowiedzialnych, gdzie wskazano inicjały tych osób. Dodatkowo odwołujący wskazał, że osoba o inicjałach E.Z. rozwiązała umowę o pracę i wróciła do poprzedniego pracodawcy. Można przyjąć, że jest to ta sama osoba, którą odwołujący w załączniku nr 10 – oświadczenie odwołującego o przyczynach wykluczeń i osobach odpowiedzialnych zidentyfikował jako osobę odpowiedzialną za źle wypełniony JEDZ – jak napisał sam odwołujący „najpierw złożony JEDZ, że nie podlegamy wykluczeniu wraz z samooczyszczeniem, po wezwaniu do wyjaśnień złożony JEDZ, że podlegamy wykluczeniom”.

Przy czym KIO wzięła pod uwagę oświadczenie odwołującego złożone na rozprawie, że przygotowywanie JEDZa i dokumentów dotyczących samooczyszczenia następuje w ramach różnych poziomów organizacyjnych odwołującego. Za przygotowanie i wypełnienie JEDZa według odwołującego odpowiada zarząd i co podkreślono w wypowiedzi czyni to z należytą starannością, a za przygotowanie dokumentów samooczyszczenia odpowiadają pracownicy Działu Zamówień Publicznych. Zatem w świetle tego oświadczenia, że przyczyną wykluczenia w postępowaniu Sądu Apelacyjnego w Katowicach było „najpierw złożony JEDZ, że nie podlegamy wykluczeniu wraz z samooczyszczeniem, po wezwaniu do wyjaśnień złożony JEDZ, że podlegamy wykluczeniom”, to rozwiązanie umowy o pracę z pracownikiem Działu Zamówień odpowiedzialnym za przygotowanie samooczyszczenia, ale nie przygotowującym JEDZa nie mogło być uznane za skuteczny środek naprawczy. Analogicznie w tym postępowaniu odwołujący oświadczył, że wystąpił niezgodności w JEDZu i oczekiwał oparcia się na pozostałych złożonych dokumentach, a wręcz w odwołaniu oczekiwał nakazania zamawiającemu skierowania do odwołującego wezwania do złożenia wyjaśnień w przedmiocie różnic występujących między JEDZem, a pozostałymi oświadczeniami odwołującego. Skoro tak, to kwestia wypełnienia JEDZa przez zarząd odwołującego powinna być poddana kontroli i środkom naprawczym, skoro błąd ten wystąpił w postępowaniu Sądu Apelacyjnego w Katowicach i mimo kontroli i szkolenia został ponowiony w tym postępowaniu.

Z list obecności załączanych do szkoleń z 27 marca i 8 lipca 2026 r. nie wynika, że szkoleniu został poddany zarząd odwołującego. Tym samym nie można wysnuć wniosku, że działania te w postaci szkoleń zapobiegają w przyszłości zaistnieniu sytuacji, w której odwołujący będzie podawał wprowadzające w błąd informacje co do istnienia przesłanek wykluczenia w JEDZu, przeciwnie JEDZ złożony w tym postępowaniu także potwierdza, że odwołujący nie skutecznie przeprowadził wcześniejsze szkolenia dotyczące przesłanek wykluczenia, bo również w tym postępowaniu sam ocenił wypełnienie JEDZa jako niejednoznaczne, choć próbował bagatelizować te błędy i wyrażał oczekiwanie, że zamawiający będzie z odwołującym wyjaśniał rozbieżności pomiędzy JEDZami, a składanymi oświadczeniami o sprawach spornych i samooczyszczeniem i jego aktualizacjami.

Z przedstawionych dokumentów nie wynika, że odwołujący w jakikolwiek sposób wyciągnął konsekwencje pracownicze wobec osoby o inicjałach S. M., którą wskazał w omawianym załączniku nr 10 jako osobę odpowiedzialną w ramach postępowania Kujawsko-Pomorskiej Akademii Innowacji „za nieprawdziwą informację w zakresie wartości zamówienia, rzeczywista wartość była mniejsza niż warunek”.

Odwołujący w aktualizacji samooczyszczenia z 20 lipca 2026 r. powołał

„przyczyna wykluczeń nie spowodowała jakichkolwiek szkód u osób trzecich”, przy czym zamawiający Sąd Apelacyjny w Katowicach i Kujawsko-Pomorska Akademia Innowacji wykluczyli odwołującego na etapie przed złożeniem oferty i złożeniem oferty ostatecznej. Sąd Apelacyjny bowiem odrzucił wniosek o dopuszczenie odwołującego do udziału w postępowaniu, a Akademia Innowacji ofertę wstępną. Z uwagi na wykluczenie odwołującego na takim etapie wstępnym

postępowania nie można czynić ustaleń, czy gdyby do wykluczenia nie doszło, to ile mogliby zamawiający zaoszczędzić na wyborze ofert odwołującego. Niemniej jednak odwołujący podszedł do kwestii możliwości wystąpienia szkody bardzo swobodnie nie analizując możliwości wystąpienia szkody związanej z wydłużeniem się procedur prowadzenia postępowań o udzielenie zamówienia, co na pewno wystąpiło w postępowaniu w Wieńcu, bo tam odwołujący złożył odwołanie i następnie je wycofał, a także możliwości powstania szkody związanej z zawężeniem się konkurencyjności postępowania o udzielenie zamówienia, bo ilość ofert, które mogli uzyskać zamawiający uległa zmniejszeniu.

Odwołujący powołał

„6) Zwiększono nadzór nad pracownikami realizującymi umowy w przedmiocie zamówień publicznych, w szczególności poprzez wprowadzenie częstszych kontroli czynności wykonywanych przez pracowników odpowiedzialnych merytorycznie za realizację umów w przedmiocie zamówienia publicznego oraz obowiązku cyklicznego składania do Prezesa Zarządu Wykonawcy przez tych pracowników raportów o stanie realizacji zadań w ramach każdej z realizowanych umów.” Przy czym to zdanie występuje we wszystkich wersjach samooczystczenia i nie zostało poparte jakimkolwiek dowodem, że te raporty były zarządowi składane i podlegały ocenie, a Prezes Zarządu wyciągał jakieś wnioski z przedstawianych raportów.

W pkt 8 odwołujący stwierdził:

„8) Co istotne, prowadzone szkolenia przez Wykonawcę odnoszą swój skutek, gdyż prowadzą one do eliminacji wcześniej popełnianych błędów przez pracowników Wykonawcy. Jak wynika z przygotowanej przez Wykonawcę analizy historycznych powodów wykluczenia, których wykaz zawarto jako dowód do niniejszego pisma, błędy w ramach składanych ofert nie powtarzają się (...) – w ocenie KIO przeprowadzone szkolenia nie eliminują popełnianych błędów i błędy nie są popełniane tylko przez pracowników odwołującego, ale też przez Zarząd, który, jak oświadczył odwołujący, przygotowuje JEDZe. W ocenie KIO błędy się powielają w postępowaniach Państwowego Muzeum Etnograficznego Sądu Apelacyjnego w Katowicach i w tym postępowaniu występują błędy związane z wypełnieniem JEDZa, informowaniem o wykluczeniach i przedstawianiem skutecznego samooczystczenia. W ocenie KIO mimo, że błędy w tych postępowaniach są różne, to jednak ich mianownik jest wspólny – odwołujący nie potrafi jednoznacznie ustalić jak odpowiadać na pytania występujące w JEDZu i jak skutecznie wykazać, że jest wykonawcą rzetelnym. W postępowaniu Państwowego Muzeum Etnograficznego odwołujący zapomniał poinformować o wykluczeniu przez Sąd Apelacyjny w Katowicach, co wykrył sam zamawiający i złożył wersję JEDZa, która była niekompletna i została oceniona jako nieskuteczna, w postępowaniu Sądu Apelacyjnego w Katowicach odwołujący oświadczył, że nie podlega wykluczeniu, a złożył samooczystczenie, w tym postępowaniu odwołujący oświadczył, że podlega wykluczeniu z art. 109 ust. 1 pkt 7 i przedstawi samooczystczenie, a złożył informacje o sprawach spornych i oświadczył, że wykluczeniu nie podlega, natomiast oświadczył, że nie podlega wykluczeniu z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10, ale złożył samooczystczenie i jego dwie aktualizacje, a samooczystczenie z 12 marca 2026 r. także nie posiada wymienionych w nim załączników odnoszących się do powodów wykluczenia przez Państwowe Muzeum Etnograficzne i Sąd Apelacyjny w Katowicach (przy czym odwołujący myli siedzibę sądu przenosząc ją do Warszawy), referuje do wykluczeń z litery F, której nie ma w samooczystczeniu, myli powody wykluczenia w poszczególnych postępowaniach, a także dowody szkoleń świadczą, że odwołujący nie wie za co, w którym postępowaniu go wykluczono, bo twierdzi, że szkolenie z rozróżniania pojęć powierzchni dotyczy przypadku case study Państwowego Muzeum Etnograficznego.

Odwołujący w aktualizacji samooczystczenia z 20 lipca 2026 r. powołał także jako środki podjęte przez wykonawcę:

4) Podjęto następujące, konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe:

- a) Na podstawie Zbioru zasad zoptymalizowano system sprawozdawczości w zakresie przygotowywania ofert;
- b) Na podstawie Zbioru zasad zoptymalizowano struktury audytu wewnętrznego do monitorowania przestrzegania przepisów, wewnętrznych regulacji lub standardów;
- c) Dokonano powołania nowych członków działu kontrolingu uchwałą nr 1 z dnia 13.01.2026. Załącznik nr 7

Odwołujący przedstawił uchwałę zarządu dotyczącą zmian w zbiorze zasad, ale nie można ustalić, jakie elementy tego zbioru zmieniono i ocenić czy te zmiany mogą się przyczynić do eliminacji popełnianych błędów. Odwołujący wskazał na optymalizację systemu sprawozdawczości i struktur audytu, ale nie poparł tych twierdzeń jakimkolwiek dowodem, ani nie wyjaśnił co i w jakim zakresie zoptymalizowano, czemu ta optymalizacja ma służyć i w jaki sposób przenosi się to na możliwość eliminacji błędów. Co do powołania nowych członków działu kontrolingu, to bez wiedzy o zakresach ich obowiązków nie można ustalić, czy ich powołanie wywrze jakikolwiek wpływ na eliminację błędów odwołującego.

Zarysowanie tego stanu faktycznego jest w ocenie KIO niezmiennie istotne, bo wskazuje, że odwołujący nie ma racji twierdząc, że za każdym przypadkiem wykluczenia stoją inne przyczyny. Zdaniem KIO tak nie jest:

1. W przypadkach Państwowego Muzeum Etnograficznego w Warszawie, Sądu Apelacyjnego w Katowicach i w tym postępowaniu ujawnia się ten sam schemat postępowania – odwołujący ma problem z wypełnieniem dokumentu JEDZ i zachowaniem spójności z informacjami podawanymi w załącznikach do tego dokumentu w zakresie dotyczącym fakultatywnych podstaw wykluczenia. W ocenie KIO ustalony stan faktyczny oraz rozważania

poczynione powyżej pokazują, że odwołujący nie panuje nad przepływem informacji, nie sprawdza dokumentów przed ich wysłaniem, nie prowadzi ewaluacji szkoleń. Nie jest bowiem tak, że przeprowadzenie szkolenia gwarantuje nabycie wiedzy przez pracownika. Przeciwnie dopiero test wiedzy sprawdzi, czy pracownik wyniósł jakąkolwiek korzyść z przeprowadzonego szkolenia. Pomija konieczność podniesienia wiedzy z zakresu prawa zamówień publicznych w ramach zarządu, który ma odpowiadać za wypełnianie JEDZy. Odwołujący korzysta z dokumentów już wytworzonych i jedynie modyfikuje je do nowych okoliczności, przy czym nie sprawdza czy ta modyfikacja jest prawidłowa, choćby czy nie znajdują się odwołania do okoliczności nie wskazanych, czy są załączone wszystkie wymienione w piśmie dowody. Pokazały to wszystkie trzy postępowania – Państwowe Muzeum Etnograficzne, Sąd Apelacyjny w Katowicach i bieżące postępowanie. Odwołujący nie zapewnia przepływu informacji o wykluczeniach na bieżąco. Najbardziej liberalny w tym zakresie był zamawiający Państwowe Muzeum Etnograficzne, który choć dostrzegł, że nie został poinformowany o wykluczeniu z postępowania Sądu Apelacyjnego w Katowicach umożliwił odwołującemu wyjaśnienie tego stanu rzeczy, a mimo to odwołujący nie przedstawił ostatecznej wersji samooczystczenia. Natomiast schemat nieinformowania na bieżąco o zdarzeniach powodujących wykluczenie wystąpił także w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach i u tego zamawiającego. Odwołujący nie sprawdza tego o czym informuje, okoliczności wykluczeń są podawane niezgodnie ze stanem rzeczywistym, dowody mimo ich powołania nie są załączane, pojawia się natomiast olbrzymia ilość nawet do 355 stron dokumentów, których wartość dowodowa jest niewielka, lub wręcz są one zbędne. W ocenie KIO diagnoza zamawiającego Sądu Apelacyjnego w Katowicach co do chaosu informacyjnego wywoływanego przez odwołującego jest jak najbardziej trafna. Odwołujący przedstawia szereg informacji zbędnych lub pozornych, których nie wiąże z konkretnymi okolicznościami. To wszystko powoduje, że nie można uznać, że wprowadził zasady szkolenia, kontrole w celu rzeczywistej naprawy swojego przedsięwzięcia. Co więcej wydaje się, że odwołujący ma tego pełną świadomość. To wynika wprost z jego stanowiska z pisma z 27 sierpnia 2026 r., w którym odwołujący podejmuje ocenę samodzielną zestawu dokumentów, który mógłby przekonać KIO lub zamawiającego. Odwołujący wręcz wskazuje, że jeśli określone dowody nie zostały załączone, to zamawiający i KIO mają prawo do negatywnej oceny skuteczności samooczystczenia. KIO potwierdza, że zakres dowodowy jaki sam odwołujący w piśmie z 27 sierpnia 2026 r. uznał za niezbędny dla wykazania niezasadności decyzji zamawiającego nie został ani zamawiającemu, ani KIO przedstawiony.

Przykładowo odwołujący wskazał:

„Jeżeli jednak zamawiający kwestionuje realność audytu, zasadne jest przedłożenie co najmniej wyciągu z ustaleń i rekomendacji oraz dowodów ich wdrożenia. Odwołujący nie oczekuje, że sama strona tytułowa raportu przekona Izbę. Oczekuje oceny treści systemu i dowodów jego działania.” – została przedstawiona wyłącznie strona tytułowa audytu z 15 stycznia 2026 r. z oznaczeniem, że jest to dokument poufny,

„Dlatego wartość dowodowa nie powinna być oceniana na podstawie schematu organizacyjnego w abstrakcji, tylko na podstawie praktyki: kto przygotowuje dokument, kto go sprawdza, czy istnieje weryfikacja krzyżowa, czy są wypełnione karty i checklisty, czy zmieniono dostępy do wersji roboczych, czy są ślady akceptacji, czy szkolenia mają program i uczestników, czy po zdarzeniu powstaje kontrola z ustaleniem przyczyny. Jeżeli BBC przedkłada tylko puste wzory, Zamawiający może słusznie podważać realność środka. Jeżeli jednak przedkłada wypełnione dokumenty stosowane przed 24 lipca 2026 r., trzeba ocenić je jako dowód wdrożenia.” – przedstawiono wzór check listy, brak wykazania zmian dotyczących dostępu do wersji roboczych, po zdarzeniu jest kontrola z tymi samymi ustaleniami, co w poprzednich przypadkach, które nie wyeliminowały błędów.

„Samo oświadczenie zarządu ma ograniczoną moc. W połączeniu z listami uczestników, programami, datami, protokołami kontroli i wypełnionymi kartami może jednak pokazać ciąg działań, którego odpowiedź Zamawiającego nie analizuje w sposób funkcjonalny.” – nie wiadomo o jakie karty chodzi, ale tu dodatkowo można wskazać, że odwołujący na rozprawie twierdził, że JEDZ wypełnia zarząd, a dokumenty samooczystczenia pracownik Działu Zamówień Publicznych, ale z list obecności na szkoleniach nie wynika, że zarząd był przeszkolony do prawidłowego odczytania JEDZa, ani, że pracownikom wyjaśniono jak zarząd rozumie fakultatywne przesłanki wykluczenia i kiedy uważa, że przepisy art. 109 ust. 1 pkt 7, 8 i 10 nie mają zastosowania, a kiedy stoi na stanowisku, że należy podjąć samooczystczenie.

- „Prawidłowe pytanie brzmi: czy po kolejnych zdarzeniach do istniejącego systemu dodano środki adekwatne do ujawnionej przyczyny i czy istnieją dowody ich stosowania. Aktualny materiał wskazuje m.in. kontrole z 5 stycznia i 25 marca 2026 r., szkolenia z 9 stycznia, 27 marca i 8 lipca, aktualizacje zasad, zmiany w kontrolingu, zwiększony nadzór i raportowanie.” – nie ma żadnego materiału dowodowego poza oświadczeniami odwołującego, że były aktualizacje zasad, zwiększony nadzór i raportowanie, co do zmian w kontrolingu została podjęta uchwała, brak dowodów na wdrożenie jej w życie oraz brak zakresu obowiązków dla nowo powołanych kontrolerów,

- „W JEDZ BBC zaznaczono „TAK” przy pytaniu o wcześniejszą umowę rozwiązana przed czasem lub porównywalne

sankcje, pole szczegółowych informacji pozostawiono niewypełnione, przy pytaniu o środki self-cleaning zaznaczono „TAK”, a jako opis wskazano „Informacje o sytuacjach spornych wraz z załącznikami”. Jednocześnie sam załącznik został opatrzony wyraźnym nagłówkiem: „przedmiotowe nie stanowi samooczyszczenia”. To jest nieprecyzyjne powiązanie formularza z załącznikiem. Nie oznacza jednak automatycznie świadomej sprzeczności co do materialnej odpowiedzialności z pkt 7.” – odwołujący dostrzega nieprawidłowość, ale dalej mówi o nieświadomej sprzeczności, podczas gdy tylko Sąd Apelacyjny w Katowicach wykluczył odwołującego z art. 109 ust. 1 pkt 8, pozostali zamawiający ustalili wyłącznie lekkomyślność lub zwykłe niedbalstwo – zatem odwołujący potwierdził nieprawidłowe zachowanie, ale nie zbadał ich w świetle przesłanek wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10.

- „Po piąte – deklaracyjny lub przyszły charakter części uchwał i wzorów. Ten zarzut można odeprzeć wyłącznie dowodem praktyki. Dlatego Odwołujący powołuje wypełnione check-listy, karty weryfikacji, listy i programy szkoleń, dokumenty zmian dostępu i odpowiedzialności oraz inne ślady stosowania procedur przed 24 lipca 2026 r. Jeżeli takich dowodów nie ma, sama deklaracja uchwały będzie słaba. Jeżeli są, Zamawiający nie może oceniać systemu wyłącznie przez stylistykę zdania w uchwale.” – KIO ustaliło, że mimo dostrzeżenia przez odwołującego konieczności wykazania realności funkcjonowania uchwalonych zasad, odwołujący takich dowodów nie przedłożył. Sam odwołujący ocenił, że deklaracja wynikająca z uchwały jest „słaba” czyli nie świadczy o adekwatnym i realnym działaniu naprawczym.

KIO dostrzegło też, że w piśmie z 27 sierpnia 2026 odwołujący używa pojęć wcześniej nie używanych jak ŚCO czy Parczew nie wiążąc ich z niczym konkretnym – argumentacja ta wskazuje na przygotowawczy charakter pisma, a nie na jego ostateczny kształt, co powieli sytuację już mającą miejsce w tym postępowaniu np.:

„W materiałach wypracowanych w postępowaniu Parczew znajdują się dokumenty, które mogą realnie wzmocnić obecne stanowisko, ale tylko pod warunkiem prawidłowego osadzenia ich w zarzutach odwołania. Nie jest zasadne automatyczne przenoszenie tamtej argumentacji do niniejszej sprawy. Tamta sprawa obejmowała również wątki RNC, tajemnicy przedsiębiorstwa i dokumentów specyficznych dla innego postępowania. W ŚCO trzeba wykorzystać wyłącznie te elementy, które dowodzą faktów istniejących przed 24 lipca 2026 r. i odpowiadają zarzutom nr 1–6 oraz 9–10.”

„Zestawienie podstaw wykluczeń i środków naprawczych powinno zostać zmodyfikowane. Ostatnia kolumna nie powinna pytać ogólnie, czy „błąd się powtórzył”, bo Zamawiający słusznie może odpowiedzieć, że były kolejne wykluczenia z tego samego przepisu. Pytanie powinno brzmieć: „Czy po wdrożeniu środka wystąpiło zdarzenie wynikające z tego samego zidentyfikowanego mechanizmu przyczynowego?”. Dopiero taka matryca pozwala ocenić adekwatność art. 110 ust. 2 pkt 3 Pzp.” – tu KIO dostrzega, że mimo zawartej w piśmie z 27 sierpnia 2026 r. sugestii zmiany ostatniej kolumny zestawienia podstaw wykluczeń, to odwołujący składa ponownie ten dokument z takim właśnie opisem ostatniej kolumny, jaki sam ocenia jako niewłaściwy.

„W poprawionej matrycy należy konsekwentnie unikać sformułowania, że „błąd się nie powtórzył”, jeżeli przez błąd rozumie się wyłącznie kwalifikację prawną z art. 109 ust. 1 pkt 8 lub 10 Pzp. Bezpieczniejsza i trafniejsza jest kategoria mechanizmu przyczynowego: użycie niewłaściwej wersji dokumentu, błędne zaznaczenie pola JEDZ, błędna interpretacja kryterium albo niezeweryfikowanie danych źródłowych. Dopiero ustalenie, że po wdrożeniu danego środka powtórzył się ten sam mechanizm, może realnie podważać skuteczność tego środka.” – odwołujący domaga się, aby zamawiający pominął fakty podane mu przez samego odwołującego w kolejnych samooczyszczeniach i skupił się wyłącznie na aktualizacji z 20 lipca 2026 r., ale zdaniem KIO odwołujący próbuje z okresu karencji wynikającego z art. 111 pkt 5 i 6 wyciągnąć dla siebie korzyść przy ocenie wdrożonych środków naprawczych. Odwołujący oczekuje bowiem, że zamawiający nie będzie oceniał i analizował wcześniejszych kontroli i szkoleń i nie będzie oceniał omawianych środków przez pryzmat sytuacji zaistniałej przy przedstawianiu informacji w jego własnym postępowaniu. W ocenie KIO jest to oczekiwanie nieuprawnione. Przepis art. 111 pkt 5 i 6 ustawy określa jedynie czasookres, w którym wykonawca podlega wykluczeniu, a nie zakreśla ram czasowych oceny skuteczności wdrażanych środków naprawczych. Zamawiający ma prawo ocenić czy nowe kontrole i wdrożenia mogą zapobiec w przyszłości popełnianiu błędów przez odwołującego przez pryzmat posiadanych informacji, że wcześniej prowadzone kontrole o tych samych elementach ujawnionych w protokole kontroli, co kontrola z marca 2026 r. i szkoleniach o zbliżonym zakresie tematycznym i z udziałem podobnej grupy osób tak w zakresie podstaw wykluczenia, jak i odczytywania informacji dotyczących warunków i kryteriów do szkoleń prowadzonych 27 marca 2026 r. i 8 lipca 2026 r., mogą świadczyć o tym, że takie szkolenia są skutecznym środkiem mogącym zapobiegać popełnianiu błędów w przyszłości.

„Z materiałów Parczewa należy wyłączyć z obecnego pakietu wszystkie elementy dotyczące tajemnicy przedsiębiorstwa, wyjaśnień rażąco niskiej ceny, ofert konkurencyjnych, referencji Dekerta i Gdynia używanych tam do innych warunków oraz proceduralnych pism specyficznych dla Parczewa. Samo odwołanie z postępowania Parczew nie powinno być traktowane jako dowód prawdziwości twierdzeń faktycznych, ponieważ stanowi stanowisko procesowe, a nie źródło faktu.” – nie wiadomo jaki jest cel przedstawiania tych twierdzeń tak w odniesieniu do wielokrotnie podnoszonego Parczewa i jakie znaczenie mają referencje Dekerta i Gdyni. W świetle takich oświadczeń zawartych w piśmie z 27

sierpnia 2026 r. KIO może dojść jedynie do przekonania, że odwołujący nie analizuje dokumentów przed ich złożeniem i przedstawia dowolne informacje jedynie w celu zbudowania pozorów obszerności i wnikliwej analizy swojego stanowiska, a w rzeczywistości wywołuje jedynie wrażenie, że nie panuje nad obiegiem informacji, które składa. To także wskazuje na prawidłową analizę poczynioną przez zamawiającego, że całokształt zachowań odwołującego nie potwierdza skuteczności wdrożenia środków naprawczych, a w konsekwencji prowadzi do wniosku, że diagnoza zamawiającego o nieskutecznym przeprowadzeniu samooczyszczenia jest prawidłowa i znajduje oparcie w art. 110 ust. 3 ustawy.

Również wskazane w piśmie z 27 sierpnia 2026 r. wnioski dowodowe nie znajdują oparcia w faktycznie przedstawionym materiale dowodowym - brak jest szeregu dokumentów w tych wnioskach wskazanych, których nie można uzupełnić z dokumentacji przedstawionej przez zamawiającego, bo dotyczą postępowań prowadzonych przez innych zamawiających lub wytworzonych w toku realizacji umów na rzecz innych zamawiających jak:

1Pakiet S19: wypowiedzenie, odpowiedź BBC, dokumenty źródłowe sporu oraz dowody formalnego postępowania mediacyjnego przed Sądem Polubownym przy Prokuraturii Generalnej RP. Rzeczywisty spór o przyczynę i brak podstaw do utożsamienia samego wypowiedzenia z kwalifikowanym naruszeniem; zarzuty 1–2.

2Pakiet Kraków/Szpital/Thermoexpert: umowa i zakres BBC–Szpital, wezwania i oświadczenia z lutego–marca 2025 r., dokumenty relacji z Thermoexpert, referencja 10.01.2026, odbiór/rozliczenie – w zakresie posiadanym.

Znaczenie późniejszego wykorzystania tego samego albo zasadniczo zbieżnego rezultatu dla oceny przyczyn pierwotnego sporu; zarzuty 1, 10.

3Pakiet Garwolin: oświadczenie z 02.07.2025, odpowiedź BBC z

17.07.2025, dokumenty akceptacji personelu i wcześniejszej wiedzy Szpitala, dokumenty dotyczące zarzucanych nieobecności i odbioru drenażu; ewentualnie dowód dalszego korzystania z kwestionowanego zasobu.

Indywidualizacja przyczyny, wagi i związku przyczynowego; zarzuty 1–2.

5Wypełnione check-listy, karty weryfikacji, dowody zmianostępów, obiegu i odpowiedzialności stosowane przed 24.07.2026 r. Faktyczne wdrożenie systemu, nie tylko wzory; zarzut 3.

6Załączniki Parczew nr 6–9 po weryfikacji: oświadczenie o audytach, oświadczenie i zestawienie szkoleń, umowa prawna 30.04.2019, zestawienie podstaw i środków – z poprawioną matrycą mechanizmów. Audyt, szkolenia, relacja autora audytu z BBC, przyczyna–środek–rezultat; zarzut 3.

7Zweryfikowane zestawienie ofert z 2025 r. (Parczew zał. 10 / aktualny załącznik liczby ofert). Wyłącznie mianownik dla oceny częstotliwości i proporcjonalności; zarzut 10.

9JEDZ BBC złożony w ŚCO wraz z „Informacją o sytuacjach spornych” i odrębnym pakietem self-cleaningu

Znaczenie odesłania w formularzu i trzy odrębne warstwy: fakt rozwiązania – spór o pkt 7 – self-cleaning A–B; zarzuty 3, 5.

2.drugi problem, jaki ma odwołujący to prawidłowa weryfikacja informacji podawanych zamawiającemu w ramach wykazywanego doświadczenia zawodowego. W ocenie KIO nie ma znaczenia, czy informacja o doświadczeniu dotyczy kryterium oceny ofert, czy warunku udziału w postępowaniu. W obu sytuacjach odwołujący nie sprawdził poprawności podawanych danych u źródła, a potem próbował wykazać, że źle zrozumiał wymóg. W ocenie KIO zatem problemem jest weryfikacja informacji pochodzących od innych podmiotów w zakresie posiadanego przez nie doświadczenia, czy to w odniesieniu do powierzchni, jak w przypadku Sieci Badawczej Łukasiewicz, czy w odniesieniu do wartości kosztorysowej jak w przypadku Kujawsko-Pomorskiej Akademii Innowacji. Odwołujący w tym zakresie wskazał na kontrolę i szkolenia pracowników. Natomiast w ocenie KIO bez przedstawienia dowodów na to, że odwołujący domaga się od osób podających mu informacje o doświadczeniu przedstawienia dowodów świadczących o istotnych parametrach tego doświadczenia mających znaczenie dla oceny spełniania warunku czy kryterium. Gdyby odwołujący wyciągnął wnioski z wykluczenia przez Sieć Badawczą Łukasiewicza i wdrożył ścieżki w tym wykluczeniu sugerowane, a więc zweryfikowanie informacji u zamawiającego na rzecz, którego wykazane doświadczenie było wykonane, to nie podałby w postępowaniu Kujawsko-Pomorskiej Akademii Innowacji wartości kosztorysowej inwestycji powyżej 15 mln zł. w poz. 3 i 4 wykazu. Kujawsko-Pomorska Akademia Innowacji podobnie jak Sieć Badawcza Łukasiewicz zdiagnozowała, że „Należyta staranność profesjonalisty nakłada na Wykonawcę, który składa ofertę, dokumenty i oświadczenia w toku postępowania, aby upewnić się, czy deklarowany w nich stan rzeczy odpowiada rzeczywistości”. Samo szkolenie bez wdrożenia ścieżki kontroli podawanych informacji, w ocenie KIO nie może świadczyć o wdrożeniu skutecznego środka naprawczego, a odwołujący nie przedstawił dowodów wypełnionych check list, czy dowodów na prowadzenie kontroli krzyżowej w ramach dokumentów gromadzonych do postępowania. Odwołujący jedynie gołostownie zapewnił, że żąda oświadczeń o kompletności i prawidłowości podawanych danych, jednak samych tych oświadczeń nie złożył. Nie wskazał czy i w jaki sposób weryfikuje informacje podawane mu przez osoby, których kwalifikacje i doświadczenie mają przesądzać o spełnianiu warunków udziału albo umożliwiać pozyskanie

punktów w kryteriach oceny ofert. W tym zakresie KIO przyznała rację zamawiającemu, że samooczyszczenie nie przedstawiło skutecznych i adekwatnych do stopnia uchybienia środków naprawczych, które mogłyby być uznane za przywracające rzetelność odwołującego.

Zarzut nr 5 dotyczący naruszenia art. 128 ust. 1 i 4 w zw. z art. 125 ust. 1 i art. 16 ustawy - przez zaniechanie wyjaśnienia oczywistej relacji między JEDZ a dokumentem „Oświadczenie w przedmiocie informacji o sprawach spornych (przedmiotowe nie stanowi samooczyszczenia)” oraz przez wykorzystanie niewyjaśnionych omyłek redakcyjnych jako argumentu o nierzetelności i zarzut nr 6 dotyczący naruszenia art. 16 pkt 1-3, art. 17 ust. 2 i art. 128 ustawy - przez nierówne traktowanie wykonawców KIO rozpoznała łącznie, bo w ocenie KIO istota tego zarzutu sprowadza się do oceny sytuacji, w której oświadczenia wynikające z JEDZa i inne złożone przez odwołującego dokumenty wzajemnie sobie zaprzeczają. Zarzuty te nie zasługują na uwzględnienie.

W ocenie KIO sytuacji odwołującego i wykonawcy B-Act nie były tożsame, bo u odwołującego z JEDZa wynikało, że podlega wykluczeniu z art. 109 ust. 1 pkt 7 i złoży samooczyszczenie, choć nazwane „informacje o sprawach spornych”, a z oświadczenia zawierającego informacje o sprawach spornych wynikało, że to nie jest samooczyszczenie, ale oświadczenie o niepodleganiu wykluczeniu z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy z przedstawieniem okoliczności, w których z odwołującym rozwiązano umowy o zamówienie publiczne przed ich zakończeniem oraz z JEDZa wynikało, że odwołujący nie podlega wykluczeniu z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 podczas gdy odwołujący złożył samooczyszczenie i dwie jego aktualizacje wskazując, że znajduje się w okresie wykluczenia z art. 111 pkt. 5 i 6 ustawy i przedstawiający informacje o podjętych środkach naprawczych. Natomiast B-Act przedstawiło JEDZa Transprojektu Gdańskiego, w którym Transprojekt zaznaczył tak przy pytaniu o wcześniejsze rozwiązanie umów, ale jednocześnie oświadczył w tym samym JEDZu że nie składa samooczyszczenia i nie uważa się za podlegającego wykluczeniu z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy z czym następnie korespondowało złożone oświadczenie o sprawach spornych. Tym samym sytuacja odwołującego i B-Act nie były tożsame. Faktycznie Transprojekt nie opisał w oświadczeniu o sprawach spornych zdarzeń, co do których uważa, że nie zachodziły podstawy wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, co uniemożliwiało zamawiającemu ocenę tego zdarzenia. Natomiast taka sytuacja nie miała miejsca w przypadku odwołującego. W przypadku odwołującego zamawiający przyjął korzystną interpretację złożonych przez odwołującego dokumentów i przeprowadził analizę tak oświadczenia o sprawach spornych pod kątem tego, czy opisane zdarzenia kwalifikowały się pod przesłanki wykluczenia z art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, ocenił ten dokument pod kątem zasady proporcjonalności z art. 109 ust. 3 jak też zanalizował dokument pod kątem ewentualnego wykazania środków naprawczych, a więc nie oparł się na twierdzeniach odwołującego z JEDZa, ale analizował dokumenty w sposób najbardziej korzystny dla odwołującego. To, że KIO nie oceniła pozytywnie tej analizy nie ma znaczenia dla tego zarzutu. Zarzut bowiem dotyczy zaniechania wezwania do wyjaśnień wewnętrznej sprzeczności składanych dokumentów w trybie art. 128 ustawy, a nie prawidłowości zastosowania art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy. Analogicznie zamawiający, mimo oświadczenia w JEDZu odwołującego że nie podlega wykluczeniu z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy, przeprowadził badanie i analizę samooczyszczenia i jego dwóch aktualizacji i ocenił wdrożone środki naprawcze, zatem podszedł do oceny dokumentów odwołującego w sposób najbardziej dla odwołującego korzystny. Zamawiający mógł przecież zachować się tak jak Sąd Apelacyjny w Katowicach, który rozbieżności pomiędzy JEDZem a składanymi dokumentami – oświadczeniem o sprawach spornych i samooczyszczeniem potraktował jako wprowadzenie zamawiającego w błąd. Dostrzec należy, że Sąd Apelacyjny w Katowicach dodatkowo zmianę treści JEDZa ocenił jako niedopuszczalną. To oznacza, że zamawiający w tym postępowaniu zastosował przepisy ustawy w sposób korzystny dla odwołującego i w ocenie KIO odwołujący nie wykazał, co w jego sytuacji zmieniłoby wezwanie do wyjaśnienia odmiennych oświadczeń zawartych w JEDZu i dołączonych do niego dokumentach. Tym samym zarzut naruszenia art. 128 w ocenie KIO był niezasadny. Tak samo jak nie można było ustalić, że odwołujący i B-Act znalazły się w tych samych sytuacjach faktycznych obligujących zamawiającego do takiego samego zachowania, co oznacza, że KIO nie dopatrzyła się także naruszenia art. 16 pkt. 1 – 3 ustawy i art. 17 ust. 2 ustawy.

Zarzut nr 11 naruszenia art. 239 ust. 1 ustawy - przez wybór oferty najkorzystniejszej po niezgodnym z prawem wyeliminowaniu oferty BBC z badania i oceny nie podlegał uwzględnieniu, skoro odwołującemu nie udało się wykazać, że wykluczenie odwołującego na podstawie art. 111 pkt 5 i 6 ustawy w związku z wykluczeniami z art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 było nieprawidłowe, podobnie jak ocena podjętych działań naprawczych w trybie art. 110 ust. 2 ustawy jako nieskutecznych. Zarzut ten ma charakter wynikowy, skoro odwołujący został prawidłowo wykluczony w części dotyczącej pozostawania w okresie wykluczenia i nieprzedstawienia skutecznego samooczyszczenia, to wynik postępowania nie został skutecznie podważony i odwołanie należało oddalić.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 557, art. 574 oraz art. 575 ustawy, a także w oparciu o przepisy § 8 ust.21 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 1 i 2 lit. b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437), orzekając w tym

zakresie o obciążeniu kosztami postępowania stroną przegrywającą, czyli odwołującego. KIO zaliczyła w poczet kosztów wpis oraz wydatki pełnomocników odwołującego i zamawiającego oraz koszty dojazdu odwołującego. Przy czym zasądziła od odwołującego na rzecz zamawiającego zwrot wydatków pełnomocnika zamawiającego z ograniczeniem do maksymalnej kwoty określonej przez rozporządzenie.

Przewodnicząca: